
THE INTERNATIONAL MILLION-COPY BESTSELLER
Angela
MARSONS
D.I. Kim Stone BOOK SIXTEEN
SIX
GRAVES
An absolutely heart-pounding and addictive crime thriller

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

ALTI MEZAR

KESINLIKLE KALP ATIŞLARINI HIZLANDIRAN VE BAĞIMLILIK YARATAN BIR SUÇ GERILIMI

ANGELA MARSONS

bookouture

OceanofPDF.com

ANGELA MARSONS'UN KİTAPLARI

DEDEKTIF KIM STONE PREQUEL

İLK KAN

DEDEKTIF KIM STONE SERISI

1. SESSİZ ÇIĞLIK

2. KÖTÜ OYUNLAR

3. KAYIP KIZLAR

4. ÖLÜLERİ OYNAYIN

5. KAN HATLARI

6. ÖLÜ RUHLAR

7. KIRIK KEMİKLER

8. ÖLEN GERÇEK

9. ÖLÜMCÜL SÖZ

10. ÖLÜ ANILAR

11. ÇOCUK OYUNU

12. ÖLDÜREN AKIL

13. ÖLÜMCÜL ÇIĞLIK

14. BÜKÜLMÜŞ YALANLAR

15. ÇALINAN BİRLER

16. ALTI MEZAR

DIĞER KITAPLAR

EĞER SADECE

SEVGİLİ ANNE

UNUTULMUŞ KADIN

Sesli olarak mevcuttur

DEDEKTIF KIM STONE PREQUEL

FIRST BLOOD (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcut)

DEDEKTIF KIM STONE SERISI

1. SILENT SCREAM (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcuttur)
2. EVIL GAMES (İngiltere ve ABD'de mevcut)
3. KAYIP KIZLAR (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcut)
4. PLAY DEAD (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcut)
5. BLOOD LINES (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcuttur)
6. DEAD SOULS (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcut)
7. BROKEN BONES (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcut)
8. DYING TRUTH (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcut)
9. FATAL PROMISE (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcut)
10. DEAD MEMORIES (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcuttur)
11. CHILD'S PLAY (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcuttur)
12. KILLING MIND (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcut)
13. DEADLY CRY (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcuttur)
14. TWISTED LIES (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcut)
15. STOLEN ONES (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcut)

DIĞER KITAPLAR

IF ONLY (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcuttur)

DEAR MOTHER (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcuttur)

UNUTULAN KADIN (İngiltere ve ABD'de mevcut)

OceanofPDF.com

Bu kitap Bay Derek Church'e ithaf edilmiştir.

Bu harika adam bir süre önce Facebook'tan benimle iletişime geçerek 'bir sonraki Kim kitabına başlamadan önce onu bitirmemi' söyledi.

93 yaşındaki Derek en yaşlı okurum olduğunu iddia ediyor ve şu anda beni iş gününe hazırlamak için günlük fıkralarımı göndermekten sorumlu.

Derek, sen bir efsanesin!

OceanofPDF.com

PROLOGUE

Bryant bakışlarını yerdeki delikten kaçırdı. Tabutun karanlığa gömüldüğünü hayal etmek için kendini zorlayamıyordu.

Soğuk rüzgâr Powke Lane Mezarlığı'nın tepesindeki küçük yas tutan grubun etrafında eserken ceketinin içine daha da büzüldü. Tabut cenaze arabasına yerleştirilmiş, tepeye doğru son yolculuğuna çıkıyordu ve oraya varmasını bekliyorlardı.

İnsanlar mezarlığın en yüksek noktası için hep güzel bir yer derdi. Yas tutanlar, sevdiklerini gömdükleri yerden iyi bir manzara görmenin rahatlığını yaşarlardı. Ölülerin bunu umursamadığından şüpheleniyordu.

Zihninin, aslında tam önünde olup bitenlerle yüzleşmekten kaçınmak için önemsiz düşüncelerle dolup taştığını biliyordu.

Stacey de aynı şeyi mi yapıyordu? Stacey onun bakışlarıyla karşılaşınca merak etti. Gözleri bir an için kilitlendi. Her ikisi de bu noktaya nasıl geldiklerini merak ediyordu. Her ikisi de ekibin ilk üyeleriydi; dördüncüsü genç bir çocuğun hayatını kahramanca kurtardıktan sonra çoktan gömülmüştü. Dedektif polis memurunun gözlerinde yaşlar belirdiğini görünce şaşırmadı ve bakışlarını ayırdı. Düşünceleri aynı zamanda merhum Dedektif Çavuş Kevin Dawson ile birlikteydi.

Stacey'den çok uzakta olmayan bir yerde, sayısız vakada danışmanlık yapmış ve bu sırada güçlü bir bağ kurmuş olan davranış uzmanı Alison Lowe duruyordu.

Stacey ile. En iyi arkadaşına yan gözle birkaç bakış atarak sessiz bir güvence verdi.

Gözleri Penn'e kaydı ve onun tavrındaki metaneti fark etti. Ekibe en son katılan ve Bryant'ın duygusuz, soğuk ve biraz da tuhaf olduğunu hissettiği bir adamdı. Son zamanlarda onu daha iyi tanımaya başlamış ve onu daha iyi anlamıştı. Adam bir zamanlar düşündüğü kadar yanılmaz değildi. Servise girmeden önce Penn'i bir kenara çekip son davalarında çuvallamadığına dair güvence vermişti.

Bunu yapmasını isterdi.

Penn'in iki adım ötesinde Woody duruyordu - patronları DCI Woodward. Kolları yanından ayrılmamıştı ve bakışları ileriye sabitlenmişti. Şu anda hangi anıları yeniden yaşıyordu? Bryant merak etti.

Bakışları yas tutanların geri kalanını taradı. Yerel patolog Keats, Woody'nin sağında duruyordu. Onun sağında ise birçok vakada kendilerine yardımcı olan Makedonyalı adli antropolog Doktor A duruyordu. Onun yanında da her olay yerinde bulunan baş adli tıp teknisyeni Mitch vardı. Onu, şimdi yetmişli yaşlarında olan ve en az onlar kadar bu ailenin bir parçası olan çocuk psikoloğu Ted Morgan'dan üç adımlık bir boşluk ayırıyordu.

Ve hepsi bu kadardı. Mezarı çevreleyen toplam insan sayısı.

Bryant hepsinin tek başına ayakta durmayı seçtiğini fark etti. Küçük kümeler yoktu. Sanki hepsi mezarın etrafına eşit aralıklarla dizilmiş, bir bariyer, bir koruma oluşturmuş gibiydi.

Bu düşünceyi aklından uzaklaştırdı. Artık bunun için çok geçti.

Papaz duayı bitirdi ve geçici bir tahta haçı ortaya çıkarmak için kenara çekildi. Bryant'ın nefesi boğazında düğümlendi. Bilinçli zihni ne için burada olduklarını biliyordu - buraya ne yapmak için gelmişlerdi - ama beyni bunun siyah-beyaz kanıtını görmeye hazır değildi. Bakışları tarihlerin üzerinden geçti ve tahtaya kazınmış kelimelere gitti.

Gözlerindeki yaşlara rağmen ismi seçebiliyordu ve bir kez daha kendine bir soru sordu:

Buraya nasıl gelmişlerdi?

OceanofPDF.com

BİR

ON ÜÇ GÜN ÖNCE

Kim'in sesi, ağzının etrafına gevşekçe bağlanmış olan bezin arasında kayboldu, ancak ellerini arkadan bağlayan kravat, onu çekmesini engelledi.

Güçsüzlüğü ve ekibinin tehlikeden korunmasına yardım edememesi karşısında çaresizlik içinde hırladı.

Bu gidişle sonuncu olma tehlikesi olduğunu ağzındaki tıkacı tükürürken fark etti. "Bryant, Stacey ile aynı düğümü at," diye bağırdı. "Daha güçlü olacak.

Bu çıkış, kurs koordinatörü Jock'un sert bir bakışına neden oldu; Jock, kısa saçlı, iri yarı eski bir SAS üyesiydi ve artık ekiplere birlikte nasıl daha etkili çalışabileceklerini öğretiyordu.

"Son uyarı, Stone," dedi bezi gevşekçe tekrar ağzına yerleştirirken.

Ekibine talimat verme yeteneğini ortadan kaldırmanın kime ne faydası olacaktı, hiçbir fikri yoktu. Elbette mantığını anlıyordu - vücudun geri kalanının çalışabilmesini sağlamak için kafayı kesmek - ama bir yere gitmeyi planlıyor gibi değildi.

Bir önceki sabah ya da üç hafta önce gibi gelen bir zamanda Hay-on-Wye'ın eteklerindeki kamp alanına vardıklarında Bryant ve Stacey, Black Mountain'ın ve ötesindeki Brecon Beacons'un manzarasını seyretmek için tepeye doğru yürümüşlerdi.

Jock küçük ekibiyle gelip onlara hafta sonunun neler getireceğini anlatmadan önce üç polis ekibi daha gelmişti. Diğer ekiplerin üyelerinden biri ertesi gün saat 17:00 için ekspres bilet istediğinde, Kim nihayet dört ekibin de kutucukları işaretlemek için burada olduğunu anlamıştı.

Woody ile kendi fikrini tartışmıştı. Ekibinin yakınlaşmaya ya da kamp ateşi ve şekerlemelerle bağ kurmaya ihtiyacı yoktu. Mükemmel bir uyum içindeydiler ve istatistikleri kendileri için konuşmalıydı.

Woody ona pazarlık konusu olmadığını söylemeden önce daha yakından bakmasını söylemişti.

Ekibinin geri kalanı, bir hafta sonu kaçamağı yapma, zor şartlarda uyuma ve topraktan geçinme fikrinden çok memnundu. Tam olarak doğru değil; onlara son teknoloji ürünü bir çadır, temel pişirme tesisleri ve bir aileyi bir hafta boyunca doyurmaya yetecek kadar teneke kutu verilmişti.

Otoparka girdiklerinde Woody'nin neden bahsettiğini bilmediğini düşündü. Ekibi sıkıydı.

İlk etkinlik Kara Dağ'a doğru bir yürüyüştü. Dört takım arasındaki dostluk ve iyi mizah, Jock'un en hızlı olana ödül, en yavaş olana da ceza verileceğini açıklamasıyla yerle bir olmuştu. Her takım birbirinden uzaklaşmıştı. Kim'in takımı bitiş çizgisine ikinci takımdan bir buçuk dakika önce varmış ve kendilerine dört uyku tulumu kazandırmıştı.

O zamandan beri, Bryant'ın inatçı kararlılığı ve motivasyonu sayesinde herkesten önce gerekli yüksekliğe bir kaya yığını inşa etmişlerdi. Penn sayesinde düşman kuvvetlerinden gelen şifreli bir mesajı diğer ekiplerden on dakika önce çözdüler. Dün gece onlara gece boyunca düşünmeleri için bir mantık problemi verilmişti ve Stacey sayesinde diğer ekiplerden hiçbiri uyanmadan önce cevabı bulmuşlardı.

Takımının her bir üyesi kendi derisinin dışında bir performans sergilemişti. Hepsi onun beklediği alanlarda mükemmeldi - Bryant'ın istikrarı, Penn'in istatistiksel

Beyin ve Stacey'nin karmaşık bir soruna mantıksal uygulaması.

Her şeyi görmüştü ve başka bir şey daha görmüştü.

Woody haklıydı.

Ekibinin iki üyesi arasında daha önce fark etmediği bir kopukluk vardı. Bu açık bir düşmanlık olarak ortaya çıkmıyordu, ki bir süredir gizli kalmasının nedenlerinden biri de buydu. Kayıtsızlık, işten çıkarma, kaş çatma, baş sallama, göz devirme şeklinde kendini gösteriyordu.

Her gün, ipuçlarını incelerken ve ipuçlarını takip ederken, Bryant'ın Penn'e karşı sabırsızlığı uzun günler, çarpık zihinler, zorlu suç mahalleri ve işi bitirme ihtiyacı tarafından gizlenmişti. Tanıdık olanlardan uzakta, Penn kendi görevinin şifresini nasıl çözmesi gerektiğini anlattığında Bryant'ın yüzündeki hayal kırıklığını görmüş ve Penn mantık problemi hakkında konuşmak isteyen Stacey'ye kendisini dinleme noktası olarak önerdiğinde Bryant'ın Penn'i terslemesini dinlemişti.

Kim, Bryant'ın iyi bir iş çıkardığında onu tokatladığını ya da Stacey'nin ya da kendisinin söylediği bir şey hakkında onunla özel bir kahkaha attığını görmemişti. Aralarında bir gram bile erkek şakası yoktu.

Patronunun kendisinin görmediği bir şeyi görmüş olması onu son derece rahatsız ediyordu, bu yüzden ortak bir nokta bulunabileceği umuduyla her faaliyete katlanmıştı.

Şu anda üçü Llangorse Gölü'nün kıyısında, dört boş bidon, dört tahta ve yaklaşık bir mil uzunluğunda ipten oluşan bir sal yapmaya çalışıyorlardı.

Ve diğer üç ekip etkili bir şekilde iletişim kuruyor ve her seferinde bir eklem üzerinde çalışıyor gibi görünürken, onların sessizce ayrı ayrı çalışmasını izlemenin acısına dayanamıyordu.

Takımı kaybedecekti.

Ağzındaki tıkacı ikinci kez tükürdü. 'Bryant, Penn

haklı. Düğümün-'

"Tamam, West Mids diskalifiye edildi," diye bağırdı Jock

arkasından. O ve ekibi dönüp baktılar.

Şaka yapmıyordu.

"Lanet olsun, ben sadece-

"Onlara ne yapmaları gerektiğini söylemek," dedi ona ulaşarak. 'Egzersizin amacı bu değildi. Bir keresinde sana şüpheyle yaklaşmıştım, ama sen yardım edemedin-'

"Benim yüzümden onları

cezalandırma-"

"Uyarılmıştınız.

Meslektaşlarının yüzlerindeki kızgınlığı görünce, "Temyiz başvurusunda bulunmak istiyorum," dedi.

"Devam edin, itiraz edin," diye

davet etti. "Kime?

"Ben.

"Bu işe yaramayacak, değil mi? Sen-'

'İtiraz duyuldu ve karar onaylandı. Yine de DQ'd,' dedi Cheshire takımı sallarını suya indirirken.

'Lanet olsun,' dedi.

"Kötü bir iş çıkarmıyorlardı bile," dedi Jock, terk edilmiş sala bakarak. "Sanırım suda ikinci sırada olurlardı ve karşıya ilk onlar geçerdi. Sesini alçalttı. "Cheshire ekibinin üzerinde biraz daha fazla ağırlık var. Omuz silkti. "Onlara güvenmeliydin-

"Ekibime güvenim tam," diye tersleyerek şakalaşmaya son verdi.

'İşleri senin istediğin gibi yapmaları için onlara güveniyorsun. Arada bir fark var,' dedi ekibi yaklaşırken.

Kadın ona kaşlarını çattı ve adam da yanından uzaklaştı.

'Tamam çocuklar, özür dilerim. Çenemi kapalı tutmalıydım,' dedi ve uzaktan gelen siren sesini duydu. Yaygın bir ses olmasına rağmen

Black Country'de, Galler dağlarında yankılanması yersiz görünüyordu.

Bryant ellerini kot pantolonuna silerek, "Neredeyse varmıştık, şef," dedi. Siren sesi gittikçe yaklaşıyordu.

Penn, "Düğümlerin hepsi sağlamdı," diye ekledi.

"Ben sadece sizin suya ilk giren olmanızı istedim.

Stacey başını salladı. "Patron, biz... nereden geliyor bu?" diye sordu, gölün yanından geçen yola doğru dönerek.

Bir ekip arabası gıcırdayarak otoparka girdiğinde herkes dönüp bakmıştı.

"Biraz aşırıya kaçtın, Jock. Diskalifiye yeterli değil miydi?" diye sordu kurs lideri yanlarında durmak için hareket ederken.

Boş boş diğer takımlardan kimin iyi bir şey yapmadığını merak etti.

İki polis memuru araçtan inerken Bryant, "Bizden biri, şef," dedi.

"Ne oluyor be? İkisi de doğruca ona yönelirken Kim sordu. "DI Stone, lütfen bizimle gelir misiniz?

Ekibine döndü. "Kandırılıyor muyum, çocuklar?

Yüz ifadelerinden bunun kendileriyle bir ilgisi olmadığı anlaşılıyordu.

Polis ekiplerinin geri kalanı sudan ayrılmıştı ve ilgiyle izliyorlardı.

"Jock?

Omuz silkti ve başını salladı. "Marm,

gerçekten ısrar etmeliyiz-

"İstediğiniz kadar ısrar edin," dedi onlara doğru yaklaşarak. "Neler olduğunu açıklayana kadar hiçbir yere gitmiyorum.

'Talimatlarımız var, hanımefendi, DCI Woodward'dan sizi alıp geri getirmemiz için kesin talimatlar aldık-'

"Nerede benim lanet telefonum?" diye sordu diğerlerine dönerek.

Jock, 'Ana kampta,' diye cevap verdi.

Lanet olsun. Woody'yi arayıp neler olduğunu öğrenmesi gerekiyordu. üzerinde.

"Onu telsize bağla," diye emretti iki erkekten daha uzun olanına. Bütün konuşmayı o yapmıştı.

"Marm, eğer işbirliği yapıp arabaya binebilirsen...

"Size söyledim. Ben...' Konuşan memur dirseğini tuttuğunda sözleri dağıldı.

"Çek o lanet ellerini üzerimden," dedi kolunu adamın elinden kurtararak. "Ve bana bir daha dokunmaya cesaret edemezsin.

Onun rahatsızlığının arttığını görebiliyordu. "Marm,

lütfen..." "Seni tanımıyorum bile," dedi bir adım geri

çekilerek.

Kimliğini çıkardı. "Çavuş Tovey, taktik sürüş biriminden bir memur ve sizi geri götürmek için talimatlarımız var... gerekirse zorla," dedi ve tekrar dirseğine uzandı.

Bryant memurun elinden kurtulurken, "Şef, gitseniz iyi olur," dedi.

"Desteğiniz için teşekkürler," diye tersledi, ancak ondan tam olarak ne yapmasını beklediğinden emin değildi.

"Marm, DCI Woodward bizi sessizce gelmeyeceğin konusunda uyardı ama seni geri aldığımızda her şeyi açıklayacağını söyledi.

Neyi açıklayayım? Adam ona üçüncü kez uzandığında zihni çığlık attı.

"Bunu aklından bile geçirme," diye uyardı.

İkinci subay manzarayı seyretmekten başka bir şey yapmıyor gibi görünüyordu.

Derin bir iç çekti.

"Tamam, geleceğim ama bana bir daha dokunma. Ekibine döndü. "Çocuklar...

'Biz olmak doğru arkasında,' Bryant cevap verdi.

'Bir kez biz Her şeyi topladım. İstasyonda görüşürüz.'

Kim durumu anlamaya çalışarak ekip arabasına doğru yürümeye başladı. Woody neden onun telefonunu aramamıştı? Eninde sonunda mesajı alırdı. Eğer ilgilenmeleri gereken yeni bir vakaysa, neden Jock'u arayıp onları hemen geri göndermesini söylememişti? Hangi olası durum bu tür bir aciliyeti gerektirebilirdi?

Konuşan kişi sürücü koltuğuna otururken o da ekip arabasının arka koltuğuna kaydı.

Sessiz olan, ön yolcu koltuğuna oturmadan önce etrafa son bir kez baktı.

Başıyla onayladı ve konuşmacı arabayı çalıştırdı.

İkinci subaya pek dikkat etmemişti. Onunla hiçbir şekilde konuşmamış ya da etkileşime girmemişti. Şimdi iyice baktı ve Bryant'ın daha önce fark ettiği şeyi gördü.

Sessiz memur silahlıydı.

OceanofPDF.com

İKİ

"Efendim, bana neler olduğunu anlatmak ister misiniz? Kim, yeni bakıcıları daha kapıyı arkalarından kapatmadan sordu.

Galler kırsalından Black Country'nin kalbine mavi ışıkla geri dönmesi bir saatten az sürmüştü.

Arkadaşlarından bir ipucu toplamak için yaptığı yedinci girişim de taş gibi bir sessizlikle karşılaşınca pes etmiş ve kendi kendine sorabileceği zamana kadar geri saymaya başlamıştı. Woody'nin talimatını ciddiye almışlar ve onu patronunun ofisine bırakmışlardı.

"Otur, Stone.

'Efendim, her seferinde aynı konuşmayı yapıyoruz ve size tercih ettiğimi söyledim-'

"Otur dedim.

Sadece bir saniye tereddüt etti. Yapmak için geri çağrıldığı şey her neyse ona başlayabilmek için bu işi bitirmek daha iyiydi.

Kapıya doğru başını sallayarak, "Birinin silahlı olduğunu biliyorsun," dedi. "Benim isteğim üzerine.

"Arabaya binmezsem beni vurma talimatı mı verdiniz?

Dudaklarından bir gülümsemenin hayaletinin geçtiğini gördü. Gözünü kırptı ve gülümseme kaybolmuştu.

'Silahlı memur sizin işbirliğiniz için değildi. Sizi korumak içindi.'

"Neyden? Henüz bu seviyede biriyle tanışmadım-' 'Symes kaçtı.

"Ne... Ne?

O özgür. Dışarıda ve bildiğimiz kadarıyla seni affetmedi. İkimiz de biliyoruz ki sen hala onun listesinin başındasın.

Kim sandalyeye geri oturdu. Symes şimdiye kadar karşılaştığı en şeytani insandı. Baş düşmanı Alexandra Thorne'u oyuncak ayı gibi gösteren bir adamdı.

Symes'in vücudundaki her kas öfke ve nefretle hareket ediyordu. Tek zevki acı çektirmekten geliyordu.

Yolları birkaç yıl önce, dokuz yaşındaki iki kızın kaçırılması olayına karıştığında kesişmişti. Tüm zamanına ve çabasına rağmen adamın tek talebi, parayı aldıktan sonra küçük kızlara istediği kadar acı çektirme vaadiydi. Yine de fidyeden pay istemiyordu ve ilgisi cinsel değildi. Ödemesi, acı çektirmekten alacağı saf zevkti.

Neyse ki o ve ekibi planı bozmuş ve Symes onlara zarar vermeden önce kızları güvenli bir yere götürmüştü ama Symes'la aralarında geçen fiziksel mücadele -ve kırılan bir ampulden çıkan cam parçası- Symes'ın bir gözünün görme yetisini kaybetmesine neden olmuştu.

Onu asla affetmemişti ve hapisteyken intikam almayı saplantı haline getirmişti. Daha önce kaçıp izini sürmeye çalıştığının farkına varmış, ancak geçmişinden gelen başka bir sapık hayatının en travmatik olaylarını yeniden canlandırmayı seçtiğinde bu girişim engellenmişti. Bunun son olduğunu düşünmüştü ama Symes'ın ona duyduğu nefretin bundan daha derin olduğunu tahmin etmeliydi.

'Görünüşe göre yeni planı üzerinde çalışmaya hemen başlamış. Rehabilite edilmekle çok meşguldü.

Kim, 'Rehabilitasyon Symes için bir seçenek değil,' dedi.

"Katılıyorum, ama hapishane papazıyla geçirdiği uzun saatler, karısı iki hafta önce öldüğünde işe yaradı.

"Ne karısı?

"Dokuz ay önce ölümcül hasta olduğunu bile bile evlendiği kadın.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?

Woody başını salladı.

Erkeklerin hapisteyken kadınların ne kadar ilgisini çektiğinin kendisi için olduğu kadar onun için de bir gizem olduğundan emindi. Symes'ın yakışıklı biri olmadığını söylemek yanlış olmazdı. Bir buçuk metre boyunda, kel ve yaklaşık yirmi dört kilo ağırlığıyla hiç de çekici biri değildi. Kırık burnu ve cam gözleri durumu pek iyileştirmemişti ama yine de hayran mektupları Featherstone'daki diğer tüm mahkûmlardan fazlaydı.

"Onunla sadece öleceğini bildiği için mi evlendi?

Woody başıyla onayladı. "Hapishane papazı ve psikoloğu cenazeye katılmanın mahkumun yararına olacağı, terk edilme sorunlarına ve derinlerde yatan reddedilme korkusuna yardımcı olacağı konusunda hemfikirdi ve-

"Efendim, şaka yapıyor olmalısınız?

"Keşke öyle olsaydı Stone, ama onun gerçekten yas tuttuğunu hissettiler. 'Bir "Ben sana söylemiştim" notunun onu kutuya geri koyacağını sanmıyorum,

olur mu?'

"Korkarım ki hayır.

"Charlie ve Amy'nin ailelerine haber verildi mi?" diye sordu. İki küçük kızın hayatları üzerine söz vermişti ve şimdi ergenlik çağında olmalarına rağmen intikamının nasıl bir yön alacağını bilmek zordu.

"Aldılar. Önlem alacaklardır.'

"Ne zamandır kaçıyor?" diye sordu. "Yirmi

dört saattir.

"Tanrım, her yerde olabilir.

İçeride geçirdiği zaman onu yumuşatmış olsa bile, eski bir askerdi ve hayatta kalma teknikleri konusunda iyi eğitim almıştı.

Ayağa kalktı. Adamın söylediklerini sindirmek için bir dakika

yalnız kalmaya ihtiyacı vardı. "Tamam, ben alırım-

'Otur yerine, Stone. Daha işimiz bitmedi.'

Bir şeyi fark ettiğinde istasyona dönüşünün içerdiği dram daha anlamlı hale geldi.

Tekrar yerine oturdu. "Nerede olduğu hakkında hiçbir fikirleri yok, değil mi?

Woody başını sallamadan önce duraksadı. "Mezarlığa giderken göğsü ağrıyormuş gibi yaptı ve ilk yardım uygulamak için minibüsü durdurdular.

Kim bu saflık karşısında inanamayarak başını salladı. "İkisini de mi alt ettin?

'Biri yoğun bakımda, diğerinde ise ciddi bir beyin sarsıntısı var. Araç içi kameralar olayın çoğunu yakaladı ama belli ki hangi yöne gittiğini yakalayamamışlar. Öğle haberlerinde bir rapor vardı, yani uzun süre serbest kalmayacak.

Kim bir kaşını kaldırdı. Adam becerikliydi. İyi bir yemek ve geceyi geçirecek bir yatak için bütün bir aileyi öldürmek aklına bile gelmezdi.

Galler kırsalındaki tüm durumdan tamamen habersizdi; ne telefon, ne televizyon, ne de haber vardı. Koşullara rağmen geri döndüğü için mutluydu.

"Tamam, efendim, ben-

"Onu geri beklemezler, Stone.

Devam etmeden önce sözlerinin anlamının aralarında yerleşmesine izin verdi. "Ayrılmadan önce tüm eşyalarını diğer mahkûmlara dağıttı.

'Yapmayı amaçladığı şey sırasında öldürülmeyi umursamıyor,' dedi.

"Bunu beklediğini söyleyebilirim. Bu kadar güçlü hissettiği tek bir şey var, o da sensin.

"Bir intihar görevi gerçekleştirmeye yetecek kadar mı?" diye sordu.

"Öyle görünüyor. Ellerini önünde birleştirdi. "Bir süreliğine ortadan kaybolman gerekiyor; git ve bir aile üyesinin yanında kal.

"Hiçbiri yok.

"Arkadaşlar.

"Onlardan daha az var.

"Senin yanında uzun süre kalabilecek biri mi?" "Hayır. Üzgünüm.

Hiçbir şeyim yok.

"Haydi, Stone. Şimdilik ayak altında dolaşmamak için gidebileceğin bir yer, birileri olmalı.

'Efendim, kimse yok ve olsa bile gitmezdim. Yapmam gereken bir iş var ve o beni işimden alıkoyamaz.

"Eğer ölürsen bu işin sana bir faydası olmaz Stone.

'Kesinlikle efendim, ama yakın zamanda ölmeyi planlamıyorum. Daha dikkatli olacağım ve hatta yardımı olacaksa Bryant'ın beni eve kadar takip etmesine izin vereceğim.

Cümlesinin sonunda kapı çalındı. "Bir dakika," diye

seslendi.

"O güvenli bir şekilde parmaklıklar ardına girene kadar izin almayı düşünmeyecek misiniz?

"Ancak suçluları da benimle aynı izni almaya ikna edebilirsen. Derin bir

iç çekti ve başını salladı.

'Efendim, bana ne söylerseniz yaparım. Almamı istediğiniz her türlü önlemi alırım. Sadece işimi yapmama engel olmayın.'

Başını eğdi ve gözlerini kıstı. "Herhangi bir önlem?" "Evet.

"Talimatlara uyacak mısın?"

"Kesinlikle.

'Bir şekilde bunun sizin cevabınız olacağını biliyordum, bu yüzden sizin için ekstra bir koruma ayarlama cüretini gösterdim.

"Efendim?

"İçeri gel," diye bağırdı kapıya.

Açıldı ve arkasındaki kişi ortaya çıktı.

Gerçek bir kahkaha midesinden çıkıp ağzından dökülürken Kim başını geriye attı.

OceanofPDF.com

ÜÇ

Leanne King kapıyı arkasından kapattığında Kim hâlâ gülüyordu.

Kimsenin onunla birlikte gülmediğini hemen fark etti. Leanne'in varlığının Symes'la ilgili haberlerin acısını hafifletmek için özenle hazırlanmış bir oyun olduğuna dair umutları hızla tükeniyordu.

Leanne odayı geçerken patronuna "Bu bir tür hastalıklı şaka mı?" diye sordu.

Başını iki yana salladı.

"Beni, benden nefret eden birinin himayesine veriyorsunuz. İyi karar. Evimin önünde yanıp sönen bir neon tabela ve kocaman işaret parmaklarından biriyle oturup "O burada. Gelin ve onu alın.'"

"Hayır, yapmayacak.

'Tamam, belki parmak değil ama-'

'Yani dışarıda olmayacak. Senin evinde olacak.' Kim

başını salladı. "Ah, hayır.

'Eğer çalışmaya devam etmek istiyorsanız, başka seçeneğiniz yok.

'Ne yapacak, yatağımın ucuna mı oturacak? Biraz ürkütücü. "Bu

düşünce beni de rahatsız ediyor Stone," dedi Leanne,

Ona sert bir bakış atarak.

"Sen de sessiz olabilirsin," dedi Kim. "Ama efendim...

'Boş bir odanız var. Kısa bir süreliğine alındığını düşün. Symes gözaltından çıkar çıkmaz evinizi geri alacaksınız.

"Efendim, gerçekten istemiyorum-

'Tamam, Norfolk'ta kullandığımız küçük ve güzel bir güvenli ev var...' 'Tamam, tamam. O kalabilir.'

Leanne, "Bu nazik davetiniz için teşekkür ederim," diye teklif etti.

Kim ona ilk kez doğru dürüst baktı. İfadesinde ya da ses tonunda hiç eğlence yoktu.

Yakın zamandaki bir davada tanıştıklarında ikisinin pek anlaşamadığını söylemek yanlış olmazdı.

Leanne, sonradan tanık koruma programında olduğunu öğrendikleri bir adamın öldürülmesiyle ilgili soruşturmayı başından beri engellemişti. Kim'in ekibinin kendi kuyruklarını kovalamasına yetecek kadar uzun bir süre tanık koruma görevlisi yerine aile üyesi olma maskaralığını sürdürmüştü. Ayrıca, soğuk ve inatçı tavırları onu kimseye sevdirmemişti.

"Neden sen? Kim dikkatle sordu.

"Bu benim işim.

"Şu anda tecavüzcü, katil ya da mafya babası yok mu?" "Hayır.

"Oldukça konuşkan, değil mi?

Woody toplantının bittiğini belirtmek için ayağa kalkarak, "Bu konuşmaya ofisimden başka bir yerde devam etmenize izin vereceğim," dedi.

Dışarıdaki bir hareket dikkatini çekti. "Ve sanırım ekibiniz az önce otoparka girdi.

"Teşekkür ederim efendim," dedi Kim, ayağa kalkarak, ama tam olarak ne için teşekkür ettiğinden emin değildi.

Leanne'e dönmeden önce kapı ikisinin de arkasından kapanana kadar bekledi. "Peki, bu iş nasıl olacak?

Leanne omuz silkerek, "Sana söylediğim her şeyi yaparsan iyi olacağız," dedi.

"Bu senin ilk sorunun ama ben birbirimizi görmeye dayanamadığımız gerçeğini kastetmiştim.

Leanne, "Sorumlu olduğum insanların hiçbirini pek sevmedim," diye itiraf etti.

"Rahatlatıcı. Ayrıca, içlerinden birinin ölmüş olması, ama hey ho, hepimizin kötü iş günleri oluyor sanırım.

Kim, Leanne'in mavi gözlerindeki öfke parıltısı ve kare çenesindeki gerginlik çizgisiyle ödüllendirildi.

Kim artık koruma memurlarını daha önce anladığından daha iyi anlıyordu. Ülkedeki en hasta insanlardan bazılarının güvenliğinden sorumlu olduklarını biliyordu. Bazen oldukça aşağılık karakterler için kendi hayatını tehlikeye atmak için gereken sıkı duygusal dizginleri anlıyordu. Ayrıca tek başlarına ve tam bir gizlilik içinde çalıştıklarını, hiçbir ayrıntıyı arkadaşlarıyla veya sevdikleriyle paylaşamadıklarını da anlıyordu. Tek bir hata bütün bir aileyi yok edebilirdi.

"Yani beni her yerde takip mi edeceksin? Kim merdivenlerden takım odasına inerken sordu.

Leanne ona ayak uydurarak, 'Evet,' diye cevap

verdi. 'Bu çok eğlenceli olacak, değil mi?

Ekip odasına girdi ve hiç vakit kaybetmedi.

"Hey çocuklar, Leanne'i hatırladınız mı? Onun size karşı olduğu kadar siz de ona karşı nazik olun.

Hem Penn hem de Stacey selamlamak için ellerini kaldırırken ona sorgulayıcı bir bakış attılar. Bryant telefonla konuştuğu için sırtı ona dönüktü.

'Eski dostumuz Symes gözaltından kaçtı ve Güney Fransa'ya gitmek yerine beni aramaya gelecek. O

vücudumdaki her kemiği kırmaya çalışacak ama endişelenmeyin çünkü Leanne onu durduracak.

Yüz ifadeleri eşit ölçüde şok olmuştu. Tüm bu olanlara karşı kayıtsız ve umursamaz davrandığının farkındaydı ama Leanne lanet olası King hayatına geri dönmeden önce olan biteni anlamaya ancak zaman bulabilmişti. Darbeler gelmeye devam ediyordu.

Ekibi beklendiği gibi yanıt

verdi. "Nasıl olur da...?

"Bu da ne...?

"Fark etmez. O dışarıda ve yakalanmayı planlamıyor. Daha sonra, ama en önemlisi, kazandık mı?'

Penn, üzerinde 'Kazananlar' yazan bir plaket bulunan küçük gümüş bir kupayı havaya kaldırdı.

Penn zorlukla kazandıkları ödülü kahve makinesinin yanındaki pencere kenarına yerleştirirken, "Çok doğru," dedi.

"Evet, açık ara farkla kazandık. İkinci takım sadece-'

'Hey, şef,' dedi Bryant, aramayı sonlandırarak,

'aranıyoruz-' 'Telefonunuzu bıraktığınız için teşekkürler-'

"Bu senin telefonun aslında," dedi ve telefonu ona doğru

fırlattı. Adam kaşlarını çatarak Leanne'e bakarken

Leanne telefonu yakaladı.

"Az önce açıklamayı bitirdim-

"Kendine sakla," dedi elini kaldırarak. 'Arabada açıkla. Arayan Keats'ti. Pedmore'da bir suç mahalli var ve her yerinde bizim adımız var. "O kadar hızlı değil," dedi Leanne elini kaldırarak. 'Bu benim için bir zorunluluk. sizinle ve ekibinizle tam bir başlangıç brifingi yapacağım.

Kim, Bryant'a doğru bakarak, "Ee..." dedi.

"Şef, gitmeliyiz. Görünüşe göre bu suç mahalli çoktan eskimiş.' 'Umm...'

"Stone, ekibinin en başından itibaren tehlikeleri anlaması gerekiyor.

Kim aniden kendini bir kaya ile sert bir yer arasında sıkışmış hissetti.

'Tamam, herkes arabaya. Yolda hallederiz,' dedi.

Oh, her şey yoluna girecek, diye düşündü, kapıya doğru ilerlerken.

OceanofPDF.com

DÖRT

"Ve Leanne, Symes ile aranızda duran şey - insanları çıplak elleriyle öldüren bir adam mı? Bryant şehir merkezinden çıkarken sordu.

Leanne, arabanın arka koltuğunda, Stacey ve Penn'in arasına sıkışmış pozisyonundan, "Ben buradayım," diye teklif etti.

Kim, "Bu senden çok Symes'la ilgiliydi," diye önerdi.

Leanne hiçbir şey söylemedi.

Bryant, 'Alınma niyetim yok,' diye kabul etti. "O adamı durdurabilecek tek bir kişi b i l e düşünemiyorum.

Kim onun yüz hatlarına kazınmış endişeyi görebiliyordu ve bunu takdir ediyordu. o.

"Seçenekler neler?" diye sordu.

"Ordu, Ulusal Muhafızlar, SAS, hepsi, ya da daha iyisi seni bir O güvenli bir şekilde parmaklıkların arkasına dönene kadar bir mağarada kalabilir. "Evet, çünkü ben de bu seçeneği destekliyorum," diye önerdi Kim. 'Aynen,' diye ekledi Leanne.

"Patron, böyle bir şeye nasıl hazırlanıyorsun ki?" diye sordu Stacey tam arkasından.

"İyi bir noktaya değindin," dedi, koltuğunda dönerek. 'Leanne, söz sende. Kısa kes.'

'Tamam, temel olarak hedefle en çok vakit geçiren kişiler olduğunuz için şu anda hepiniz risk altındasınız. Anladığım kadarıyla, hedefe ulaşmak için elinden gelen her şeyi kullanacak ve eğer birinizi yakalaması gerekiyorsa, bunu yapacaktır. O yakalanana kadar hepinizin önlem alması gerekiyor.

"Ne gibi? Penn sordu.

'İşe gidiş ve dönüş güzergahlarınızı değiştirin. Hiçbir zaman yalnız olmadığınızdan emin olmaya çalışın. Bilmediğiniz yerleri ziyaret etmeyin. Evlerinizin güvenli olduğundan ve çevrenizdeki değişikliklerden haberdar olduğunuzdan emin olun. Ziyaretçi beklemiyorsanız kapılarınızı açmayın ve herhangi bir şeyin yanlış olduğundan şüpheleniyorsanız derhal ihbarda bulunun.

Kim, Leanne'in neden bahsettiğini biliyor gibi göründüğünü kendi kendine de olsa kabul etmek zorunda kaldı.

"Sokağımdaki herhangi birine söylemeli miyim? Kim sordu.

'Ben tam bir ev değerlendirmesi yapana kadar kimseye bir şey söylemeyin - ancak aile ve arkadaşlarınızı ziyaret etmeyi planlıyorlarsa aramaları için bilgilendirmelisiniz'.

Kim Bryant'a döndü. "Ziyaret etmeyi düşünüyor

musun?" "Hayır.

Bryant arabayı yavaşlatmaya başlarken, "Tamamdır," dedi. Halesowen'dan Pedmore'a kadar olan beş mil birkaç dakika içinde geçmişti.

Bryant, ambulans, itfaiye, ekip arabaları ve adli tıp minibüslerine rağmen hâlâ dolu olmayan bir araba yoluna girdi. Bir dizi özenli budama yapısının ötesinde, sağda üç arabalık bir garajı olan sahte bir Gürcü mülkü vardı.

Hepsi arabadan indi ve Kim, Leanne'in tam arkasında durduğunu görünce sıçradı.

"Gerçekten mi?" diye sordu ellerini etrafta sallayarak. Kendi ekip üyelerinden bahsetmiyorum bile, bir geçit töreninden daha fazla üniforma vardı.

Leanne basitçe, 'Sen nereye ben oraya,' dedi.

"Tamam, ama gerçek polis memurlarının ne yaptığını görmeye hazır olun.

Kim ağzından çıkmadan önce iğnelemeye engel olamadı. Bir polis memuru olarak daha önceki soruşturmalarından birine yardımcı olmak için hiçbir şey yapmamış olması hâlâ canını sıkıyordu.

"Ah, işte burada," dedi Keats, ön kapıda kurulmuş olan çadırdan dışarı adım atarak. "CID'nin yarısı gibi görünen şeyle birlikte.

'Birlikten kuvvet doğar,' dedi.

"Peki arkadaşın kim?" diye sordu Leanne'e bakarak.

"Önemli değil," diye cevap verdi.

"Onu Galler'in pastoral kırsalından mı getirdin?" diye sordu.
"Bağlandığında ve ağzın tıkandığında bile sessiz kalamadığın yerden.

"Sen nereden biliyorsun...?

"Yüksek mevkilerde arkadaşlarım var, Müfettiş.

"Tanrı'yla doğrudan bir bağ kurduğunu iddia etmek biraz abartılı Keats,
senin için bile. "Jock eski bir arkadaşım-

"Aferin sana," dedi Kim. Yeterince zaman harcanmıştı. "Şimdi elimizde ne var?

"Bu sabah saat 7'de konuttan duman çıktığı ihbarı. "Keats, Pazar akşamı
saat 6. Neden bunu sadece
Şimdi mi?'

"Sadece bir saat önce giriş izni verildi, biz de onları o zaman bulduk.

Kim mülke baktı. İki katlı ve iki çatı pencereli. Bir aile evi.

"Kaç kişi?

"Dört. Hepsi ölmüş.'

"Kahretsin.

"Yetişkin erkek, yetişkin kadın, genç erkek, genç kız.

Tanrım, görünüşe göre bütün bir aile yok olmuş.

"Yangına neyin sebep olduğuna dair bir fikriniz var mı? Kim bu trajedideki rolünü anlayarak sordu. Ölüm şeklinin patolog tarafından onaylanması gerekiyordu.

ve çıkarılma süreci başlamadan önce kendisi.

Mitch kapıda belirdiğinde Keats, "Bilmiyorum," diye cevap verdi.

"Nerede başladı? Kim içeri girmek için öne doğru bir adım atarak sordu. "Henüz emin değilim.

"Keats, kalın kafalı olmaya mı çalışıyorsun?

Başını iki yana salladı. 'Nigel Adams'ın gelmesini bekliyorum ama bunun bize hiçbir faydası olmayacak. Onları öldüren yangın değildi. Her birinde kurşun yarası var. Bana cinayet-intihar gibi görünüyor.

Kim yürümeyi bıraktı. Bir ev yangınının ailenin hayatına mal olduğunu düşünmüştü.

"Bana babamın bir silah aldığını ve tüm ailesini vurduğunu söylüyorsunuz. "Sana bunun gibi bir şey olduğunu söylüyorum, ama silahı tutan kişi
silah annemindi.'

OceanofPDF.com

BEŞ

Kim koruyucu giysilerini giydikten sonra Keats'i evin içine kadar takip etti. Patolog ikiden fazlasının eve girmesine izin vermemişti ve bu ikisinin kendisi ve Bryant olduğu konusunda hiçbir şüphe yoktu. Stacey ve Penn mülkün dışını aramak ve tanık ifadeleri konusunda polis memurlarıyla görüşmek üzere gönderilmişti. Leanne'e dışarıda kalması talimatı verilmişti. Kadın Keats'le tartışmaya kalkışmış, Kim de sessizce ona şans dilemişti. Keats'in aktif bir suç mahallinden daha şiddetle koruduğu çok az şey vardı.

Çadırların arasından geçerken hâlâ adamın anlattıklarını düşünüyordu. Daha önce hiçbir cinayet-intihar olayına katılmamış olmasına rağmen, bu tür vakalarda genellikle babanın bir sırrı saklamak ya da mali çöküntü nedeniyle ailesinin canına kıydığını biliyordu.

Aklına hemen 2008 yılında Shropshire'da yaşanan bir vaka geldi. Elli yaşında bir adam, milyon sterlinlik evlerini ateşe vermeden önce karısını ve genç kızını, atları ve köpekleriyle birlikte vurarak öldürmüştü. Soruşturma kısa sürede adamın çok borçlu olduğunu ve büyük olasılıkla ailesini karşılaşacakları kesin yoksulluktan korumak için öldürdüğünü belirlemişti.

Eve bakan Kim hemen burada da benzer bir hikâyeyle karşılaşıp karşılaşmayacaklarını merak etti.

Keats, "Tüm aile üyeleri yukarıda," diye önerdi.

Kim merdivenleri tırmanırken, dumanın kalıcı kokusu zayıfladıkça yangın hasarından uzaklaştığını fark etti ve alt koridorda ya da kendisini geniş bir sahanlığa bırakan dolambaçlı merdivenlerde hiçbir hasar görmedi.

Çok sayıda kapağın arasındaki duvar boşluklarına çekici dolaplar ve çekmece takımları yerleştirilmiştir. Her bir mobilyanın üzerinde dekoratif bir lamba, zarif bir süs eşyası ya da çerçeveli bir fotoğraf bulunuyordu. Hiçbir yüzey dağınık değildi, sadece tarz sahibi ama sade bir şekilde düzenlenmişti.

Halı iyi kalitede olmasına rağmen, tüm odalara giden ve sadece dış kenarları eski ihtişamını koruyan, çiğnenmiş bir yol görülebiliyordu.

"Önce nereye?" diye sordu Keats.

"Onun muhtemel yolunu takip edebilir miyiz? Kim, böyle bir durumda kadın zamirinin kullanılmasını sarsıcı bularak sordu.

"Şu aşamada bunu bilmek imkânsız ama buradaki ilk kapı Helen ve William'ın on yedi yaşındaki kızları Rosalind Daynes'e ait.

Kim bir nefes aldı ve Bryant'ın arkasındaki varlığının farkında olarak odaya girdi. Yirmi dört saat önce bu yatak odası hayat doluydu ve şimdi erken bir durgunluk içindeydi.

"Tanrım," diye fısıldadı Bryant.

Kendisi gibi, onun da bakışlarının doğruca yatağa gittiğinden şüpheleniyordu.

Siyah kıvırcık saçlı bir kız sırtüstü uzanmış, yorganın örtüsü belinde toplanmış ve üst yarısı ortaya çıkmıştı. İnce askılı, beyaz yeleğinin üst kısmında, tam göğüslerinin arasında merkez üssü olan kırmızı dairesel bir leke vardı. Kan izleri dairenin dışına taşmış ve yatak örtüsünün içine sızmıştı.

Boynunda sadece narin bir zincir ve bileğinde Fitbit marka bir saat vardı. Kulak kapsülleri görünüyordu ve yanındaki yastığın üzerinde bir telefon duruyordu

Kafa.

Yatakta çizik yoktu ve boğuşma izine rastlanmadı. Rosalind Daynes uyurken yakın mesafeden vurulmuş gibi görünüyordu. Kim ölümünün ani olduğunu ve annesinin kendisine bakan yüzünü görmekten kurtulduğunu tahmin ediyordu. Ama annesi uyuyan çocuğuna bakıp tetiği nasıl çekmişti?

Gözlerini, yorgan biraz daha yukarı çekilmiş olsaydı normal bir uyuyan genç kız olabilecek cesetten ayırdı. Üzüntünün yanı sıra, kızın bunu ona kimin yaptığını bilmediği için rahatladığını hissetmekten de kendini alamadı.

Odanın kendisi dikkat çekici derecede normaldi. Duvar kâğıdı biraz eskimişti ama rap yıldızlarına benzeyen, çok sayıda altın takı ve tek isim içeren posterlerle kaplıydı. Gardırobun ve uzun bir çekmeceli dolabın etrafındaki zeminde küçük giysi yığınları vardı.

Kim, ders çalışmak dışında her şey için kullanılıyormuş gibi görünen masaya doğru yürüdü. Yüksek teknoloji ürünü bir bilgisayar ve video kamera, kozmetik ürünleri, saç tokaları, taraklar ve slayt yığınlarıyla çevriliydi. Her şey geri dönme niyetiyle gelişigüzel bırakılmıştı.

Kim, genç kızın bu odadan hiç çıkamamış olmasından dolayı bir üzüntü hissetti. On yedi yaşında yetişkinliğin eşiğindeydi ama dışarıdaki hayatı asla tek başına deneyimleyemeyecekti.

Kapıya doğru yönelirken Keats ciddi bir sesle, "Korkarım daha iyiye gitmeyecek," dedi.

Koridoru geçti ve öncekinden biraz daha dağınık olan, biraz daha küçük bir yatak odasına girdi.

Mavi Fortnite pijamaları giymiş, yüzüstü yatan, bacakları havada, sırtında benzer bir kan lekesi olan genci görünce 'Lanet olsun,' diye fısıldadı.

Keats kapıdan, "Lewis Daynes, bir hafta önce on beş yaşına girdi," diye seslendi.

Kız kardeşinin aksine Lewis dağınık uyuyor gibi görünüyordu. Yorgan alt uzuvlarına dolanmıştı ve kolları iki yanında sallanıyordu. Sağ elinde bir oyun kumandası duruyordu. Uykuya daldığını, zihninin hâlâ internette arkadaşlarıyla oynadığı oyunlarla meşgul olduğunu tahmin edebiliyordu. Uyanıp aynı oyunları tekrar oynamayacağına dair herhangi bir ipucu var mıydı? Kız kardeşi gibi hiç kulaklık yoktu ve Kim ilk ölenin Lewis olup olmadığını merak etti.

"Aklından ne haltlar geçiyordu? Bryant onun yanında sordu.

Bir cevabı yoktu. Aklına mantıklı gelen hiçbir şey yoktu.

Ebeveyn yatak odasına doğru ilerlerken tanık olduğu sahnenin hüznü Kim'e ağır geliyordu.

Bu sahne önceki ikisinden daha kaotikti. Diğer odaların hiçbir yerinde bir boğuşma iması bile yoktu ama burada bakışları komodinden düşen eşyalara takıldı. Yatağın köşesinde sadece boxer şort giymiş bir erkek cesedi duruyordu. Atılmış yorgandan yataktan kalktığı ve kapıya doğru gittiği anlaşılıyordu.

Kadın, silahı çenesinin altına yerleştirip başının yan tarafında bir delik açmadan önce kapı aralığından ateş etmiş gibi görünüyordu. Silah yanında duruyordu ve parmağı hâlâ tetikteydi. Üç çeyrek uzunluğundaki geceliği dizlerinin hemen altına düşüyordu.

"Bay ve Bayan Daynes, sanırım.

"Gerçekten de öyle," diye

yanıtladı Keats.

"Girebilir miyiz? Mitch kapı aralığından sordu. Fotoğrafçı onun arkasında duruyordu.

Kim koridora dönmeden önce son bir kez daha baktı.

"Davetsiz bir misafirden iz var mı?" diye sordu teknisyene.

Başını iki yana salladı. "Tüm kapılar ve pencereler kilitli ya da kapalı ve itfaiye ekibi içeri girebilmek için mutfak kapısının sürgüsünü kırdı.

Kim anlayışla başını salladı.

Adli kanıt toplamak Mitch ve ekibi için tam bir kabus olacaktı. Taranacak üç ayrı suç mahalli.

"Hepsini çıkarman ne kadar sürer? Kim sordu. "En

azından sabahın erken saatlerine kadar," diye yanıtladı

Keats. Kim gecikmeyi anlayışla karşıladı. Önce

halledilmesi gereken çok şey vardı. 'Denemek için yarın

arka plana başlayacağız ve-'

"Patron, aşağı iner misin lütfen?" diye seslendi Penn merdivenlerin dibinden.

Dışarıdan bağırışlar duydu.

Oh, lütfen Tanrım, henüz değil, diye düşündü merdivenlerden inerken. Akrabalarını evde istemesine imkân yoktu.

"Size yardımcı olabilir miyim?" diye sordu ve iki adamın Penn, Stacey ve birkaç memur tarafından tutulduğu yere doğru bir adım attı. Leanne kenara çekilmiş ve hiçbir yardım teklifinde bulunmamıştı.

Her iki adam da zayıf ve çekiciydi, biri siyah, diğeri açık renk saçlıydı.

Açık tenli olan öne doğru bir adım attı. Penn'in kolu anında bir otopark bariyeri gibi havaya kalktı. Adam ona tiksintiyle baktı ve yere düşürdü.

'Zachary Daynes,' dedi tanıştırma amacıyla. "Ailem nerede?

Diğer adamın omzuna sabitleyici bir el koymuş olan siyah saçlı erkeğe baktı.

"Gavin Daynes," diye teklif etti daha sakin

bir tonda. "Kardeşler mi?" diye sordu.

Gavin sol elini kaldırarak altın bir bant gösterdi. "Kocalar.

'Anladım, Bay Daynes. Lütfen benimle gelir misiniz?" diye nazikçe sordu.

Başını salladı ve bariyere doğru hamle yaptı. Bryant hazırdı ve onu nazikçe geri itti.

"Bırakın geçeyim," diye tısladı ve Kim ilk kez nefesinde alkol kokusu aldı.

"Lütfen, Bay Daynes, benimle gelin.

Görmesi ya da duyması gerekmeyen bir şey duymadan önce onu kapı aralığından uzaklaştırması gerekiyordu.

Gavin'in yardımıyla onu kordon alanının hemen dışındaki park tarzı bir banka doğru yönlendirmeyi başardı.

Gavin, "Komşulardan bir telefon aldık," diye önerdi. "Yangınla ilgili bir şey," dedi kadın çıkmaları için bandı kaldırırken.

Zachary geri dönerek, "Yardım etmeliyim," dedi ama Kim onun kolunu sıkıca tutmuştu.

"Bay Daynes, korkarım artık onlar için yapabileceğiniz bir şey yok.

"Ne-Ne?" diye sordu, onun arkasından ön kapıya bakarak.

Başını iki yana salladı.

Bacakları büküldü ve neredeyse bankın üzerine

düşecekti. "Öldüklerini mi söylüyorsun?

"Korkarım öyle," dedi, kaçınılmaz olanı bir an için bile olsa erteleyerek. Her seferinde bir parça korkunç ayrıntı yeterliydi.

Ağzı açık kalırken Gavin'in eli kocasının omzunda sıkılaşmıştı.

"Rozzie ve Lewis?"

"Özür dilerim, Bay

Daynes.

Zachary'nin başı öne düşüp vücudu titremeye başlayınca Gavin, "Tanrım," dedi.

'Çok özür dilerim,' dedi.

"Yangından mı? Gavin gözyaşlarını kırpıştırarak sordu.

Kaçınılmaz son umduğundan çok daha erken gelmişti.

"Doğrudan değil, hayır.

Zachary'nin kafası yukarı fırladı. "Ne demek istiyorsun?

"Görünüşe göre ailenizin ölümü yangınla bağlantılı değil, ancak şu anda daha fazlasını söyleyemem.

Zachary'nin gözyaşları yüzünü öfke kaplamadan önce bir anlığına durdu. Ayağa kalktı ve onun alanına girdi.

'Memur bey, gerçeği bilmek istiyorum. Onlar benim ailem.'

Kim bir adım geri çekildi. "Bunu anlıyorum ve burada neler olduğunu tam olarak anladığımızda ilk öğrenen siz olacaksınız, ancak şu anda eve giremezsiniz.

Gavin kocasını bir adım geriye çekti.

"Anlamıyorum," dedi Zachary, gözyaşları yeniden başlarken başını sallayarak. 'Nasıl öldüler? Hepsi aynı odada mıydı? Gaz kazanı mıydı yoksa...?

'Bay Daynes, lütfen şimdilik evinize gidin. Adresinize bir aile irtibat görevlisi gönderilecek ve sizi mümkün olan en kısa sürede bilgilendireceğiz.

Bryant'a geriye doğru bakışı, onu yaklaşmaya davet ettiğinin işaretiydi.

Gavin meslektaşına adreslerini verirken, Kim bir elini Zachary'nin koluna koydu.

"Mümkün olan en kısa sürede sizi bilgilendireceğiz, Bay

Daynes. "Anlaşıldı," dedi Bryant ve not defterini kapattı.

"Biriyle konuşmalı mıyız? Gavin kocasına destek olmaya devam ederek sordu. "Zach'in bir ikiz kardeşi var.

"Şu anda sadece yakın aile üyeleri ile görüşebilirsiniz ve daha fazla bilgi verebildiğimiz anda sizinle konuşacağız.

Kendi duygularıyla savaşmasına rağmen sakinleştirici bir etkisi olduğu anlaşılan Gavin'e bir bakış attı.

"Onu eve götüreceğim," dedi Gavin, kocasını evden uzaklaştırırken.

"Hiç kolaylaşmıyor, değil mi, şef? Gavin Zachary'yi arabaya kadar desteklerken Bryant sordu.

Çiftin arabaya binişini ve Gavin'in kocasını teselli etmek için kendisine doğru çekişini izledi.

"Bir sürü dış kamera var patron," dedi Stacey hepsi bir araya geldiğinde.

Kim anlayışla başını salladı. Olayların hepsi evin içinde gerçekleşmiş gibi görünüyordu.

'Çeyrek mil içinde sadece bir grup komşu var. İfadeleri alındı ve karakola geri dönüyorlar.

Daynes'lerin arabasının motoru çalışmaya başladığında, "Tamam çocuklar, bu gece yapabileceğimiz çok az şey var," dedi.

BMW yoldan çıkarken, başka bir araç görüş alanına girdi.

"Ah... kahretsin," dedi Kim, beyaz Audi TT kullanan tek bir kişi tanıyordu.

Kim, *Dudley Star* muhabiri Tracy Frost'un Bryant'ın Astra Estate'inin hemen yanına park etmesini izledi, bu da ayrılmak için onu geçmek zorunda oldukları anlamına geliyordu.

"Konuşmamı ister misin? Bryant sordu.

Kim başını salladı. "Don, iltihaplanmaya fırsat bulamadan sıkılması gereken bir noktadır.

Frost'un hikâyesini öğrenmek için onları bekleyeceğini bilen Kim kordona doğru yöneldi. Cesetler olay yerinden kaldırılana kadar burada yapabileceği başka bir şey yoktu.

Burada yaşanan trajediyi bir araya getirmek için yarın yeterince yakın olacaktı.

Çok geride kalmayacağını bildiği için Leanne'e bakmaya zahmet etmedi.

"Ah, işte en sevdiğim dedektif müfettiş geliyor," dedi Frost arabasına yaslanarak ve Kim'in Bryant'ın arabasına giden yolunu kapatarak. 'Ve onun neşeli adam ve kadınlardan oluşan grubu,' dedi bakışlarını tüm ekibin üzerinde gezdirerek.

"Ve işte en sevmediğim muhabir.

"Arkadaşın kim? Frost, şakayı duymazdan gelerek

sordu. '*Worcester News* muhabiri. Tam erişim.'

"Bu saçmalık, ama doğru olsa bile ona bol şans dilerim.

Kim, Frost'un Kim'in tanık olduğu en korkunç suç mahallerinden birinde bulunmanın etkisinden tamamen kurtulup kurtulamayacağından emin değildi. Derisinin büyük bir kısmı kaybolmuş çıplak bir adamı makaralı bir kafesin üzerinde bağlanmış halde görmek kolay kolay unutulacak bir manzara değildi.

"Zaten pek ilgilenmiyorum," dedi Frost, Leanne'i bir bakışla başından savarak. "Daha çok burada olanlarla ilgileniyorum.

"Burada bir şeyler olduğunu düşündüren nedir? Kim, acil servis araçları, ekip arabaları, faaliyetler ve ön kapıyı kapatan çadırlardan oluşan topluluğa bakarak sordu.

"Sezgi," diye karşılık verdi Frost.

Kim, Frost'un engellemediği kapıya ulaşmak için arabanın etrafında dolanırken, "Yangın çıktı," dedi.

'Ben de itfaiye ekiplerinin mahsur kalmış bir kedi için burada olduğunu düşünüyordum.

Lanet dumanın kokusunu ben bile alabiliyorum Stone.

'İyi çalışmaya devam et, Frost. Bir gün iyi bir muhabir olacaksın,' dedi yolcu kapısını açarken.

"Peki ya silah sesleri? Kim

durakladı. "Hangi silah

sesleri?

Frost omuz silkti. "Silah sesleri duydum.

Kim yaklaştı. 'Ateş edilmedi. Eğer ilk raporunuzda herhangi bir atış görünüyorsa, umarım arabanız-'

"Biliyor musun Stone, şimdiye kadar beni tehdit etmekten bıkmış

olmalıydın. "Oh, bu asla eskimeyecek, ama hiç ateş edilmedi,

anladın mı?

Frost derin bir iç çekti. "Gördükleri ve duydukları her şeyi paylaşmaktan mutlu görünen yandaki hamalların ağzını kapatmak isteyebilirsiniz.

Kim, telefonunu çıkarıp uzaklaşan Bryant'a baktı. Kimseyle konuşmamalarını tavsiye etmek üzere yan tarafa bir memur gönderilmesini sağlayacaktı.

Kim sabah ilk uğrayacağı yerin neresi olacağını biliyordu. "İğne yok," diye tekrarladı.

Frost gözlerini devirdi. "Tamam, basın toplantısına kadar aile trajedisi.

'İlk soruyu nereden alacaksınız,' dedi Kim, komşularla ilgili uyarıyı takdir ederek.

'Dikkatli ol Stone, insanlar düşünecek-'

'Şimdi siktir git. İşte, bu her türlü düşünceyi durduracaktır,' dedi Kim ve arabanın kapısını açarak Frost'a hareket etmekten başka seçenek bırakmadı.

Kızgınlığını bastırdı. Muhabirden daha iyisini bekleyemezdi. Elbette duydukları hakkında kimseyle konuşmaktan daha iyisini bilmeyen komşularla konuşmayı manipüle etmişti.

Bryant aramayı sonlandırdı ve başını ona doğru sallayarak konunun halledildiğini işaret etti. Kendilerine bilgi vermesi için bir memur gönderilmişti.

"Tamam, şimdi planımız nedir? Beşi de arabaya bindiğinde Kim sordu. Leanne'e döndü. "Arabanın istasyonda park edilmiş olduğunu varsayıyorum.

Leanne omuz silkti. "Normalde şimdi ne yapardınız?

"Bryant normalde tüm ekiple birlikte arabada görev yapmaz ama Galler'den yeni döndüğümüz için Penn'in aracı olmadığından, yarın sabah 7'deki brifinge hazır olmak üzere beni eve götürmeden önce bu ikisini eve bırakacağını varsayıyorum.

"O zaman yapacağımız şey bu. Benim de gelmem dışında her şey şimdilik aynı kalacak.

Kim koltuğuna geri döndü.

Planın sorun yaşadığı tek kısmı buydu.

OceanofPDF.com

ALTI

Bryant evinin önünde durduğunda saat neredeyse sekizdi.

"Şef, yapmamı ister misin...?

'Ben iyiyim, Bryant. Evine git ve yemin ederim ihtiyacım olursa seni arayacağım. Rahatlamış görünmüyordu ama yine de başını sallayarak kabul etti.

Anahtarı ön kapıya koymadan önce onu el sallayarak uğurladı.

"Bunun için gerçekten hazırlıklı değilsin, değil mi? Kim sordu. 'Bavul yok, gece çantası yok, kıyafet değişikliği yok.

"İyi olacağım.

"Tamam ama bu kapıyı açtığımda saldırıya uğramaya

hazır ol. "Kusura bakma Stone ama tipim değilsin.

Kim onun yüzünde herhangi bir mizah belirtisi aradı ama bu hiçbir şey ele vermiyordu.

Kuyruğunu sallayan ve daireler çizen Barney'i gördüğünde günüyle ilgili her şey geçici olarak unutuldu.

"Buraya gel oğlum," dedi kendini yere indirerek. Önceki sabah Galler'e gitmeden önce onu sabahın köründe Charlie'nin evine bıraktığından beri onu görmemişti.

"Aferin oğlum," diyerek onu yakaladı ve sıkıca kucakladı. Başını kaldırdı ve bacaklarını çiğnerken alçak sesler çıkardı. Kadın buna hiç aldırış etmedi.

Kısa bir an için odada başka birinin olduğunu unuttu. "O köpeği çok seviyorsun, değil mi?

"Oh evet.

Leanne onun yanından geçerken, "Kurtul ondan," dedi.

"Affedersiniz? Kim, eli Barney'nin kürkünde dururken, "Affedersiniz," dedi.

Leanne'in sözlerini anlamış gibi kuyruğunu sallamayı bıraktı.

"Kötü bayana aldırma evlat," dedi kürkünü karıştırarak. "Senden kurtulmadan önce ekibimin çoğundan kurtulacağımı anlamıyor.

'O bir güvenlik açığı. Benim işim sizi bunlardan olabildiğince kurtarmak.

'O zaman işin berbat. Bir sonraki şeye geç çünkü Barney hiçbir yere gitmiyor.'

'Kendi bildiğin gibi yap, ama Symes sana bu kadar zarar vermek istiyorsa, köpeğini öldürmeyi aklına bile getirmeyecektir. Bunu sadece canınızı yakmak, tepki almak, hatta sizi oyundan düşürmek, dikkatinizi dağıtmak için yapacaktır. Sen Galler'deyken köpek neredeydi?'

"Charlie adında bir komşum var, onunla ilgileniyor.

'O zaman onu da tehlikeye atıyorsunuz - ve tüm bunlar yeterince kötü şeyler, ama bu yapabileceği en kötü şey bile değil.

"Köpeğimi öldürmekten daha mı kötü?

"Evet, sizi bir yere çekmek için köpeğinizi kullanabilir çünkü gideceğinizden oldukça eminim.

"Kesinlikle. "O zaman kurtul ondan.

"Ona *öyle* demeyi kes. Onun adı Barney ve zaten senden nefret ediyor'.

Yaşayacağım. O senin en büyük zaafın. Önemsediğin birkaç şeyden biri.'

Kim kendine rağmen onun sözlerindeki mantığı görebiliyordu. Symes Barney'yi ele geçirirse... bunu düşünmeye bile değmezdi.

"Sabah onu Charlie'ye götüreceğim.

"Yeterince iyi değil. Symes yakında bunu çözecektir.' "Charlie her ay Prestatyn'deki kız kardeşini ziyaret eder.

Bu kadar yeter. Şimdi gitmesini sağla ve köpeği al. Pencere kilitlerinin anahtarları nerede?'

Kim omuz silkti. "Bilmiyorum - buralarda bir yerdeler.

Leanne etrafta dolaşmaya devam ederken yanaklarından hava üfledi.

Kim, Barney'yi ödül dolabına kadar takip etti ve bir domuz kulağı çıkardı - nadir bir ödüldü ama onu özlemişti.

"Kahve ister misin? Kim kendi alanında başka birine alışmaya çalışarak sordu. Son misafiri Frost'un bir merhamet görevinde kalmıştı. Bir geceydi ama çok daha uzun sürmüş gibi gelmişti. Symes'ı yakında yakalayacaklarını umuyordu. En azından muhabire biraz olsun saygı duymaya başlamıştı.

"Bitkisel bir şey var mı?" "Su.

"Ama sıcak?"

"Sıcak su.

"Kahve alacağım.

Güzel, çünkü sahip olduğu tek şey buydu.

Barney'nin büyük ikramına odaklanmasına rağmen gözlerinin Leanne'i gittiği her yerde takip ettiğini fark etti. Leanne merdivenlerin dibinde durakladığında Kim de aynı şekilde hissetti.

"Burada görmemi istemediğin bir şey var mı?" "Hayır, tüm seks kölelerimi garajda tutuyorum.

"Onları giydirin çünkü bir sonraki durağım orası," dedi hiç vakit kaybetmeden.

Kim, Barney'ye, 'Espri anlayışım yok,' dedi.

Merdivenlerden gelen yanıt, 'Ama mükemmel işitiyor,' oldu.

Kim başını salladı. Evine gireli beş dakika olmuştu ama saatler gibi gelmişti. Kısa bir süre Woody'ye göreve katılıp katılamayacağını sormayı

düşündü.

Symes'ı aramaya başladılar. Onu ne kadar çabuk bulurlarsa, Leanne o kadar çabuk gitmiş olacaktı. Sabaha kadar yakalanırsa, Barney'i göndermek zorunda kalmayacaktı.

Bu düşünce, Leanne yeniden ortaya çıkana kadar bir fincan kahve yapmakla meşgul olmasına neden oldu.

Leanne hiç konuşmadan mutfak kapısından garaja doğru yöneldi.

Kim de onu takip etti ve kadının sadece güvenlik açıklarına bakarken mülkün içindekilere neredeyse hiç dikkat etmediğini fark etti. Muhtemelen içeride birkaç seks kölesi olabilirdi ve Leanne sadece zincirler sağlam değilse fark ederdi.

"Geçtim mi? Leanne yanından geçip mutfağa dönerken Kim sordu.

"Evinizin en güvenli bölümünün motosikletinizi sakladığınız yer olması bir tesadüf değildir herhalde?

"Muhtemelen hayır," diye itiraf etti Kim.

Kawasaki Ninja onun ikinci aşkıydı, Barney'den sonra geliyordu.

Kim boş bir bardağı ona doğru itti. "Buyurun kahve için; süt ve tatlandırıcı da yanında.

Leanne sanki self-servis bir restorandaymış gibi bardağı makineye götürdü.

"Ve sorunuza cevap vermek gerekirse, fena halde başarısız oldunuz. Kapı kilitleriniz evin temelleri kadar eski. Sürgü zinciriniz kırılmış. Üst kattaki pencereler zar zor kilitleniyor. Hareket sensörünüz yok, CCTV'niz yok, kapı kameranız yok, dış aydınlatmanız yok, kapı kontaklarınız yok ya da-'

"Mutfak çekmecesi," dedi Kim aniden.

"Ne? Leanne kahvesini yudumlarken sordu.

"Pencere anahtarları," dedi ve ıvır zıvır çekmecesini açtı. Bir anahtarlık dolusu küçük şeytan ona bakıyordu.

Leanne telefonunu çıkararak, "İçim çok rahat," dedi.

"Ne yapıyorsun?

"Günün yarısını sizin işinizi yapmanızı izleyerek geçirdim, Müfettiş ve şimdi benim kendi işimi yapma zamanım geldi.

Rehberini aşağı kaydırdı ve kahvaltı barından u z a k l a ş m a d a n önce bir numaraya bastı.

Çağrı hemen yanıtlanmış gibi görünüyordu. Leanne, Kim'in anlamadığı harf ve rakamlardan oluşan bir listeye başladı.

"Ve dokuz numarayı da eklediğinden emin ol," dediğini duydu Leanne'in kulak kesilmeden önce.

Kim daha fazlasını duymak için takip etmeyi düşündü ama kendi telefonunun çalması onu engelledi.

Kişi adını görünce, 'Yok artık,' dedi.

Grantley Bakım Evi şu anda konuşmak istediği ilk 500 kişi arasında değildi.

Sadece birkaç hafta önce ezeli düşmanı Alexandra Thorne'dan annesinin ölümcül bir hastalığa yakalandığını öğrenmişti.

Telefon çalmayı kesti.

Akıl hastanesi, sadece annesi öldüğünde kendisiyle irtibata geçmesi konusunda kesin talimat almıştı.

Ne kadar kalpsiz göründüğünün farkındaydı ama Hollytree Sitesi'ndeki bir apartman dairesinde ikisi de kalorifere kelepçeliyken kollarında açlıktan ölen ikiz kardeşi Mikey'nin ölümünden tek sorumlu annesiydi. Annesinin niyeti ikisini de öldürmekti.

Telefon tekrar çalmaya başladı.

Aynı numara.

Belki de bu beklediği çağrıydı. Bu çağrıyı almaya hazır mıydı?

Arka bahçesinde dolaşırken Leanne'in hararetli bir şekilde konuştuğunu görünce telefonuna sarıldı.

"Merhaba," diye kısaca cevap verdi. Kulaklarına kan hücum

ediyordu. "Ben Mary, Kim.

"Evet" dedi, "*Söyle*" *diye* düşündü. *Söyle*.

'Kim, arıyorum çünkü fazla zamanı kalmadı. Günlerden bahsediyoruz.'

Kim hiçbir şey söylemedi. Kendini sözcüklere hazırlamıştı ama sözcükler ortalıkta görünmüyordu.

"Bakımevine gitmek istemedi, biz de onu burada olabildiğince rahat ettirdik.

Kim'in zihni duyduğu kelimeler karşısında çığlık attı. 'İstemek' ve 'rahat'. Canavarın rahatlığı kimin umurundaydı? Birdenbire hayatını mahveden kadını umursaması mı gerekiyordu?

"Senin iyiliğin için arıyorum, Kim.

"Biliyorum," diye cevap verdi, kadının şefkatli ses tonu karşısında boğazının düğümlendiğini hissetti. Yirmi sekiz yılı aşkın bir süredir Grantley'de Kim'in ana bağlantısıydı. Belirli aralıklarla arayıp Kim'e ziyaret etme fırsatı sunmuş, Kim de sadece bir kez kabul etmişti: Birkaç yıl önce, annesi Patty yetkilileri kandırıp serbest bırakılmasının güvenli olduğunu düşündürdüğünde. Kim'in duruşmadaki varlığı, Patty'nin hiç değişmediğini ve otuz yıl önce olduğu kadar tehlikeli olduğunu ortaya koymaya zorlandığında, heyeti bu görüşünden vazgeçirmişti.

'Aradığın için minnettarım Mary, ama hiçbir şey değişmedi. Ondan her zaman olduğu gibi şimdi de nefret ediyorum. İçimde affedecek bir şey yok.

"Anlıyorum, ama sadece nerede olduğumuzu bilmeni ve her zaman buraya gelebileceğini söylemek istedim.

"Teşekkürler,

Mary. "Kendine

iyi bak, Kim.

Arama bittikten sonra tam bir dakika boyunca telefona baktı. Mary'nin onu bir daha rahatsız etmeyeceğini biliyordu. Nazik kadın belli ki annesini affetmesinin ona fayda sağlayacağını düşünüyordu.

Ama içinde değildi. Sadece orada değildi.

"Arka kapının kilidinin kırıldığını biliyorsun, değil mi? Leanne odaya geri dönerek sordu.

Kim telefonu bıraktı ve zihinsel olarak kendini gerçekliğe geri döndürdü. Şu anda yeterince sorunu vardı, bir de geçmiştekileri aramaya gerek yoktu.

"Arkada hiçbir şey yok," dedi Kim. Arka bahçeyi sadece Barney için temiz tutuyordu.

"Karşıdaki evin kayalık bir duvar inşa ettiğini fark etmemişsinizdir, bu da bahçenizdeki çitlere tırmanmayı çocuk oyuncağı haline getiriyor.

Hayır, bunu bilmiyordu. Ama daha önemlisi. Leanne nasıl biliyordu?

"Dışarısı oldukça karanlık.

Leanne saatine bakarak, "Sonunda fark ettiğine sevindim," dedi. 'Gece

yatmak için çekinmeyin. Uzun bir gün oldu,' dedi Kim, sadece onu gözden uzak tutmak için. Evi incelerken boş odanın hangisi olduğunu gördüğünden emindi.

Leanne ılık kahvesinden bir yudum aldı.

"Böyle iyiyim, teşekkürler Müfettiş, birazdan bu gece için yapılacak daha çok şey olduğunu anlayacaksınız.

'Kimsin sen, lanet olası Scrooge? Ruhlar da mı geliyor?'

Leanne başını salladı. "Eminim yakında hayaletlerden çok daha fazla endişelenmen gereken şeyler olduğunu anlayacaksın.

OceanofPDF.com

YEDİ

Symes kendini yolun sonundaki evin gölgelerine doğru itti.

Onun o kadınla dönüşünü izlemişti ama kim olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Bir arkadaş mı? Bir kız arkadaş mı? İlk başta merak etmişti.

Sokakta bir aşağı bir yukarı yaptığı kısa gezinti, bölgede hiçbir polis aracı olmadığını doğrulamıştı. Yerel güçler kaçtığını ve onun için geldiğini biliyor olmalıydı.

İşte o zaman kadının bir polis memuru olduğunu, onun koruması olduğunu anladı. Neredeyse kahkahalarla gülecekti. Eğer sunabilecekleri en iyi şey buysa, polis teşkilatının onu umursamadığı açıktı. Kadını ele geçirdiğinde muhtemelen onlara bir iyilik yapmış olacaktı çünkü kesin olan bir şey vardı: O sürtüğü geri alamayacaklardı.

Aralarında hapishane parmaklıkları olmadan bu kadar yakın olmak kışkırtıcıydı. Her uzvu şu anda ona gitmek, onu yavaş yavaş parçalara ayırmak için ağrıyordu.

O hapishanede uyanık olduğu her an ona ne yapacağını düşünmekle geçiyordu ve fırsatın geleceğinden hiç şüphesi yoktu.

Kendini iyilikseverler şeklinde göstermişti; iyi insanları manipüle etmek çok daha kolaydı çünkü herkesin iyi bir öze sahip olduğuna inanıyorlardı. Planı Gloria ile başlamıştı; sevimli, güvenen, saf Gloria,

Son kısmı okuyana kadar mektubunu görmezden gelmişti. Ölmeden önce ondan haber almayı umduğunu belirten kısmı. İşte o anda plan şekillenmişti.

Başlangıçta bunu başarıp başaramayacağını merak etmişti - Gloria'ya kur yapmak değil; bunun yeterince kolay olacağını biliyordu, ama planın diğer kısmı.

Mektubu iyi bir adam olan ve İsa'ya ulaşmaya yönelik her türlü samimi girişimi memnuniyetle karşılayan papaza götürmüştü. Hemen o anda Gloria'nın sağlığı için dua etmişler ve o andan itibaren Symes değişmiş bir adam olmuştu. Kavga etmiyor, işine bakıyor, işlediği suçlar için pişmanlık duyduğunu gösterebileceği her seansa gidiyordu. Gloria'yı kendisini ziyaret etmesi için davet etti ve ona haklı olduğunu gösterdi. Yanlış anlaşılmıştı, yaptıkları için üzgündü ve bunların hepsi çocukluğunda sevgi görmemiş olmasından kaynaklanıyordu. Her hareketinin ve eyleminin bir gün karar vericilere geri döneceğini biliyordu. Papazla birlikte dua etmek için her fırsatı değerlendirdi. Başka kadınlara yazmayı bıraktı ve tüm enerjisini Gloria'ya odakladı. Mektubunu okuduğu günden tam üç ay sonra evlendiler.

Zaman geçtikçe iyi bir insan gibi davranmak daha kolay hale gelmişti. Düşüncelerini eylemlerinden nasıl ayıracağını öğrendiğinde, her şey daha kolay hale gelmişti. Hücresinin mahremiyetinde, bu düşünceleri kendine sakladığı sürece acı ve şiddet uygulamakla ilgili istediği kadar hayal kurabilirdi.

İki hafta önceki ölümüne kadar Gloria'ya sadık kalmıştı. Kaltak sandığından daha uzun süre dayanmıştı ve haberi duyduğunda sevincini cesur, dökülmemiş gözyaşlarının ve sessiz bir vakarın ardına saklamıştı.

Cesur ve çok sevdiği karısına uygun bir şekilde veda edebilmek için gerekli görülen her türlü önlemi kabul ederek, saygılı bir şekilde cenazesine katılma fırsatını talep etmişti.

Her yapı taşı onu bu noktaya getirmişti; her danışmanlık seansı, her dua okuması, doğal eğilimlerini her kısıtlayışı, bir kavgadan her uzaklaşışı, bir mahkûm arkadaşına her yardım edişi, iyi bir insan maskesi taktığı her an. Her şey bu tek istek içindi.

İçişleri Bakanlığı'nın mahkumların yakın aile üyelerinin cenazelerine şahsen ya da sanal olarak katılmalarına izin verilmesini öngören yeni yönergesini çoktan duymuştu. iPad ile katılmak planı için iyi olmamıştı, bu yüzden yas danışmanlığı seansında gözyaşlarıyla şehre gitmişti. Ve Margaret ona iyi gelmişti. Her şeyi yutmuş ve Gloria'nın cenazesi için geçici bir geçiş kartı tavsiye etmişti.

Yolculuk sırasında, öksürük nöbeti ve beraberindeki sıkıntı, muhafızları onu kontrol etmek için kenara çekmeye zorlamış ve gerisi çocuk oyuncağı olmuştu.

Kelepçelerin hem gerçek anlamda hem de fiziksel olarak nihayet çıkarılmasından duyduğu sevinci tarif edecek kelime yoktu. Kelepçeler çıkarıldıktan sonra, içindeki bastırılmış öfkenin sonunda patlamasına izin verdi. Evet, iki gardiyanı baygın olmalarına rağmen dövmeye devam etmişti çünkü bundan zevk alıyordu. Evet, etin kanlı bir karmaşaya dönüşmesi ve yumruğunun altında kırılan kemiklerin sesi hoşuna gitmişti. Tek bildiği, artık düzgün bir insanmış gibi davranmak zorunda olmadığı ve bir kez daha kendisi olmakta özgür olduğuydu.

Ellerini birleştirdi. Parmak uçları eklemlerine dokundu. Orada hissettiği kırık deri ve morluktan zevk aldı. Rahatsızlık onu neşeyle doldurdu.

Yıllardır olmayı hayal ettiği yerdeydi artık. En büyük arzusunu gerçekleştirmenin eşiğindeydi. Amacına ulaştığında ona ne olacağı hiç umurunda değildi.

'Yakında, Stone, yakında,' diye fısıldadı gölgelerin içine doğru süzülürken.

Uzaklaşırken, ödülünü elinden aldığı o günü tekrar hatırladı. Tek ödülü o iki küçük kızın hayatıydı. Sol gözündeki görme yetisiyle birlikte bunu da elinden almıştı.

O zaman, küçük Charlie ve Amy'yi onun pençesinden kurtarmakla aslında onların hayatlarını kendi hayatıyla değiştirdiğini biliyor muydu?

OceanofPDF.com

SEKİZ

"Gecenizde başka neler var bilmiyorum ama Barney'i gece yürüyüşüne çıkaracağım.

"Hayır, değilsin," dedi Leanne telefonunu kontrol ederken kolayca.

"Tamam, Leanne," dedi Kim, kollarını kavuşturarak, "sanırım önce burada bazı temel kurallara ihtiyacımız var-

"Bildiğim tek bir temel kural var, o da ya dediğimi yaparsınız ya da Norfolk'a gidersiniz.

'Yemin ederim bu durumun sonu hiç iyi olmayacak-'

Leanne, telefonu bir mesajla çaldığında, "Duraklatma düğmesine bas," dedi.

Okurken yüzünde bir gülümsemenin ilk izi belirdi. "Mükemmel zamanlama.

Kim onun ön kapıya yönelip kilidi açmasını izledi. Kim, Leanne'in kapıyı arkalarından kilitlediğinin farkında bile değildi.

"Ne oluyor be? Barney alçak sesle birkaç hırıltı çıkarırken Kim sordu.

Kot pantolon ve tişört giymiş iki adam, ellerinde çeşitli kutularla Leanne'in yanından geçti.

"Kenara çekil Stone," diye talimat verdi Leanne. "Bunların bazıları ağır.

Kim öfkesinin yükseldiğini hissedebiliyordu. Evinde bir yabancının olması yeterince kötüydü ama iki yabancının daha olması Kim'in sinirlerini bozuyordu. Burası onun eviydi.

"İki tane daha," dedi ilk erkek ve dışarıya doğru yöneldi.

Kim, dışarıda park halindeki gri Transit minibüse bakarken endişeli görünen Barney'yi yanına çağırdı.

"Leanne? Kim homurdandı.

'CCTV ve güvenlik ekipmanları. Yapılması gerek, Stone. Burada karanlık çağlardasın. Onu durdurmak için en iyi şansa sahip olabilmemiz için gözlerimiz ve kulaklarımız olmalı.

"Saat gecenin on biri.

"Ayrılmışsın.

'İnsanların hâlâ kulakları var,' diye tersledi.

'Olabildiğince sessiz olacaklar ama bu yapılmak zorunda. Komşularınızdan birkaçı sizi Noel kartı listesinden çıkarırsa o kadar da telaşlanmayın.

Kim komşularının Noel kartı gönderip göndermediğinden bile emin değildi. Gönderdilerse de ona göndermemişlerdi.

Kim'in içinden telefonunu çıkarıp Woody'yi aramak ve bu dişi şeytanın evinden kovulmasını talep etmek geliyordu.

Onu durduran, Pazar gecesi saatin 23:00 olması değildi. Kendisine söyleneni yapması için talimat aldığı ilk gece olan *bu* Pazar gecesi saatin 11 olmasıydı. Eğer bu kadar çabuk sorun çıkarmaya başlarsa, Woody onu aktif görevden alır ve hiç düşünmeden Norfolk'a gönderirdi.

Geriye doğru mutfağa adım attı ve Barney'yi de yanına aldı. Barney'nin evde bu kadar çok insan olmasından duyduğu gerginliği hissedebiliyordu.

Kim, Leanne'in bunu nasıl bu kadar çabuk, hem de bir Pazar gecesi ayarlayabildiğini merak etmekten kendini alamıyordu. Bir çilingir ya da camcı için saatlerce beklediği hırsızlık olaylarında bulunmuştu. Belli ki bunlar normal polis müteahhitleri değildi.

'Tamam, çocuklar, arka bahçede üç pasif istiyorum: eğer bir fare içeri girerse, futbol sahasındaymış gibi aydınlatılmasını istiyorum. Bahçenin alt kısmında iki AV 12 ve güneye bakan duvarda bir PTZ. O

nefes almak için durakladı. "Ön tarafta iki pasif ve bir kapı kamerası. Bir dakika düşündü. "Ve kapıya bakan ön tarafa bir sabit yerleştirin.

"Bu kadar mı?

"Keşke. Bir süre burada kalacaksın. Alarm sistemi yok, bu yüzden her dış kapıya bir hareket sensörü, her iç kapıya kapı sensörleri ve her pencereye cam kırılma detektörleri istiyorum, oh ve ön kapıya sürgü ile birlikte yeni bir zincir. Ama komşuları üzmemek için önce dışarıdaki işleri halledin.

"Tamamdır. Peki ya dokuz numara?' 'Onu

koridordaki masanın üzerine koy.

"Dokuz numara nedir? Kim odanın öbür ucundan seslendi.

"Midlands'ın en iyi paket servisinden özel kızarmış pilav.

Tanrım, bu adamlar ona yemek bile getirmişler, diye düşündü Kim, adamlar kutuları açmaya ve sessizce çalışmaya başlarken. Barney hâlâ bacağına yaslanmıştı.

Sikerim böyle işi. Onu kendi evinde rahatsız etmek başka bir şeydi, ama Barney rutinine devam edecekti.

"Hadi oğlum," dedi, onun önderliğinde dolaptan çıktı. Kendi evinden çıkmaya ihtiyacı vardı, kendi midesinin içindeki duygudan kaçmak istiyordu.

Koridora yöneldi ve içeri girdiğinde çıkardığı ayakkabılarına uzandı.

Leanne kapı çerçevesine yaslanarak, 'Güzel botlar,' dedi. "Bir yere mi gidiyorsun?

'Evet, köpeğimi gece yürüyüşüne çıkarıyorum ve beni durdurmaya çalışman için sana cesaret veriyorum. Seni yere sererim ve Norfolk'ta cezamı çekerim.

Leanne ellerini kaldırarak, "Aklımdan bile geçmez," dedi. "Onu nereye götürüyoruz?

Kim inledi. Yalnız gidemeyeceğini tahmin etmeliydi, ama bu evden çıkıp biraz hava alabileceği anlamına geliyorsa, Leanne'in gitmesine izin verecekti.

Peşine takıl.

Kaldırıma ulaştıklarında Kim, "Ve benimle konuşma," diye talimat verdi. Leanne başını sallayarak onayladı ve onun yanına geçti.

Ancak sokağın sonuna geldiğinde rahatsızlığı kendini belli etti. Evine ve içindeki hareketliliğe baktı. Onu güvende tutmak için harcanan zaman, para ve çabayı anladı.

Leanne içinde bulunduğu durum karşısında neden hiçbir duygu belirtisi göstermediğini sormuştu. Doğrusu, Symes'ın birkaç saat içinde yakalanıp güvenle parmaklıklar ardına gönderileceğine ikna olmuştu. Hiç sorun değil. Ancak şu anda evinde yapılan çalışmaları düşünürken, diğer insanların onunla aynı görüşü paylaşmadığını göz önünde bulundurmak zorundaydı.

Leanne'e yalan söylememişti. Hayatına yönelik gerçek bir tehdit olduğunu hissetmemişti. Endişelenmemişti.

Şu ana kadar değil.

OceanofPDF.com

DOKUZ

Kim arabaya binerken, "Bryant, Leanne'den dün gece bizi terk ettiğin zamankinden daha az hoşlandığımı bilmelisin," dedi.

Bryant kaldırımdan uzaklaşırken, "İlginç bir gün olacak ama nedenlerinizi paylaşmaktan çekinmeyin," diye cevap verdi.

"Barney'i göndermemi istedi. Şu anda Kuzey Galler'de açıklanmayan bir yere doğru yola çıktı. Son birkaç kelimesinden damlayan alaycılığa engel olamadı.

'O köpek için yapmayacağınız şey olmadığına göre, bunun nedenini anlayabiliyorum-'

"Hain," diye tükürdü. 'Umarım bir daha benim desteğime ihtiyaç duymazsın. 'Dürüst olmak gerekirse, şef, başım ciddi bir belaya girerse hep bunu ummuşumdur,

Barney yanımda, çünkü o zaman oraya daha çabuk varacağınızı biliyorum.

Haksız değildi, bu yüzden onun görüşünü dikkate almadı.

'Ve evimi Fort Knox'a çevirdi. Osursam bir tür alarm ya da sensör çalıştıracağımdan eminim.

Bryant güldü. "Üzgünüm, şef, ama bu biraz komikti ve benim için de sorun değil.

İş arkadaşını ikna edemeyeceğini anlayınca dikkatini pencereden dışarı çevirdi. Leanne tek bir kelime bile etmemişti.

savaşı kazanmayı başardı.

Barney'i saklaması için Charlie'ye teslim etmek kolay olmamıştı. Barney onun ruhunun merhemiydi, en iyi arkadaşıydı ve ne tür bir gün geçirirse geçirsin onu sıfıra döndürebilecek tek şeydi. Onu sakinleştirecek Barney olmadan, yakın çevresindeki insanlar onun gazabını hissetme tehlikesiyle karşı karşıyaydı. Leanne birincilik için iyi görünüyordu.

Sözüne sadık kalan kadın bütün gece salonda kalmıştı.

Birkaç saat süren huzursuz bir kedi uykusundan sonra, Symes'ı rüyasında gördüğünden emin ama ayrıntıları hatırlayamadan kendine geldi.

Leanne'i çoktan giyinmiş ve kahve yaparken bulmuştu. Yatağa gittiğinde orada olmayan büyük spor çantasını gören Kim, çantanın görünüşünü sorgulamıştı. Leanne çantayı gece 'bir arkadaşının' getirdiğini iddia etmişti. Kim geceleri hareket eden ve gizlenen bu gizli insanları merak etmekten kendini alamıyordu.

Elektrikçiler nihayet sabahın erken saatlerinde evini tahrip etmeyi bitirmiş, onu anahtarlıklar, bir panik alarmı ve evinin artık kendisine ait olmadığı hissiyle baş başa bırakmışlardı. Son hakaret ise bu sabah Leanne'in telefonunu istemesiyle gerçekleşmişti.

"Neden?" diye sordu Kim, telefonunu sıkıca göğsüne bastırarak.

Leanne gözlerini devirdi. "Her şeye uzaktan erişebilmeniz için bir uygulama yüklemem gerekiyor.

İsteksizce teslim etmişti.

Leanne düğmelere bastı, kaydırdı ve birkaç düğmeye daha bastı. 'Hepsi tamam ve sistem şifreniz Barneyboyeleventwelve, büyük B ve boşluk yok. Anladınız mı?

'Sayılar ne ki? Benim için hiçbir şey ifade etmiyorlar.

Leanne telefonunun arkasını kapatarak, "Bugün benim doğum günüm ve bunu yapmamaları iyi oldu," dedi.

"Hey, sen ne halt ediyorsun-?

Leanne cebinden küçük bir zarf çıkararak, "Takip cihazı," dedi.

Kim ona doğru atıldı. "Hayatta olmaz.

Leanne onun elini tutmaktan kaçındı. 'Evet öyle ve bu pazarlığa açık değil. Sana güvenemem, ya içeri girersin ya da Norfolk'a gidersin.

Kim geri adım attı ve başını salladı. "Tanrım, tam da daha fazla alçalamayacağını düşünürken.

'İşi halletmek için ne kadar alçalacağımın sınırı yok,' dedi telefonun arkasını yerine oturtarak. "Al bakalım. Hepsi tamam.

Kim telefonu geri kaptı. İlk fırsatta o şey ortaya çıkacaktı.

Leanne telefonunu kaldırdı. "Bak, sen yeşil noktasın ve tam olarak nerede olduğunu görebiliyorum.

Şimdilik, diye düşündü Kim.

"Ve bir kurcalama sensörü var. Eğer kurcalarsanız ya da yerinden çıkarsa, ışık kırmızıya döner.

Leanne'in yüzünde gördüğü ilk gerçek gülümsemenin kendini beğenmişlikle sırılsıklam olması utanç vericiydi.

Kim öfkesini de yanına alarak duş almak için odadan hışımla çıkmıştı. Onu.

Diğer insanların Symes'ın tehdidini kabul ediyor gibi görünmesi kendisinden daha ciddiydi.

Bryant istasyonun otoparkına girdiğinde Symes'la ilgili tüm düşüncelerini bir kenara bıraktı.

Leanne onu binaya kadar gölgeledi ve Kim, Leanne'in de onu taklit edip etmeyeceğini görmek için oraya buraya bir dans hareketi atma dürtüsüne kapıldı.

Ofisine gitti ve e-postalarını açtı. Leanne ekip odasındaki boş masaya otururken Bryant kahve yaptı.

Kim yazıcıya birkaç şey gönderdiğinde kahve demleniyordu ve hem Penn hem de Stacey masalarındaydı.

"Tamam ekip, hemen işe koyulalım," dedi ve Penn'e dört fotoğraf uzattı. "Ve bu kapalı kapılar ardında yapılacak bir soruşturma olacak.

Penn fotoğraflara hızlıca bir göz attı ve kapıyı kapattı.

Kim devam etti. "Bunlar Helen ve William Daynes, altmışlı yaşlarının başında bir çift. Helen dün sabah erken saatlerde kocasını, kızını ve oğlunu vurdu. Keats tüm olay yeri fotoğraflarını gönderdi, ben de dağıttım ama sadece bu dördünü panoya asacağız. Kurşun yarası olan küçük çocukları gösteren resimlerin kapının dışından görülebilmesine gerek yoktu.

"On yedi yaşında Rosalind Daynes ve iki yaş küçük Lewis var.

Penn fotoğrafları silme tahtasına yapıştırdı ve her resmin altına detayları yazdı.

'Şu anda bu aile hakkında hiçbir şey bilmiyoruz. Sansasyonel manşetler ya da görünürde skandallar yok. Mobilya şirketlerinin sırtından sessiz ve ayrıcalıklı bir yaşam sürdükleri görülüyor. Rachel ve Zachary adında ikiz olan iki büyük çocukları var. Bryant ve ben bu sabah onlarla daha detaylı konuşacağız.

Stacey'ye döndü. "Bizde Zach'in adresi var ama Rachel için de bir adres bulabilirsen harika olur.

"Elbette patron.

"Ve biraz araştırma yapın. Basında hiçbir şey olmaması, hiçbir şey olmadığı anlamına gelmez. Nereye bakacağınızı benden daha iyi biliyorsunuz, o yüzden ne yapıyorsanız yapın.

'Penn, otopsiler sabah 9'da başlıyor, o yüzden bunu sana bırakıyorum. Ne kadar önemsiz olursa olsun, size tuhaf gelen bir şey olursa bana bildirin. "Harika," diye cevap verdi.

Kim, Penn'in iyi bir otopsiden zevk aldığı gerçeğine çok fazla dikkat etmemeye çalıştı.

"Evet, çocuklar, ne düşünüyorsunuz?" diye sordu makineden bir kahve doldururken.

Stacey, "Cinayet-intihar o kadar da alışılmadık bir durum değil," dedi. "Ama kadının ateş etmesi o kadar da yaygın değil.

Penn de aynı fikirdeydi. "1990 yılında yapılan bir araştırma, cinayet-intihar vakalarının en çok evli çiftler ya da yakın partnerler arasında görüldüğü ve erkeklerin baskın olduğu sonucuna varmıştır.

"Sebepler? Kim sordu.

Penn şöyle devam etti. "Çoğunlukla depresyon, evlilik ya da mali sorunlar nedeniyle gerçekleştiriliyor.

Stacey, "Belki bir ilişkisi vardı ve karısı bunu öğrendi," dedi. "İntikam cinayeti.

"Ama neden çocuklar?" diye sordu Bryant. "Bir öfke nöbeti mi? Penn cevap verdi.

Bryant o zor tahammül eden ifadesiyle başını salladı. "Öfkesi çocuklara değil, kocasına olacaktır.

Ekip oluşturma hafta sonundan önce Kim, Bryant'ın Penn'in fikirlerini ne kadar çabuk çürüttüğünü fark etmemişti ve iki gün uzak kalmak en ufak bir fark yaratmamıştı.

'Onu cezalandırmak istemiş olabilir. Önce çocukları öldürseydi, ölmeden önce bunu bilirdi.

"Mantıklı değil," diye ısrar etti Bryant.

Bryant'ın itirazlarına rağmen Penn'in kararlılığına saygı duydu ve Bryant'a katılmamak zorunda kaldı. Penn'in senaryosuna göre, ateş edilme sırası gerçekten de mantıklıydı. William Daynes yataktan kalkan tek kişiydi, dolayısıyla ilk iki el silah sesini duymuş olmalıydı. Karısı yatak odasına girip ona silah doğrulttuğunda, ne yaptığını biliyor olmalıydı.

Kim dedektif polis memuruna döndü. "Stace, önceliğimiz Helen'in akıl sağlığını kontrol etmek.

Kahvesini bitirdi ve ceketini aldı. Biraz şans ve güçlü bir rüzgârla bu, çözmeleri daha çabuk olan vakalardan biri olabilirdi. Hatta belki de

Günün sonunda Helen Daynes'in ailesini neden katlettiğini öğreneceklerdi.

OceanofPDF.com

ON

Porter'lara ait ev Dayne'lerin evinin yaklaşık yarısı büyüklüğünde görünüyordu. Tek arabalık garajın yanında üç araç vardı. Elektrikli kapı yoktu ve çakıllı araba yolu yabani otlarla doluydu.

"Bu gerçekten gerekli mi? Leanne ve Bryant arkasından arabadan inerken Kim sordu.

Bryant kapı zilini çalarken Leanne, "Korkarım öyle," diye cevap verdi.

Kim meslektaşıyla bakıştı. Eninde sonunda tahammül seviyesine ulaşacağını ve Woody'nin ofisine dalacağını biliyordu ama bunu çok erken yaparsa, tıpkı köpeği gibi bir araca bindirilip bölgeden uzaklaştırılacağını da biliyordu.

"Bayan Porter? Küt saçlı bir kadın kapıyı açtığında Kim, "Bayan Porter," dedi. Siyah saçlarının zenginliğinde Kim'e bunun doğal rengi olmadığını söyleyen bir şey vardı. Ağzının ve gözlerinin etrafındaki ince çizgiler onu ellili yaşlarının sonlarında bir yere yerleştiriyordu.

Hem kendisi hem de Bryant kimliklerini uzatırken kadın gülümsemeden başını salladı.

Bayan Porter kapıyı açarken Kim, "Bu da stajyer Leanne King," diye ekledi. "Etrafta başka muhabir var mı? Kim suçlamayı sesinden uzak tutmaya çalışarak sordu.

'Hayır. Kesinlikle hayır. Dün o nazik memur bizi ziyaret ettiğinden beri kimseyle konuşmadık.

"Güzel," dedi Kim, onu küçük bir misafir odasına kadar takip ederek. Mobilyalar pelüş ve ağırdı. Baktığı her yerde süslü kenarlar vardı. Cumba kalın, yere kadar uzanan kadife perdelerle kaplıydı, mekân bordo renkli duvarlarla doluydu. İhtişamı vardı ama bunu gösterecek alanı yoktu. Sonuç karanlık, sıkışık bir odaydı.

"Bayan Porter, lütfen-

"Della, lütfen," dedi, tekli bir koltuğun kenarına oturarak.

Kim ve Bryant, Kim oturduğunda bir ayak kadar alçalıyormuş gibi görünen üç kişilik kanepenin karşılıklı iki ucuna oturmuşlardı. Bryant'ın yüz ifadesinden onun da nasıl ayağa kalkacağını merak ettiği anlaşılıyordu. Leanne kapı aralığının ötesinde bir yerde oyalanıyordu.

"Tamam Della, hepinizin ifade verdiğini biliyoruz ama bize dün sabah neler olduğunu kendi cümlelerinle anlatabilir misin?

"Tutuklu muyum?" diye sordu ayaklarını bileklerinden

çaprazlayarak. "Ne için? Kim sordu.

"Sorgulama için.

'Tanık olduklarınızla ilgili bazı sorular sormak için sizi tutuklamamıza gerek yok. Acil servise haber verdin, değil mi? Kim gerçekleri yanlış anlayıp anlamadığını merak ederek sordu.

Şiddetle başını salladı.

'Tamam, eğer baştan başlayabilirseniz-'

"Burada avukatıma ihtiyacım var mı?" diye araya girdi.

'Della, bir suç işlemediysen ya da soruşturmamızı engellemeyi planlamıyorsan, sadece sohbet etmemizde bir sakınca olmadığına eminim.

"Tamam, ama kocamı aramama izin ver.

Della hızla odadan çıkarken Kim kızgınlığını gizlemeye çalıştı. Bu gidişle öğle yemeğine kadar buradan çıkabilirlerse şanslı sayılırlardı. Yine de basınla konuşmaktan çok mutlu olmuştu.

'Bu benim kocam, Alec. Kısa bir süre önce emekli oldu, bu nedenle artık birlikte daha çok vakit geçirebiliyoruz.

Alec'in elini uzatırkenki ifadesi, karısının bu konuda kendisinden çok daha heyecanlı olduğunu gösteriyordu.

"Peki siz ne yaptınız Bay Porter? Bryant onun elini sıkarken Kim sordu.

"Sosyal bakım, savunmasız yetişkinler," diye cevap verdi, bileklerine uzanarak. Kim bu hareketi tanıdı. Kolunu uzattıktan sonra geri çekmesi gereken gömlek manşetlerine uzanıyordu. Karşısında, çalışma hayatının büyük bölümünde resmi kıyafetler giymiş olduğu belli olan bir adam vardı. Düz mavi kazağı iyi yapılmıştı ve üzerine tam oturuyordu ama gömlek ve kravat değildi.

'Size tam olarak ne söyleyebileceğimden emin değilim. Hiçbir şey görmedim ya da duymadım,' diye itiraf etti.

"Della? Kadın tekrar yerine otururken Kim sordu.

"Kendime bir bardak su alıyordum. Horluyor. Onu dürttüm. Dönmedi," dedi kocasına doğru başını sallayarak. "Sinirlenmeye başlamıştım, bu yüzden aşağıya indim," dedi ve kocasına alaycı bir bakış attı. Kocası gözlerini hafifçe devirdi ve Bryant ona sempatik bir bakış attı.

"İlk silah sesini gece 3 sularında
duydum. İlk ateş eden, oğlu Lewis
Daynes.

"İkinci atış kısa bir süre sonra geldi. İkinci
atış - kızı, Rosalind Daynes. Üçüncüsü
bundan bir dakika kadar sonraydı. Üçüncü
atış - kocası, William Daynes.

"Ve dördüncü atıştan önce daha da uzun bir duraklama. En az beş dakika, belki daha fazla. Gittiklerini düşünecek kadar uzun bir süre.

Dördüncü çekim - Helen Daynes'in kendisi.

"O s ı r a d a polisi aradınız mı? Kim kafası karışmış bir halde sordu. Anladığı kadarıyla arama çok daha sonra yapılmıştı.

"Hayır, suyumu aldım ve yatağıma geri döndüm.

Kim şaşkınlığını güçlükle bastırabildi. "Gecenin bir yarısı dört el silah sesi duymak şüpheli değil miydi?

Della sanki öyle olması gerekiyormuş gibi renklendi.

"Buralarda değil, Müfettiş. Yolun alt tarafında bir gezginler sitesi var. Gecenin her saatinde av tüfekleriyle buraya gelip tavşan avlıyorlar. Bunu defalarca polise bildirdik ama onlar kendi başlarına bir kanun.

Kim'in zihni yarışıyordu. Helen'in kocasını vurmasıyla kendini vurması arasında neden uzun bir duraklama olmuştu? Planın son kısmında tereddüt mü etmişti? Ailesinin çoğunu öldürmesine rağmen gerçekten ölmek isteyip istemediğini merak etmiş miydi? Silahı yerleştirmekte zorlanmış mıydı? Kendi canına kıymadan önce yaptıklarından dolayı vicdan azabı çekmiş miydi?

"Ve sabah 7'de yangın ihbarında bulundunuz?

"Evet. Ben bir şey görmedim ama Reece sabah koşusunda görmüş.

"Reece mi?

"Bizim oğlan. Bunu fark etti ve polisi aramamı söyledi.'

"Peki Reece?

"İşte. Sabah erkenden. Yol çetesi.'

Bryant zaman çizelgesinin temellerini not defterine çoktan not etmişti - şimdi kemiklerin üzerine biraz et koyması gerekiyordu.

"Peki neye benziyorlardı?

"Bize neler olduğunu anlatmayacak mısınız?" diye sordu Bay

Porter. "Korkarım şu anda değil.

'Geçmiş zaman kullandın. Hepsi öldü mü?" diye itti.

"Sadece bir olay olduğunu teyit edebilirim. Şimdi, lütfen, bana aile hakkında biraz daha bilgi verebilir misiniz?

"Pek sayılmaz," dedi Della. "Onları o kadar iyi tanımıyoruz.

"Ne kadar zamandır burada yaşıyorsunuz?

"Otuz iki yıl.

"Komşularınızı tanımıyor musunuz? Kim anlamaya çalışarak sordu.

"Pek sosyal değiller," diye yanıtladı Della.

Aslında o da değildi ama yaklaşık on yıldır kendi evinde yaşıyordu ve yolun karşısındaki Louisa'nın kocası evde yokken verandanın kapısında sigara içtiğini biliyordu. Sokağa taşınan genç bir çiftin birkaç gecede bir kedi köpek gibi kavga ettiklerini biliyordu. Köşedeki Bayan Trevin'in birkaç yıldır direksiyon başına geçmemesine rağmen evde yalnız olmadığı izlenimini vermek için Fiat Panda'yı gösteriş için arabasında tuttuğunu biliyordu. Hiçbiriyle konuşmamış olmasına rağmen bunları biliyordu.

"Bunca yıldan sonra aile hakkında hiçbir şey bilmiyor musun? Bryant şüpheyle sordu.

'Onlar hakkında hiçbir şey bilmediğimi söylemedim. Onlarla kaynaşmadığımı söyledim. Onlar gerçekten kimseyle kaynaşmıyor.

"Peki onları nereden biliyorsun? Kim sordu.

"Reece onlar için ufak tefek işler yaptı. Orada burada bir şeyler duymuş. William ve Helen arasındaki tartışmalar. Helen ağlıyor ve yataktan çıkamadığı günler geçiriyormuş. Rozzie'nin şımarıklığı ve yönsüzlüğü. Lewis'in bütün gününü odasında geçirmesi ve okulda pek başarılı olmaması.

Della bu haberi sanki skandal boyutlarında sıcak bir dedikoduymuş gibi aktarıyordu. Eğer çocuklar hakkında bildiği en iyi şey buysa, bu pek de fazla bir şey değildi. Ona tipik bir ergen davranışı gibi gelmişti. Normal olmayan tek şey Helen'in davranışlarıydı.

"Helen'in depresyonu için bildiğiniz bir neden var mı?

Della omuz silkti. "Hiçbir fikrim yok ama yirmi yıl kadar önce sinir krizi geçirdiğini duydum. Gecenin bir yarısı elinde boş bir bebek arabasıyla, bir çocuğun adını haykırarak bahçede yürürken bulunmuş. Yani, benden alıntı yapmayın, sadece duyduklarım bunlar.

Eğer bu şekilde konuşuluyorsa, ailenin içine kapanmasına şaşmamalı.

Della ona 'e l i m d e sadece bu v a r ' ifadesiyle bakıyordu. Ona öyle geliyordu ki Reece aile hakkında herkesten daha çok şey biliyordu.

'Oğlunuza bir dakikası olduğunda karakola gelmesini söyler misiniz? Onunla konuşmak istiyoruz.'

Alec konuşmak için ağzını açtı ama önce Della söze girdi.

'Neden? O hiçbir şey yapmadı ki. Sadece koşuyordu.'

Kim, kadının oğlunu anında savunması karşısında kaşlarını çattı. 'Aileyi iyi tanıyor gibi görünüyordu. Yardımcı olabilir.

"Oh, tamam, ona söyleyeceğim.

Kim koltuktan kalktı ve ayağa kalktı. Cebinden bir kart çıkardı.

"Aklınıza başka bir şey gelirse lütfen beni arayın.

Kartı yan masalardan birinin üzerine koyarak, 'Yapacağım,' dedi.

Kim içeri girdiğinde hissetmediği bir tedirginlikle kapıya y ö n e l d i .

OceanofPDF.com

ON BİR

Symes ağzına bir çorba kaşığı mısır gevreği attı ve gürültüyle çiğnedi. Burada gerçekten ayakları yere basmıştı - rahat bir yatak, sıcak duşlar ve dolapta harika yiyecek seçenekleri. Dün gece sürtüğün evine yerleştirilen gözetleme ekipmanını gördüğünde, başka bir yerde başka bir Edna bulmayı düşünmüştü ama iyi bir kurulumdu ve sürtüğün dört kapı ötesinde olduğu için evin önündeki kameranın onun ön bahçe kapısına doğrultulduğundan emindi. Evet, o bir polisti ama yine de tüm sokağın geliş gidişlerini kaydedemezdi. Hayır, sokağın aşağısı onu arayacakları son yerdi ve Edna ona gayet iyi bakıyordu.

"Pastırma var mı?" diye seslendi odanın öbür ucundan.

Yaşlı kadın hiçbir tepki vermedi. Ağzındaki tıkaç konuşmasını engelliyordu ve bileklerini sandalyeye bağlayan ip de hareket etmesini engelliyordu. Kuşkusuz bu, onun yaşındaki bir kadın için pek de hanımefendi bir pozisyon değildi ama adamın umurunda değildi. Belli ki dün gece onu sandalyeye bağlamasıyla bu sabah uyanması arasında kadın altını kirletmişti.

Yüzünün yan tarafındaki morluk, adamın onu bayıltmak için sertçe vurduğu yerden belli oluyordu. Aslında o kadar sert olmamıştı ama yaşlı insanların kolayca morardığını tahmin ediyordu. Neyse. Bu ona, onu güvene almak için zaman kazandırmıştı.

sandalyeye oturttu ve kendi külotuyla ağzını tıkadı. Kadın baygınken kendine bir sandviç hazırlamış ve evin etrafına iyice bir göz atmıştı.

Başlangıçta burayı sadece bir gecelik bir anlaşma olarak kullanmayı planlamıştı. Biraz Travelodge gibi: giriş yap, yemek ye, uyu, duş al, enerjini yenile, ev sahibini öldür ve siktir git. Ama perdeleri kapatarak eve girdiğinde, üst katta sadece bir yatak olduğunu ve aile fotoğraflarının olmadığını fark etmişti. Yatağının başucundaki komodinin üzerinde sadece düğün günü olduğunu tahmin ettiği eski bir fotoğraf duruyordu. Burada düşündüğünden daha uzun süre kalabileceğini fark etmişti.

Mısır gevreğini odanın ortasına taşıdı ve ayağını tekmelerken ağzına bir kaşık daha attı.

"Hey, uyan.

Başını kaldırdı ve gözleri dehşetle açıldı. Sidik

kokusundan uzaklaştı.

"Bugün gelecek kimse var mı?

Vücudunu ele geçiren titreme dışında hareketsiz kaldı.

Hayatın başında ve sonunda, arada nasıl bir kadın olduğuna dair hiçbir ipucu olmadan ortaya çıkan kırılganlık onu her zaman şaşırtmıştı. Bu çelimsiz kadın bir zamanlar zorlu, doğrudan, hırslı ve enerjik miydi? Kendi anneannesi tam bir kaltaktı. Her akrabası ve komşusu ondan korkardı. Kimse Biddy Evans'a bulaşamazdı. Konuşmasını ve hareket kabiliyetini elinden alan ağır bir felç geçirdiğini duyana kadar onu yıllarca görmemişti. Kendi gözleriyle görmek için onu evinde ziyaret etmişti. Söylentiler doğruydu ve adam tüm ziyareti boyunca onu çimdikleyip acı çekmesine neden olduğunda tepki verememişti. İyi bir ziyaret olmuştu.

Derin bir iç çekti.

"Bayan, eğer aptalı oynarsanız, bunun sonu sizin için iyi olmayacak.

Zaten öyle olmadığı kesindi ama kurbanlarının bir parça umuda tutunmalarını seviyordu. Yardımsever olduklarını düşünmeleri hayatını kolaylaştırıyordu.

onlara bir kaçış kazandıracaktı.

Başını yavaşça salladı.

"Güzel, o zaman sadece biz varız," dedi ve kâsenin içindekileri ağzına boşalttı.

"Ee, hiç pastırman var mı?

Kadın başını salladı.

İçini çekti ve uzaklaştı. İyi bir pastırmalı sandviç yıllardır istek listesindeydi ama acele etmesine gerek olmadığını bilmek güzeldi.

Stone için plan uzun zaman önce yapılmıştı. Her ne kadar yumruğunu onun etine vurmak için yanıp tutuşsa da bu plandan sapmayacaktı. Eğer bunu başarabilirse, birden fazla şekilde maksimum acı verecekti. Önce yerine koyması gereken şeyler vardı ve sürtüğü kaçırma zamanlaması tam olarak doğru olmalıydı. Bunun tam olarak ne zaman olacağını biliyordu, diye düşündü, derme çatma mutfağa girerken, çünkü perdeyi biraz oynatıp parmak uçlarında durursa kaltağın ön kapısını mükemmel bir şekilde görebilecekti.

OceanofPDF.com

ON İKİ

Zachary ve Gavin Daynes'in evi beklediği gibi değildi. Daireleri küçük bir sitenin en üst katında yer alıyordu.

Timbertree Malikânesi, bir zamanlar aynı adı taşıyan malikâne barının bulunduğu yerde inşa edilmiştir.

Leanne emniyet kemerini çözerken Kim koltuğunda döndü. Bu sefer değil. Bunlar kederli aile üyeleri. Buradan izleyebilirsiniz.'

Kim kendini, yaşamaktan son derece mutlu olacağı bir tartışmaya hazırladı. Hayatına müdahale etmek bir şeydi ama bu insanlar ailelerinin çoğunu kaybetmişti.

"Beni Woody'ye şikayet etmekten çekinmeyin. "Bu kadar dramatik olma Stone. Anlıyorum.'

Kim bu raundu kolayca kazandığı için biraz hayal kırıklığına uğramış bir halde arabadan indi.

"Bir şeyleri kaçırdığımızı hissediyor musun? Bryant asansöre doğru yürürlerken sordu.

"Evet, son on sekiz saattir omuzlarımda oturan ağırlık.

Bryant en üst katın düğmesine basarken kıkırdadı.

"Ofisten uzakta da aynı şekilde asık suratlı olup olmadığını merak ediyorsanız, öyle olduğunu doğrulayabilirim.

"İşinde iyi olduğu sürece ne kadar asık suratlı olduğu umurumda değil.

Kim ağzını kapattı. Belli ki ondan hiç empati görmüyordu.

"FLO kim? Bryant kapıya yaklaştıklarında sordu.

"Yok. Atanan aile irtibat görevlisi kırklı yaşlarının ortasında Hilary adında bir subaydı. Kim, "Bir saat sonra onu gönderdiler," diye cevap verdi.

Her aile bir aile irtibat görevlisini hoş karşılamazdı. Arabada gördüğü e-postada, bu konuda nahoş davranmadıkları, sadece üzüntülerini kendilerine saklamak istedikleri belirtiliyordu.

Gavin Daynes dairenin ön kapısını açtığında Kim bunun ikinci bir nedeni olduğunu tahmin etti.

'Günaydın, Müfettiş. Lütfen içeri buyurun,' dedi Gavin, yer açmak için kendini duvara yaslayarak. Koridor, dört kapının açıldığı bir bölmeden biraz daha fazlasıydı. Buranın tek yatak odalı bir ev olduğunu tahmin ediyordu. Bu kapılardan biri başka bir koridora açılmıyorsa, ön kapıdan evdeki her odayı görebiliyordu.

"Zach şurada," dedi, başıyla tam karşıdaki kapıyı işaret ederek.

Oda kareden çok d i k d ö r t g e n d i , bu da mobilyaların düzenini oldukça gelişigüzel ve hantal yapıyordu. İki kişilik kumaş bir kanepe en uzun duvara yaslanmıştı. Zach pencereye yakın tekli deri bir sandalyede oturuyordu. Kucağında minyatür bir Yorkshire teriyeri oturuyordu. Aklına evcil hayvanlarının da tıpkı televizyon ve diğer mobilyalar gibi evle orantılı olduğu geldi. Orantısız görünen tek şey duvardaki boyalı tuvallerdi.

"Onları Zach yaptı," dedi Gavin, onun arkasında durarak.

Kocasının sesi Zach'i uyandırdı ve gözleri açıldı.

Kim sanat eseri hakkında hiçbir yorum yapmadı. Sanattan hiç anlamamıştı. Duvarlarına astığı hiçbir şeyi yorumlamak zorunda kalmak istemiyordu. Sanattan anlamasa da, renklerin iyi kullanımını ya da işin içindeki beceriyi takdir edebiliyordu ama duvarda gördüğü karalamalar her ikisine de sahip görünmüyordu.

"Lütfen, size bir içki getirebilir miyim?

"Kahve harika olur," dedi Kim, meslektaşını şaşırtarak.

Anlaması sadece bir saniye sürdü.

"Aslında sana yardım edeyim," dedi Kim, onu kutu gibi mutfağa kadar takip ederek. Bu alanda gereksiz kimseyi istememeyi kesinlikle anlıyordu.

"O nasıl?" diye sordu, kapı aralığında durarak.

"Neredeyse hiç konuşmadı," dedi Gavin, çaydanlığı doldururken. "Yani, belli ki ne olduğunu bilmek istiyor ama çoğunlukla ağlıyor ve bakıyor. Dört fincan aldı.

"Peki, bana gerçekten ne sormak istiyorsunuz, Müfettiş?" dedi, yüzünü ona dönerek. 'Neler olup bittiğini bilecek kadar polis dizisi izledim. Lütfen lafı dolandırmayın. Ne sormak istiyorsanız sorun.

Sesi sıcaktı ve daveti açıktı. 'Tamam, tekrar

soracağım. O nasıl?'

Kapıdan içeri girdiğinde Zach ona bakmamıştı bile. "Zayıf, o

cevap verdi Dürüstçe. 'O acı çekiyor gelen

kaygı ve

Bazen klinik depresyon zemininde paranoya. Günden güne nasıl olacağını kimse bilemez. Bazı günler öfkeli, bazı günler üzgün ve diğer günler de aşık olduğum adam gibi.

Gavin bu son sözler üzerine arkasını döndü.

'Birinin kötü ruh sağlığıyla yaşama deneyiminizden emin değilim ama bu kolay değil.

Hiç de değil, diye düşündü Kim. *Bazı günler seni öldürmeye bile çalışıyorlar*. Aklına annesinin bir yatakta aşağılanırkenki görüntüsü geldi ama onu itti.

"Ailesiyle yakın mıydı?" diye sordu. Salona yaptığı ziyaret kısa sürmüştü ama aile fotoğraflarının varlığını fark etmemişti.

"Oh, Müfettiş, bu büyük bir soru. Onu tam olarak anladıklarından emin değilim. Okulda başarılı olamadı, üniversiteyi bıraktı, birkaç yıl tembellik etti ve sonra tutkudan tutkuya atladı.

"Tablolar mı?

"Birkaç yıl önce. Kendini sanat yoluyla ifade etme ihtiyacı içinde yanıyordu. Sonunda söndü, ama ona ilham vermek ve hedeflerine ulaşabileceğini göstermek için resimleri asmaya devam ediyorum. En son tutkusu fotoğrafçılık.

"Peki hayatını nasıl kazanıyor?

Gavin cevap vermek istemiyormuş gibi tereddüt etti.

Sonunda, "Yok," dedi.

"Ama sen biliyorsun?

Gülümsedi. 'Birinin başımızın üstünde bir çatı tutması gerekiyor. Neyse ki avukat yardımcısı olarak çalışmam ikimize de

destek oluyor. Sadece. "Ailenin yardımı yok mu?

'O yetişkin bir adam. Yirmi dokuz yaşındaki pek çok kişi ailesine güvenmez.

"Tabii ki.

Bunun yerine kocalarına güveniyorlar, diye düşündü Kim ve sonra kendini tuttu. Bu onun vereceği bir karar değildi.

"Küçük kardeşlerine pek yakın değildi. Aralarındaki yaş farkı, onlarla çok az ortak noktası olduğu anlamına geliyordu.

"İkizi mi?

Gavin gözlerini devirdi. 'Aşk, nefret eşit ölçüde. Sadece patlayıcı olduklarını söyleyelim. Süt ve şeker?" diye sordu çaydanlık kaynarken.

"Benim için değil, sadece meslektaşım için süt.

İçecekleri hazırlamayı bitirdi ve diğer ikisine başıyla selam vererek iki fincan aldı.

"Müfettiş, bize söylemeye geldiğiniz şeyle başa çıkabilecek mi?

Kim kalan iki bardağı da aldı. "Sanırım sana yakında ihtiyacı olacak.

Gavin anlayışla başını salladı ve kadın da onu salona kadar takip etti. Zach'in gözleri yine kapalıydı ve köpek Bryant'ın kucağına taşınmıştı. Meslektaşı omuz silkerek Zach'in tek kelime etmediğini belirtti.

Kanepeye oturdu ve fincanları yan masaya yerleştirdi. Gavin sandalyenin koluna oturdu ve Zach'in elini tuttu.

Gözlerini açtı ama hiçbir şey söylemedi. Cildi sağlıksız bir griydi ve yanakları solgun görünüyordu. Adam acı çekiyordu. Mutfakta aklından geçen pek de hayırsever olmayan düşünceler için hemen kendini kötü hissetti. Söyleyeceği hiçbir şey onu daha iyi hissettirmeyecekti.

"Korkarım size kötü haberlerim var.

"Ne yani, dünkünden daha mı ölüler?" diye sordu. Kim acıdan

doğan bu şakayı duymazdan geldi.

"Olayın koşullarını tartışmamız gerekiyor, Bay Daynes. "Zach, Tanrı

aşkına. Bay Daynes dün bir ev yangınında öldü.

O ve Bryant, Gavin'in yakalayıp kaşlarını çattığı bir bakış alışverişinde bulundular. Kolunu Zach'in omuzlarına doladı. Kim bu jestin, söylemek üzere olduğu sözlere karşı bir tür koruma sağlamasını diledi.

'Zach, yangın ailene hiç ulaşmadı. Evin üst katına yaklaşamadan söndürüldü.

Her iki adamın da gözleri büyüdü ve bu Zach'i gördüğü en tetikte

haliydi. Bekledi.

"Bir silahlı saldırı oldu. Kurbanların dördü de - pardon, aile üyeleriniz - ölümcül kurşun yaraları aldı.

Zach başını sallamaya başladı. Sanki bu yeterince kötü değilmiş gibi, daha da kötüsü olacaktı ve kelimeleri dudaklarının diğer tarafına geçirmesi gerekiyordu.

"Elinde silahla bulunan kişi annendi.

Şimdi Gavin'in başı da şaşkınlıkla sallanıyordu. "Helen, silahla mı?

"Annemin insanları, kendi ailesini vurduğunu mu söylüyorsun? Zach kuşkuyla sordu.

"Silah annenin elinde bulundu.

Zach sanki her şeyi düzeltecekmiş gibi Gavin'e baktı.
Kocasının yüzündeki inançsızlığı görünce ona doğru döndü.

"Ciddi olamazsınız. Gerçekten böyle bir şey yapmış olabileceğini düşünemezsin.

Kim bir süre sessiz kaldı ve söylediklerinin büyüklüğünün zihninde yer etmesine izin verdi.

İnkâr edilmesini bekliyordu. Aile üyeleri için genel olarak intiharı kabullenmek zordu ama buna bir de üç kişinin daha hayatını kaybetmesi eklenince hazmetmek neredeyse imkânsız hale geliyordu.

"Annem, bir katil mi?" dedi gülmeden önce. "Bunun ne kadar saçma olduğunu gerçekten anlayamazsın.

Kim bu etiketi ona bu kadar çabuk yapıştırmasına şaşırmıştı ama elbette bu ona sonsuza dek yapıştırılacak bir unvan olacaktı. Helen Daynes, anne ve katil. Bu kelime her haber bülteninde, internetteki her makalede ve Wikipedia sayfasında yer alacaktı. Onu her yerde takip edecekti.

'Zach, bunu sindirmenin zor olduğunu tamamen anlıyorum, ancak annenin depresyonda olduğunu anlıyoruz ve-'

"Bunu sana kim söyledi?

"Ailenin komşuları dedi ki-

"Benimle konuşmadan önce tuhaf tiplerle mi konuştun?

Kim, "Alarm verdiler," diye açıkladı. "Bir zaman çizelgesi almamız gerekiyordu.

Belli ki komşularından pek hoşlanmıyordu ve evet, biraz tuhaf olduklarını kabul etmek zorundaydı.

"Annenin depresyonu hakkında yalan mı söylüyorlardı?" diye nazikçe sordu. Zach'in söylediklerleriyle yeniden bağlantı kurmasına ihtiyacı vardı.

Başını iki yana salladı. "Her zaman depresyondan muzdaripti ama bu onu lanet olası bir katil yapmaz. Homurdandı. 'Çocukluğumdan beri sorunları vardı, peki neden şimdi? Neden şimdi böyle bir şey yapsın ki?

"Bu konuda bize yardımcı olabileceğini umuyorduk, Zach.

Ellerini anlamlı bir şekilde açtı. 'Hiçbir şeyim yok. Rozzie ve Lewis'i severdi. Onlara asla zarar vermezdi.

"Babanla aranız iyi miydi?

"Birbirlerinin üzerine düşmüyorlardı ama yeterince memnun

görünüyorlardı. "Herhangi bir mali sorun var mıydı?

Zach başını salladı. 'Annemle babam asla başkalarının önünde para konuşmazdı. bize.'

"Onları en son ne zaman gördünüz?

"Geçen Pazar," diye önerdi Gavin. "Tüm aile için aylık rosto.

"Tuhaf ya da sıra dışı bir şey var mıydı?" diye sordu.

Gavin başını sallamadan önce bir an düşündü. 'Helen biraz Ama normalde bu saatlerde sessizdir. "Nedenmiş

o? Kim sordu.

"Garipler sana söylemedi mi? Zach sordu.

Kim başını salladı.

'Annem Mart ayında zorlanıyor. Kaybettiği çocuğunun yirmi yıl dönümü.

Kim bekledi.

"Karyola ölümü. Bir kız.'

Kim, i k i z l e r l e on yedi yaşındaki Rosalind arasındaki on iki yıllık farkı merak etmişti.

"Bunu duyduğuma üzüldüm," dedi Kim. 'Aile için kabullenmesi zor bir şey olmalı.

"Olur böyle şeyler," dedi Zach umursamaz bir tavırla. "İki tane daha vardı.

Kim onun ses tonuna şaşırdığını gizledi. Kederinden dolayı ona sağladığı faydaya rağmen, Zachary Daynes'e pek ısınamamıştı.

'Kimliğini tespit etmek için bir aile üyesine ihtiyacımız olacak-'

"Hayır," diye bağırdı Zach ve omzunu sıkan Gavin'e baktı. "Bu benim yapabileceğim bir şey mi, Müfettiş?

Kim başını salladı ve cebinden bir kart çıkardı. Ayağa kalktı ve ona uzattı.

"Beni daha sonra arayın, bir zaman ayarlayalım.

Kartı aldı ve başını salladı.

Kadın yerine o t u r m a d ı ve Bryant ipucunu aldı. Uyuyan köpeği kanepeye yatırdı ve ayağa kalktı.

'Bu akşam bir basın toplantısı düzenleyeceğimizi bilmenizi isterim, ancak tüm detayları açıklamayacağız. Zamanla ortaya çıkacaktır. Zach çoktan gözlerini kapatmış ve kapanma moduna geri dönmüştü ama Gavin anladığını belirtti. Kim onun yardımını takdir etti.

Ön kapıya ulaştığında, 'Kaybınız için tekrar başınız sağ olsun,' dedi.

"Teşekkür ederim, Müfettiş.

"Bir sonraki ziyaretimiz Rachel'a olacak, o yüzden biz ayrıldıktan sonra bizimle temasa geçeceğini tahmin ediyorum.

Kapıyı kapatmadan önce, "Bu konuda iyi şanslar, Müfettiş," dedi.

Bununla ne demek istemişti?

OceanofPDF.com

ON ÜÇ

Stacey, Penn'in Tupperware kutusundaki çikolatalı brownie'ye uzandı. Otopsilere katılmak üzere yola çıkmadan önce ona bunu çantasından çıkarmasını hatırlatmıştı. Her nasılsa, morgda birkaç saat geçirselerdi onları bu kadar çekici bulmayacağını biliyordu. Çiğnerken mırıldandı, hafta sonu çıktıkları gezinin heyecanı hâlâ üzerindeydi.

Ekibinin geri kalanının aksine, kamp ateşi etrafında kaynaşarak bir gece geçirme fikri onu heyecanlandırmıştı. Özellikle de Devon'ın gece vardiyasına denk geldiğinde. Karısının göçmenlik memuru olarak çok çalıştığı uzun gecelerdi bunlar.

Tamam, tam olarak beklediği gibi bir kaynaşma anı yaşamamışlardı. İstasyonun dışında Bryant Penn'e karşı daha da sinirli görünüyordu ama meslektaşlarını normal kısıtlamalarının dışında görmek ve yine de tamamen normal kişilikleri içinde hareket etmek canlandırıcıydı. Bulmacaları çözmek ve onlara güvenen bir ceset olmadan birlikte çalışmak özgürleştiriciydi. Kendisini iş arkadaşlarının arkadaşlığından keyif alırken bulmuştu. Diğer ekiplerle rekabet halinde oldukları zamanlar hariç, patron bile biraz daha rahatlamıştı. O zaman tam bir DI moduna girmişti.

O tıkacın arkasında Stacey'nin beklediğinden daha uzun süre dayanmıştı. Hatırladıkça gülümsedi, ama hatırladığında gülümsemesi soldu.

korkunç bir olaya ve patronlarını öldürmek isteyen kaçak bir psikopata geri döndü.

Dürüst olmak gerekirse, patronun yerinde kalması konusunda karışık duygular içindeydi. Bir yanı Woody'nin, Symes güvenli bir şekilde parmaklıkların arkasına dönene kadar göz önünden uzaklaştırılması ve üç silahlı kuvvet tarafından korunması konusunda ısrar etmesini istiyordu. Öte yandan, patronun onu kontrol edemeyecekleri kadar uzakta olmasını da istemiyordu.

Kendi rutinini değiştirmek zorunda kalmaktan çok da rahatsız değildi. İşe gidiş gelişlerinde zaten yeterince çeşitlilik vardı. Bazen otobüse biniyor, bazen taksiye biniyor, bazen de Devon'un onu bıraktığı oluyordu. Devon gece vardiyasını Pazar sabahı bitirmişti, bu yüzden işten eve döndüğünde yalnız olmayacaktı. Patronun Leanne hakkında neler hissettiğini bilen Stacey, onun tüm kurallarına uyduğu için kendini biraz öğretmenin evcil hayvanı gibi hissediyordu ama patron neden bahsettiğini biliyor gibiydi. Eğer teşkilat ona patronu Symes'tan koruması için güvenmişse, o zaman kadının talimatlarına saygı duymak zorundaydı.

Symes'i düşününce ürperdi ve anında duş alma ihtiyacı hissetti. O gerçekten de şimdiye kadar karşılaştıkları en sadist ve korkunç katillerden biriydi. Stacey onun Charlie ve Amy'ye neler yapabileceğini düşünmekten nefret ediyordu. Patron onu zamanında yakalamasaydı dokuz yaşındaki bedenlerine ne kadar işkence edecekti?

Doktorun muayenehanesine gönderdiği son e-postayı yazarken kimseye 'Onu hemen getirin,' demedi.

Daynes ailesinin dört üyesi de aynı pratisyen tarafından kapsanıyordu, ancak her kayıt için ayrı başvuru yapması gerekiyordu. İlk olarak Helen Daynes için olan talebi gönderdi ve yüksek öncelikli olarak işaretledi.

Stacey bir kadını kendi canına kıymadan önce tüm ailesini öldürmeye iten şeyin ne olabileceğini hayal bile edemiyordu. Bir tür ani çöküş mü yaşamıştı? Bir tür sanrı mı görmüştü? Ailesinin bir şeyden korunması gerektiğini mi düşünüyordu? Bu konu hakkında ne kadar düşünürse düşünsün

Beyni, bu çözümün sorunun en iyi çözümü olduğu bir cevabı hesaplayamadı.

Mali kayıtlar gelen kutusunu aydınlatırken kendi kendine 'Aah, belki bu yardımcı olur' dedi. Aile her şeyi tek bir bankada tutuyor gibi görünüyordu, bu da onun için hayatı kolaylaştırıyordu.

İşletme hesabı, ortak kişisel hesap, tasarruf hesabı ve emekli maaşı için en son ekstreler ekte sunulmuştur.

Önce işletme hesabını açtı ve hemen kaşlarını çattı. Burada finansal bir sorun olmadığını görebiliyordu. İşletme iyi bir nakit akışı ile altı haneli sağlıklı bir bakiye gösteriyordu. Giderler ağırlıklı olarak ekipman ve maaşlar gibi görünüyordu ve mevduatlar birkaç yüz pound ile on binlerce pound arasında değişiyordu.

Belgeyi kapattı ve son ortak hesap özetini açtı. Hızlı bir inceleme ona burada da bir sorun olmadığını söyledi. Her ne kadar savurganca harcama yapmıyor gibi görünseler de, dokunulduğunda işletmeden nakit enjeksiyonunu tetikleyen yirmi bin poundluk bir tampon vardı.

Tasarruf hesabı da bir o kadar sağlıklıydı ve hayatının geri kalanında çikolatalı kek yemesini sağlayabilirdi.

İpotek için aylık ödemeler yoktu, bu nedenle ev serbest ve temiz bir şekilde sahip olundu. Vergilerini zamanında ödediler, çeşitli hayır kurumlarına ödemeler yaptılar ve gereksiz harcamalarda bulunmadılar.

Stacey sandalyesinde arkasına yaslandı. Ailesi onun hayatı boyunca görebileceğinden çok daha fazla servete sahipti ama yarın yokmuş gibi harcama yapmıyorlardı. Gösterişli yeni arabalar ya da pahalı tatiller için ödeme yapılmıyordu. Sanki çift bu kadar para kazanmayı hiç beklemiyormuş gibiydi. Ya öyle ya da çok temkinli bir muhasebecileri vardı.

Dolayısıyla mali sorunlar kesinlikle göz ardı edilebilirdi. Açıklanması gereken düzensiz harcamalar ya da büyük faturalar yoktu.

Bankadan gelen son belgeleri kapatırken, Helen'in tıbbi kayıtlarına ilişkin öncelikli talebe gelen kutusuna bir yanıt düştü.

Elektronik kaydı açtı ve mevcut ilaçlarla en baştan başladı. Komşular haklıydı. Anksiyete ve depresyon için oldukça iyi bir kokteyl kullanıyordu.

Stacey kaydı aşağı kaydırdı.

İmleci ekranında güneye doğru ilerlerken yılları çiğnedi.

Helen Daynes sadece depresyondan muzdarip değildi ve ağır ilaç tedavisi görüyordu, ama bu durum çok uzun süredir devam ediyordu.

OceanofPDF.com

ON DÖRT

Rachel Hewitt, Kim'e kendini tanıtma fırsatı bile vermeden kapıyı açarken, "Alınmayın ama kardeşime söylediklerinizi saçmalık, Müfettiş," dedi.

Kim yine de kimliğini göstererek, "Zach'in sizinle konuştuğunu varsayıyorum," dedi. Rachel zar zor baktı. "Tabii ki

- o benim ikizim.

Kim, gerçeğin bu kadar açık bir şekilde ifade edilmesine gerek olup olmadığından emin değildi.

"İçeri girip bunu tartışabilir miyiz? Rachel kenara çekilmek için hiçbir hareket yapmayınca Kim sordu.

Kim, Daynes çocuklarından beklediğine çok daha yakın bir eve adım atmadan önce arabadaki Leanne'e başıyla selam verdi. Çıkmaz sokak, Stourbridge'den Wollescote'a giden ana yolun hemen dışında sekiz evden oluşan gizli bir koleksiyondu. Hepsi de müstakil ve çift girişli olan bu evlerin yaklaşık yarım milyon değerinde olduğunu tahmin ediyordu ve Rachel Hewitt içinde durduğu evle eşleşti.

Kuzguni siyah saçları şık ve parlaktı ve sırtına kadar uzanıyordu. Yüzü, zevkli olmanın sağ tarafında kalan kırmızı rujla tamamen makyajlıydı. Ya yardım almıştı ya da yüzünü en iyi şekilde nasıl kullanacağı konusunda uzmandı.

"Buraya lütfen," dedi Rachel, bej rengine boğulmuş resmi bir salonu işaret ederek. Kim nedense kadının yaratıcılığı karşısında hayal kırıklığına uğramıştı. Renk, kişilik, az önce karşılaştıkları ateşle eşleşen bir şeyler görmek isterdi, ama kişiye değil, eve uyan bir dekor gördü.

"Kardeşime söylediklerin tamamen saçmalık," dedi karamel kadife bir şezlongun arkasında durarak.

"Sizi ilk kez duyduk Bayan Hewitt, ancak gerçekler babanızın, erkek kardeşinizin ve kız kardeşinizin vurulduğu ve silahın annenizin elinde bulunduğu yönünde.

"O silah olduğuna emin misin?

"Eminim balistik raporunda kimlik tespiti olumlu çıkacaktır. "Bu

imkansız. Size söylüyorum.

"Annen silah kullanmıyor muydu? Kim sordu.

Evet, ateş etti. Canlı hiçbir şeye. Bir hayvanı öldürme düşüncesine dayanamazdı ama otlakta teneke kutuları vururdu. Babam, kırsalda yaşadığı için nasıl kullanılacağını öğrenmesi konusunda ısrar etti.

Kim hiçbir şey söylemedi. Söylediği gibi imkansız değildi ve bunu biliyordu.

"Kazara olmuş olamaz mı?" diye sordu boynundaki kalın zinciri döndürerek.

"Kardeşleriniz uyurken vuruldu, Bayan-" "Rachel,

lütfen. Peki ya babam?'

"Babanız kendini savunmaya çalışmış gibi görünüyordu.

"Uyumuyor muydu?

Kim başını salladı. Rachel muhtemelen aile üyelerinden hiçbirinin neler olup bittiğini bilmediğine inanmak istiyordu.

"Lewis ve Rosalind'e yapılan ilk iki atışın-

"Rozzie," diye araya girdi Rachel. 'İsminden nefret ederdi. Herkes ona Rozzie derdi.

Kim anlayışla başını salladı. "İlk iki kurşunun sesi babanı uyandırmış gibi görünüyordu ama baban onu vurmadan önce annene ulaşamadı.

Kafasında oluşan resimler karşısında gözle görülür bir şekilde soldu. "Tatlım, sadece ihtiyacım var- Oh, üzgünüm, fark etmedim.

Kim'in Rachel'ın kocası olduğunu düşündüğü takım elbiseli bir adam odaya dalmıştı.

Rachel, 'Polis memurları,' diye açıkladı ve sonra onu bir aşağı bir yukarı süzdü. "Ofise gidiyor olamazsınız.

'Tanıştığımıza memnun oldum. Daryl Hewitt,' diye teklif etti karısına dönmeden önce. 'Yapmak zorundayım canım - takımın güvenceye ihtiyacı var. Eminim hepsi söylentileri duymuştur. Yaşanan şok karşısında gemiyi sağlam bir şekilde yürütmemiz gerekiyor-'

"Peki ya benim şokum, Daryl? Rachel gözleri yaşlarla dolarken sordu. 'Böyle bir zamanda beni nasıl terk edebilirsin? Ben lanet olası bir çalışan değilim. Ben bir aileyim ve hepsi gitti. Sana burada ihtiyacım var. Mia'nın sana burada ihtiyacı var.

"Mia mışıl mışıl uyuyor," diyerek odayı geçti ve onu kollarının arasına aldı. Kim'in bu hassas ana şahit olduğu için utanması gerekirdi ama utanmadı ve nedenini hemen anladı. Bu, bir kocanın gerçek bir teselli ya da destek sunduğu bir an değildi. Kadının ıstırabını omuzlamıyordu. Sadece omzunun üzerinden bakarken ona sarılıyordu. Bedeni karısına sarılmıştı ama ruhu çoktan kapının dışına çıkmıştı.

Rachel bir mendil alıp gözlerini silerek, "Kocam aile şirketinde çalışıyor," dedi.

Sanki unvanı onlar için önemliymiş gibi, 'Genel müdür,' diye düzeltti. Dürüst olmak gerekirse, onun çaycı çocuk olması umurunda değildi.

"William emekli olduğunda işin idaresini bana bıraktı.

"Tamam," dedi Kim. "Peki Helen'i ne kadar iyi tanıyordunuz?

'Rachel ile yedi yıldır birlikteyiz, beş yıldır da evliyiz, dolayısıyla onu oldukça iyi tanıdığımı söyleyebilirim. Helen zaman zaman ne yapacağı belli olmayan harika bir kadındı. Eminim akıl sağlığının yerinde olmadığını biliyorsunuzdur-'

"Daryl," diye tersledi Rachel. 'Annemin bunu yapabileceğine gerçekten inanıyor olamazsın-'

"Kardeşin onlara böyle söylendiğini söyledi," dedi, kapıya doğru geri çekilerek. 'Bu memurların ne yaptıklarını bildiklerini varsayıyorum. Biliyorlar-'

"Ve ben annemi tanıyorum," diye bağırdı ve sonra elini kapıya doğru salladı. "Git şu değerli işle ilgilen.

"Söz veriyorum, en kısa zamanda döneceğim.

"Sadece git," diye tersledi ve ondan uzaklaştı.

Dikkatini onlara doğru çevirdi. "Size yardımcı olabileceğim başka bir konu var mı?" diye sordu, sanki bir müşteri hizmetleri telefon görüşmesini bitiriyormuş gibi.

"Hayır, patolog cesetleri açıkladığında daha fazla konuşacağız. Rachel'ın bu söz üzerine yüzünün kızardığını gördü.

Bryant, "Sonra da cenaze törenini ayarlarsınız," diye ekledi.

Daryl kaşlarını çattı. "Otopsi gerekli mi?" diye sordu. "Hepsinin nasıl öldüğü belli.

'Bu koşullarda standart prosedür. Süreci çok fazla geciktirmeyecektir'.

Başını salladı, sonra karısına döndü. "Sadece bir ya da iki saat, aşkım - sadece askerleri yerleştirmek için.

"Sadece git," dedi, ondan uzaklaşıp kollarını kavuşturarak. Kim devam etmeden önce ön kapının arkasından kapanmasını bekledi.

"Kurbanların kimliklerini tespit etmek için gerekli düzenlemeler yapıldı; ne yazık ki kardeşiniz bunu düşünecek durumda değildi-

'Tabii ki değildi,' diye alay etti Rachel. 'Zach kendi kıçını bile zor siliyor. Gavin bunu yapmayı teklif etti, değil mi?" diye sordu, gözleri biraz yumuşamıştı.

Kim başını salladı.

Rachel, kocasının işe gitmeden önce böyle bir teklifte bulunmadığını fark etmiş gibi kapıya baktı.

'Yemin ederim, Gavin ona her gün hatırlatmasa Zach kendi adını bile hatırlayamaz. Onu hak etmiyor.'

Kim ikizler arasındaki düşmanlığı merak ediyordu ama aile dinamikleri onun uzmanlık alanı ya da sorumluluğu değildi.

"Annemin bu eylemi gerçekleştirirken çekilmiş görüntülerini bana gösterseniz bile size inanmayacağımı biliyorsunuz.

"Anladığımız kadarıyla annenizin yaklaşan zor bir yıldönümü varmış?

"Evet, her yıl gelen aynı yıldönümü. Bir kaşını kaldırdı. "Tüm bunların motivasyonunun bu olduğunu iddia etmiyorsun değil mi?

"Bu da katkıda bulunan bir faktör olabilir," dedi Kim. 'Annenizin akıl sağlığı-'

"Tanrım," dedi kendini bir sandalyeye atarak. 'Depresyondan muzdaripti. Yıllardır çekiyordu. Milyonlarca insan bundan muzdarip ama tüm ev halkını öldürmüyorlar.

Kim, "Bazen de yaparlar," diye önerdi.

Rachel başını salladı. 'Beni ikna etmek için söyleyebileceğin hiçbir şey yok. Annemin uğruna yaşayacağı çok şey vardı. Babam sonunda emekli olmuştu. Planları vardı ve Jonathan'dan bahsetmiyorum bile.

Bu kimsenin ağzından duydukları bir isim değildi.

"Jonathan kim?

'Jonathan ailemin aşık olduğu yedi yaşında bir çocuk, önümüzdeki hafta evlatlık olarak alacakları bir çocuk. Bu, kocasını ve çocuklarını öldürmeyi düşünen birine benziyor mu?

Aklındaki ilk soru bu değildi. Neden Zach

bundan hiç bahsetmemişti?

OceanofPDF.com

ON BEŞ

Penn, Keats'in ette ikinci kez Y kesisi açmasını izledi. Yatay çizgi göğsün ortasındaki kurşun deliğinin olduğu yeri kesiyordu.

Keats şimdiye kadar on beş yaşındaki Lewis Daynes'in bedenini ters yüz etmişti.

Penn'in tüm ekibi sürecin işleyişinin ilgisini çektiğini biliyordu ama o sadece yetişkinler üzerinde uygulandığına tanık olmuştu. Keats'in henüz büyümesini bile tamamlamamış bir bedeni parçalara ayırmasını izlemenin sinir bozucu bir yanı vardı.

Şimdi sıra Rozzie'deydi. Masanın üzerinde soğuk bir şekilde duran genç, çıplak vücudu üzücü bir manzaraydı. Bu çocukların ikisi de hayatlarına daha yeni başlamışlardı. İyi bir sürüş yapamadan tamamen ölmeden önce ateşlenip patlayan bir araba gibiydiler.

Normalde Keats'in yaptığı her hareketi izleyebiliyordu ama nedense kullanılmayı bekleyen aletlerin sırası bu genç çocukların bedenleri üzerinde çok daha istilacı görünüyordu. Keats'in dişli penslere, kaburga makaslarına ya da kemik testeresine uzandığını görmek istemiyordu.

"Hayır, aynı şey değil," dedi Keats, sanki onun aklından geçenleri okuyormuş gibi. "Çocuklar söz konusu olduğunda her şey farklıdır, bu yüzden normalde olduğu gibi duygusuz kalmayı beklemeyin.

"Hâlâ seni rahatsız ediyor mu?" diye sordu.

"Elbette. Ben de insanım ve beni bir şekilde etkilemeseydi daha çok endişelenirdim, tıpkı sizin de endişelenmeniz gerektiği gibi.

Devam etmeden önce durakladı. "Üzerinde çalıştığım ilk çocuk on sekiz aylık bir erkek çocuğuydu ve gece geç saatlerde babasıyla araba kullanırken ölmüştü. Hikayeye göre baba oğlunu sakinleştirmek ve yatıştırmak için arabada gezdirmeye çıkarmıştı. Çocuğun kulak enfeksiyonu vardı ve ağlaması durmuyordu.

"Neşterle çocuğun etine dokunduğum an kaçmak istedim. Tüm bu süre boyunca başka bir alanda yeniden eğitim alacağıma yemin ettim. Bu duygu beni bunalttı ama aynı zamanda bana enerji de verdi. Öfke beni ateşledi. Beni tetikte tuttu. Odaklanmamı sağladı ve sürecin yirmi dakikasında gerçeği buldum," dedi ve duraklayarak boğazını işaret etti. "Boyundaki yüzeysel ve derin tüm dokuları ve kuvvet vektörünü, büyüklüğünü ve yönünü inceleyerek ölümün kaza olmadığı sonucuna vardım. Eylemi örtbas etmeyi amaçlayan küçük bir araba kazasından önce boğulmuştu. Çocuğun babası on dokuz yıl hapis yattı. Ama aramızda kalsın, çocukla ilgili süreci tamamladıktan sonra dışarı çıktım ve hüngür hüngür ağladım.

Penn bunu öğrendiğinde şaşırmadı.

"Bunu patronuna söyle, ben de ona bayıldığını söyleyeyim.

Penn'in patronuna hiçbir şey söylemeye niyeti yoktu. Bu ikilinin atışmalarının arasına girmemesi gerektiğini çok iyi biliyordu.

'Mutlu olduğunuz yere gitmek için bir dakikanızı ayırın. Gerçekçi olmanıza yardımcı olur.

Bugünlerde mutlu olduğu yer tam olarak neresiydi? Penn merak etti. Bir zamanlar Jasper'la mutfakta vakit geçirmek, yeni tarifler denemek ve yeni bir fikir işe yaradığında kardeşinin yüzündeki sevincin ya da yaramadığında attığı kahkahanın tadını çıkarmaktı. Ergenlik çağındaki kardeşi, Down sendromu da dahil olmak üzere hiçbir şeyin onu durdurmasına izin vermeden hayatına devam ederken, bu zamanlar giderek seyrekleşiyordu.

Kendi mutlu yeri hangi cehennemdeydi şimdi? En son ne zaman başka bir yetişkinle birlikte gülmüştü?

Düşüncesizce telefonunu çıkardı ve hızlıca bir mesaj gönderdi.

"Ahhh..." dedi Keats bir an için geri çekilirken.

Penn telefonunu kaldırdı. O tek heceli sözcüğün Keats'in kendisine verdiği bir sinyal olduğunu öğrenmişti. Bir anlamı vardı ama çok erken sorulursa Keats cevap vermezdi.

'Hmm...'

İşte bu alışılmadık bir şeydi. Daha önce 'ahhh' ve ardından 'hmm' d i y e n birini tanımamıştı.

"Keats?

Patolog, "Patronunuzun buradaki en küçük gelişmeden bile haberdar olmak istediğini mi söylediniz?" diye sordu.

"Ben yaptım.

"O zaman onu aramak iyi bir fikir olabilir.

OceanofPDF.com

ON ALTI

Bryant arabayı park ederken Kim koltuğunda döndü. Yolculuk boyunca Symes'la ilgili bilgi almak için Woody'yi aramaktan bilinçli olarak kaçınmıştı. Woody'nin talimatları göz önüne alındığında, elindeki davaya odaklanmasının şiddetle tavsiye edileceğinden şüpheleniyordu, ki yapmaya çalıştığı da buydu.

"Leanne, burada kalabilirsin.

Bugün şimdiye kadar korumasını atlatmakta oldukça başarılı olmuştu.

"Evet, çünkü binaya sınırsız giriş çıkışa sahip yüzlerce insanla kaynayan açık bir alana girmenize izin vereceğim.

"Morg genellikle o kadar yoğun olmaz," dedi Kim, gidecekleri yerin onu vazgeçireceğini umarak.

"Oraya önce sen gitmelisin.

Öyle olmadı.

Kim arabadan inerken inledi.

Leanne arkasından yaklaşırken telefonu çaldı. Tanımadığı bir numaraydı.

"Taş.

Dedektif Müfettiş, ben Gavin. Gavin Daynes. Zach'in kocası. Geldiniz-'

"Kim olduğunu biliyorum," dedi kısa bir gülümsemeyle.

Rachel az önce telefonda konuştu. İkisi de mücadele ediyor. Gelip istediğinizi yapabilir miyim? Belki bu onlara yardımcı olur; kabullenme, kapanma, emin değilim ama ikisine de yardımcı olmak için bir şeyler yapmam gerekiyor.

"Elbette. Anlıyorum. Gerekli düzenlemeleri yapacağız,' diye cevap verdi Kim.

Ona yol tarif etmeyi bitirdiğinde, üçü morgun dış kapısına ulaşmışlardı.

Kapılar açılırken Leanne'e 'Bak, hâlâ hayatta,' dedi.

Leanne yanıt vermedi ama Kim ve Bryant'ın önce girmesi için kenara çekildi.

'Hey, Keats, yeni arkadaşımla doğru dürüst tanış. Adı Leanne ve onu çok seveceksin,' dedi Kim, Keats'in ellerini yıkadığı morg antresine girerken. Cam panelden metal tabağın yanındaki sedyede yatan çarşaflı bir figür görebiliyordu. Penn ikinci metal tabağın yanında durmuş, telefonundan bir şeyler kontrol ediyordu. Eliyle bir onay işareti yaptı.

Keats, Leanne'e dönerek, "Stone, hepimiz senin hiç arkadaşın olmadığını biliyoruz," dedi. "Onu da bizim gibi çekilmez mi buluyorsun?

Kim, Leanne'in yüzünde gülümsemenin ilk işaretlerini gördü.

Elini uzatan Keats de öyle yaptı. "Yeterince konuştuk. Sizinle tanıştığıma memnun oldum ve her ne olduysa sizi onunla birlikte olmaya zorladığı için en derin taziyelerimi sunuyorum.

Bryant kıkırdadı ve Kim onun tarafında olan biri olup olmadığını merak etti.

'Keats, bunun için vaktin yok. Cesetleri teşhis etmek üzere yolda olan bir aile üyemiz var.

"Şaka mı yapıyorsun?"

"İçgüdülerin ne diyor?

İçgüdüsü ve kadının yüz ifadesi ona cevabı

verdi. "Hepsi mi?

Kim başını salladı. Evet, gerçekten de yorucu bir görev olacaktı.

Keats hemen organizasyon moduna geçti. Genellikle kurbanların otopsiden önce teşhis edilmesi tercih edilirdi, ancak koşullar genellikle aciliyet düzeyinin sürecin hemen başlamasını gerektirdiğini dikte ediyordu.

'Tamam, Bayan Daynes'e henüz dokunulmadı, bu yüzden sihrimizi kullanacağız ve onunla başlayacağız, sonra Bay Daynes, ardından Lewis ve en son Rosalind, bu da bana onu tamamlama şansı verecek.

Kim bekledi. Odadaki tüm gözler Keats'in üzerindeydi.

Evet, elbette. Sizi buraya ben çağırdım, değil mi? Bilmeniz gerektiğini düşündüğüm bir gelişme oldu. Durakladı. "Rosalind Daynes yaklaşık dört aylık hamileydi.

OceanofPDF.com

YEDİ

"Sence biliyor muydu? Keats cesetleri teşhis için hazırlamak üzere ortadan kaybolurken Bryant sordu.

"Rozzie mi Helen mı? Penn sordu.

"Helen, elbette," dedi Bryant, "Rozzie'nin kendi bedeninde neler olup bittiğini bildiğini varsayıyorum.

"Her zaman böyle olmuyor," diye devam etti Penn. 'Kasılmalar başladığında kadınların gafil avlandığı yüzlerce durum vardır.

'Ama psikolojik bir durum yok mu-'

'Çocuklar, Rozzie'nin bilip bilmemesi bir şeyi değiştirmez. O kendini öldürmedi,' dedi Kim, aralarındaki bu atışmayı nasıl kaçırdığını merak ederek. "Helen'in bebekten haberdar olup olmaması bile pek bir şey değiştirmez." "Yapma, şef," diye itiraz etti Bryant. 'Bu onun torunu. Bunu bilmek zorunda.

tamamen dengesiz olmak-'

'Kocasını ve iki küçük çocuğunu vurmak için öyle olması gerektiğini düşünmüyor musunuz? Eğer Helen Daynes o sırada mantıklı bir ruh halinde olsaydı, elinde asla dolu bir silah bulundurmazdı.

"Biri silah mı dedi? Mitch kapı aralığından sordu. Baş adli tıp teknisyeni olarak koridorun sonunda küçük bir ofisi vardı ve Birmingham'daki Ridgepoint House'daki tüm teknik kaynaklarla desteklenmişti.

"16 kalibrelik bir Holland & Holland olan silah, av tüfeği ruhsatına sahipti. Toplamda 24 inçlik minimum uzunluk ve iki mermiden fazlasını almayan çıkarılamaz bir şarjör ile tamamen yasal. Balistik raporu yeni geldi. Her şey uyuşuyor. Silah kesinlikle o mermileri ateşlemiş. Açıkçası GSR testi bir formalite ve sonuçlar yarın açıklanacak. Bu arada Nigel Adams şu anda evde yangının nedenini ve hasarını araştırıyor. Oh, merhaba,' dedi Leanne'e sonradan aklına gelmiş gibi.

Telefonu çaldığında Kim, "Teşekkürler Mitch," dedi. "O burada, çocuklar.

Gavin'e dışarıdayken telefonunu çaldırmasını, böylece ona izleme odasına kadar eşlik edebileceğini söylemişti.

"Biriniz Keats'e geldiğimizi haber verebilir mi?

Keats, Helen Daynes'i olabildiğince travmasız bir şekilde görmek için acele etmişti.

Leanne onu takip ederken Bryant başıyla onayladı.

Kim koridora çıkarken, 'Merak etme, dışarıda bekleyeceğim,' dedi.

Gavin kırmızı gözlü ve solgun görünüyordu.

'Bunu yaptığınız için teşekkür ederim. Kolay olmayacak,' dedi Kim dürüstçe. Adamın görmesi gereken dört ceset

vardı. "Benim için Zach ve

Rachel'dan daha kolay.

Kim, Gavin'i koridora geri götürürken başıyla onayladı.

"Burada," dedi ve izleme odasının kapısını açtı.

Kim arkalarından kapıyı kapatırken Leanne nöbetçi pozisyonu aldı.

"Korkarım pek de neşeli bir oda değil.

"Öyle olsa fark eder miydi?" diye sordu ellerini ovuşturarak.

Arka arkaya birkaç derin nefes aldı. Kim onun bu işi bir an önce bitirmek istediğini tahmin ediyordu.

'Sanırım önce Helen'i getirecekler. Görmesi zor bir manzara olacağı konusunda sizi uyarmalıyım. Keats elinden geleni yapacaktır ama...'

Bir nefes daha aldı. "Onu tanıyabilecek miyim?

Kim kendisini karşılayan sahneyi düşündü. 'Hemen hemen' kelimeleri dilinin ucunda geziniyordu.

"Evet.

Kim, beton zemindeki tekerlek seslerini duydu.

Çift kapı açılırken Gavin'in koluna güven verici bir el koydu.

Keats'in dümeninde olduğu çarşaf kaplı araba odaya girdiğinde onun keskin nefes alışını hem hissetti hem de duydu. Gerçekten de ürkütücü bir manzaraydı, yıllar geçtikçe alıştığı bir manzaraydı.

Keats bir işaret almak için ona bakmadan önce sadece bir an

bekledi. O da başını salladı.

Keats yana doğru hareket etti ve çarşafı boynuna kadar çekti.

Yüzünün sol yarısının eksik olduğu gerçeğini gizlemenin bir yolu yoktu, ancak Keats kanın çoğunu temizlemeyi başarmış ve burnunun kenarına yakın bir yerden geçecek şekilde bir gazlı bez yerleştirerek yüzünün sağ tarafının makul ölçüde normal görünmesini sağlamıştı.

Bu adamın onu çileden çıkardığı zamanlar oldu. Ve sonra yapmadığı zamanlar da vardı.

Gavin'in dudaklarından yumuşak bir çığlık kaçtı.

Onun kolunu kavradı ve diğer eli destek için onunkini sardı.

Adamın gözlerinin duygularla dolmasını ve kızarmasını izledi.

"Tam olarak ne yapmam gerekiyor?

"Bize bunun Helen Daynes, yani kayınvalideniz olduğunu teyit

edin. "Evet," dedi gözyaşlarını tutmaya çalışarak.

Ona baktı, gözleri kederle doluydu. "Alabilir miyim?

Keats'e baktı, o da başıyla onayladı.

Gavin iki adım öne çıktı. Sağ eli kalktı ve alnının sağ tarafında duran bir tutam saça dokundu.

Gözyaşları yüzünden kontrolsüzce akıyordu ve sesi kederli bir fısıltıya dönüşmüştü.

"Helen, ne halt ettin sen?

OceanofPDF.com

SEKİZ

Symes, kadının meslektaşı ve kız arkadaşının önünden yürüyerek hastaneye girişini izledi. Yaşlı kadının arabasından aldığı Fiat Panda tam olarak bir statü sembolü sayılmazdı ama görmezden gelinebilecek türden bir arabaydı ve bu da onun işine geliyordu. Çok uzakta olmadığını bilerek onu bir yerden bir yere takip etmekten zevk alıyordu. Çok yaklaşmaması gerektiğini biliyordu ama kadının orada olduğunu bilmemesinden dolayı içinde bir zevk oluşuyordu.

Öfke ve heyecanın baş döndürücü karışımı içinde kabarırken, kadının kaçışına karşı takındığı umursamaz tavra duyduğu öfkenin büyüdüğünü hissedebiliyordu. Bir kadın ve birkaç kamera mı? Özgürlüğüne yönelik tehdidi bu kadar mı ciddiye alıyordu? Eğlencenin bir parçası da son perdeden önce ona olabildiğince acı çektirmekti.

Daha önce sadece bir kez böyle bir öfke hissetmişti.

Symes her zaman orduda yaşlanmasına izin verilmeyeceğini hissetmişti, ancak orduya katıldıktan sonra niyeti olabildiğince uzun süre kalmaktı. Kendini ait hissettiği ilk yer orasıydı. Afganistan'da geçirdiği yıllar hayatının en güzel yılları olmuştu. Kalpler ve zihinler saçmalıklarını hercai ve korkaklara bırakmıştı. Köylere gidip halkı kazanmaya çalışmak istiyorlarsa, tamam. O ilk sıradaydı ve

stratejik olarak yerleştirilmiş bir el yapımı patlayıcı yüzlerinde patladığında. Savaşları çiçekler ve çikolatalarla kazanamazsınız.

Onu birkaç ömür boyu TSSB danışmanlığında tutmaya yetecek pek çok manzara görmüştü ama danışmanlık da hafif sikletler içindi. Bazı yoldaşlarının psikolojik zayıflıklarına her zaman hayret etmişti. Orduya katıldıklarında ne görmeyi ummuşlardı ki? Köprü inşa etmek ve eğitim tatbikatlarıyla dolu bir hayat mı hayal etmişlerdi? Afganistan'ın basında kötü bir şöhrete sahip turistik bir yer olduğunu mu düşünmüşlerdi? Hayır, orası bir savaş bölgesiydi, onlarca yıldır öyleydi. Gürültü, kan, uzuvlar, patlamalar, güvensizlik ve ölüm vardı. Çok fazla ölüm. Ve o bunu zerre kadar umursamamıştı.

Ordu hayatı ona uygundu. Ne zaman kalkacağını, yemek yiyeceğini, egzersiz yapacağını, antrenman yapacağını ve yatacağını biliyordu. Ne zaman savaşacağı söylendiği sürece otoriteye aldırmıyordu. Şiddet uygulayabilmek ve buna iş diyebilmek karşılığında kendi özerkliğinden feragat etmişti.

Ancak tüm bunlar, son kullanma tarihinin geçtiğine karar veren insanlar tarafından elinden alınmıştı. Onbaşı Harris onu tutmak için mücadele etmişti ama her yıl tüm yaş gruplarında yapılan budama işlemi onu ait olduğunu hissettiği tek yerden uzaklaştırmıştı.

Ordudan emekli olmasaydı, Harris'in yanında olacak ve üç uzvunu koparan ve neredeyse başını kesen o EYP'yi durduracaktı. Çok iyi bir asker kaybedilmişti ve o orada bile değildi.

İçindeki bu adaletsizlik hissini memnuniyetle karşıladı. İçini temiz bir çamaşır suyu gibi kemiriyordu. Bunu kovmanın tek bir yolu vardı, diye düşündü parmak eklemlerini çatırdatarak.

Kaybettiği her şey için duyduğu öfkenin her zerresi tek bir kişiye yönelmişti ve onun dünyasını sarsacak bir şey yapmak üzereydi.

OceanofPDF.com

NINETEEN

Kim, Gavin Daynes'i morg kapısından çıkardığında saat beşi geçiyordu. Çok üzücü bir deneyim olmuştu ve her görüşte onun daha da solgunlaştığını görmüştü.

Bir ara ona Rozzie'nin hamileliğini sormayı düşünmüş ama iki nedenden ötürü bundan vazgeçmişti. Gerçekten de daha fazla dayanamayacakmış gibi görünüyordu ve ikinci olarak Rosalind'in bu bilgiyi kan bağı olan bir akrabasıyla, belki de kız kardeşiyle paylaşmış olma ihtimali çok daha yüksekti.

"Tamam Keats, not edilecek başka bir şey var mı?" diye sordu morga girerken. Bryant ve Leanne muayene odasının dışında kalmış, Penn ise otopsileri gözlemlemeye devam etmişti.

'Helen üzerinde çalışıyorum ve olağan dışı pek bir şey yok. Tüm organlar sağlıklı görünüyor ve normal çalışıyor. Birkaç eklemde aşınma ve yıpranma var ama önemli bir soruna yol açacak bir şey yok.

Bu, bir tür ölümcül hastalığın psikotik bir atağa yol açmış olabileceğine dair tüm düşüncelerini yok etti.

"Boyu ve kilosu normal parametrelerde ve son yemeği bir çeşit makarna yemeğiydi.

"Biraz," dedi, bakışlarını patoloğa dikerek. 'Yanlış kelimeler kullanmıyorsun ya da yanlış konuşmuyorsun. Sıra dışı çok az şey olduğunu söylediniz. Hiçbir şey demediniz.

Keats onunla oyun oynadığını gösteren o gizli gülümsemesini takındı. Neyse ki, onunla aynı sayıda yıldır sahadaydı.

"Evet, Müfettiş, haklısınız ve bu hiçbir şey olmayabilir ama..."

"Buna ben karar vereceğim," dedi metal tabağa yaklaşarak.

Keats çarşafı kaldırdı ve Helen'in sağ kolunu ortaya çıkardı. Hiçbir açıklama yapmadı ve Helen'in kendi gözleriyle görmesine izin verdi.

"Bu bir çürük mü?" diye sordu, bileğinin etrafındaki renksiz deriye bakarak.

Kolu tekrar çarşafın altına yerleştirirken başını salladı.

"Düşerken çarpmış ya da herhangi bir nedenle zedelemiş olabilir. Rengi bana en fazla bir ya da iki günlük olduğunu söylüyor.

"Tamam Keats, teşekkürler," dedi ve kapıya doğru yöneldi. Sadece bir saniye durakladı. Keats'in patlatacağı bir bomba varsa, normalde kadın kapının yarısına gelene kadar beklerdi.

Hiçbir şey yoktu.

Koridorda ilerlemeye devam etti.

'Tamam, sanırım saat altıdaki basın toplantısında olayı duyurmadan önce eve son bir kez bakmak için yeterli zamanımız var.

Leanne arkasından, 'Bunu yapamazsın,' dedi.

Bryant sanki onun orada olduğunu unutmuş gibi sıçradı.

"Neden olmasın?

"Çünkü yapamazsın.

"Oh, tamam.

"Gerçekten mi? Leanne sordu.

"Kesinlikle hayır. Sen aklını mı kaçırdın?' Binadan üçlü olarak çıktıklarında Kim sordu. 'Basın toplantılarından nefret ediyorum ama bunlar işimin bir parçası. Basın talepleriyle boğuşuyoruz ve senin bana neyi yapıp neyi yapamayacağımı söylemene izin vermeyeceğim.

"Şimdi daha iyi hissediyor musun? Leanne sakince sordu.

"Çok," dedi Bryant'a gülümseyerek.

"Son sözün bu mu?

"Evet," dedi Kim, kendini güçlenmiş hissederek. Kadına karşı sert davranarak kendi istediğini elde edebileceğini kim bilebilirdi?

Leanne telefonunu çıkardı ve bir tuşa bastı.

Hoparlörü açtı ve Kim patronunun sesini duyunca şaşırdı.

Yürümeyi bıraktı.

Leanne, "DCI Woodward, bir sorunumuz var," dedi.

"Ve bu kadar uzun mu sürdü?" diye sordu. "Çekilişte çok yanılmışım.

"Efendim," diye itiraz etti Kim.

Leanne, öğretmenine koridorlarda koşan bir çocuktan bahseden bir başöğretmen edasıyla, "Basın toplantısı yapmak için karakola dönmek istiyor," dedi.

Woody on saniye kadar sessiz kaldı. "Stone,

bunu yapamazsın," dedi sonunda. 'Lanet

olsun-'

"Birkaç nedenden ötürü," diye devam etti. 'Öncelikle, istasyondan olabildiğince uzak durmanızı istiyoruz-'

"Efendim, işimi nasıl yapabilirim?

'Tamamen değil, Stone, ama mümkün olduğunca çok. Hareket etmeye devam edersen seni bulmak daha zor olur.

'Kim kaçıyor, ben mi o mu? Tamam, boş ver. Basın toplantısını uzakta yapabilirim-'

İmkansız. Leanne'in her zaman yanında olmasını istiyorum ve o kameraya çıkamaz. Onun ne iş yaptığını biliyorsun.'

"Evet, hayatımı mahvediyor.

'Senin için bile biraz dramatik, Stone. Basın toplantısıyla ben ilgilenirim.'

Hat kesildi ve ona daha fazla tartışma fırsatı vermedi.

Leanne telefonu cebine geri koydu.

Arabaya doğru hışımla ilerlerken, 'Ve sen de yüzündeki o bakışı silebilirsin, Leanne,' dedi.

Patronunu aramak oldukça alçakçaydı.

'Bahse girerim okulda masallar anlatmışsındır. İspiyonculara dikiş atıldığını biliyorsun, değil mi?'

"Bu bir tehdit miydi, Müfettiş? Leanne arabanın arka koltuğuna geçerek sordu.

Bryant'ın gözlerinde dans eden eğlenceyi görebiliyordu.

"Ve sen de çeneni kapatabilirsin.

Anahtarı kontağa sokarken kıkırdadı. "Bir

dakika," dedi telefonunu çıkararak.

Stacey ikinci zil sesinde cevap verdi. Kim hoparlöre bastı.

"Hey, patron, geri dönmeni bekliyordum.

"Evet, görünüşe göre araba tutuklusu olmuşum. Sende ne var?'

"Şey... bunun ne olduğundan emin değilim ama ailenin kesinlikle hiçbir mali sorunu olmadığını ve tıbbi kayıtların Helen'in uzun yıllardır depresyon ve anksiyete için ilaç kullandığını gösterdiğini teyit etmek istedim.

Kim, Stacey ile konuşmasına devam etmeden önce Bryant'a arabayı çalıştırıp yola koyulması için eliyle bir işaret yaptı.

"Komşuların söylediğine göre, yirmi yıl önce bir tür çöküş yaşamış. Muhtemelen bir çocuğun kaybıyla bağlantılı. O olayın yıldönümü önümüzdeki hafta.

Rachel'ın sözleri hâlâ aklının bir köşesindeydi. Evet, yüzleşmesi gereken travmatik bir olaydı ama ailesini vurmadan on dokuz kez daha yüzleşmişti.

"Kayıtlar onun akıl sağlığı sorunlarını detaylandırıyor mu? Kim sordu.

Pek değil. Muayenehanesi on yedi yıl öncesine kadar tek kişilik bir muayenehaneymiş. Bundan önce reçete kaydı dışında çok fazla ayrıntı yok, ancak

Sorunlarının nedeni çocuğunu kaybetmesi değildi. İlk antidepresan reçetesi 93'te yazılmış.

'Teşekkürler, Stace. Şimdi eve git,' dedi Kim ve aramayı sonlandırdı.

Helen yirmi dokuz yıldır akıl sağlığıyla mücadele ediyordu. Peki bu soruna en başta ne sebep olmuştu?

OceanofPDF.com

YİRMİ

Pedmore'daki ev hâlâ hareketliydi ve Kim ilk ziyaretlerinin üzerinden sadece yirmi dört saat geçtiğine inanmakta güçlük çekiyordu.

Acil servis araçları gitmişti ama ekip arabaları ve adli tıp araçları kalmıştı. Yolun uzak tarafındaki küçük bir Nissan, ona Yangın Müfettişi Nigel Adams'ın hâlâ orada olduğunu söyledi.

"Plan nedir, Şef? Bryant sordu.

"Nigel'la konuşun ve sonra etrafı bir gözden geçirin," dedi eve girip sola, merdivenlerden uzağa dönerek.

İki oda sonra mutfağa ulaştı ve hiç etkilenmemişti.

"Yangın bu muydu? Kim, Nigel'ın yerinden sıçramasına neden olacak şekilde sordu. "İyi akşamlar, Müfettiş. Ve evet, pek de büyük bir cehennem değildi.

Yangının, açık olan küçük bir pencerenin hemen altındaki mutfak çöp kutusundan çıktığı anlaşılmaktadır.

"Çöp kutusunun kendi kendine alev almadığını varsayıyorum.

"Doğru varsayıyorsunuz. Hızlandırıcı yok, yakıt yok, sadece eski güzel bir çakmak. Yaklaştı ve çöp kutusunun içine baktı. "Kitaplar mı?

"Bana günlük ya da ajanda gibi göründü. Yangın onları itfaiyenin gayretkeşliği kadar yok etmemiş sanırım.

Kim, "Bryant, bir teknisyene söyle onları paketlesin," diye talimat verdi. Ridgepoint'in kâğıt delilleri korumak için farklı yöntemleri olduğunu biliyordu. Bazen havayla kurutuyorlar, bazen de hasarın seviyesine göre dondurarak kurutuyorlardı. Helen'in saklamaya çalıştığı bir şey olup olmadığını öğrenmeleri yararlı olacaktı.

Kim elini Bryant'a doğru uzattı. Birlikte geçirdikleri yıllar ona bir kalem istediğini söylemişti.

Kitap yığınını hemen yan tarafa taşımak için biro kalemini kullandı.

"Bu yanmamış," dedi, üzerinde fast food logosu olan bir kâğıt torbayı dolaştırırken. Islaktı ama yanmamıştı bile.

Nigel ona doğru bir adım attı. 'Ateş o kadar uzun süre yanmadı. Kitapların altında bir çeşit domates ve makarna yemeğinin artıkları vardı. Islak olduğu için yangın çöp kutusunun daha aşağısına yayılamamış. Bazı kitapların üzerindeki plastik kaplama, yangının tam olarak yerleşmesini engellemiş. Çok daha kötüsü olabilirdi.'

"Ateş ne kadar süre yanmış olabilir? Kim sordu.

"On beş dakikadan fazla değil - en fazla beş ya da on dakika daha yanmıştır.

"Ve dumanın çıktığı tek yer o pencere miydi? Nigel başıyla onayladı.

"Teşekkürler," dedi ve aklında birkaç soruyla mutfağa geri döndü.

Helen zaten kendini öldürmeyi planlıyorsa neyi saklamaya çalışıyordu? Eğer en küçük iki çocuğunu öldürmeyecek kadar umursamıyorsa, o öldükten sonra en büyük iki çocuğunun ne öğreneceğini neden umursuyordu?

Mutfak kapısında sessizce durmuş, düşüncelere dalmıştı.

Bryant, sanki düşüncelerinin yönünü sezmiş gibi, 'Bütün kapılar ve diğer pencereler kilitliydi, şef,' diye hatırlattı ona.

"Bunu biliyorum," diye tersledi. Dışarıdan bir müdahale olduğuna dair hiçbir kanıt olmadığını hepsi biliyordu. Patolog emindi, o emindi, patronu emindi.

Helen Daynes'in ailesinin çoğunu öldürdüğünü yirmi dakika içinde dünyaya duyurmayı planladığından emindi.

"Tamam, Helen'in kitaplarını çöp kutusunda ateşe verdiğine inanıyor muyuz? Kim sordu.

Bryant 'Doğru,' diye yanıtladı.

Merdivenlere doğru yürüdü.

"Silahın zaten onda olduğunu varsayalım. Üst kata çıktı. İki çocuğunun da odalarına baktı ve Rozzie kulaklık taktığı için önce Lewis'i vurmak gibi bilinçli bir seçim yaptı.

Bryant başını sallayarak onun arkasından yürüyordu ve Leanne de hiçbir şey söylemeden ona yakın duruyordu.

Kim koridoru geçti.

"Silahı yeniden doldururken ikinci ve üçüncü atışlar arasında bir duraklama oldu. William silah seslerini duymuş ve yataktan kalkıyormuş. Kadın buralarda duruyordu ve kocası da yatağın sağ tarafındaydı.

"Evet," diye kabul etti Bryant.

"Onu vurdu, sonra da son kurşunu kendi üzerinde kullandı.

"Aynen Della Porter'ın dediği gibi," diye ekledi Bryant. "Birinci atış, ikinci atış, duraklama, üçüncü atış, duraklama, dördüncü atış.

Evet, aynen Della Porter'ın söylediği gibiydi.

Bir an için gözlerini kapadı ve sonra taze gözlerle odaya baktı.

Dün olay yerini olayların varsayımıyla incelemişti. Onlara söylenenler şüphelendikleri her şeyle örtüşüyordu. Her şey kilitlenmiş ve sürgülenmişti.

"Bryant, birkaç sorunumuz var. "Tabii

ki var.

'Helen ateşi silahı almadan önce yaktıysa, Della neden saat üç civarında silah sesleri duydu? Oğlu sabah 7'de koşarken dumanı görmüş ama sadece yarım saat yandığını biliyoruz.

"Belki Della'nın kafası karışmıştır.

"Hepsi bu kadar değil," dedi Kim, odanın içine doğru bir adım daha atarak. Cesetlerin her ayrıntısını sanki hâlâ orada yatıyorlarmış gibi hatırlayabiliyordu. "Helen geceliğini giyiyordu. Yatmaya hazırdı. Takma dişi hâlâ komodinin üzerindeki bardakta duruyordu. Ailesini vurmak üzere olan biri için bu normal bir davranış mı?

'Bu cümlenin tamamı bir çelişki. Böyle bir şey yapmayı planlıyorsanız normal davranış nedir?" diye itiraz etti. 'Normal kelimesi bu işin içine girmiyor. Helen normal bir şekilde yatağa gitmiş olabilir. Uykuya dalmış, daha sonra uyanmış ve her ne sebeple olursa olsun yaptığı şeyi yapma dürtüsüne kapılmış olabilir.

Midesinde bir his oluşurken hafızasını tekrar yokladı.

"Terlikler ve cepler.

"Şef, bu da ne...?

Saatine baktı. Altıya dört dakika vardı.

'Birazdan açıklayacağım ama önce Woody'yi telefona bağla. Hemen.'

OceanofPDF.com

YİRMİ BİR

Symes otoparka girerken, bunun birden fazla nedenden ötürü altın saat olduğunu düşündü. Gloria'yla evliyken geçirdiği sözde rehabilitasyon döneminde bir hapishane fotoğrafçılığı kursuna katılmıştı. Altın saatin gün batımından önce, gün ışığının güneşin gökyüzünde daha yüksekte olduğu zamana göre daha kırmızı ve yumuşak olduğu zaman olduğunu öğrenmişti.

Aynı zamanda ebeveynlerin güneş tamamen kaybolmadan önce yerel parkta geçirdikleri son birkaç dakikayı sıkıştırdıkları zamandı. Hafif, hoş bir Mart günüydü ve otoparkta iki araba kalmıştı. İki kadın ve iki çocuk. Kadınlardan biri ayağa kalktı ve seslendi. Küçük çocuk koşarak geldi, annesinin elinden tuttu ve arabaya yöneldi. Birkaç dakika içinde kemerini bağlamış ve araba uzaklaşmaya başlamıştı.

Bir kadın ve bir çocuk. Bir kız.

Mükemmel.

Kadın çocuğuna seslenmeden hemen önce arabadan indi. Ucunda bir ilmek olan ip parçasını sarkıttı.

"Bruno," diye seslendi, etrafına bakınıyor ve arabasına yaklaşan kadına aldırmıyordu.

"Bruno," diye daha ısrarlı seslendi.

Kadın ona şüpheyle baktı ama aracına doğru ilerlemeye devam etti.

"Seyahatlerinizde hiç kaniş görmediniz, değil mi?" diye seslendi.

Adam biraz daha yaklaşıp sürekli onun ötesine bakarken başını salladı. Gözleri Bruno'yu arıyordu.

Gözlerini devirerek, 'Köpeği karım seçmeli; ismi ben seçmeliyim,' dedi.

Gözlerindeki çekingenlik tam olarak kaybolmamıştı ama bir gülümsemenin izi vardı. Bir eşten ve köpek türünden bahsedilmesi algılanan tehdidi azaltmıştı.

'Küçük serseri ipini kaçırdı. Arabaya geri döneceğini sanmıştım ama...' Sözleri havada kaldı. Kadının dikkatini yeterince uzun süre üzerinde tutmuştu ki şimdi sadece bir metre uzağındaydı.

"Üzgünüm, onu görmedim," dedi çantasını karıştırıp arabasının anahtarlarını ararken. Çocuk, alaca saçaklarının altından ona şüpheyle bakmayı akıl etti.

"Oh, peki, o zaman sanırım bunu yapmak zorunda kalacaksın," dedi, hızla ilerledi, ilmiği genişletti ve başının üzerinden geçirdi.

Şok onu bir saniyeliğine hissizleştirdi ve bu da adama onu arabaya doğru çekmeye başlama şansı verdi. Anne ses çıkarmaya çalışırken çocuğu yakaladı ve bir eliyle ağzını kapattı.

"Eğer çığlık atarsan anneni öldürürüm, anladın mı?" dedi küçük kıza. Annesinin nefes almak için çırpınışını ve ipi pençelemeye çalışmasını izlerken gözleri yaşlarla doldu.

Adamla mücadele etmeye çalışan kadının bacakları büküldü. Adam kolunu indirdi ve kadını yerde sürüklemeye devam ederken kadının ağzından öğürme ve öksürme sesleri çıkmaya başladı. Adam onu çekerken topukları çakıl topluyordu.

Arabanın arka kapısını açtı ve kadını ayağa kaldırdı. 'Sessiz olursan

gitmene izin veririm. Ses çıkarırsanız ikiniz de ölürsünüz.

İpi bıraktığı anda kızın gözlerindeki kavgadan, avazı çıktığı kadar bağıracağını anlayabiliyordu.

Kafasının yan tarafına bir sol kroşe indirdi. Gözleri yuvarlandı ve adam onu arka koltuğa katladı.

"Anne... Anne!" diye bağırdı kız.

Çocuğu annesinin ardından içeri itti ve kapıyı çarparak kapattı. Önceliği buradan uzaklaşmak ve planladığı gibi arka şeritlere geçmekti.

Kendini arabaya attı, çalıştırdı ve otoparkı hızla terk etti. Park, Wollaston'daki küçük bir arazinin dış kenarında yer aldığı için seçilmişti. Tam karşısında, birkaç mülkün yanından geçip Bridgnorth yolunun doğu tarafı boyunca uzanan tek şeritli bir labirentin içinde kaybolan bir yol vardı. Ana yoldan ilk dolambaçlı şeride geçti ve rahat bir nefes aldı. Artık görüş alanından çıkmışlardı.

Çocuk hâlâ annesinin uyanması için ağlıyordu. Doğrulup koltukların arasındaki boşluktan onu tutmaya çalıştı.

Görünüşe göre çok heyecanlı bir gün geçirmiş.

Adam ona elinin tersiyle vurdu ve kadın annesinin buruşmuş yığınının üzerine düştü.

Ağlama daha da şiddetlendi ve Symes annenin alçak sesle inlediğini duydu. "Anne, anne, uyan.

Sorun yok, Em. Her şey yoluna girecek. Ben buradayım. Birlikteyiz. Kimse sana zarar vermeyecek.

Symes gülümsedi. Söylediklerinin hiçbiri doğru değildi, ama bunu bilmiyordu. Henüz.

Arkada bir hareket duydu.

"Yerde kal," diye havladı, bu da küçük kızın daha fazla ağlamasına neden oldu.

Karanlık, taşra yolu boyunca daha da hızlı iniyordu.
sokak lambaları.

Annenin kafasındaki sis dağılmadan ve aptalca bir şey denemeden önce hızlı hareket etmesi gerektiğini biliyordu. Çocuğunun yanı sıra kendi hayatı için de savaştığını biliyordu.

Ağlayanların arasında daha fazla hareket duyunca arabayı hızla sürdü. Ayağını sertçe frene bastırarak ikisini de arka koltuğa çarptırdı, sonra da onları bir bez parçası gibi zıplatarak hızla ilerledi. İstediği nokta üç millik şeridin tam ortasındaydı. Bir virajda aniden durdu. İşini bitirdiğinde, kadının onun plakasını alma şansı olmayacaktı.

Arabayı durdurdu.

Ağlaması şiddetlendi.

Arka yolcu kapısına doğru yürüdü ve hâlâ kadının boynunda olan ipi çekti.

"Çık dışarı," diye bağırdı.

Kollarını koruyucu bir bariyer olarak çocuğunun etrafına daha sıkı sardı. "Bırak onu yoksa ikinizi de öldürürüm.

Onu tekrar çekti.

'Hayır, onu alma. Beni alın. Bırakın onu,' diye bağırarak çığlık atan çocuğa tutunmaya çalıştı.

Kadını kendisine doğru çekti. 'Takas yok. Seni istemiyorum. Şimdi onu bırak yoksa ikinizin de boğazını burada keserim.

"Hayır, hayır, hayır," diye bağırdı küçük kız, tutunmaya çalışarak.

"Ah, Tanrı aşkına," dedi, uzandı ve etli elini küçük parmaklarının etrafına yerleştirdi. Sertçe sıktı ve sonra tekrar çekti.

Çocuk acı içinde haykırdı ve kadın özgür kaldı. "Lütfen,

sana yalvarıyorum. Yapma-'

Kapıyı çarparak kapattı ve kadını zorla çalılıkların arasına iterek ayağını boynuna koydu.

"Dikkatli dinle yoksa kızını bir daha asla göremezsin. Aradığınız dedektif DI Stone ve ona benden bir mesaj iletin. Biri gitti, biri kaldı.

Ayağını kaldırdı, arabaya geri atladı ve gecenin ilerleyen saatlerinde uzaklaştı.

OceanofPDF.com

YİRMİ İKİ

"Woody'ye neden basın toplantısını ertelemesini söylediğinizi açıklamak ister misiniz? Bryant görüşmeyi sonlandırdıktan sonra sordu.

Ona ayrıntıları verme şansı olmamıştı ama duyuruyu zamanında durdurmuştu ve önemli olan da buydu.

"Leanne'in umurunda olduğundan emin değilim ama size söylemekten mutluluk duyarım. "Devam et o zaman.

"Yeni başlayanlar için kas hafızası," dedi yatağın sol tarafına geçerek.

Başucu dolabının hemen önüne özenle yerleştirilmiş bir çift mokasen terliği işaret etti.

'Eğer terlik giyiyorsanız bu otomatiktir. Bacaklarınız yatağın üzerinden geçer ve ayaklarınız doğrudan terliklerin içine girer. Bu bilinçsiz bir harekettir. Eğer evinizde silah doldurup yangın çıkarmayı planlıyorsanız bunu çıplak ayakla yapmak istemeyebilirsiniz.

Bryant hafıza bankasında tartışmak için bir açı ararken ağzını açtı. Tekrar kapattı.

"Anlaştık mı?

"Demek istediğinizi anladım diyelim. Bu terlikler. Peki ya cepler?'

"Helen'in geceliğinde hiç gördün mü?

Leanne'e dönerek, "Geceliklerin normalde cepleri olur mu?" diye sordu. Leanne omuz silkti. "Bilmiyorum. Ben komando olarak uyurum.

"Benim kanepemde olmaz," dedi Kim. 'Bu gece yedek yatağı al ve üzerine bir şeyler giy.

"Cepler," diye hatırlattı Bryant ona.

"Helen'in bir silahın etrafında yolunu bulabildiğini biliyoruz. Silahın kaç mermi aldığını ve en az bir kez yeniden doldurması gerekeceğini biliyor olmalıydı. Cebi yoktu, yani bana silahı doğrultmak için iki eline de ihtiyacı varken yedek mermileri tek elinde taşıdığını söylüyorsunuz. Bunu bir düşünün. Her iki elinde de bir engel olacaktır," dedi merdivenlerden gelen ayak seslerini duyduğunda.

Teknisyen göründüğünde, 'Tam zamanında, Mitch,' dedi. "Yine etrafı kokladığınızı duydum, Müfettiş.

"Ee... Ben polisim ve burası bir suç mahalli Mitch.

'Bunu biliyorum. Üç ölü ve bir tetikçi bunu ele verdi'.

"Ukalaca yorumları meslektaşınıza bırakın," diye tavsiyede bulundu. 'Ve beşinci bir tarafın nasıl girip çıktığını öğrenin.

Başını iki yana salladı. 'Öyle bir şey olmadı. Dün her şey kontrol edildi. İtfaiye hem ön kapıdaki hem de mutfak kapısındaki sürgüleri kırdı. Evdeki her pencere kontrol edildi ve orta boy bir köpeğin bile sığamayacağı küçük mutfak penceresi dışında ya kilitli ya da düzgün kapatılmış olduğu görüldü.

Tekrar kontrol et Mitch. Geçen her dakika, burada başka birinin olduğuna daha çok ikna oluyorum.

"Insp-

"Mitch, geri adım atmayacağım.

Yenilgiyle başını salladı ve merdivenlerden aşağı indi.

Kim koridora geri dönerek, "Şimdi bir neden arıyoruz," dedi. "Ve ben de buradan başlamak istiyorum," dedi ve Rozzie'nin odasına doğru ilerledi.

"Hamile olduğunu biliyoruz. Kimden ya da kimin bildiğini bilmiyoruz.

O konuşurken, hem o hem de Bryant çekmeceleri açıyor ve içlerine hızlıca göz atıyorlardı.

"Helen bir günlük tutucusuydu, yani...

Bryant, "Çöptekilerin Helen'in günlükleri olduğunu düşünüyoruz çünkü yangını onun başlattığını sanıyorduk ama Rozzie'nin de olabilirler," diye öneride bulundu.

'Çok fazla. Çok az genç düzenli olarak günlük veya ajanda tutar. Çöp kutusunda en az on kitap vardı.

Kim, gençlerin bugünlerde telefonlarına ya da iPad'lerine derin ve anlamlı şeyler koyup koymadıklarını merak ediyordu; her ikisi de Ridgepoint'e çoktan gitmişti.

Kim dizlerinin üzerine çöktü.

"Bilirsin, bazen en bariz yerler... Ne oluyor lan?" diye bağırarak yatağın altına uzandı.

Bir ayağı tutup çekti; ardından bir bacak, bir diğeri ve sonra bir gövde geldi.

"Bu da ne...?

Leanne, Kim'i yolundan çekmek için ona doğru hamle yapınca Bryant konuşmayı kesti. "Tanrı aşkına," diye hırladı Kim, Leanne'in omzunun üzerinden bakarak. 'Neden
Symes burada olur muydu?'

Bryant adamı ayağa kaldırana kadar Leanne hiçbir şey söylemedi. "Sen de kimsin be? Leanne onun geçmesine izin verirken Bryant sordu. "Ve buraya nasıl girdin?" diye ekledi.

"Özür dilerim. Özür dilerim,' dedi ellerini kaldırarak ve geri çekilerek.

Bryant, "Olduğun yerde kal, dostum," diye öğüt verdi.

"Soruya cevap ver," diye talep etti Kim.

"Hangisine?" diye sordu, gerçekten kafası karışmıştı. "Kimsin sen? Kim havladı.

"Ben... Ben Reece. Yan dairede oturuyorum. Özür dilerim. Asla yapmamalıydım... Ben sadece... Özür dilerim.

Beyzbol şapkasının altından kirli sarı saç tutamları çıkıyordu ve teni bronzlaşmış ve sağlıklıydı. Kim onun otuzlu yaşlarının başında olduğunu tahmin ediyordu.

"Şu anda seni kaç şeyle suçlayabileceğim hakkında bir fikrin var mı? Kim çığlık attı.

"Kötü bir niyetim yoktu.

'Bir suç mahallini kirlettin. Aklından ne geçiyordu?" Adam gözlerinin önünde küçülüyordu ama kadının umurunda değildi.

"İçeri nasıl girdin?

'Kapıdaki bakır garaja çağrıldı. İçeri girebileceğimi sanmıyordum. Sesleri duyabiliyordum ama...'

"Nereye gittiğini tam olarak biliyor

muydun?" Başını salladı.

"Rozzie'nin yatak

odasına mı?" "Evet.

'Senin bir sorunun mu var? Tam olarak ne görmek istiyordun?'

Kızardı.

"Sadece emin olmak istedim. Yani hepsinin öldüğüne gerçekten inanmıyordum. Sadece kendim görmek istedim.'

Gözlerinde, Kim'e bir şeyler sakladığını söyleyen bir kayma vardı.

"Rozzie'yi iyi tanır mıydın?

Başını salladı ve sonra başını

salladı.

"Burada çalıştım. Bay ve Bayan Daynes için bir şeyler yaptım. Sadece yapmak istemedikleri şeyleri. Tutuklu muyum?'

'Henüz değil ama konuşmaya devam edersen olabilirsin. Aklından ne geçiyordu?'

"Ben... Ben sadece... Özür dilerim.

Kim, her iki cümlede bir özür dileyen bir adama daha kaç kez bağırabileceğinden emin olamayarak nefes verdi.

"Bir şey aldın mı?" diye sordu ona şüpheyle bakarak.

Başını sertçe salladı. 'Hayır, yemin ederim. Beni arayabilirsiniz.'

"Arayacağız, buna emin olabilirsin.

Kim meslektaşına baktı. Merdivenlere doğru başını sallayarak, "Bryant, konuşabilir miyiz?" dedi. Bir suç mahallinin koruma noktasını terk etmek birinin işine mal olacaktı. O sadece bunun bir daha yaşanmayacağından emin olmak istiyordu. "Mitch'i de yanında getir.

"Tamamdır, şef," dedi ve odadan çıktı.

Tekrar Reece'e döndü. "Dün sabah alarmı çalan sen değil miydin?

Başını salladı. "Dumanı gördüm. Sabah koşumdaydım. Her sabah 6.30'da. Yıllardır yaparım. Bu beni-'

"Tamam Reece, anladım," dedi ellerini kaldırarak. "Olağandışı başka bir şey gördün ya da duydun mu?

Başını iki yana salladı. 'Hiçbir şey duymadım. Hiçbir şey duymadım. Bir şey duysaydım ya da bilseydim sana söylerdim. Yemin ederim.

Kim bir dakika boyunca sessizce ona baktı. Tedirgindi. Çok tedirgindi.

Bryant, yanında tedirgin görünen bir Mitch'le belirdi.

"Sonny Jim yatağın altında saklanıyordu. Adamlarınızdan birine kıyafetlerini poşetlettirin, ona mavi bir takım elbise verin ve evine kadar eşlik edin. Reece'e döndü. "Yarın sabah 8'de Halesowen polis karakoluna rapor verene kadar orada kalacaksın.

"Ne için?" diye sordu, kalan azıcık rengini de kaybederek.

'Resmi bir açıklama yapmak için. Şimdi Mitch'le git ve sonra da evine dön,' dedi ve onun acısına son verdi.

"Bu kadar mı? Reece Mitch'i odadan çıkarken takip ederken

Bryant sordu. "Ne yapmamı öneriyorsun?

"Bir şeyler biliyor.

'Sence bize şu anda içinde bulunduğu durumu anlatacak mı? "Mutlak gerçek" çıkarıcımı da karakolda bıraktım.

Onun alaycılığı karşısında gözlerini devirdi.

Her ne biliyorsa, yarın ondan öğrenmeye odaklanacaklardı. Daynes ailesinden bazılarının komşularına neden tuhaf dediklerini kesinlikle anlayabiliyordu.

"Geoff'a teslim edildi," dedi Mitch yeniden ortaya çıkarak. "O da size her şeyin tekrar kontrol edildiğini ve haklı olduğumu, olaydan sonra kimsenin bu evden ayrılmadığını teyit edebileceğini söyledi.

Kim tam bir dakika boyunca Mitch'e baktı. "Geoff bütün bunları gerçekten söyledi mi?" "Hayır, ama başka birinin sana bir şey vermekten sorumlu olmasını istedim.
istemediğin bir cevap.'

"Tamam," dedi ve merdivenlerin başına doğru ilerledi.

Onun ne yapmasını beklediğinden emin değildi ama rahat bir nefes aldı.

'Haklı değilsin, bu yüzden henüz kutlama yapma. Sadece yanıldığını nasıl kanıtlayacağımı düşünüyorum.

Üst koridorda durdu.

"Pekala, hadi şunu bir gözden geçirelim. İçeri girdiğinde tüm kapılarda sürgü olup olmadığını bilmiyoruz. O kadar önemli değil. Daha önemlisi evden nasıl ayrıldığı ve evin kilitli göründüğünden emin olmak.

"O mu? Bryant sordu.

"Alıştırmanın amacına uygun bir varsayım," dedi zihni hızla ilerlemeye başlarken. 'Silahı alıyor, yürürken dolduruyor. Önce Lewis'i sonra da Rozzie'yi vuruyor,' dedi odadan odaya geçerek.

Sahneyi gözünde canlandırırken gözlerini kapattı. "Silahı yeniden doldurmak için duraklar. Helen ve William yataktan kalkıyor. William'ı vuruyor. Helen ona doğru gelmeye devam ediyor. Bileğinden yakalıyor ve onu yere yatırıyor. Onu çenesinin altından vurur ve silahtaki parmak izlerini siler. Helen'in elini silahın kabzasına sarar ve silahın Helen'in elinden düşmesine izin verir.

Kavrama. Almaya geldiği şeyi aramaya gider. Günlükleri bulması biraz zaman alır. Onları aşağıya götürüp çöp kutusuna atar. Onları ateşe verir ve sonra o... sonra o...'

Kim gözlerini kıstı ve koridoru geçip merdivenlerden aşağı indi. O mutfağa doğru hışımla ilerlerken en az dört polis memuru kenara çekildi.

İçinde elektrik süpürgesi ve birkaç paspas bulunan bir dolabın kapısını açtı. Her şey bir tarafa itilmişti.

"Açık pencerenin yanındaki kitapları ateşe verir ve birinin alarm vermesini bekler. İtfaiye yangını söndürüp kurbanları aramaya başlayana kadar kıpırdamadan durur. Kendini dolaptan çıkarır, arka kapıdan dışarı süzülür ve sessizce gecenin içinde kaybolur.

Mitch büyüyü bozana kadar onu takip eden üç kişi sessizce ona baktı.

"Kahretsin, bir kez olsun haklı olduğumu düşünmüştüm.

OceanofPDF.com

YİRMİ ÜÇ

Bryant yine on üç saat süren bir günün ardından evinin önünde durduğunda saat neredeyse sekizdi.

Pedmore'dan dönüş yolculuğunun çoğunu, anlaşılır bir şekilde sabah ilk iş onu görmek isteyen Woody ile telefonda konuşarak geçirmişti. Ne o ne de basın ofisi son dakikada basın toplantısını iptal etmesinden memnun kalmıştı. Woody'nin Helen Daynes'in üç kişiyi öldürdüğünü dünyaya ilan etmesine izin verse, ancak ertesi gün ortaya çıkıp 'Tüh, üzgünüm, hayır öldürmedi' dese daha da az memnun olacaklarından emindi. Bu durumda kaç kişinin başının döneceği konusunda hiçbir fikri yoktu.

Bryant, Leanne ile birlikte arabadan inerken dudaklarını kıpırdatarak, "İyi geceler," dedi.

Kim, yüzünde bir gülümsemeyle geri çekilmeden önce meslektaşına alaycı bir bakış atmayı başardı.

Kim garaj yoluna doğru yürüdü.

Solunda bir gölge belirdiğinde kalbi ağzına fırladı. "Bu da ne?

Leanne gizlenen figürü yere düşürürken, birkaç saat içinde ikinci kez kenara itildiğini hissetti.

Kim yerdeki kadın uzuvları karmaşasına baktı. Leanne'in altından tanıdık bir ses geldi.

"Alın şu lanet kadını üstümden.

Kim geri çekildi ve kollarını kavuşturdu. "Frost, burada ne halt ediyorsun?

Bir an için, Leanne'in muhabirin üzerine yayılmış, Frost'un kolunu sırtına doğru çekerken gördüğü manzara karşısında duyduğu eğlenceye engel olamadı.

"Burada ne haltlar dönüyor? Frost, Leanne onun üzerinden inip kendisini yukarı çekmesi için elini uzatırken sordu.

Frost kendini yerden kaldırmadan önce ona pis bir bakış attı.

"Lanet olası bir muhabir nerede yaşadığınızı biliyor mu?

Leanne sordu. 'Bu uzun bir hikaye. İçeri gir, ben-'

'Şey... hayır. Sanırım hepimiz içeri gireceğiz,' dedi Leanne, Kim kapının kilidini açarken etrafına bakınarak.

"Ne haltlar dönüyor burada? Frost kapıyı arkasından kapatarak sordu. Leanne evi süpürmeye başlamıştı bile. "Barney

nerede?" diye sordu etrafına bakınarak.

Tatilde. Geceleri evimin etrafında sinsice dolaşarak ne halt ediyorsun? Bunun sınırı aşmak olduğunun farkında mısın?'

Frost omuz silkti. 'Ben sorumu istiyorum. Basın toplantısı iptal edildi ve ben de lanet sorumu istiyorum.

Kim, pusuda bekleyen kişinin Tracy Bloody Frost'tan daha tehlikeli biri olmadığına dair içinin rahatlamasına izin verdi.

'Davayla ilgili herhangi bir soruya cevap vereceğimi gerçekten düşünüyor musun? Zaten evime davetsiz gelerek bu ayrıcalığı da kaybettiniz.

Frost, Kim'i mutfağa kadar takip ederken hiç tedirgin değildi.

Kim döndü. "Seni bir dakika içinde fiziksel olarak dışarı atacağımı biliyorsun, değil mi?

Frost kahvaltı barındaki taburelerden birine oturdu. 'Evet, her neyse. Şimdi sorumu almak istiyorum lütfen.

Kim, kendi evinin şu anda hoşlanmadığı kadınlarla dolu olması ironisine kapıldı. Yine de en azından yıllar içinde Frost ondan bir nebze saygı görmüştü.

"Hiçbir şeye cevap vermeyeceğim.

'Davayla ilgili değil. Yani davayla ilgiliydi ama artık değil.
Şimdi başka bir sorum var. Kim

iç çekti. "Devam et.

"Kim o? Leanne mutfaktan geçip garaja açılan kapıya doğru ilerlerken Frost sordu.

"Kız arkadaşım.

Frost güldü ve Leanne duraksayıp bir kaşını kaldırdı.

"Kız kardeşim.

"Senin yok.

"İkinci dereceden kuzenim. Hadi ama, eminim bir yerlerde bunlardan bir tane vardır.'

'Eğer yapmazsan bir şeyler uyduracağımı biliyorsun-'

"Normalde makalelerinizi böyle yazmıyor musunuz? Kim

sordu. "Taş.

"Tamam, ama sana söyledikten sonra onu hiç görmedin ve senin için görünmez oldu.

'Bu bir film değil ve büyü yapma yeteneğiniz olduğundan emin değilim. Üstelik ben dipsiz bir iyilik çukuru değilim; West Midlands Polisi için de çalışmıyorum.

"Hayır, mutfağımda oturuyorsunuz ve resmi bir şikayette bulunmak için editörünüzü aramanıza bir adım kaldı.

"Atıştırmalık bir şeyler var mı?" diye sordu etrafına bakınarak.

"Dışarı," diye tersledi Kim, kahvaltı barının etrafında dolanarak. "Evimden hemen çık.

"Tamam, ben gidiyorum," dedi Frost, bar taburesinden atlayarak.

"Hayır, değilsin," dedi Leanne, garajdan mutfağa geri dönerken.

"Ne? Frost ve Kim birlikte söylediler.

"Ona gerçeği söylemeden olmaz," dedi Leanne, süzgeç sürahisini doldururken.

Frost, Kim'in Leanne'in evine aşina olmasından duyduğu şaşkınlığı gösterdi. Gerçi Frost dikkatini dağıtmasaydı, bunu çoktan kendisi yapacaktı.

"Şaka mı yapıyorsun? Kim sordu.

Leanne başını salladı. 'Hayır. Zaten çok şey biliyor. Onu bir şekilde susturmalıyız. O her şeyden önce bir muhabir.

Leanne'in sesindeki ciddiyet karşısında Frost'un ağzı açık kaldı.

Birinden diğerine bakarak, "Beni nasıl susturacaksın?" diye sordu.

"Ama eminim ona söylersek, o zaman..." "Evet,

onu öldürmek zorunda kalacağız," diye bitirdi

Leanne.

"Siz ikiniz aklınızı mı kaçırdınız? Frost tersledi.

Leanne dikkatini tekrar kahveye vererek, "Cidden Stone, ona söylemen gerekecek," dedi.

Tamam, Frost. Her zaman tam olarak insan olmadığımı hissettiğini biliyorsun. Haklıymışsın. Görünüşe göre Storga gezegeninden dev bir yumurta içinde dünyaya fırlatılmışım ve şehirdeki her laboratuvar deney için beni yakalamak istiyor. Leanne, beni korumak için gönderilmiş mutant bir ninja kaplumbağa.

Kim, Leanne'den bir kıkırdama duyduğuna yemin edebilse de Frost, "Hiç komik değilsin," dedi.

Ama uzun ve zor bir günün ardından Frost'la dalga geçmek hafif

bir rahatlamaydı. Kurnazca başını sallayan Leanne'e baktı.

"Bir dakika," dedi Frost konuşmaya fırsat bulamadan. Muhabir birinden diğerine baktı. "Bu Symes'la ilgili, değil mi?

Kim kollarını kavuşturarak, "Ve sonunda jeton düştü,"

dedi. 'Seni aramaya gelirse diye koruman o mu?

Kim, 'İngiltere Merkez Bankası'ndan daha fazla güvenlik donanımıyla birlikte,' diye önerdi.

Frost'un alnı buruştu. "Onun gerçekten o kadar aptal olduğunu mu düşünüyorlar?

Hayır, öyle olduğunu kesinlikle biliyorlar. Ölmeden önce bağlamak istediği tek yarım kalmış işin ben olduğumu sır olarak saklamıyor. Bu onun için bir intihar görevi.

"O küçük kızları öldüresiye dövmeyecek miydi? Kim

yutkundu. "Evet.

'Ve aynısını sana yapmasına engel mi olacak? Frost sesindeki inançsızlıkla sordu.

Kim, 'Seni kolayca yere serdi,' diye savundu.

'Biraz farklı bir olasılık gerçekten. Symes'a karşı çok emin değilim...'

Leanne Frost'la yüzleşmek için döndü. 'Sen kendin için endişelenirken ben de Symes için endişeleneyim. Bu evden ayrıldığın andan itibaren yalnız kalmamaya çalışmalısın. Kalabalık bir yerde kal ve hatta gece bir arkadaşının evinde kal.

"Burada değil," diye araya girdi Kim.

'Her zaman birilerinin nereye gittiğinizi bildiğinden emin olmaya çalışın ve iş arkadaşlarınızla ve arkadaşlarınızla düzenli olarak kontrol edin. Anladınız mı?'

Frost başını salladı.

'Eğer bunu birine tekrarlarsanız, editörünüze hayatları tehlikeye attığınız söylenecek. Tek bir kelime bile...'

"Stone, Rambo'ya benim bilgiyi kolayca hatırladığımı ve önemli bir şey olduğunda bana söylenmesine gerek olmadığını söyler misin?

Kim, anlayışla başını sallayan Leanne'e baktı.

"Yeterince makul. Artık gidebilirsin,' dedi Leanne.

"Hey," dedi Kim. 'Sadece ben Frost'u evimden atabilirim. Muhabire döndü. "Şimdi defol git.

"Memnuniyetle," dedi Frost ve koridora doğru yöneldi.

Kim onu takip etti ve kapıyı açtı. Frost evden iki adım dışarıdaydı.

"Hey," diye bağırdı Kim. Frost döndü.

"Dediğini yap.

"Evet, sen de," dedi Frost, arkasını dönüp kapıdan çıkmadan önce.

Kim kapıyı kapattı ve üzerine bir yorgunluk çöktüğünü hissetti.

Bugünkü gibi bir günün ardından normalde bisikletin üzerinde birkaç saat geçirir, Barney ile konuşur ve onu yatmadan önce uzun bir yürüyüşe çıkarırdı. Charlie'nin telefonuna gönderdiği sahilde koşarken çekilmiş fotoğraflara bakılırsa Barney çok iyi vakit geçiriyordu.

Kadın mutfağa girip telefonuyla bir şeyler yaparken, Leanne'in en iyi arkadaşının yerini tutamayacağını düşündü.

"Bu akşam yemeğinizi kim dağıtacak, SAS mı?" diye sordu Kim. 'Hayır, Just Eat. Bir şey ister misiniz?'

Kim başını salladı. Aç değildi. Tek istediği biraz yalnız kalmaktı.

Leanne'in telefonuna bir mesaj geldi.

"Yemek siparişi mi? Kim sordu.

Leanne alarm paneline yaklaşırken başını salladı.

"Hayır, on beş dakikadır evde olduğumuzu ve alarmın yeniden kurulmadığını hatırlatıyor.

"Tanrı aşkına. Bu hapishaneden daha kötü. Şimdi sokağa çıkma yasağı mı var?' 'Tanrım, patronun drama konusunda haklıydı. Sistem bunu yapıyor.
tam olarak ne istediysek onu yaptı.'

"Sen arkamı döner dönmez sırf kendi eğlencem için bu lanet şeyi kazara kapatabilirim," dedi Kim, kısıtlamalara duyduğu kızgınlığın taştığını hissederek.

"Devam edin ama kapınızı kıran güvenlik ekibini pek umursamayacaksınız.

"Hangi lanet takım?

'Sadece sesli bir sireni olan bağımsız bir alarm değil. Artık kimse onları dinlemiyor bile. Sistem, belirlediğimiz protokollere uymadığımız takdirde insan gücü gönderecek olan bir alarm alıcı şirkete bağlı. Harici kameralar artık onlar tarafından izleniyor.

'Bu yüzden yatağa gitmedin,' diye gözlemledi Kim. 'Ve şimdi birinin izleme ekranında görünmeden kendi evimden dışarı bile çıkamıyorum. Biliyor musun Leanne, geldiğine çok sevindim.

"Rica ederim.

Kim kendisini bu kadından daha fazla çileden çıkaran çok az insan olduğunu düşünebiliyordu ve günün yirmi dört saati onunla birlikte olmak onu gerçekten sinirlendirmeye başlamıştı.

Bir tür tuzak telini ya da hareket sensörünü harekete geçirmeden nefes almak için dışarı bile çıkamıyordu.

'Banyoya ya da duşa ya da belki ikisine birden gidiyorum. Bir süre banyoda olacağım ve orada senin korumana ihtiyacım yok.

Dramatik çıkışı kapının çalınmasıyla kesildi.

Telefonundaki uygulamaya hızla erişen Leanne'e bakarken kalbi ikinci kez yerinden fırladı.

Kaşlar çatıldı ve yerini şaşkınlık aldı. "Aç şunu. Sorun yok.

Kim az önce kilitlediği tüm sürgüleri açtı ve kapıyı çekerek açtı.

Diğer tarafta duran kişiyi görmeye tamamen hazırlıksızdı.

OceanofPDF.com

YİRMİ DÖRT

Ne kadar zor olabilir ki? Symes, Dudley'deki zemin kattaki daireyi gözetlerken merak ediyordu. Genç dedektifin nerede yaşadığını bulmak zor olmamıştı. Sürtüğün tüm meslektaşlarına talimat verildiğini tahmin etmişti, bu yüzden kıvırcık saçlı iş arkadaşıyla birlikte karakoldan çıktığında şaşırmamıştı.

Çocuk onun istediği yerdeydi. Elleri ve ağzı bağlıydı ve yalnızdı. Umarım ne o ne de kendisi çok uzun süre beklemek zorunda kalmaz ve o da kaltağa işkence etmesine yardım ederdi.

İzlerini örtmek için daha fazla zaman ayırması gerekip gerekmediğini merak etti ama bu, peçete kullanmadan yiyebildiğin kadar ye büfesinde olmak gibiydi. Arkasında ne bıraktığı umurunda değildi. Vakti olsaydı imzalı bir itirafname bile bırakabilirdi. O olduğunu bilseler ne olacaktı ki? Herhangi bir suçla suçlanmaya niyeti yoktu. Hapse geri dönmeye hiç niyeti yoktu. Görevlerini tamamlayacak ve onlar onu vurana kadar kaçacaktı.

Ve bu görevlerden biri de sürtüğe olabildiğince acı çektirmekti, bu yüzden kulübeden ayrıldıktan sonra, ona istasyonun iyi bir manzarasını sunan bir ticaret arazisinin kenarında durdu.

Wood ve meslektaşını Old Hill ve Netherton'a kadar takip etmiş, şoför arabasını ikinci kez park etmeye özen göstermişti.

yavaşlamaya başlamıştı. Wood'un araçtan inişini, anahtarlarını çıkarışını ve eve girişini izlemişti. Açık panjurlar ve güçlü bir ışık sayesinde Wood'un partneriyle öpüşmesini bile görmüştü.

Dedektif ceketini çıkarırken diğeri yemek servisi yapıyor gibi görünüyordu. Gülümsemeler, kahkahalar ve buzdolabından alınan bir şişe şarap vardı. Işık sönmeden önce tabakları ve bardakları taşıyarak gözden kayboldular.

Anlık bir görüntü. Normallik. İşten eve dönmek, güzel bir yemeğin ve bir kadeh şarabın tadını çıkarmak. Kanepede rahatlamak, günün olaylarını konuşurken yarı televizyon seyretmek. Ne kadar basit zevkler ve ne kadar da mide bulandırıcı. Bu basit varoluş ne kadar kırılgandı? Dedektif Memur Stacey Wood'la sadece beş dakika geçirecek ve bu huzurlu, pastoral tablo paramparça olacaktı.

Wood'u hedef almaya karar vermesinin bir nedeni vardı. İçeri girdiğinden beri kaltağın faaliyetlerini yakından takip ediyordu. Wood'un ırkçı bir çete tarafından kaçırıldığını ve kaltağın onun hayatını kurtardığını biliyordu. Böyle şeyler sizi bir insana bağlardı. Afganistan'da yaptığı görevler ona bunu öğretmişti. Bu asla kaybolmayan bir bağdı. Ekibinden herhangi birinin kaybı onu çok etkileyecekti ama muhtemelen en çok bunu.

Tam uzaklaşmak üzereydi ki mutfağın ışığı mekânı bir kez daha aydınlattı. Arabayı yaklaştırdığında, hararetli bir tartışma içinde oldukları anlaşılıyordu. Ellerin kalçada olduğu, başların sallandığı ve omuzların silkildiği vücut dilleri bunun normal bir gün sonu sohbeti olmadığını gösteriyordu.

Dedektifin ortağının mutfakta koşuşturmasını ilgiyle izledi. Wood konuşmaya devam ederken o bir çanta ve birkaç anahtar aldı ve bir bomber ceket giyerek silkindi.

Ortakları Wood'un yanından geçip odadan çıkmadan önce birkaç saniye durup birbirlerine baktılar. Mutfak bir kez daha karanlığa gömüldü.

Eşi evden çıktı ve arabaya doğru yöneldi. Motoru çalıştırdı ve sonra içeri dönüp dönmemeyi düşünüyormuş gibi durakladı.

Heyecandan yutkunmayı unutmuştu ve çenesinden bir tükürük izi geçti.

Duaları kabul olmuştu.

Stacey Wood yalnız kalmak üzereydi.

OceanofPDF.com

YİRMİ BEŞ

"Efendim, burada ne işiniz var?" diye sordu DCI Woodward'ın içeri girmesi için kenara çekilirken.

Hemen onun evine yabancı göründü. Hayır, bu hiç de doğru değildi. Bütün bunlar sona erdiğinde evi satıp bir çadır satın alma ve onu boş bir araziye kurma ihtimali vardı. Bunu Barney döndüğünde onunla konuşacaktı.

Woody kanepeye otururken Leanne'e başıyla selam verdi. Ceketini ya da boynundaki atkıyı çıkarmadı.

"Symes küçük bir kızı kaçırdı.

"Ne-Ne?" diye sordu, patronunun karşısındaki kanepeye çökerek.

"Bu akşam saat 6 civarında Emma Bunting isimli yedi yaşındaki bir kızı Wollaston'daki bir parktan kaçırdı. Önce çocuğun annesini kaçırdı ama onu arabadan atarak olay yerinden birkaç mil uzağa götürdü. Sizden isminizle bahsetti, bu yüzden ne yaptığını mümkün olduğunca çabuk öğrenmenizi istedi.

"Ona zarar verdi mi? Kim

sordu. "Anne mi çocuk mu?

"İkisi de.

"Bayan Bunting oldukça hırpalanmış ve hafif bir beyin sarsıntısı geçirmiş ve söylediğine göre adam kızını susturmak için ona birkaç kez vurmuş.

İçindeki öfke kabarmaya başladı.

Ayağa kalktı ve telefonuna uzandı.

Leanne kahvaltı barındaki yerinden kıpırdamamıştı. Kim elindekinin aynı kahve mi yoksa yeniden doldurulmuş bir kahve mi olduğundan emin değildi. Kahveyi yudum yudum içmesi gerekecekti. Yapacak işleri vardı.

"Ne yapıyorsun? Woody sordu.

Ekip toplanıyor. Yakalama zamanının dört saat gerisindeyiz.
Harekete geçmeliyiz-'

Woody ciddiyetle, 'Telefonu bırak,' dedi.

Saatleri geri saydığında şüpheleri artmaya başladı. "Bunu
neden şimdi duyuyorum?

"Çünkü yanına bile yaklaşmayacaksın.

'Efendim, bu davayı benim yürütmeme izin vermelisiniz. Onun nasıl düşündüğünü biliyorum,' diye ateşli bir şekilde itiraz etti.

"Ve senin nasıl düşündüğünü biliyor. Sorun da bu zaten. O sataşmayla tek amacı seni dışarı çekmekti. Seni cezbetmek. Nasıl tepki vereceğinizi biliyor. İçinizden biri tipine aykırı davranmak zorunda ve bu sen olacaksın.

"Bana on iki saat verin, Emma'yı geri alayım.

Olmuyor. Dudley dışında çalışan bir ekip oluşturuldu. Kaçırılma olayına herhangi bir şekilde dahil olmanız kesinlikle yasak. Yanına yaklaşırsanız sonuçları olur. Ciddi sonuçlardan bahsediyorum.'

'Onu öldürecek,' diye itiraz etti Kim. 'Kendini iki can borçlu hissediyor. Eğer onu geri getirmezsen, sabaha kadar ölmüş olabilir. Hatta bir başkası bile olabilir-'

"Sakin ol, Stone. Bir adım öteye gitmeyelim-'

'Efendim, yemin ederim, eğer arama ekibiyle çalışmama izin verirseniz, onu bulacağım-'

'Yapabileceğin ya da söyleyebileceğin hiçbir şey beni etkilemez, bu yüzden nefesini boşa harcama. Symes seninle oynuyor. Maksimum acının peşinde.

Ayrıca kafana girmeye çalışıyor. Odağını başka yöne çevir. Bunun olmasına izin verme.'

Ayağa kalktı. 'Soruşturmaya dahil olmaya çalışırsan, davayı yürüten ekibin dikkatini dağıtmış olursun. Onların işlerini yapmalarına izin vermelisin yoksa Emma'nın hayatını tehlikeye atabilirsin.

Onu kapıya kadar takip etti, hâlâ kendisine söylenenlerin etkisindeydi. "Ne kadar ağır, efendim?" diye sordu kilitleri geri çekerken.

"Pardon?" dedi, bir ayağını kapıdan dışarı uzatarak.

"Kaçırılma olayına karışmamın sonuçlarının ağır olacağını söylemiştiniz.

"Ve bunda ciddiydim. Bu doğrudan

bir emirdir. "Peki, ne kadar sert?

"Şimdi sınırlarımı test etmenin zamanı değil,

Stone. "Ne kadar sert?" diye tekrarladı.

Bir an için düşündü. 'Eğer kaçırılma olayını yürüten ekibin yakınına gidersen, bunun West Midlands Polisi için yapacağın son şey olacağını söyleyebilirim. Size söz veriyorum.

Dönüp onun yoluna doğru ilerlerken başka bir şey söylemedi.

Symes'in tam olarak ne söylediğini ona anlatmadığını ancak gözden kaybolduğunda fark etti.

OceanofPDF.com

YİRMİ ALTI

Penn iki peçeteyi tuttu ve nereye gitmeleri gerektiğini merak etti. Çatal bıçak takımının altına mı yoksa yanına mı koyacaklardı? Son restoran yemek deneyimini düşündü ve kişisel olarak peçetesine erişmek için çatal bıçak takımını hareket ettirmekten nefret ediyordu. Peçeteyi çatal bıçak takımının yanına yerleştirdi.

Saat dokuzu vurduğunda nefes aldı. Her an burada olabilirdi.

Lynne, morgdayken mesajla yaptığı davete neredeyse anında yanıt vermişti. Dil çıkaran emojiyi gördüğü anda yüzünde bir gülümseme oluştuğunu hissetmişti. Kimsenin bakmadığı bir anda ya da Travis uzun ve zahmetli brifinglerinden birini verirken Lynne'in telefonuna hızlıca ve gizlice baktığını hayal edebiliyordu.

Keats ondan mutlu olduğu yeri bulmasını istemişti ve Penn, Lynne'le birlikte olduğu zamankinden daha az mutlu olduğunu fark etmişti. Birlikte çalıştıkları dönemde bunu fark etmemişti ama West Mids'e geri döndüğünde onunla ilgili her şeyi özlemişti. Ayrıldığında Lynne hâlâ nişanlıydı ve bu ilişki sona erdiğinde bile arkadaşlıklarını sarsmak istememişti.

Ama şimdi sallanmaya değer bir kayıktı çünkü başka biriyle tanışması ve onunla sadece konuşuyormuş gibi konuşması düşüncesi

Arkadaşları onu hissetmeye alışık olmadığı bir öfkeyle doldurdu. Aynı zamanda boğazının arkasına biraz safra getirdi.

İşaret verildiğinde, ön kapının cam panelinde üç hafif tıkırtı duyuldu. Bunu hep yapardı ve bu onu gülümsetirdi.

"İçeri gel," dedi ve kapıyı açtı.

Kısa kahverengi saçlarına yeni fön çekilmiş ve elf yüz hatlarına makyaj fırçası sürülmüştü. Bu onu zerre kadar rahatsız etmemişti. Onu acımasız bir ayak kovalamacasından sonra çamur ve ter içinde görmüştü ama çaba göstermiş olması onu memnun etmişti. Onun için.

"Vay canına, Penn, bütün bunlar da ne?" diye sordu gülümseyerek dudaklarını yukarı doğru çekerken. "Normalde yaptığımız gibi pizza ve bira içeceğimizi sanıyordum.

İtirazlarına rağmen, onun çok sevindiği belliydi.

"Arada sırada medeni olmaktan zarar gelmez," dedi, sandalyesini çekerek.

"Çok teşekkür ederim," dedi ve önce ceketini çıkardı.

Bira ve pizza tarzında olmayan payetli bluzuna sessizce hayranlıkla baktı.

"Şarap mı?" diye sordu. "Okul gecesinde mi?

Onun eve gitmeyeceğini asla tahmin edemezdi. "Uber?" diye sordu, şişe bardağının üzerinde dururken.

Kadın başını salladı ve adam döktü.

"Ne lezzetli kokuyor ve senin için hazırlaması için Jasper'a ne kadar ödedin?" diye sordu, koltuğuna geri oturarak.

Tanrım, onu gaza g e t i r i r k e n gözlerindeki o şakacı ışıltıyı nasıl da seviyordu.

"O ve Billy için bir Xbox oyunu ve sinema biletleri.

Lynne başını geriye attı ve güldü. Bu ses günün tüm stresini silip süpürdü.

"Şaka yapıyorum. Lazanya ve kendim yaptım.'

"Oh.

Gülerek ona doğru döndü. "Hey, yemek yapabildiğimi

biliyorsun. "Jasper," diye seslendi merdivenlere doğru.

"Sana ihtiyacımız var. "Seni duymayacak. Bu gece

Billy'lerde.

"Bütün gece mi?" diye sordu.

Lazanyayı fırından çıkarırken başıyla onayladı. Basit bir yeşil salata çoktan hazırlanmıştı.

Her iki tabağı da masanın ortasına yerleştirdi, mumları yaktı ve ışıkları söndürdü.

Karanlık, mutfağın geri kalanını kapatarak sadece yemek masasını aydınlatıyor ve anında bir samimiyet yaratıyordu.

"Hmmm..." dedi Lynne takdirle.

Kızın yemeğe mi yoksa yarattığı sahneye mi tepki verdiğinden emin değildi.

Oturmadan önce 'Oooh, spatulayı unuttum,' dedi.

Lynne bir kahkaha patlattı. "Bundan sonra söyleyebileceğin şeyler arasında ilk onda bile yok," dedi kıkırdamaları yatıştığında. "Ama bir erkek asla spatulasız olmamalı.

Penn de onunla birlikte güldü. Sosyal işaretlerinin tam olarak çalışmadığı zamanlar olduğunu, incelikleri kolayca yanlış okuyabildiğini ve uygunsuz şeyler söyleyebildiğini biliyordu, ama Lynne hiçbir zaman kendisini rahatsız, aptal ya da yetersiz hissettirmemişti.

Lynne dirseklerini masaya dayadı ve çenesini kavuşturduğu ellerinin üzerine koydu. Adamın nefesi kesildi. Hiç bu kadar güzel görünmemişti.

"İyi iş, Penn," diye nefes aldı.

Elini masanın üzerinden onunkine doğru uzattı. Spatulayı onun elinden aldı.

'Açlıktan ölüyorum. Hadi biraz yemek yapalım.'

Kız makarnaya yumulurken ve tabağına düzgün bir parça taşırken güldü. Mizah, ilişkilerinde her zaman büyük bir rol oynamıştı ama

Aralarında başka bir şeyin büyümekte olduğunu biliyordu.

Tam gününün nasıl geçtiğini soracaktı ki kapı çalındı ve ikisi de şaşırdı.

"Jasper?" diye sordu Lynne.

Penn sandalyesini geriye iterek, "Anahtarı var," dedi.

Gecenin kör vakti değildi ama habersiz ziyaretçiler için kabul edilebilir zamanı geçmişti.

Kapı tekrar çaldı.

"Stacey?" dedi, meslektaşının orada dikildiğini görünce şaşırmıştı.

Üzgünüm Penn. Devon işe çağrıldı ve yalnız kalmamamız gerekiyor, bu yüzden kurallara uymaya çalışıyorum, ama aileme gidemedim çünkü Symes bunu yaptığımı görürse... Onlar yaşlı ve onları içeri koyamam...' Lynne'i ve arkasındaki masayı gördüğünde sözleri kesildi.

Kahretsin. Oh üzgünüm. Aman Tanrım.'

"İçeri gel, Stace," dedi, onu kapının eşiğinde bırakamazdı.

Kapıyı kapattı.

"Her şey yolunda mı? Lynne mutfağa girdiklerinde sordu.

'Evet, bir şeyi böldüysem özür dilerim. Penn ile kısa bir konuşma yapmam gerekiyordu.

'Yalnız kalmamak ve kurallara uymaya çalışmakla ilgili bir şeyler söylediğini duydum. Neler oluyor?'

"Şey... şey..." diye kekeledi Penn.

Stacey zayıf bir sesle,

"Söyleyemem," dedi.

Lynne birinden diğerine baktı. "Sanırım ben gideceğim. Penn

ve Stacey birlikte, "Hayır," dediler.

Lynne, Stacey'nin gitmeyi teklif etmesini bekliyormuş gibi tereddüt etti. Meslektaşının yüzündeki rahatsızlığı görebiliyordu. Gitmeyi teklif edemezdi ve o da gitmesine izin vermezdi.

Lynne sandalyesini masadan geriye doğru iterken başıyla küçük bir selam verdi.

"Düşündüğün için teşekkürler Penn," dedi ve geçerken peçetesini ona uzattı. "Gerçekten çok güzeldi.

Penn onu kapıya kadar takip ederken içinde bir şeylerin koptuğunu hissetti. "Lynne, bunu başka bir şekilde yapalım-

"Penn, biz iyi arkadaşız. Her zaman iyi arkadaş olacağız. Bunu başka bir yere taşımaya çalışmayalım. İşe yaramaz.'

Adam tartışmak için ağzını açtı ama kadın başını salladı.

İşi bitmişti.

OceanofPDF.com

YİRMİ YEDİ

"Pekâlâ çocuklar," dedi Kim, kahvesinden ilk yudumu aldıktan sonra, "artık resmileşti. Bu bir cinayet. Helen Daynes ailesini öldürmedi.

"Lanet olsun," dedi Stacey.

"Lanet olsun," diye onayladı Penn.

"Bunu aklınızda tutarak, çizim tahtasına geri dönün. Her ifadeyi gözden geçirin, bir önceki gece ve ertesi sabah saat 10'a kadar bölgedeki tüm güvenlik kameralarını kontrol edin.

"Ama silah sesleri gece 3 civarında duyulmadı mı? Stacey sordu.

"Adamımızın evde saklandığını ve itfaiye kapıyı kırdığında dışarı çıktığını düşünüyoruz.

Penn, 'Zekice ama riskli,' dedi.

Evet, zekiceydi, diye kabul etti Kim. Binadan çıkmanın açık bir yolu olmaması gibi tek bir gerçek, diğer tutarsızlıkları elemek için yeterliydi. Neredeyse ama tam olarak değil.

"Dün gece evde başka bir şey daha bulduk," dedi Kim kahvesini yudumlarken. "Reece Porter'ı Rozzie'nin yatağının altında saklanırken bulduk.

"Hangi nedenle? Penn sordu.

"İşte bunu öğreneceksiniz. Kıyafetleri poşetlendi ve kulakları çınlayarak evine götürüldü.

Sabah 8. Sana bağlı kalıyorum Penn, Mitch günlükleri ve yangın kalıntılarını daha sonra buraya getirecek. Bakalım neler bulabileceksin.'

Stacey kaşlarını çattı. "Yani yangın günlükleri yok etmek için mi yoksa alarm vermek için miydi?

"Bu çok güzel bir soru," diye yanıtladı Kim. Bütün gece aklını kurcalayan şeylerden biri de buydu. Ama onu uyanık tutan şey bu değildi. Bu ödül Symes'ın yedi yaşındaki bir kıza yaptıklarının hayaline gitmişti. Dudley'deki polis arkadaşlarına güvenmesi gerektiğini biliyordu. Emma Bunting'i olabildiğince çabuk ve güvenli bir şekilde kurtarmak isteyeceklerdir. Sadece ne tür bir psikopatla uğraştıklarını bildiklerini umuyordu.

Woody uzak durma talimatını daha açık bir şekilde veremezdi ve o da buna saygı duymak zorundaydı. Dava üzerinde çalışan ekibin bunu diğer kayıp çocuklar gibi ele alacağını anlayabiliyordu. Her süreç titizlikle takip edilecekti. Onun herhangi bir müdahalesi, küçük kızı bulmak için harcanması daha iyi olan zamanlarını ve enerjilerini tüketmekten başka bir işe yaramayacaktı. Ondan uzak durmasının söylenmesi, bu konuda soru sormasını engellemedi. Sabah 6'da yaptığı çağrıya verdiği yanıt kısa ve özdü; küçük kızın henüz bulunamadığını ve bu durum değişirse ona haber vereceğini söylemişti. Ofisinin kapısının önünde kamp kurmak dışında, alabildiği bilgi kırıntıları için yalvarması gerekecekti.

Dikkatini tekrar dörtlü cinayet soruşturmasına vermeye zorladı. Panoların Helen'in bileğindeki çürük ve Rozzie'nin hamileliğini içerecek şekilde güncellendiğini görmekten memnun oldu.

"Senin için olağan, Stace," diye devam etti Kim. "Telefon kayıtları, sosyal medya, geçmiş, dedikodu.

'Nefis,' dedi ellerini ovuşturarak.

"Diğer haberlere gelince, Woody gece geç saatlerde beni ziyaret ederek Symes'in dün Wollaston'daki bir parktan yedi yaşında bir kızı kaçırdığını bildirdi.

Stacey ve Penn dehşet içinde birbirlerine baktılar. Bryant arabada çoktan bilgilendirilmişti.

Penn'in sırtı dikleşti ve Stacey kalemine uzandı. Her ikisinin de bunun neden ana başlık yerine 'diğer haberler' olduğunu merak ettiğinden emindi.

İç çekerek, 'Bizden bir katılım yok,' dedi.

"Nasıl dahil olmayız? Penn sordu.

Stacey, "Onu tanıyoruz," diye onayladı.

"Dün gece Woody'ye bu konuyu açtım ama o bunu duymak bile istemedi. Görünüşe göre Symes kızın annesini dövüp arabadan attığında özellikle benim adımı vermiş.

Stacey gözlerini kapatıp başını salladı ve Penn'in yumruğu sıkıldı.

"Bu bir kışkırtma," diye ekledi Leanne.

"Kayıp bir çocuk işte," diye tersledi Kim. 'Kimse oyunların ve devam ettiğini düşündüğü güç oyununun umurumda olmadığını anlamıyor gibi görünüyor. Beni sinirlendirmek ya da kızdırmak konusunda zafer kazanıp kazanmadığı ya da beni öldüresiye dövmek için ormanlık alandan çıkarmaya çalışıp çalışmadığı umurumda değil. Benim umurumda olan şey, şu anda bir delinin pençesinde yedi yaşında bir kız çocuğunun olması ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey olmaması.

OceanofPDF.com

YİRMİ SEKİZ

Bryant, Rachel ve Daryl Hewitt'in evinin önünde durduğunda Emma Bunting'in haberlerde gördüğü görüntüsü hâlâ aklındaydı. Bryant'ın polis telsizini herhangi bir haber için açık tutması konusunda kesin talimatları vardı. Vücudundaki her kas Symes'ın peşine düşmek ve o küçük kızı canlı olarak geri getirmek için can atıyordu ama Woody onu kolay kolay tehdit etmezdi ve dikkatini Daynes ailesinin öldürülmesine vermesi emredilmişti.

Zach ve Gavin'den kendileriyle orada buluşmalarını istemişti ve arabalarını garaj yolunda görünce memnun oldu.

"İyi misin, şef? Bryant motoru kapatırken sordu. İstasyondan itibaren yolculuk sessizlik içinde geçmişti.

'Evet, iyiyim,' dedi arabadan inerken.

"Artık yalan söylediğini biliyorum," dedi. 'Normalde sağlığınızla ilgili herhangi bir endişe, bir ya da iki küfür içeren kısa ve düşmanca bir yanıtla karşılanırdı.

"Bryant, siktir git.

"Daha iyi ama çok geç," dedi arabaya doğru yürürlerken. Her zamanki gibi Leanne çok geride değildi.

Kapıyı çaldıktan sonra Leanne'e "Konuşma," diye talimat verdi.

Kim bunun çok zor olmayacağını fark etti. Yaklaşık otuz saattir birbirlerine kenetlenmişlerdi ve Kim'in kurduğu cümlelerin sayısı

koruma memuru ancak çift rakamlara ulaşabilmişti.

Kapıyı gömlek, kravat ve takım elbise giymiş olan Daryl Hewitt açtı. Belli ki mümkün olduğunca çabuk işe gitmeyi planlıyordu.

"İsteğimizi yerine getirdiğiniz için teşekkür ederiz Bay Hewitt," diyerek içeri girdi.

Bakışları Leanne'e doğru daraldı.

"Ona aldırmayın," diye önerdi Kim. 'Gerçek bir polis memuru olmak isteyip istemediğini görmek için gözlem yapıyor.

Leanne boğazını temizleyerek Kim'e şakayı anladığını gösterdi.

Kim bir gün önce olduğu gibi resmi salona adım attı.

Gavin ve Zach, Bryant'la birlikte oturdukları üç kişilik kanepeye yan yana oturdular.

Onlara doğru başını salladı ve ne kadar çok ziyaretçiye benzediklerini görünce şaşırdı.

Daha önce de kardeşleri birbirlerinin evlerinde görmüştü; serbestçe hareket edebildikleri, aşina oldukları, rahat oldukları ve sık sık ziyaret etmenin getirdiği bir rahatlık içindeydiler. İki adam sanki bir fincan çay içmeye davet edilmiş ve gerçekten kalmak istemeyen yeni komşularmış gibi oturuyorlardı.

"Rachel burada mı? Kim sordu.

"Bebeğin odasında uyuyor. Emzirmelerden sonra sık sık orada uyuyakalıyor. Onu uyandırmamı ister misiniz?

"Kesinlikle," dedi Kim, tekli koltuğa oturarak.

Rachel'ın söyleyeceklerini duymaya kesinlikle ihtiyacı vardı ve Kim, annesinin masumiyetine dair yüksek sesle ve kararlı bir şekilde yaptığı itirazlardan sonra, kadına ben sana söylemiştim deme fırsatını elinden almayacaktı.

"Bunun dün iptal edilen basın toplantısıyla bir bağlantısı var mı? Zach, Gavin'in eline uzanarak sordu.

Daryl odaya geri döndüğünde, 'Öyle, ama herkesin aynı anda duymasını istiyorum,' dedi.

"Tamam, uyandı ve... aşağı iniyor.

Kim onun bakışlarını takip etti. İki adamın el ele tutuştuğunu gördüğünde sözlerine ara vermişti.

Teşekkür ederim, Bay Hewitt. Ben de tam Gavin'e dün bize yardımcı olduğu için teşekkür edecektim. Bunun ne kadar zor olduğunu biliyorum.

"Evet Gavin, bunun için teşekkür ederim," dedi Rachel odaya girerken. "Sensiz nasıl idare edeceğiz?

Gavin renklendi ve Zach kız kardeşine hançer gibi bir bakış fırlattı.

Rachel diğer tekli sandalyeye oturdu. Daryl karısının arkasında, sanki bulaşıcı bir şey taşıyorlarmış gibi iki Bay Dayne'den olabildiğince uzakta durdu.

Bryant kapı aralığındaydı ve Leanne koridorda kalmıştı.

Rachel kapıya doğru başını sallayarak, "Eğer irtibat görevlisiyse, onu istemiyorum," dedi. Leanne önceki gün arabada kalmıştı.

Koşullar ne olursa olsun, Kim bunun gerçekleşme ihtimalinin düşüklüğünden duyduğu şaşkınlığı gizlemek zorunda kaldı. Leanne'in gülümsemek, anlayış, sabır ve sempati göstermek zorunda kalacağı düşüncesi bile Kim'in zihninde bir türlü oluşamayan bir resimdi.

"Anlaşıldı, Bayan Hewitt.

"Rachel," diye düzeltti.

"Elbette," dedi Kim, sadece Daryl Hewitt'in ilk adını kullanmayı teklif etmediğini fark ederek.

İki çift arasındaki gerginliğin havada çatırdadığını hissedebiliyordu. Her ne kadar görev alanının bir parçası olmasa da, buradaki aile dinamiklerini merak ediyordu.

"Korkarım sizinle paylaşmam gereken bazı rahatsız edici haberlerim var. Kanıtları dikkatle değerlendirdikten sonra, artık annenizin' - durakladı, Rachel'dan Zach'e baktı - 'babanızın ya da kardeşlerinizin cinayetlerinden sorumlu olmadığına ya da kendi canına kıymadığına inanıyoruz.

"Biliyordum," dedi Rachel, oturduğu yerden sıçrayarak. 'Annemin asla böyle bir şey yapmayacağını biliyordum. Bunu sana söylemiştim.

Rachel kardeşinin üzerine yürürken Kim bu gerçeği kabul ettiğini başıyla onayladı.

Yüzü tiksintiyle buruştu. "Ve sen de kendi annemizin böyle korkunç bir şey yapabileceğini kabul ettin. Kendi annenin Lewis ve Rozzie'ye ateş ettiğini gerçekten görebiliyordun. Sana kardeşim demekten utanıyorum,' diye tükürdü elini kaldırarak.

Zach'in kolu dışarı fırladı ve onu bileğinden kavradı. "Bunu aklından bile geçirme.

Gavin, Zach'in elini çekerken Daryl, "Rachel," diye

tersledi. Gavin, "Geri çekil, Rache," diye fısıldadı.

Yerine oturmadan önce gözleri kayınbiraderinin bakışlarını sadece bir saniye tuttu. Daryl bir elini omzuna koydu ve Kim bunun onu rahatlatmak için mi yoksa sıkıştırmak için mi olduğunu merak etti.

"Biri kapı ve pencerelerin kilitli olduğunu söylemedi mi? Zach sordu.

'Mutfaktaki kilerde saklandığını ve kapılar ve pencereler kilitlendiğinde gizlice çıktığını düşünüyoruz.

itfaiye yangını söndürmüştü. Büyük bir yangın olmadığı için itfaiye memurları ev sakinlerini kontrol etmek üzere eve girmeye devam etti.

Daryl başını sallayarak, "Çok cesur," diye

gözlemledi. "O mu? Rachel sordu.

"Ya da kadın," diye açıkladı Kim. "İkisini de göz ardı

etmedik. Rachel tatmin olmuş görünüyordu.

"Ev halkından bir veya daha fazla kişinin hedef olduğunu bildiğimize göre, onlara zarar vermek isteyebilecek herhangi birini düşünebiliyor musunuz?

Gavin, "Memur bey, eminim bunu çok duymuşsunuzdur ama onlar iyi insanlardı," diye önerdi. 'Gürültücü, gösterişli ya da kibirli değillerdi. Servetlerinin reklamını yapmadılar, çeşitli hayır kurumlarına bağışta bulundular ve kendilerini kendilerine sakladılar.

Daryl'e dönerek, "Komşularla ya da hoşnutsuz çalışanlarla ilgili bir sorun yok mu?" diye sordu.

"Cinayet işleyebilir mi?" diye sordu kuşkuyla. "Üç yüzden fazla çalışanımız var ve hiçbirinin böyle bir şey yapamayacağını düşünmek istiyorum.

'Yine de Bay Hewitt, iş yerinde bir dakikanızı ayırıp son işten çıkarmalara, şikâyetlere ya da mağduriyetlere bakarsanız sevinirim. Birinin çaresiz kaldığında nasıl tepki vereceğini asla bilemezsiniz.

Tartışacakmış gibi ağzını açtı ama tekrar kapattı.

"Hepiniz biraz düşünürseniz ve ne kadar küçük olursa olsun aklınıza bir şey gelirse bize haber verirseniz seviniriz.

Daryl sandalyenin kolundan kalkarak, "Bir düşüneyim," dedi. Karısına baktı. "Sevgilim, gerçekten...

"Dalga mı geçiyorsun? Rachel hırladı. 'Az önce bize söylenenlerden sonra işe ancak beş dakika geç mi gidiyorsun?

Hafifçe rengi attı. "Dedektif aramamı istedi-" "Önümüzdeki on

dakika içinde demek istediğini sanmıyorum ama git - sadece git.

Takım elbisesinin ceketini sandalyenin arkasından almadan önce bir dakika tereddüt etti.

Karısını yanağından öpmek için eğildi. Kadın yüzünü çevirdi. Adam

odadan çıkarken, Kim Bryant'la bakıştı.

Öksürdü, sonra tekrar öksürdü ve tekrar

öksürdü. "Özür dilerim Bayan Hewitt, sizi

rahatsız edebilir miyim...

Aman Tanrım. Özür dilerim. Annemin bana öğrettiği terbiye nerede kaldı? Size bir içki ikram edebilir miyim, memur bey?'

Bryant, 'Su lütfen,' dedi.

Kim sandalyesinden kalkarak, "Kahve, sade, şekersiz," dedi.

Meslektaşına oyunculuk yeteneklerini takdir eden hafif bir gülümseme sundu.

"Rachel, gelip sana yardım edeceğim.

OceanofPDF.com

YİRMİ DOKUZ

Penn dosyasıyla birlikte görüşme odasına gitti.

Yirmili yaşlarının sonlarında bir erkeğin binaya yaklaştığını ve kapıdan çıkmadan önce iki sigara içtiğini görmüştü. Patronun tarifine göre bu kişinin Reece Porter olduğunu tahmin ediyordu.

Birinci görüşme odasındaki masanın arkasında oturmuş, elindeki tek kullanımlık çakmağı kenara vuran adamı görünce şaşırmadı.

Penn elini uzattı ve patronun neden bu ifadeyi almasını istediğini hemen anladı. Penn hem görünüşünün hem de tavırlarının tehditkâr olmadığını biliyordu. Asi sarı saçları her türlü kısıtlamaya meydan okuma eğilimindeydi. Bukleler yüzünün etrafında dalgalanıyordu ve şık bir takım elbise giyememesi onun gerçek bir polis memuru olmadığı izlenimini veriyordu - en azından ciddi bir polis memuru. Ve bu da işe yarıyordu. Kimsenin gözünü korkutmuyordu. Yani insanlar onun yanında normalde rahattı.

Stacey gelmeden önceki akşam Lynne onun yanında çok rahatlamıştı. Onu aramak istiyordu ama ne söyleyeceğini bilmiyordu. Düşünceleri bir kenara itti.

"Geldiğin için teşekkürler Reece," dedi. İlk isimler samimiyeti ve kolaylığı teşvik ederdi. 'Aile hakkındaki bilginiz hakkında biraz genel olarak konuşabilirsek ve sonra Cumartesi gecesi, Pazar günü ve diğer günlerle ilgili ifadenizi alacağım.

Sabah. Üzgünüm, burası sigara içilmeyen bir bina, ama sigara içmek için dışarı çıkmak istediğinizde bana haber verin.

Penn adamın gözle görülür bir şekilde rahatladığını gördü. Sigara içen biri için içemeyeceğinin söylenmesinden daha tehdit edici bir şey olamazdı.

"Daynes ailesini ne kadar iyi tanıyordunuz?

O kadar da iyi değil. Her zaman kendi içlerine kapanıktılar. Komşularla pek kaynaşmazlardı. Yani *Corrie* ya da onun gibi bir şey değil ama sokakta tek tük parti ya da barbekü. Hiç gelmediler.'

"Hiçbiri mi?" "Bir

kez bile.

Sosyal bir grup, diye düşündü.

"Komşularla aralarında herhangi bir husumet var mıydı?" "Hayır," dedi,

koltuğuna geri oturarak. 'Bildiğim kadarıyla hiçbir sorun yok. İnsanlar

sadece

kendilerinin de biraz uçtuklarını düşündüm.'

"Anlaşılabilir," dedi Penn sessizce, konuşmanın havasına girerek.

"Yani, bazı insanların onlara taktığı lakaplar vardı, bilirsiniz, Bay ve Bayan Snooty Pants gibi ama kötü bir şey yoktu," dedi sanki onların öldüğünü hatırlıyormuş gibi.

'Dedektifim aile için ufak tefek işler yaptığınızı söyledi. Bu nasıl ortaya çıktı?'

"Bay Daynes yerel dükkana bir ilan verdi. Eski usul, bir kartın üzerindeki ayrıntılar gibi, biraz işçilik, çimleri kesmek, çitleri onarmak gibi şeyler istiyordu. Sadece bir telefon numarasıydı. Kimi aradığımı bile bilmiyordum. Bay Daynes olduğuna şaşırdım ve bana uğramamı söyledi.

"Peki bu ne zaman oldu?

Bir an için düşündü. "Muhtemelen bir yıl kadar önce. Kalçasından yeni ameliyat olmuştu ve iyileşmesi uzun sürüyordu.

Penn, "Devam et," diye ısrar etti.

Haftada birkaç gün çalışmaya başladım. Gördüğünüz gibi, ne yapacaklarını bilmedikleri on bir dönümlük bir arazileri var. Alan üç tarlaya yayılmış durumda. Hayvan beslemiyorlar ya da bir şey yetiştirmiyorlar ama arazinin bakıma ihtiyacı var - ağaçların budanması, çitlerin onarılması, köstebeklerin tuzağa düşürülmesi gibi şeyler.

Penn, "Benler bir sorun muydu?" diye sordu.

'Evet, ama tavşanlar kadar değil - o küçük piçler her şeyi çiğniyor. Hanımın çiçek tarhlarını yiyip durdular, onları uzak tutmak için her şeyi denedim ama tuzak kurmaya yanaşmadı. Çirkin köstebekler için tamam ama güzel tavşanlar için değil,' dedi hayıflanarak. 'Beyefendi tüm arazinin tertemiz olmasını isterdi. Anlayacağınız, görünüşü öyleydi. En azından büyük bir kısmı.

"Ne demek istiyorsun?

"Beyefendinin o kadar da telaşlanmadığı bir alan vardı.

Karşısındaki adam tam da istediği gibi rahatlamıştı. Reece belli ki bir suç mahallinde, bir gencin yatağının altında saklanırken bulunmasının kendisine hiç sorulmayacağını düşünüyordu. Zamanlama her şeydi.

"Hangi bölge?

"Arazinin en ucunda, doğu tarafında. Bana tüm kesilmiş parçaları ve otları o kenara atmamı söyledi. Bu konuda mutlu değildim. Yani, yasal olarak alanı erişilebilir tutmalısınız. Hoş geldiniz paspası sermek zorunda değilsiniz ama engel de koyamazsınız.

"Kazık yıllardır kullanılmıyordu, ama insanlar sağ taraftaki çitte bir boşluk açmışlardı ve o da bunu kapatmaya çalışıyordu. Şikâyetlerin gelmesini bekleyip durdu, ama bay Ramblers Derneği ya da-'

"Bir dakika," dedi Penn, "Daynes'lerin arazisinden geçen halka açık bir patika olduğunu mu söylüyorsunuz?

Reece başını salladı. 'Yaklaşık iki yüz yıldır orada. Bu konuda yapabileceği bir şey yok.

"Yani hemen herkes ana yoldaki kaldırımdan inip kendini Daynes'lerin evinin birkaç metre yakınında bulabilir.

"Şey, sanırım öyle, evet, eğer isterlerse.

Penn, bunun davaları için ne anlama geldiğini fark ederek, "Kahretsin," dedi.

Reece omuz silkti, az önce söylediği şeyin büyüklüğünü anlamamıştı. "Şimdi gidip sigaramı içebilir miyim?

OceanofPDF.com

OTUZ

"Gerçekten suya ihtiyacı var mı ve yaptığım kahveyi içecek misin? Rachel mutfakta yüzünü ona dönerek sordu.

Kim, verandaya açılan bir cam levhadan ve yukarıdaki bir fener çatısından gelen ışığın her zerresini hapsetmiş olan mutfak uzantısına adım atarken başını salladı.

Kim, açık planlı, derli toplu bir alan olan ve ilerideki açık arazilere doğru uzanan çimenliğe bakan bu yerde anında bir ferahlık hissetti.

"Fena değil, değil mi? Rachel onun bakışlarını takip ederek sordu.

Mekânın en sağ köşesine tek bir sandalye yerleştirilmişti.

Rachel, "Gün batımı için," diye açıkladı.

Kim, Rachel'ın gün batımı seven bir kız olduğunu düşünmemişti.

"Sor bakalım," dedi granit çalışma yüzeyine yaslanarak. Çaydanlığı koyma zahmetine bile katlanmamıştı.

Kim onu tek bir nedenden dolayı takip etmişti ama önce öğrenmek istediği başka şeyler vardı.

'Sen ve Zach. İkiz misiniz?' Rachel

kaşlarını çattı. "Bunun konuyla bir

ilgisi var mı?

"Aranızda çok fazla düşmanlık var gibi görünüyor.

Omuz silkti. 'Bizim de bazı anlarımız oldu. Bizim için oldukça genç başladı, ama duymak istemezsin-'

"Evet, biliyorum," dedi Kim. Birbirinden bu kadar uzak ikizlerle nadiren karşılaşmıştı. Kendi ikiz olma deneyimi bundan daha farklı olamazdı.

Mikey onun diğer yarısı, daha iyi olan, daha yumuşak, daha tatlı olan kısmıydı. Şimdi bile onu her gün özlüyordu. Annesinin yatakta yatarkenki görüntüsü yine zihnini yırttı. Onu itti. Patty'nin onunla işe gelmesine izin verilmiyordu.

"Bunu nasıl açıklayacağımı bile bilmiyorum. Küçükken çok yakındık ama büyüdükçe annemizin ilgisizliği yüzünden birbirimizi suçlamaya başladık. Kulağa korkunç geliyor, değil mi? Görünüşte harika bir çocukluk geçirdik. Şımartılmamıştık ama endişelenmemize de gerek yoktu. Sevildiğimizi biliyorduk ama annemizde eksik olan bir şeyler vardı ve sanırım bunun için birbirimizi suçluyorduk.

"Kayıp mı? Kim sorguladı.

"Evet. Sanki bizi sevdiğini biliyorduk ama hiçbir zaman her şeyi kapsadığını hissetmedik.

Çocuğunuz var mı?'

Kim başını salladı.

"Mia'yı doğurduğum andan itibaren tüm hayat görüşüm değişti. Onu büyütürken ona olan sevgim artmıştı ama hiçbir şey beni onun saçının teline zarar gelmemesi için hayatımdan vazgeçebileceğim o nefes kesici farkındalığa hazırlayamadı. Ona sarılıyorum, başını öpüyorum ve her fırsatta onu ne kadar çok sevdiğimi söylüyorum. Onun iyiliği ve mutluluğu beni tüketiyor. Bir yangın var. Hiç insanlara sarılır mısın?'

Kim başını salladı.

"Tanrım, açıklaması zor birisin. "Benim

bir köpeğim var.

"Onu seviyor

musun?" "Evet.

"Uzun bir iş gününden sonra onu gördüğünüzde ne yaparsınız?

Kim dostunu görmenin özlemini duyuyordu. "Yere uzanıyorum, onu okşuyorum ve sonra kocaman sıkıyorum.

"Neden sıkıştırıyorsun?

"Bilmiyorum. Sadece onu gördüğüm için mutluyum, heyecanlıyım'.

"Annemizden, ne demek istediğimi anlıyorsanız, hiç sıkılmadık. Onun yüzde doksanına sahiptik, bu da pek çok çocuğun sahip olduğundan daha iyi bir şey, ama neredeyse yeğenleri gibiydik. Bizi severdi ama biraz mesafeliydi.

Kim annesine olan sadakatini takdir etti ama sözlerinin ardındaki hüznü de duydu.

"Zach ve ben onun bize hamileyken hastalandığını çok sonra öğrendik. Sanırım birbirimizi suçlamaya başladık, çünkü daha önce ihtimaller bize karşı yığılmıştı...'

"Neyden önce?

"Boş ver. Birkaç yıl önce aramızda büyük bir anlaşmazlık oldu ve bir türlü toparlanamadık.

"İstiyor musun...?

Tartışmaya yer bırakmayan bir sesle, 'Hayır,' dedi.

Kim kocasıyla aralarındaki dinamiklere de değinmek isterdi ama bunun daha büyük bir zorlama olabileceğini düşündü ve en önemli soruyu sormadan evden atılmak istemedi. Yeni bir bebekleri olan genç bir çifttiler. Neden gerginlik olmasındı ki?

"Rozzie'ye Zach'e olduğundan daha mı yakındın?

"Güzel bir geçiş oldu, Müfettiş. Tarzınızı beğendim. Aramızda on iki yıl vardı, yani çok fazla ortak noktamız yoktu. Annemizle ilgili deneyimlerimizi paylaştık ve genellikle haftada birkaç kez sohbet ettik, neden?

"Rozzie sana hamile olduğunu söyledi mi?

"Ne?" diye sordu, kendini dengelemek için yan tarafa uzanarak.

"Yaklaşık dört ay," dedi Kim. "Neredeyse hiç görünmüyor.

"Onu sadece geçen hafta sonu gördüm. Bir şeyden şüphelenmedim...' Aklına bir şey gelince sözleri dağıldı.

"Ne oldu?

"Aslında biraz sessiz olduğunu fark ettim. Normalde olduğu gibi telefonuna bakmıyordu. Çoğu zaman annem onu azarlardı ve o da dramatik bir göz devirmeyle birlikte bir ahududu patlatırdı ama geçen hafta öyle olmadı. Eve dönerken Daryl'a bile söyledim. Muhtemelen ergenlik hormonları ya da onun gibi bir şey olduğunu söyledi. Ben de ona katıldım ve bir daha düşünmedim.

Gözleri yaşlarla doldu. "Kahretsin, aramalıydım.

"Sence biliyor muydu?

Rachel kızarmış gözlerini sildi ve başını salladı.

"Davranışlarına bakılırsa öyle diyebilirim. Durakladı. 'Bir can daha gitti. Beş kurban.'

"Rachel, sence ailen biliyor muydu?" diye sordu nazikçe. Kadın şu anda birçok şeyi sindirmek zorundaydı.

Rachel başını salladı. "Dikkatimi Rozzie'ye çeken şeylerden biri de annemin de ona endişeyle bakıyor gibi görünmesiydi.

"Yeni bir erkek arkadaş biliyor musun?

Rachel başını salladı. "Aşk hayatı hakkında hiçbir fikrim olmadığını söylemekten utanıyorum.

Kim onun yüzünde bir pişmanlık gölgesi belirmesini izledi. Şimdi asla değerlendiremeyeceği fırsatları kaçırmıştı.

Bryant kapı aralığında belirdi. "Şef, böldüğüm için üzgünüm ama yukarıda bir şeye ihtiyacı varmış gibi görünen küçük bir kız var.

"Yola çıkıyorum," dedi Rachel, mutfaktan çıkarken. Kapı aralığında durdu ve döndü. "Onları almaya gidiyorsun, değil mi?

Rachel merdivenlerden yukarı kaybolurken Kim, "Bunu yapana kadar dinlenmeyeceğiz," diye teklif etti.

Rachel onu kucağına aldığında Mia'nın ekstra özel bir sıkışma yaşayacağından şüpheleniyordu.

Kim son sorusunu soramamıştı: Rachel bebeğin babasının kim olduğuna dair bir ipucu bulmuş muydu? Ama Kim için Rachel'ın en ufak bir fikri olmadığı açıktı.

OceanofPDF.com

OTUZ BİR

"Devam etmekten memnun musun? Penn odaya geri dönen Reece'e sordu. "Evet, dostum," dedi Reece, nikotin molasından sonra rahatlamış görünüyordu.

Penn, Daynes'lerin arazisinin havadan görünüşünün çıktısını almak için zaman ayırmıştı. Sınır olduğunu düşündüğü yerin etrafına pembe bir çizgi çizmişti.

Tek parça kâğıdı masanın üzerine itti. "Sınırı doğru çizebildim mi?

Reece başını sallamadan önce bir süre ona baktı.

Penn masaya yeşil bir keçeli kalem uzattı. "Benim için patikayı işaretleyebilir misin?

Reece kalemin üstünü çıkardı ve arazinin en doğu noktası boyunca düzenli bir çizgi çizdi. Çitlerin arasında kaybolmadan önce iki tarlanın uzak kenarından kıvrıldı.

"Doğrudan şuradaki yoldan geliyor ve şuradaki büyük tarlayı çaprazlamasına geçiyor.

"Yol hakkında çok şey biliyorsun, ha?

'Koşmak için kullanıyorum. Koşmamanız gereken bir yerde koşarak yerel toprak sahiplerini kızdırmak istemezsiniz.

"Sana hiç oldu mu? Penn sordu.

"Sadece bir kez. Yanlış bir yola sapmıştım ve açık yüzme havuzundaki bir çiftin yanından koşarak geçmiştim. Garipti.'

Penn kâğıdı geri aldı ve çizgiye baktı. Kâğıt üzerinde yeşil çizgi mülkün yakınından geçiyormuş gibi görünüyordu ama gerçekte, arada çit ve çitlerle çevrili müştemilattan yüz metre kadar uzaktaydı.

"Yani dün gece eve yanlış bir dönüş yaptın?

Reece cebinden çakmağı çıkardı ve masaya vurmaya başladı.

'Bu konuyu konuşmak zorunda kalacağımızı biliyordun, o yüzden en iyisi itiraf etmen. Neden oradaydın?'

Sözlerini dikkatle değerlendirdi. "Sadece inanamadım. Etrafta hepsinin öldüğüne dair fısıltılar duydum ve bunu kendi gözlerimle görmem gerekiyordu.

"Neden?

"Hastalıklı bir merak sanırım.

"Ama aileden herhangi birine çok yakın değildin, değil mi?" Başını salladı.

"Neden Rozzie'nin odası?" Renklendi.

"Ondan hoşlandın mı?

'Evet, tabii ki... Hayır... Yani...'

'Hileli bir soru değildi. Sadece ondan hoşlanıp hoşlanmadığını sordum. "Ne tür bir hoşlanmadan bahsettiğinden emin değildim.

"Evde çalışırken sana iyi davranıyor muydu? Penn sordu. "Onu çok sık görmezdim. Dışarı çıkmayı seven bir tip değildi.

Penn onun kaçamak cevaplarına aldırmadan, "Ama onu görmüş olmalısın," diye ısrar etti.

'Arada sırada sanırım. Her zaman gülümserdi. Bazı şirret kızlar gibi değildi. Sürekli bir alaycılığı falan yoktu. Gülümserdi ama bu her zaman içten olmazdı. Kibarlık olsun diye gülümserdi ama çoğu zaman dalgın, düşünceli görünürdü, sanki kafasında bir şeylerle uğraşıyormuş gibi.

"Onu nadiren gördüğünüzü söylediğinizde çok fazla varsayımda bulunmuş oluyorsunuz. "Ben... ben... böyle şeyleri söyleyebilirim.

"Peki neden onun yatağının altındaydın? Penn, mülkün havadan görünüşüne bir kez daha bakarak sordu.

"Benim aptallığımdı, biliyorum. Sesleri duydum ve hemen oraya daldım. Orada olmamam gerektiğini biliyordum ve gizlice çıkabileceğimi düşündüm.

"Duyduğunuz herhangi bir şeyi tekrarladınız mı? Penn sordu.

Başını sertçe salladı. 'Hiç şansın yok. Patronun çok korkutucu, dostum. Sanırım bağırsaklarımı jartiyer olarak kullanırdı.

Penn kâğıt parçasını yaklaştırırken, yanılmadığını düşündü. Aklında bir soru şekilleniyordu. "Pazar sabahı erkenden alarmı mı çalıştırdınız?

"Evet, evet, yaptım," dedi, sanki başka bir şeye geçmeye hevesliymiş gibi. Penn hiçbir şey söylemedi. Gergin insanlar sessizlikleri doldurur.

'Her zaman aynı rotada koşarım. Haftada üç ya da dört kez. Bileğine vurdu. "Kendime zaman tutuyorum. Her zaman kişisel en iyi derecemden birkaç saniye düşürmeye çalışırım. Daynes'ler bu şekilde koştuğumu biliyor. Aldırmıyorlar... aldırmıyorlar.

"Hep aynı saatte mi?

"Aşağı yukarı, her iki yönde de beş ya da on dakika. "Şu anda sabah 7 civarı hala karanlık, değil mi?

"Ah evet. Kamuya açık patikada ara sıra köpek pisliğine dikkat etmelisiniz. İnsanlar arkalarını temizlemiyorlar ve sokak lambaları da yok.

"Sadece güneşin doğuşunun ipucu mu?

"Bu doğru. Bazı sabahlar sadece son bir parça ay ışığı oluyor.

"Ama Pazar günü değil?

'Hayır, Pazar günü oldukça karanlıktı. Gri bir gün olacağını düşündüğümü hatırlıyorum.

Penn kaşlarını çatarak, "Hmm... bu bana biraz sorun yaratıyor," dedi.

"Nedenmiş o?

"Normalde olduğu gibi yolu koştunuz, çok az ışık vardı ve mutfak evin diğer tarafında, en uzak noktadaydı. Ateşin kendisi küçüktü ve bir şenlik ateşi sayılmazdı, peki karanlıkta bu kadar uzaktan dumanı nasıl gördünüz?

"Ben... şey... O... umm..."

Sözcükleri havada kaldı.

Penn
bekledi.

Ve
bekledim.

Sonunda, Penn'in bakışlarına karşılık veremeyerek, "Sanırım bu kadar yeter," dedi. "Sanırım gitme vaktim geldi.

OceanofPDF.com

OTUZ İKİ

Bryant, Corbyn Yolu'ndaki Dudley Sosyal Hizmet ve Koruma Hizmetleri'nin otoparkına girerken Kim, "Tamam Penn, bilgilendirme için teşekkürler," dedi.

Rachel'ın evinden buraya kadar olan tüm yolculuğu Reece Porter'ın açıklamaları ve davranışları hakkında bilgi alarak geçirmişti.

"Penn bu iş için iyi olduğunu düşünüyor mu? Bryant sordu.

'Sizinle aynı Amerikan polisiye dizisinde olduğunu düşünüp düşünmediğine bağlı. Eğer adamın cinayet işleyebileceğini düşünüp düşünmediğini soruyorsanız, cevabı hayır ama adamın bir şeyler sakladığından emin.

"DNA testi mi? Bryant, Reece'in Rozzie'yi itiraf ettiğinden çok daha iyi tanıdığına dair kendi şüphelerini takip ederek sordu. Bir şeyler ters gidiyordu ve bunun ne olduğunu bulmaya niyetliydi.

"Hangi kata gidiyoruz? Üçü arabadan inerken Kim sordu. Rachel'dan birkaç ayrıntı aldıktan sonra Jonathan'ın bakım görevlisiyle randevu ayarlamıştı.

Zach ve Gavin, Rachel'ın evinden onunla aynı anda ayrılmış, Kim'in onlara ihtiyacı olursa haber vereceğine dair güvence vermesinin ardından evden ayrılmışlardı. Belli ki ikizler kederlerini paylaşmayacaklardı.

Binaya girdiklerinde 'Zemin kat,' dedi.

Cam bir ekranın arkasındaki resepsiyon görevlisi, ziyaretçi defterini imzalamadan önce üçünün de kimliklerini görmekte ısrar etti. Onlar da

sonra oturmaları söylendi.

Resepsiyonun ötesinde, bölme tahtalarıyla ayrılmış küçük masalarda oturan küçük bir insan ordusuna benzeyen şeyleri görebiliyordu.

Kim, tüm iş gününü bir köşeden biraz daha fazlası olan bir yerde oturarak geçirdiğini hayal etmeye çalıştı. Küçük, sıkışık alanları fotoğraflarla, moral verici kartpostallarla ve internetten basılmış esprili memlerle kişiselleştirmek için yapılan girişimleri görebiliyordu.

Bekleyişlerinin beşinci dakikasında pembe gömlekli ve siyah pantolonlu bir kadın anahtarlı kapıdan içeri girdi ve onları soldaki küçük toplantı odasına çağırdı. Kapıyı tuttu ve hepsi içeri girdikten sonra kapattı.

Kim ve Bryant tekrar kimliklerini çıkardılar. Leanne'e baktı, o da aynısını yaptı.

Leanne masanın etrafında dolaşıp en uzaktaki koltuğa otururken Kim, "Size de bunlardan verdiklerini fark etmemiştim," diye mırıldandı.

Kadın elini uzatarak, "Daphne Adams," dedi.

Bryant elini sıkarken, Kim ellili yaşlarının ortalarında görünen, kahverengi gözlü, kumral saçları bir tutam griye çalan memuru değerlendirdi. Kulaklarından iki küçük gümüş at sarkıyordu ve boynunda narin bir kitap yığını tutan bir zincir vardı. Sanki kadın hayatta sevdiği her şeyi simgeleyen bir şey takıyordu.

"Daynes ailesiyle ilgili şok edici haberler," dedi ellerini kahverengi bir dosyanın üzerine koyarak. "Yangın, değil mi?

"Olayın detayları henüz açıklanmadı, Bayan Adams. Basın toplantısına daha birkaç saat vardı.

"Daynes'lerin Jonathan Pike'la olan ilişkisi hakkında biraz bilgi edinebilirsek.

Dosyayı açtı ama içinden hiçbir şey okumadı.

'Jonathan Pike yedi yaşında ve neredeyse beş yıldır bakım altında. Başka bir yaşam biçimi bilmiyor, çünkü çok

"Ailesi onu terk ettiğinde çok gençti. "Hangi

koşullar altında? Kim sordu.

'Jonathan yoksulluk çeken bir ailenin beş çocuğundan en küçüğüydü. Yargılamak bize düşmez ve zaten hayatta kalmaya çalışan aileyle ilgileniyorduk. Ne yazık ki Jonathan ele avuca sığmaz bir çocuktu - yaşına göre çok ileriydi ama aynı zamanda oldukça da saldırgandı. O zamandan beri DEHB teşhisi kondu. Bu aile için kolay bir karar değildi, ancak tüm taraflar bunun herkes için en güvenli hareket tarzı olduğu konusunda hemfikirdi.

"En güvenlisi mi? Bryant sordu.

"O çok öfkeli, yanlış anlaşılmış, sevgiye, sabra ve ilgiye ihtiyacı olan küçük bir çocuk.

"Ve Dayne'lerin bu düzeyde bir güvenlik sağlayabileceğini mi düşündünüz? Kim sordu.

"Çocuğa aşık oldular.

Kim, muhtemelen haksız bir şekilde, hediye atın ağzına bakamazsın, diye düşünmekten kendini alamadı.

Daphne onun yüz ifadesini yakaladı. 'Jonathan'ın ailesi artık bu resmin tamamen dışında. O zamandan beri taşındılar ve tüm ebeveynlik haklarından feragat ettiler. Jonathan gibi genç bir çocuğu yerleştirmek, küçük çocukları olan her aile için sorunludur ve tamamen kurumsallaşmış bir şekilde büyümesi olasılığı çok gerçektir. İstatistikler bakım altındaki çocukların-'

"Bayan Daynes'in sağlık sorunlarını biliyor muydunuz? Kim sordu. Bakım altındaki çocuklarla ilgili istatistikleri duymaya ihtiyacı yoktu.

'Depresyondan muzdarip olduğunu biliyorduk, ancak bu tür hastaları dışarıda bıraksaydık, koruyucu aile kaydımız kalmazdı. İnsanların neden uygun olduklarına bakıyoruz, neden olmadıklarına değil.

'Jonathan tam olarak Daynes'lerin aramaya geldiği kişi mi? Özellikle sorunlu küçük bir çocuk mu istiyorlardı? Kim merak etti, düşündü

Ocak indirimleri - müşterilere, temelde henüz satılmamış ürünlerden oluşan pazarlık dağlarının sunulduğu yer.

"Hayata en iyi başlangıcı yapamamış olabilecek bir çocuğa bakmak istediler.

"Ve Jonathan'ı onlara siz mi teklif

ettiniz?" "Bir açık gün düzenledik.

Orada-'

"Açık günün ne olduğunu biliyorum," diye araya girdi Kim. Fairview'de geçirdiği yıllar boyunca oraya et pazarı demişlerdi.

Seçilen çocuklar giydirilerek ana salona götürüldü ve hangi çocukla sohbet etmek istediklerini seçme şansına sahip olan çiftlerin önünde geçit töreni yapıldı.

Kim, Erica ve Keith ile böyle bir pazar gününde tanışmıştı. On yaşındaydı ve şimdiden üç koruyucu aileye verilmişti. Kendisine doğru bakan herkese nefretle bakıyordu.

Onu ilk fark eden Keith olmuştu. Onun tuzlu biberli sakalını ve dağınık saçlarını fark ettiğinde, o kadar yaşlı olmasa da Albert Einstein'ın gördüğü bir fotoğrafı hatırlamıştı.

Adam gözlerini kaçırıp yoluna devam etmek yerine ters ters bakınca şaşırmıştı.

Arada bir arkasını dönüp ona ters ters bakıyor ve sonra gülümsüyordu. Bunu biliyordu çünkü bakışlarıyla karşılaştığı andan itibaren onu izlemeyi bırakmamıştı.

Sonunda, alışveriş yapanların çoğu gittiğinde ve Kim salondan çıkmak için işaret beklediğinde, karısının elini tutarak ona yaklaştı.

"Merhaba, ben Keith ve bu da eşim Erica. O benim bir yarışta yenilmez olduğumu düşünüyor. Haklı olduğunu kanıtlamak ister misin?'

Başını salladı ve ona en iğrenç bakışını attı. 'Ah,

korkuyorsun. Sorun değil, yapabilirim...'

Sandalyede dik oturdu ve doğrudan meydan okurcasına yumruğunu çenesinin altına koydu.

Kimse ona korktu dememişti ve o da herkesten daha iyi kaşlarını çatabileceğini biliyordu.

Keith karşısına oturdu.

Erica yüzünde sıcak bir ifadeyle onun arkasında duruyordu.

Meydan okumaktan asla çekinmeyen biri olarak, en iyi kızgın yüz ifadesini takındı ve onun gözlerinin içine baktı.

Onun bakışlarına kendi kaşlarını çatarak karşılık verdi.

Oda etraflarında boşaldı. Saatler gibi gelen bir süreden sonra yüz kasları yorulmaya başladı. Alt çenesi, sabit ifadesini koruma çabasıyla titremeye başladı. Gözlerini kırpmayı reddettiği için gözleri sulanıyordu.

Keith elini burnuna götürerek, 'Aah, aah, atchoo,' diye bağırdı. "Tamam, sen kazandın," dedi ve sonunda yüzünü gevşetti. Yanaklarındaki kaslar jöle gibi olmuştu.

"Aferin tatlım," dedi kadın ona göz kırparak. 'Sonunda birinin onu yenmesine sevindim ve senin savaşçı ruhuna bayıldım.

Kim hiçbir şey söylemedi.

"Belki bir ara rövanş yaparız? Keith sordu.

Kadın omuz silkti ve odadan çıktı.

Bir hafta içinde onların evinde yaşamaya başladı ve hayatının en iyi üç yılına başlamak üzereydi.

Ancak daha sonra, o ilk görüşmede ağzını bir kez bile açmadığını fark etti.

Jonathan Pike'ın şimdi nereye gideceğini merak etmekten kendini alamıyordu. İyi bir koruyucu aile bulmak hayatını değiştirmişti. Ne yazık ki Keith ve Erica, evlat edinme konusunda tavsiye almak için gittikleri avukattan dönerken bir araba kazasında ölmüşlerdi. On üç yaşında sisteme geri dönmüş ve bir sonraki koruyucu ailesi için taşıma bandına girmişti.

"Dayne'ler daha uzun vadeli bir şey istediler mi? Kim kaybettikleri çocuğu düşünerek sordu.

'Oh hayır, geçmişleri yüzünden buna asla izin verilmezdi...' Yanaklarına renk gelirken konuşmayı kesti. Açıkça yapmaması gereken bir şey söylemişti.

"Daynes ailesiyle daha önce iş yaptınız mı?

'Geçmiş hakkında daha fazla bir şey söyleyemem, Müfettiş. Korkarım o kayıtlar mühürlü.'

OceanofPDF.com

OTUZ ÜÇ

"Penn, sana dün gece için ne kadar üzgün olduğumu söylemiş miydim? Stacey sordu. "Sadece kırk yedi kere falan. Saatini kontrol etti. 'Ve şu anda

Öğle yemeği vakti bile değil.'

"Bunun hakkında konuşabilir miyiz?" diye sordu, ona karşı bir tür kızgınlık göstermesini dileyerek. Evet, her zamanki gibi cana yakın, iyi huylu, biraz sıra dışı bir Penn'di ama dün gece mahvettiği şey yüzünden bir şeyler hissediyor olmalıydı.

Devon onu gece yarısı, çağrılmadığı halde aldığında kendini çok kötü hissetmişti. Penn'le birlikte bir saat boyunca rahatsız edici bir sessizlik içinde televizyon izlemişler, bu sırada Penn telefonunu onlarca kez kontrol etmişti. Telefon bir kez bile çalmamıştı.

"Senin için her şeyi berbat ettim, değil mi?" diye sordu sefilce.

Lynne'le bu ilk gerçek randevu için ne kadar uzun zamandır beklediğini biliyordu ve iyi bir randevu olması için büyük çaba sarf etmişti. "Başka ne yapman gerekiyordu?" diye sordu, soruya cevap vermeyerek. sorduğu soru.

'Evde kal ve büyük kız külotumu giy,' dedi, keşke tam olarak bunu yapsaydı.

"Sana söyleneni yaptın ve bana gelmeyi seçtiğin için mutluyum.

"Gerçekten mi?" diye sordu umutla.

'Hayır, ama bu konuda kendini kötü hissetmeni de istemiyorum. Bu senin hatan değil.'

"Hayatımda hiçbir zaman bir horoz bloğu olduğumu sanmıyorum.

Penn bir kahkaha patlattı. "Stace, özür dilemeyi bırak. Eğer bunu aşmamız gerekiyorsa, aşarız; aşmazsak, Tinder profilimde bana yardımcı oluyorsun.

"Anlaştık," dedi, onu güldürdüğü için
mutluydu. "Şimdi benimle şu lanet dava
hakkında konuş.

Stacey, "Görünüşe göre Rozzie'nin doktoru hamileliği hakkında hiçbir şey bilmiyor," dedi ve genç kızın tıbbi kayıtlarını kapattı. Randevu yok, kan testi yok. "Kendisi de bilmiyor olabilir.

Penn kaşlarını çatarak, "Tamam," dedi. 'Ben bir erkeğim, bana hak ver. Bunun olabileceğini biliyorum ama bu nasıl mümkün olabilir ki? Elbette fiziksel değişiklikler vardır.

"Bazı kadınlar doğum kontrolü, stres, kaygı ve hastalık gibi nedenlerle aylarca adet görmeyebilir.

'Tamam, bu kadar yeter ama-'

"Nasıl olur da otopsilere sevinçle katılır, bu sürecin her parçasını sindirir ve üzerine kafa yorarsınız da regl dönemleri hakkında konuşmazsınız? Stacey sordu. Meslektaşı hassaslaşmak için zamanını iyi seçmişti.

"Evet, bunu geçelim. Demek istediğim, içinizde bir insanın büyümesi ve bu küçük yaratığın orada olduğunu bilmemeniz nasıl mümkün olabilir?

Stacey omuz silkti. Bu onun deneyimlediği bir şey değildi.

"Sosyal medyada ilginç bir şey var mı? Penn sordu.

"Sana haber veririm," diye cevap verdi Stacey. 'Dördü arasında internette önemli bir varlığı olan tek kişi Rozzie'ydi. Lewis'in henüz sosyal medyayı keşfettiğini sanmıyorum, Helen ve William ise hiç yoktu.

Penn kendi işine dönmeden önce homurdandı.

Google'da Rozzie Daynes için yapılan bir arama binden fazla sonuç getirmişti. Tüm sosyal medya forumlarında yer alıyordu. Sosyal medyada Stacey'nin deyimiyle bir kanamacı gibi görünüyordu; farklı amaçlar için farklı platformlar kullanıyor gibi görünse de tüm forumlarda belirli paylaşımlar yapıyordu. Kendine ait bir YouTube kanalı vardı ve bu kanalda gelişmekte olan bir influencer gibi görünüyordu. Özellikle dikkat çekici bir kız değildi, ancak yuvarlak, hoş yüzü ve kendini küçümseyen tavrında çekici bir şeyler vardı. İlk videosu doğal kıvırcık saçlarla yaşamanın esprili bir gözlemiydi. Duştan sonra sıkı buklelerini, farklı saç bantları, arkadan bağlama ve klipslerle yaşadığı sorunları gösteren kesitler vardı. Belirli bir saç kreminin reklamını yaptığı son gönderisi yarım milyon takipçiye ulaşana kadar her gönderi daha fazla beğeni almıştı. Saç ürünleriyle ilgili birkaç önerisi Facebook sayfasında paylaşılmıştı, ancak bu sadece birkaç yüz arkadaşı ve yüksek gizlilik ayarları olan sosyal hayatını kapsıyordu.

Twitter'ı nadiren kullanıyordu ve Instagram'ı her şeyin bir karışımıydı: videolar, fotoğraflar, canlı yayınlar. TikTok'ta sadece arkadaşlarıyla takıldığı birkaç video vardı.

Stacey'nin tüm forumlarda fark ettiği bir şey de gönderilerdeki azalmaydı. Rozzie öldüğü güne kadar hâlâ aktifti ama gönderilerin sayısı kesinlikle azalmıştı.

Altı ay önce kızın değişmesine neden olan ne olmuştu?

Patronun ondan araştırmasını istediği şeylerden biri de Rozzie'nin yakın olduğu herhangi bir erkekti. Rozzie'nin bebeğinin babasını bulmak öncelikliydi.

Son birkaç yılın paylaşımlarını gözden geçirmiş, fotoğraflardaki, etkileşimlerdeki ve gönderi etiketlerindeki erkeklerin kısa bir listesini yapmıştı. Arkadaşları olduğu belli olanları ve başkalarıyla ilişkisi varmış gibi görünenleri şimdilik elemişti.

Artık iki kişilik kısa bir listesi vardı ama içgüdüleri, son üç yıldır ara sıra çiftlerin fotoğraflarında yer alan, kendisinden bir yaş büyük Warren Cox'a tepki vermeye devam ediyordu. Sosyal medya akışında başka hiçbir yerde Warren Cox kadar ciddi biri yoktu.

Kötü gizlilik ayarları ve sık sık yaptığı paylaşımlar nedeniyle Stacey onun nerede olabileceğine dair iyi bir fikre sahipti. Patrona bir mesaj gönderdi ve dikkatini tekrar bilgisayara verdi.

Rozzie ile işi henüz bitmemişti.

OceanofPDF.com

OTUZ DÖRT

Symes parmak eklemlerine cadı fındığı sürdü. Çürüğün ortaya çıkmasına ve şişliğin azalmasına yardımcı oldu. Şansına, ellerindeki acıdan zevk alıyordu. Doğrudan sinirlerine ulaşıyor ve sakinleşmesine yardımcı oluyordu. İyi bir antrenmandan sonra kaslarda oluşan o tatmin edici ağrı gibiydi. Acıydı ama iyi bir acıydı.

Bir önceki gecenin hayal kırıklığından sonra, orospu takımını yok etme planlarını rafa kaldırmak zorunda kalacağını biliyordu. Wood arabada ortağına katıldıktan sonra birlikte yola koyulduklarında coşkusu çabucak bastırılmıştı. Onları takip etmeyi düşünmüştü ama güvende kalmaları konusunda talimat aldıkları açıktı. Ekibine olabildiğince çok acı çektirme planı dikkatlerini dağıtabilirdi. Asıl görevini tehlikeye atabilecek gereksiz bir risk alıyordu.

Kaçırılma olayıyla ilgili olarak yüzünün ulusal haberlerde yer almasının uzun sürmeyeceğini biliyordu. Daha dikkatli olması ve gölgelerde dolaşması gerekecekti ama planın ilk kısmı tamamlanmıştı ve çocuk güzelce saklanmıştı.

Odanın ortasındaki yaşlı figür inlerken 'Kapa çeneni,' diye bağırdı.

Dürüst olmak gerekirse, daha önce döndüğünde onun hâlâ hayatta olmasına şaşırmıştı.

Bir bakıma öyle olduğu için rahatlamıştı. Bir cesedin kokusu alarmı istediğinden daha çabuk yükseltebilirdi.

"Lanet olsun," dedi iniltiler kesildiğinde.

Lavaboya gitti ve bir beheri suyla doldurdu. Başka bir şeyden sorumlu olmaktan nefret ederdi. Bu yüzden hiç evcil hayvanı olmamıştı.

"İşte," dedi, gitmeden önce kullandığı işlemi tekrarlayarak.

Ayağını kadının çelimsiz, kemikli ayak parmaklarının üzerine koydu ve az miktarda baskı uyguladı. Bir hamlede bütün ayak parmaklarını kırabilirdi.

Ağzındaki tıkacı indirdi ve ağzına su doldurdu. Kız

boğulmaya başlayınca adam suyu çekti.

"Bu kadar yeter," dedi ağzını tekrar kapatarak.

Onu ayakta tutmaya yetip yetmeyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu ama kokusu onu daha çok rahatsız ediyordu. Onun pis kokusuna bir saniye daha dayanamazdı.

Lavaboya döndü ve bardağı neredeyse ağzına kadar doldurdu, sonra aradığını bulana kadar lavabonun altına baktı. Dezenfektan şişesinden bardağa bolca döktü ve zavallı figüre arkadan yaklaşıp sıvıyı fırlatarak başının arkasını ve geceliğinin arkasını ıslattı.

Hemen çam kokusu havayı doldurmaya başladı.

Kız inlemeye devam etmeden önce haykırdı ve adam gözlerini devirdi. Ona bir duş vermişti ama yine de mutlu değildi.

Oturma odasından çıktı ve mutfağa geri döndü. Bolonez spagettinin kokusu havayı dolduruyordu. Her hafta kapısına lezzetli hazır yemekler teslim edilen birini bulduğu için çok şanslıydı.

Ekmek kutusundan birkaç dilim ekmek aldı ve avlu penceresinin önündeki küçük masaya oturdu. Bir şey görebildiğinden değil - perdeler hâlâ kapalıydı.

Ne kadar aç olduğunu ya da hapishanede yemek dedikleri boktan, tatsız süprüntüye nasıl alıştığını fark etmemişti.

Bitirdiğinde, odayı dolduran devasa bir geğirme çıkardı ve ardından yüksek sesle güldü. Kahretsin, özgürlüğü seviyordu ve eğer o kaltaktan tüm varlığıyla nefret etmeseydi, uzun vadede ortadan kaybolmayı ve iyi vakit geçirmeyi düşünebilirdi ama bunu yapamazdı.

Vücudunda hâlâ nefes dolaşırken hayatının bir dakikasının daha tadını doğru düzgün çıkaramazdı.

OceanofPDF.com

OTUZ BEŞ

Merry Hill alışveriş merkezinin çok katlı otoparkına girdiklerinde Kim hâlâ Helen Daynes ile ilgili bir sosyal hizmetler davasının neredeyse otuz yıl önce neden mühürlendiğini merak ediyordu.

Bryant binadan ayrılırken, "Depresyon teşhisi konulduğu sıralarda," diye not etmişti.

İkisinin birbiriyle bağlantılı olması gerektiğini kabul ediyordu ama cinayetle bağlantılılar mıydı? Her ne kadar Helen'i araştırmaya devam etmek istese de, ailenin diğer üyelerine odaklanmak zorundaydı.

Bryant araba yıkamaya doğru ilerlerken Leanne otoparka bakarak, "Bundan hoşlanmadım," dedi. Alışveriş yapanlar yoğun bir şekilde alışveriş kompleksine girip çıkıyordu.

Kim, vale işine odaklanmış olan kameraya bakarak, "Aş artık bunu," dedi.

Kim, Stacey'nin kendisine gönderdiği fotoğrafla eşleşen genç adamı hemen fark etti.

Elinde dev bir turuncu eldivenle Ford Kuga'nın kaputunu parlatırken yakışıklı yüzü konsantrasyon içindeydi.

Arabadan inip kendisine doğru yöneldiklerinde onlara doğru baktı.

"Warren Cox?" diye sordu kimliğini göstererek.

Ondan arkasında duran iki kişiye bakarken başını salladı. "Bu Rozzie'yle mi ilgili?

"Evet. Konuşabileceğimiz bir yer var mı?

Önce etrafına, sonra da arabaya baktı. "Binmek ister misin?" Biriyle görüştüğü en tuhaf yer değildi.

Ön yolcu kapısını açtı.

Bryant ve Leanne arka kapıları açarken, "Çocuklar, gerçekten mi?" diye sordu. Genç bir çocuğa birkaç soru sorarken ikisinin kapalı bir alanda arkasında oturması fikri açıkçası oldukça gülünçtü.

Arka kapıları kapattılar ve kenara çekildiler.

Temizlik spreyinden gelen narenciye aroması ve aynanın üzerinde asılı duran ağaçtan gelen çam kokusu anında onu etkisi altına aldı.

"Anladığım kadarıyla Rozzie'yi oldukça iyi tanıyormuşsunuz. Başını salladı.

"Ne zamandır?" diye sordu.

"Ortaokuldan beri.

Kim bu kadar eskiye dayandıklarını fark etmemişti.

"Aileyi iyi tanıyor muydunuz?

Omuz silkti. "Sanırım.

Rozzie onunla konuşma becerileri için takılmamıştı. Aklıma kan ve taş geldi. Açık sorular onda işe yaramayacaktı.

"Ailesiyle iyi geçindiniz mi?

"Gerçekten öldü mü?" diye sordu onu şaşırtarak. "Evet," diye yanıtladı Kim.

"Vurulmak mı?

"Bay Cox, cevap verebilir misiniz-

'Evet, onları gördüğümde iyi anlaşıyorduk. Rozzie'ye p e k gitmezdik.

"Onu tanıdığınız onca yıl boyunca mı?

Omuz silkti. "Dışarıda olmayı tercih etti.

"Yakın mıydılar?

Yine omuz silkti. "İyi görünüyordu. Onu dövmemişler ya da başka bir şey yapmamışlar. İyi ebeveynlik konusunda geçerli kıstas bu muydu?

Kim merak etti.

Rozzie ve ailesi arasında yanlış bir şey varsa bile, o bunu görmemişti. Sadece ikisi arasındaki ilişkiye odaklanabiliyordu.

"Peki birlikte miydiniz?"

"Bazen.

"Peki şimdi o zamanlardan biri miydi?

Başını sallamadan önce hafif bir tereddüt geçirdi. Bunu daha sonrası için dosyaladı.

"Hayatıma devam ettim," diye açıkladı, kalorifer menfezlerinden birindeki bir parça tüyü silerken.

"Yeni bir kız arkadaşın mı var?" "Evet, yaklaşık altı aydır.

Ya hiç duygu hissetmiyordu ya da içinde tutuyordu.

"Neden ayrıldınız?

"Rozzie ne istediğini gerçekten bilmiyordu. Bazen bir ilişki içinde olmak istiyor, bazen de istediğini yapmakta özgür olmak istiyordu ve ikisine birden sahip olamayacağını anlayamıyor gibiydi.

Kim onun devam edip etmeyeceğini görmek için birkaç saniye bekledi. Tek seferde söylediği en fazla kelimeydi bu.

O yapmadı.

'Seninle birlikte olmak istiyordu ama başka erkeklerle mi takılıyordu?

'Evet ve ben bu tür şeylerle ilgilenmiyorum. Eğer fuckboy olmak isteseydim, bir kız arkadaşım olmazdı.

"İşi araya mı girdi? Kim sordu. Stacey onu Rozzie'nin sosyal medyadaki artan varlığı konusunda bilgilendirmişti.

Bazen. Başladığında iyiydi. Ona çok güven veriyordu ama bir bağımlılığa dönüştü. Gittiğimiz her yerde, yaptığımız her şeyde

fotoğraflandı ve gönderildi. Bir keresinde Clent'te yürüyüşe çıkmak isteyip istemediğini sorduğumu hatırlıyorum. Bana zaten oradan paylaşım yaptığını söyledi. Her şey beğeniler, kalpler, takipçiler ve bağlantılarla ilgili hale gelmişti.

"Takıntı haline mi geldi?

'Evet, her zaman öyleydi. Sadece o seviyede ilgilenmiyorum. Arkadaşlarımın çay için ne yediğini bilmek isteseydim, onlara mesaj atar ve sorardım ya da bir davetiye gönderirdim.

Kim gülümsemesini gizledi. Sosyal medyada fazla vakit geçirmiyordu ve bunun nedenlerinden biri de buydu.

"Yani, sakinleştirmeye çalıştı. Birkaç ay önce biraz geri adım attı ama ben çoktan aşmıştım.

"Bunu sen istediğin için mi yaptı?

"Bundan şüpheliyim. Birçok kez sordum. Biraz sessizleşti, biraz huysuzlaştı ama dediğim gibi, ben hayatıma devam ettim. Sasha ile çoktan tanışmıştım.

Rozzie'nin sosyal medyadan ve kendi içine kapanması hamile olduğunu öğrenmesiyle aynı zamana mı denk gelmişti? Kim merak etti.

'Warren, açık sözlülüğü takdir eden bir adama benziyorsun. Rozzie ile en son ne zaman yattın?'

Anında rengi attı. "Şey... Değilim... Ben... Yaklaşık yedi ay önce.

Kim onun kafasında hesaplama yaptığını görmüştü. Bunun yeni ilişkisinin başlangıcıyla aynı zamana denk geldiğinden şüphelenmişti. Bir geçiş olmuş muydu?

"Rozzie'nin hamile olduğunu biliyor muydun? Kim sordu. Ona sorular yönelttikçe daha net bir duygusal tepki alıyordu.

Çenesi düştü. "Hayır... hayır... Bilmiyordum.

"Baba olarak kabul edilmemeniz için DNA örneği vermeye hazır mısınız?

Cevabı anında ve kesin oldu. "Hayır, Memur Bey, üzgünüm ama bunu yapmaya hiç hazır değilim.

OceanofPDF.com

OTUZ ALTI

"Penn, Percy'nin ne zaman geleceğine dair bir ipucu var mı? Stacey sordu. "Bilmiyorum, onu ara.

Percy Ridgepoint'li bir teknisyendi ve bazen kanıtları taşımakla yükümlü oluyordu. Araba kullanmaktan nefret ederdi ve onu kovalamaya çalışırsanız hiç hoşlanmazdı.

"Onu sen ara. En son aradığımda Hagley Yolu'ndaki trafik yüzünden başımın etini yedi.

"Neden, acil bir şey mi var? Penn sordu.

"Sadece takip etmek istediğim bir zaman çizelgesi. Patron az önce Rozzie'nin altı ay kadar önce geri çekildiğini söyledi, bunu sosyal medyasında zaten fark etmiştim, ancak az önce YouTube kanalında geziniyordum ve o sıralarda Martey adında birinden gelen birkaç olumsuz yorum buldum.

"Ne gibi? Penn arkasına yaslanarak sordu.

"Saç bantları için çekilen bir videoda, ki tesadüfen izleyebilirsiniz, ona akılsızca tanıtım yaparak kendini ucuzlattığını söylüyor. Bir diğerinde beynini boşa harcadığını ve tembel olduğunu söylüyor; bir diğerinde ise ona pazarlama fahişesi diyor. Sanki giderek daha agresifleşiyor.

"Cevap verdi mi?

"Hayır, ve merak ediyorum da, acaba kızgınlığının sebebi bu mu? Bir tür tepki ya da onay almak için onun paylaşımlarını mı trollüyordu? Onunla başka platformlarda doğrudan iletişime geçti mi?

"Erkek olmayabilir," diye önerdi Penn. 'Pek çok kadın da küçük ünlüler olarak algıladıkları kişilere saplanıp kalabiliyor.

"Anlaştık," diye iç geçirdi ve açık olan ekranları küçülttü. Bu sorgulama hattında ilerlediğini hissediyordu ama daha derine inmek için Rozzie'nin cihazlarına ihtiyacı vardı ve muhtemelen burası ile Ridgepoint arasında bir yerde trafiğe takılmışlardı.

Şimdilik dikkatini aile üyelerini kontrol etmeye vermesi gerekiyordu.

Daryl Hewitt'in adını PNC sistemine yazdı. Polis Ulusal Bilgisayarı suçlularla ilgili her ayrıntıyı tutuyordu: isim, adres, doğum tarihi, özellikler ve suçlar.

Bir şey çıkmasını beklemiyordu ama adamın görüntüsü ekranda belirince şaşırdı.

Sayfanın devamını okurken gözleri büyüdü.

Telefona uzanırken*, "Daryl Hewitt, çok yaramaz bir çocuk oldun*," diye düşündü.

OceanofPDF.com

OTUZ YEDİ

Daynes Mobilya, Hagley High Street'in sonunda yer alıyordu. Bina iki yarıdan oluşuyordu - alt katta oldukça büyük bir showroom ve üst katta iki kat ofis barındıran üç katlı bir blok. Mülkün geri kalanı tek katlıydı, yaklaşık bir futbol sahası büyüklüğündeydi ve çift panjurla erişiliyordu.

Binanın her bir bölümünün önüne park edilmiş arabalar sembolik görünüyordu: Sol tarafta Jaguar ve Mercedes, sağ tarafta ise Ford ve Citroen. Bu ayrımın binanın içinde de bu kadar belirgin olup olmadığını merak etti.

"Burada ayağının üzerine düştü, değil mi? Hepsi arabadan inerken Bryant sordu Araba.

Kim'in düşünceleri de aynen böyleydi, özellikle de az önce
Stacey'den aldım.

Mobilya teşhir salonunun kapısını açtı ve birbirine sokulmuş üç asistanın gözleri ona dikildi.

Düşündüğünden daha büyük olan bir alanın sol tarafından iki satış personeli daha belirdi.

Alan, göz alabildiğince oda maketlerine bölündü. Her bir alan, cazip olması için zevkle sahnelenmişti. Kim, müşterilerin bir ürün satın almak için içeri girdiklerini ve binlerce değerinde bir sipariş verdikten sonra çıktıklarını hayal edebiliyordu.

Soldan görünen orta yaşlı kadın ellerini birbirine kenetleyerek yaklaştı. Tüm personel siyah pantolon ve sol göğüs bölgesinde şirketin adının yazılı olduğu tişörtten oluşan bir üniforma giyiyordu.

"Yardımcı olabilir miyim?

Kim kimliğini kaldırdı. "Bay Hewitt lütfen. "Bir

dakika.

Diğer asistanlar toplanırken masaya çekildi, hızlıca bir telefon görüşmesi yaptı ve ardından takip etmelerini işaret etti.

Kim, hepsi zarif mobilyalarla dolu mutfak, salon, yatak odası ve ofis maketlerini gezdi.

Ürünlerin üzerinde fiyat etiketi bulunmadığına dikkat çekti ve 'sormak zorundaysanız, paranız yetmez' sözünü hatırlattı.

Kadın, bir dizi merdivene ve asansöre açılan 'sadece personele özel' bir kapıyı iterek açtı.

Çağrı düğmesine bastı ve asansörün kapıları hemen açıldı. Kapılar

açılırken, "Üçüncü katta Bay Hewitt bekliyor olacak," dedi.
Kapatmak için.

Bryant üç numaraya bastı ve asansör onları sorunsuz bir şekilde üçüncü kata çıkardı.

Kapılar açıldığında Daryl Hewitt onları bekliyordu. Ceketi atılmış, kravatı gevşetilmiş ve bilek manşetlerinin düğmeleri çözülüp ters çevrilmişti.

Adımını attığı resepsiyon alanı, alt katta gördüklerine benzer parçalarla döşenmişti.

Asansörden çıktıklarında Bryant, "Bizi kabul ettiğiniz için teşekkür ederiz, Bay Hewitt," dedi.

'Hiç de değil. Yardımcı olabileceğim bir şey olursa sormanız yeterli,' dedi ve onları iyi aydınlatılmış bir koridor boyunca yönlendirdi. Üzerinde adının yazılı olduğu sürgülü bir levha bulunan bir kapı açtı.

Ofisin kendisi, mutfağı kadar büyük bir masa ve kitaplıklar ve diğer mobilyalarla kaplı bir duvar ile evinin alt katının tüm ayak izinden daha büyüktü. Görünüşe göre showroom sadece alt katta değildi.

Bryant ıslık çalarken Kim, 'Etkileyici bir alan,' diye onayladı.

Odanın köşesini oluşturan iki pencereden içeri ışık sızıyordu. Dikey panjurlar kenarlara kadar çekilmişti.

"O kadar meşgulüm ki farkına bile varmıyorum," dedi biraz samimiyetsiz bir şekilde. İnsan böyle bir çalışma alanından etkilenmeden edemiyordu ve kaç kez girmiş olursa olsun, adamın hâlâ kendinden oldukça memnun olduğundan şüpheleniyordu.

On yıl önce nerede olduğu düşünüldüğünde neredeyse mucizeviydi.

"Lütfen oturun," dedi, pencerelerin dikkat dağıtıcılığından en uzak noktaya yerleştirilmiş toplantı odası büyüklüğündeki toplantı masasının üzerindeki kağıtları düzelterek. "Rota değişiklikleri her zaman angarya olmuştur," dedi tek bir yığın oluşturarak.

"Değişiklikler mi?" diye sordu, otururken.

"Gece vardiyası ve Cumartesi günü tam gün çalışma uygulamasının başlatılması. "Popüler mi?" diye sordu.

'Gerekli,' diye cevap verdi. 'Ürünlerimize yüksek talep var. Müşterilerin ısmarlama bir mobilya parçası için üç ay beklemekten mutlu olduğu zamanlar vardı, ancak perakende artık daha hızlı bir geri dönüş talep ediyor. Eğer uyum sağlayamazsak, uzun süre bu işte kalamayız.

"Peki Bay Daynes bu değişiklikleri onayladı mı?" diye sordu, çünkü bunun onu kızdıracağını hissetmişti ve hafifçe gerilen çenesinden hedefini vurduğunu anlayabiliyordu. Daynes'in evlenerek girdiği bir aile şirketindeki mülkiyetçi tavrından hoşlanmıyordu.

'William aylar önce işin günlük idaresini devretti. Artık bu tür değişikliklerden haberdar değildi.

Kim, çalışma düzeninde böylesine köklü bir değişikliğe hâlâ bir diyeceği olup olmadığını merak ediyordu. Ama buraya rotasyonları ve çalışma uygulamalarını tartışmak için gelmemişti.

"Rachel aile işine yardım etmeye bu kadar istekli biriyle evlendiği için çok şanslı," dedi. 'Niyeti, çocuklarından biri dizginleri ele almaya hazır olana kadar ona göz kulak olmanız mıydı?

Yanaklarına renk gelmişti. 'Kim gibi, Müfettiş? Lewis oyun kumandasının ucundan ötesini göremeyen bir çocuktu. Rozzie takipçi ve onay takıntısı olan bencil bir YouTuber'dı, Rachel'ın hiçbir ilgisi yoktu ve Zach sadece başkalarına ait olan şeyleri istiyordu.

'Hmm...'

"Üzgünüm," dedi. "Ama bu işe kalbimi ve ruhumu koydum. "Aile

hakkında gerçekten ne hissettiğinizi bilmek güzel, Bay Hewitt," dedi. dedi ve yüzündeki pişmanlığı görebiliyordu. Bu kadar dürüst olmamış olmayı diliyordu. 'Ama bu işe nasıl girdiğinizi merak ediyorum. Rachel'la tanıştığınızda da bu işte miydiniz?

Başını iki yana salladı ve Kim onun hâlâ Daynes ailesi hakkında söylediği ve çoğu artık ölmüş olan sert sözleri geri almak ve yeniden ifade etmek için bir yol aradığından şüphelendi.

"Hayır, Rachel'la tanıştığımda çalışmıyordum. Gülümsedi. "Stourbridge'de kelimenin tam anlamıyla karşılaştık. O bir kafeden çıkıyordu, ben de telefonuma dalmış içeri giriyordum. İkimiz de aynı anda yere düştük, öfkelendik ve kahkahalarla gülmeye başladık. Dökülen kahvesini değiştirmeyi teklif ettim, o da kabul etti. O da benim kırık telefonumun ekranını değiştirmeyi teklif etti, ben de reddettim ama onun yerine numarasını alıp alamayacağımı sordum.

"Pürüzsüz.

"O zaman öyle hissetmemiştim. Beceriksiz ve garip hissettim ama kulağa ne kadar sevimsiz gelse de onun benim için doğru kişi olduğunu biliyordum.

"İlk görüşte aşk mı?

'İkimizden biri için. Rachel yaralı bir kalbe baktığı için biraz daha yavaştı ama neyse ki sonunda o da bana aşık oldu.

"Peki Rachel sizi babasına tavsiye etti mi?

Yüzü kızarmış görünüyordu. "Hayır, Müfettiş, hepsini kendim yaptım.

"Nasıl, Bay Hewitt? Nispeten kısa bir süre içinde genel müdürlük gibi baş döndürücü bir makama nasıl ulaştığınızı hem merak ediyorum hem de öğrenmek için sabırsızlanıyorum.

"Orta yönetim seviyesinde iki iş teklifi almıştım - biri ulusal bir araba kiralama şirketinden, diğeri de bir et toptancısından. Hangisini seçmem gerektiği konusunda tavsiyesini istedim-'

"Ona iş tekliflerini gösterdin mi?

"Gerçek mektuplar mıydı yoksa ilanlar mıydı tam olarak hatırlayamıyorum ama her iki durumda da bana kendi deyimiyle "dükkânda" benzer bir pozisyon olduğunu söyledi ve kabul etmeyi düşünmemi istedi. Burada satın alma ofisinde başladım ve yükseldim.

"Şans eseri," diye gözlemledi Kim, sesindeki inançsızlığı bastırmaya çalışarak. Tüm bu durumla ilgili kulağa pek de doğru gelmeyen bir şeyler vardı.

"İkimiz için de.

"Tabii ki. Peki ya üst yönetime yükselişiniz?'

'Sanırım William bende bir şeyler gördü. Bu işe aşık oldum. Üretim süreçleri, reklam, sevkiyat, her şey hakkında öğrenebileceğim her şeyi öğrenmeyi kendime görev edindim. Her sabah buraya ilk gelen ve en son ayrılan kişi bendim. William aile işine ne kadar bağlı olduğumu gördü. Bana güvendi.'

Kim, Daryl Hewitt'in Rachel Daynes'le mi yoksa onun babasıyla mı evlendiğini merak etmekten kendini alamadı.

"Diğer personel aldırmadı

mı?" Omuz silkti. "Fark eder

mi?

Sana değil, diye fark etti Kim, ağzındaki tattan hoşlanmamıştı.

"Tüm kişisel ve profesyonel hayatınızın tek bir aileye bağlı olması sizi endişelendirmedi mi?

"Neden? İkimiz de bir yere gitmeyi planlamıyoruz.

Aralarındaki bariz gerginliğe ve mesafeye tanık olduktan sonra Kim bir sonraki yemeğini buna yatırmazdı ama yeterince arka planı vardı ve gerçekten yanıtını almak istediği bir soru vardı.

"Güven, inanç ve yetenek üzerine tüm bu önemli kararları verirken, William dolandırıcılık suçundan üç yıl hapis yattığınızı biliyor muydu?

Yüzündeki tüm renk solmuştu. Gerçekten şok olmuştu.

"Bay Hewitt, suç geçmişinizi ortaya çıkaracağımızı biliyor olmalıydınız?" "Bakacağınızı fark etmemiştim bile," diye itiraf etti.

'Sorumun cevabının hayır olduğunu tahmin ediyorum, bu bilgiyi onunla paylaşmadınız. Rachel'a söylediniz mi?'

"Bir kazaydı, yani-

"Ne yani, düştünüz ve iki yıl boyunca banka hesabınıza yarım milyon sterlinden fazla para mı yatırdınız?

"Hastaydım, Müfettiş," dedi yakasını daha da gevşeterek. "Depresyondan muzdariptim ve-

"Tatil evini ve Porsche'yi kendini neşelendirmek için mi aldın?" diye sordu.

Son iğnesi hedefi vurdu ve yüzü karardı. "Cezamı çektim," dedi soğuk bir sesle.

"Bunu biliyorum ama William'a geçmişinden bahsetmemen gerektiğini düşünmüyor musun?

"Dersimi aldım Müfettiş ve William'dan asla bir şey almayacağım.

"Adli muhasebecilerimiz, son beş yılın yıllık hesaplarını kendilerine verdiğinizde eminim bunu destekleyeceklerdir.

"Elbette," dedi, onları alıkoymaya yasal olarak hakkı olmadığını biliyordu.

"William daha önce saldırı suçundan kısa bir süre hapiste kaldığınızı da bilmiyor muydu?

"Aman Tanrım. Bu yirmi yıl önceydi. On yedi yaşındaydım ve sarhoş bir kavgaydı.

'Bay Hewitt, bir gece dışarıda kavga ettiğiniz için dokuz ay ceza almazsınız. Cips dükkanındaki kuyruğu atlayan ve kalıcı yaralar alan birine uzun süreli ve sebepsiz bir saldırıda bulunduğunuz için alırsınız.

Yanağında bir kas sıçradı. "Bunun güncel olaylarla nasıl bir ilgisi olduğunu anlamıyorum ama hayır, bunu Rachel ya da ailesiyle paylaşmamayı tercih ettim.

Onun için pek bir şey ifade etmeyebilirdi ama bu ona adamın şiddet ve hırsızlıktan hoşlandığını ve sadece kendisine uygun olan gerçeği paylaşmaktan çekinmediğini gösteriyordu.

Sandalyesine geri oturdu.

'Bay Hewitt, her ne sebeple olursa olsun, hayata iyi bir başlangıç yapamadınız. Okuldan hiçbir vasfınız olmadan ve kötü bir tavırla ayrıldınız. Dünyanın size borçlu olduğunu düşündüğünüz her şey kucağınıza düşmüş gibi görünüyor. Güzel bir aileniz var, hazır, geniş bir aileniz ve kendinize ait olmasa da yönetmek için başarılı bir anlık işiniz var, 'dedi etrafına bakarak.

Yüzü kızarmış gibi görünüyordu ama çok daha sert davranabilir ve beyninde uçuşan kelimeleri kullanabilirdi: manipülatif, fırsatçı, avantajlı, hesaplı.

'Bir parçası olduğum bu aile için çok çalıştım ve bunu takdir etmiyorum-'

"Ziyaretimizin diğer nedeni," diye araya girdi Kim, kendi hakkındaki düşüncelerini daha fazla dinleyemeyerek, "hoşnutsuz personel veya-

"Bunlardan hiç yok.

Yakında olacak, diye düşündü Kim, yeni vardiya düzenlerine bakarken.

"Ama William'ı sözlü olarak tehdit eden bir kişi vardı. Kim

öne doğru oturarak, "Devam et," dedi.

"Roy Burston adında bir tedarikçi mobilyaların tüm kerestesini sağlıyordu. William birkaç ay önce gereğinden fazla ödeme yaptığını fark etti ve sözleşmeyi geri çekti.

Kim fiyat karşılaştırmasını William'ın dikkatine kimin sunduğunu merak etmekten kendini alamıyordu ama yine de ilginç bir ipucuydu.

"Tehditler mi savurdu? Kim

sordu. "Odun yüzünden mi?

Bryant sordu.

Daryl başını salladı.

"Tam olarak ne dedi?

"William'ın üzüleceğini ve her şeyini kaybetmeye hazır olması gerektiğini söyledi.

OceanofPDF.com

OTUZ SEKİZ

Stacey parmaklarını masasının üzerindeki aletlere doğru oynatırken Penn gülümsedi.

"Tamam, ben bakayım," dedi, dizüstü bilgisayarın kapağını açtı, gözleri meydan okumayla parlıyordu.

Kendi paketi bu kadar etkileyici değildi.

Patronun söylediğine göre, çöp kutusunda epeyce kitap ve günlük vardı. Hem yangının hem de suyun önemli bir hasara yol açmış olabileceğini anlamıştı. Şu anda baktığından biraz daha fazlasını umuyordu.

Percy, kurutma ve ayrıştırma işleminin su hacmi nedeniyle büyük ölçüde başarısız olduğunu açıklamıştı. Uzaktan kurtarılabilecek tek şey, çöp kutusunun en alt noktasındaki kitaptan birkaç kağıt parçasıydı. Her biri kendi plastik cüzdanlarında ayrı ayrı tutulan yedi kağıt parçası vardı.

Yıldız ödülünü kazanmış ve kaybeden için üzülen biri gibi, Stacey ona doğru baktı.

"Onlardan bir şey alabilecek misin?

"Emin değilim," dedi çekmeceden bir büyüteç ve kulaklıklarını alarak.

Belirgin bir şey olup olmadığını görmek için hızlıca hepsine baktı. Sayfalardan biri diğerlerinden farklıydı. Yedi kâğıttan altısı çizgili kâğıttı ama yedincisi daha açık renkli, beyaz, çizgisiz ve siyah mürekkebi solmuş bir kâğıttı. Daktiloyla yazılmış bir mektup.

Diğerlerini bir kenara bıraktı ve farklı olana odaklandı.

Sayfanın sağ üst köşesinde, bir hafta öncesine ait bir tarih seçebiliyordu. İlk paragrafın tamamı silinmişti ama mektubun başlığı kalın harflerle yazılmış ve altı çizilmişti. Bazı harfler okunabiliyordu.

Bir kalem ve not defteri aldı ve kendi adam asmaca oyununu oynamaya başladı.

L t ill an T me t

Kâğıdı masa lambasının önünde tutarken bunu bir kenara bıraktı. Mektubun gövdesindeki metni vurgulamak için hiçbir şey yapmadı ama daha önce fark etmediği bir şeyi gösterdi.

Bir simge.

Ona baktı ve görebildiklerini not defterinde yeniden yaratmaya çalıştı.

Kalemi, altında siyah bir çizgiden filizlenen bir bitki bulunan bir kalkan şekli oluşturdu. Kalkan dörde bölünmüştü - iki bölüm beyaz üzerine siyah ve iki bölüm siyah üzerine beyaz. İki karenin içinde bir harf, diğer ikisinde ise anlaşılamayacak kadar küçük motifler vardı. Kalkanın üzerinde bir tür mücevher duruyordu.

Bitkiler, bir kalkan ve mücevherler. Bu da ne

böyle? "Stace?" dedi, kâğıt parçasını havaya

kaldırarak. "Seks," diye bağırdı.

"Ne?" diye sordu, elinde tuttuğu şeye bakarak. N e r e d e n gelmişti bu?

"Delilere o tuhaf resimler gösterildiğinde böyle bağırmazlar mı?

"Hiçbir fikrim yok, ama ne görüyorsun?

"İstediğin şey- Ooh, bir saniye bekle," dedi kaşlarını çatarak.

Her zamanki gibi, parmaklarının klavyenin üzerinde uçuşmasını hayranlıkla izledi. Bilgisayar ekranını çevirdi.

Kağıdı tekrar ışığa tutmadan önce ekrandaki ambleme ve defterine baktı.

Siyah çizgi bir parşömendi.

Harflerin baş harfleri büyüktü.

Resimler bir tokmak ve teraziydi.

Mücevher bir taçtı.

Stacey, 'Dudley Town'da her gün otobüste önünden geçiyorum,' dedi.

Yüksek fiyatlı bir avukatlık firmasıydı ve en üstteki uzun satırda mektubun konusunun ne olduğu yazıyordu: *Son Vasiyet ve Vasiyetname.*

Daynes'ler tam olarak neyi değiştirmeye çalışıyorlardı?

OceanofPDF.com

OTUZ DOKUZ

Lye'daki Bromley Lane'de bulunan deponun geniş, neredeyse boş alanına rağmen, Kim girişe yaklaşırken hala kerestenin zengin toprak kokusunu alabiliyordu. Leanne'in arabadan hızla indiği için duyduğu rahatsızlığı duydu. Kadının gittikleri her yerde görsel bir değerlendirme yapmasını bekleyecek zamanı yoktu. Bryant, düşüncelerinin hızı ayaklarının hızıyla doğrudan bağlantılı hale geldiğinde ona yetişmeye alışkındı.

Altmışlı yaşlarının başında, yüksek görünürlüklü yelek giymiş bir adam bir istif kamyonundan atlayıp ona doğru yöneldiğinde Leanne etrafı iyice kolaçan etmişti ve tam arkasındaydı.

O daha ağzını açmadan konuşmaya başladı. "Seni bekliyordum ve hayır, öyle demek istemedim.

Kim hâlâ kimliğini gösteriyordu, ama adam zar zor

baktı. "Roy Burston?" diye açıkladı.

"O benim," dedi etli bir elini kel kafasına sürterek. "William

Daynes'i tehdit mi ettin?

"Ben yaptım. Kızgındım ve seni bana kimin yönlendirdiğini çok iyi biliyorum.

Daha önce tanıştıkları adamın daha genç bir versiyonu olan ikinci bir erkek yaklaştı.

"Oğlum, Davey.

Davey başını salladı ve ellerini ceplerine soktu.

"Bana ne söylediğini anlatabilir misin? Kim

sordu.

'Hatırlamıyorum ama oldukça s i n i r l e n m i ş t i m . Çok yoğun birkaç ay geçirdim,' diye alaycı bir şekilde ekledi.

"Görünüşe göre ona bunu ödetecekmişsiniz ve her şeyini kaybetmeye hazır olması gerekiyormuş.

Bir an düşündü ve sonra başını salladı. "Kulağa doğru geliyor ve eğer küçük sansarının söylediği buysa, doğru olduğuna eminim.

"Baba," diye uyardı Davey.

"Ben polislere yalan söylemem, evlat. Ne söylediysem onu söyledim, hepsi bu. Boş bir tehditti ama yine de söyledim.

"Boş mu?

"Evet, yasal olarak demek istedim memur bey. Onu tamamen yasal yollardan temizlemeye niyetliydim, ama anlaşılan dayanacak bir ayağım yokmuş.

"Devam et," diye ısrar etti Kim, adamın dürüstlüğünü takdir ederek.

"William'ı uzun yıllardır tanırım. İşimi ondan kısa bir süre önce kurdum. İkimiz de iyi iş çıkardık ve oldukça hızlı büyüdük. William benim tek müşterim değildi ama en iyi müşterimdi. Onu mutlu etmek için her şeyi yaptım ama başka müşterilerim de vardı. Sadece ona mal vereceğime dair sözlü bir anlaşma yapmıştık ve ben de onu ayda iki yüz sterlin tasarruf etmek için işini başka bir yere taşımaya ikna edene kadar öyle yaptım.

Etrafını işaret etti. 'Beni işimden ettiler. Hiç müşterim kalmamıştı çünkü bütün yumurtaları ve tavukları tek bir sepete koymuştum ve kazıklanmıştım. Gelir yok, iş yok, kendi çocuğuma bırakacak bir şey yok. Sırf birkaç eşek beyinli birkaç sterlin tasarruf etmek istedi diye.

"William bunun senin üzerinde yaratacağı etkiyi biliyor muydu?

"Evet, ona bunun bizi mahvedeceğini söyledim ama bu sadece bir işti," dedi omuz silkerek ama yüzünde beliren acıyı gizleyemedi. Açıkça görülüyordu,

Daha iyi arkadaş olduklarını düşünmüştü. Oğluna kısa bir süre baktı ama Davey'nin yüz hatlarını şekillendiren incinmişlik değil, eski, katı bir öfkeydi.

"Tedarikçilerimize bir şeyler verebilmek için son birkaç tonu çerez parasına sattık ama yarın otuz sekiz yılın ardından kapıları tamamen kapatıyoruz.

Kim, fazla güvendiği için her şeyini kaybeden bu adam için bir üzüntü dalgası hissetti.

"Ama onlara zarar vermedim,"

dedi. "Baba," diye tekrar

uyardı Davey.

'Ona zarar vermek istedim, karısına ve çocuklarına değil, ama o kadar aptal değilim ve o evde benden hiçbir iz bulamayacaksınız. Bok çuvalının küçük taklitçisi ise başka bir hikaye. Ellerimi onun boynuna seve seve dolayabilirim-'

"Baba.

"Bay Burston.

O ve oğlu birlikte konuşmuşlardı. Devam etti. "Sonradan pişman olabileceğin bir şey söyleme.

"Ciddi olsaydım bunu üç polisin önünde söyler miydim

sanıyorsun? Kim neredeyse iki buçuk diyordu.

Bryant, "Yine de en iyisi gözümüzün önündeki insanları tehdit

etmemek," diye tavsiyede bulundu. Kim adama zaman ayırdığı için

teşekkür etti ve arabaya geri döndü.

'Eğer gerçekten ne olduğunu öğrenmek istiyorsanız, eve biraz daha yakından bakmaya başlamak isteyebilirsiniz.

Kim döndüğünde Roy Burston uzaklaşmıştı. Seslenen

Davey Burston'dı.

Dönüp babasını takip etmeden önce birkaç saniye boyunca onun bakışlarını üzerinde tuttu.

OceanofPDF.com

KIRK

"Her bir platformda," dedi Stacey, kalemini yere atarak. "Ha?

"Martey onu her yerde taciz ediyordu. Facebook'ta, Twitter'da, Insta'da mesajlaşıyordu. Sosyal medyadan neden soğuduğunu anlayabiliyorum.

"Onu engellemedi mi? Penn elindeki büyüteci bırakarak sordu.

"Defalarca ama o başka bir hesap a ç ı p numarasını değiştirdi. Insta'da Martey27'ye kadar çıktı. Gerçekten iğrenç bir herif. Ona her türlü ismi takıyor, görünüşüne, kilosuna hakaret ediyor, her şeyi.'

'Kahretsin, kulağa oldukça kararlı geliyor. Sadece başka bir klavye meyveli kek olabilir mi?'

Stacey başını salladı. "Hiç sanmıyorum. Açtığı her hesap sadece Rozzie'yi taciz etmek amacıyla açılmış. Başka hiçbir gönderi, yorum ya da etkileşim yok. Her şey onunla ilgili ve bunu yapan herhangi biri de olabilir.

"İzini sürmenin bir yolu yok mu? Penn sordu.

'Bu platformların müşterilerinin verilerini nasıl koruduğunu biliyorsunuz. Elimdeki tek şey online taciz. Bunun için hiçbir şeyden vazgeçmeyecekler. Bir diğer sorunum da bu hesapların başka hiçbir yerde iz bırakmaması. Profiller oluşturulmuş ve kelimenin tam anlamıyla hiçbir şey yapmıyorlar.

ama trol Rozzie. Arkadaş yok, fotoğraf yok, beğeni yok, takipçi yok, sadece birkaç günde bir değişen bir isim var.

"Bütün bunları sadece Rozzie'ye ulaşmak için yapmış olabilirler mi? Penn şüpheyle sordu.

"Bilmiyorum Penn. Gerçekten bilmiyorum.'

OceanofPDF.com

KIRK BİR

Kim ekibinin geri kalanını hoparlörden aradığında saat neredeyse ikiydi. O, Bryant ve Leanne kereste deposundan ayrıldıktan sonra sessizce bir yemek anlaşması ve sıcak bir içecek tüketmişlerdi.

Sessizlik ona Charlie'den gelen mesajları kontrol etme fırsatı vermişti. Barney, hem Charlie'nin en iyi arkadaşı hem de kız kardeşi tarafından sabahın erken saatlerinde sahilde yürüyüşler ve bol bol ikramlarla şımartılıyordu. Kim, Barney'nin onu, Charlie'nin onu özlediğinden çok daha fazla özlediğinden şüpheleniyordu.

Onu arkadaşından ayırıp yerine Leanne King'i verdiği için Symes piçine lanet olsun. Boktan bir anlaşma. Onun özgürlüğünün devam etmesinin, ekibiyle iletişim kurması gerektiğinde kendisini istasyondan uzak kalmaya zorlamasından da nefret ediyordu. Aramanın nasıl yürütüldüğüne dair kafasındaki soruları bir kenara itti. Woody ile araştırma ekibi arasında tuğladan bir duvar varken, bu düşüncelerin ona hiçbir faydası olmamıştı.

Polis memuru telefonu açtığında Kim, "Selam Stace," dedi.

"Merhaba patron, sanırım Penn önce gitmek istiyor.

Kim'in sessizliği ona izin verdi.

'Patron, sanırım Daynes'ler vasiyetlerini değiştirme sürecindeydiler. Defterlerle birlikte yeni bir mektup geldi ama elimizde çok az şey var. Konuyla ilgilenen avukatla bir görüşme talep ettim ama müsait değil.

Hafta sonuna kadar. Kendisi mahkemede ama ben de neler olup bittiğini bilmesi gereken ailenin muhasebecisinden randevu almaya çalışıyorum.

"Başka bir şey var mı?

'Hala günlük kayıtlarından bazı kelimeleri bir araya getirmeye çalışıyorum. Geriye pek bir şey kalmadı.

"Tamam, Warren Cox için arama emri çıkartmaya başlayın. Bize DNA örneği vermeyi neden reddettiğinden emin değilim ama bir tane alacağız.

"Devam et, patron.

"Stace, orada

mısın?

Al patron. Görünüşe göre Rozzie'nin gerçek hayatta bir takipçisi varmış. Oldukça agresif ve potansiyel şiddet yanlısı. Hesapların arkasında Rozzie'ye karşı nefretten başka bir şey yok. Hesap sahibinin bilgilerini almak için platformlarla temasa geçtim.

Kim bunun zor olacağını zaten biliyordu. Tüm platform sağlayıcıları kişisel bilgileri sıkı bir şekilde koruyordu ve mahkeme kararı olmadan bir şey elde etmeleri pek mümkün değildi.

"Sadece internetten bulmanın ne kadar kolay olduğu konusunda biraz daha araştırma yapmak istiyorum.

"Tamam çocuklar, devam edin ve bir şeye ihtiyacınız olursa bağırın," dedi ve aramayı sonlandırdı.

Peki ya biz, şef? Günün geri kalanında izinli miyiz?'

Zihninde bir şeyler evirip çevirerek, "Sen bilirsin Bryant," dedi.

'Yapmamız gereken her şeyi yapıyoruz, değil mi? Her ipucunun, her olasılığın, her aile üyesinin, her sırrın peşindeyiz. Her şey tamam ve hiçbir şeyi kaçırmıyoruz, değil mi?

"Ee... evet. Bu bizim işimiz, ama neden büyük bir ama geliyor

gibi hissediyorum?" "Neden o, Bryant?

"Ha?

Neden Helen'i hedef aldı? Neden ailesini katletmiş gibi gösterdi? Neden William değil, hatta Rozzie? Neden Helen?'

"En kolayı mı?" diye sordu.

'Bunu her kim yaptıysa kolay olanla ilgilenmiyordu. Daha kolay yollar vardı. Bence geri adım atmalı ve dikkatimizi anneye yeniden odaklamalıyız, ancak önce gitmek istediğim bir yer var.

OceanofPDF.com

KIRK İKİ

Symes, Colley Lane Junior School'un bulunduğu Colley Lane'in sonundaki kilise otoparkına girdi.

Planının bir sonraki bölümünü uygulamak için mükemmel zamanı yakalamadan önce sadece birkaç dakikası vardı.

Elinde tornavidayla arabadan atladı, arabanın önüne gitti ve plakayı söktü, sonra arkaya gitti ve ikisini de arka koltuğa atmadan önce aynı şeyi yaptı. Durakladı ve kimlik belirleme sürecine son bir engel daha eklemeye karar verdi - tornavidanın ucunu gümüş metal amblemleri ve arabanın marka ve modelini çıkarmak için kullandı.

Küçük krem rengi bir araba gördüğünü iddia eden bir tanık, polise pek bir şey vermezdi. Ve tanıklar arabayı kesinlikle görecekler, diye düşündü, tekrar içeri girip kapıyı kapatırken.

İkinci kızı nasıl elde edeceğini çok düşünmüştü. Çoğu ebeveyn, küçük Emma Bunting'in kaçırıldığı haberini duyduktan sonra daha da tetikte olacaktı, bu yüzden aynı şeyi tekrar yapmaya çalışmak işe yaramayacaktı. Ebeveynler çocuklarını okul bahçesinden çıkar çıkmaz olabildiğince hızlı bir şekilde arabalarına ve evlerine götürüyorlardı. Artık çok sayıda güvende olmadıkları anda, olağandışı herhangi bir şey için radarları yüksek alarmda olacaktı.

Arabayı yavaşça kilise otoparkının çıkışına götürdü, kaputu açtı ve okula doğru giden yola baktı.

Mükemmel.

Yolda okul koleksiyonu karmaşası vardı.

Ebeveynler yanlarında başka çocuklarla ve bebek arabalarını iterek koşuşturuyorlardı. Her yerden arabalar gelip geçiyordu ve çocukları yakınlarda oynarken küçük ebeveyn grupları bir arada duruyordu.

Yaklaşırken başını salladı. Son kaçırılma olayını tartışan, bir yandan da birbirleriyle sohbet eden ama aslında çocuklarına bakmayan bir sürü anne vardı.

Özellikle küçük bir kız gözüne çarptı. İstediğinden biraz daha gençti ama kıvırcık sarı saçları ona kaybettiği kızını hatırlatıyordu. Ceketi omzundan düşüyordu ve başka bir kızı daireler çizerek kovalarken küçük elinde bir tablo tutuyordu.

Arabayı yolun ortasında durdurdu, dışarı atladı ve iki kapıyı da açtı. Sonra kızı ensesinden yakaladı ve arabaya doğru sürükledi. Kızın çığlığı etraftaki herkesin dikkatini çekti.

Yaşadıkları toplu şok onları sadece bir saniyeliğine hissizleştirdi ve bu süre onu arabaya atmasına yetti.

"Chloe... Chloe... Chloe..." diye duydu aynı anda gelen seslerin kakofonisi arasında. Ufak tefek bir kadın çığlıklar atarak ona doğru hızla geliyordu. Kapı çarparak kapanırken kadın kapıya ulaştı.

Kızının adını haykırmaya devam ederken yumruğu camlara vuruyordu.

"Anne... Anne..." diye ağladı çocuk.

Symes gaza bastı ve trafikten kaçmak için karşı kaldırıma geçti. Ebeveynler hızla gelen arabanın önünden çekilmek için çocuklarını her yöne doğru çekiyorlardı.

Kaldırımı kullanmak, ana yola kadar uzanan hız tümseklerinden kaçınmasına yardımcı oldu. Kavşaktaki trafik ışıkları onun

trafiği durdurarak doğrudan Tanhouse Malikanesi'ne geçmesini sağladı; bu da onu Oldnall Lane'e, oradan da Wynall Lane'e ve neredeyse hiç kimseyle karşılaşmayacağı köy yollarına götürecekti.

Adrenalin vücuduna yayılıyordu. Arka koltuktan gelen ciyaklama ve ağlama sesleri bile onu etkilemiyordu. Gaza gelmişti.

"Anne... Anne... Anne," diye ağladı çocuk hıçkırıklar arasında.

"Kapa çeneni yoksa onu bir daha asla göremezsin," diye tısladı.

Camdan merakla arkada ağlayan histerik küçük kıza bakan insanlar olduğundan emindi ama umurunda değildi.

Polis okula gidip ayrıntıları öğrenene ve diğer raporları hazırlayana kadar adam çoktan gitmiş olacaktı.

Karnı heyecanla döndü. Sonunda iki

küçük kızına kavuşmuştu.

OceanofPDF.com

KIRK ÜÇ

Kim, Zach ve Gavin'in dairesinin kapısını çaldığında bir bebek ağlaması duyunca şaşırdı.

"Leanne'in muhtemelen şu anda patronu aradığını biliyorsun, değil mi şef? Bryant sordu.

Kim omuz silkti. 'Orada ikimiz için bile zar zor yer var, boş ver-'

Gavin kapıyı açtığında konuşmayı kesti. Gülümsedi ve kenara çekildi.

"Buraya son gelişimizden bu yana bir aile mi kurdunuz?" diye sordu.

'Yeğenim Rachel'ın yerine bakıyor. Biraz evden dışarı çıkması gerekiyordu.

Kim ikizlerin dinamiğine hayret etti; bir an birbirlerinden nefret ediyormuş gibi davranıyorlardı, sonra Rachel dünyada en çok değer verdiği şeyin sorumluluğunu Zach'e bırakıyordu.

"Rachel'la her şey yolunda mı?" diye sordu.

'Evet, sadece birkaç saatliğine biraz boşluğa ihtiyacı vardı - olan biten her şeyi sindirmek için. Bazı şeylerle böyle başa çıkıyor.

Kim onu, son ziyaretlerinden bu yana odada bulunan Musa sepeti ve bebek arabası nedeniyle küçülmüş olan salona kadar takip etti.

Mia, Zach'in kucağında kıpırdanıyordu.

Merhaba, memur beyler. Gavin, sanırım o...'

Çocuğu kaldırdı ve Gavin'in alması için öne doğru tuttu. Burnu tiksintiyle kırıştı.

"Yemin ederim Zach, kendi bebeğimiz olduğunda bu kadar kıymetli olmasan iyi edersin," dedi sakince bebeği kocasının kollarından alarak.

Büfenin üstü temizlenmiş ve bebek alt değiştirme alanına dönüştürülmüştü.

Gavin Mia'yı alt değiştirme minderine yatırırken Zach, "Bez torbasını kaldır ve otur," dedi. Mia'nın mızmızlanması yerini alçak bir guruldama sesine bırakmıştı.

Gavin bir eliyle yüzünün önünde duran gıcırtılı ayıcığı sıkarken diğer eliyle de hepsi bir arada giysiyi açtı.

"İyi iş," diye gözlemledi Kim.

Bir eliyle bezini çözerken, "Büyürken bir sürü kardeşim oldu," dedi.

Zach de yüzünde bir gülümsemeyle onu izliyordu.

"Demek Rachel'la bu sabahtan sonra barıştınız?

Adamın suratına her türlü ezikliği haykırmıştı.

Gerçekten kafası karışmış görünüyordu. 'Oh, bu bir şey değildi. Bizi bir de gerçekten yola çıktığımızda görmelisin. Her yerde tüyler uçuşuyor ama bu uzun sürmüyor. İlk çocuk olduğu için biraz küstahlaşıyor - en büyük çocuk ve tüm bunlar yaklaşık sekiz buçuk dakika - ama kim sayıyor? O zamandan beri onu her şeyde yendim ve ayrıca Rachel her zaman bir şey istediği zaman gelir.

"Biraz dinlenebilmek için kocasından eve gelmesini istemedi mi?

'Sanırım onu kahve içmeye çağırmayı planlıyordu. Biraz yalnız kalmak için," dedi Mia'ya doğru başını sallayarak.

'Şu anda kesinlikle onun desteğine ihtiyacı var. Çok şanslısın,' dedi Mia'nın hepsi bir arada takımını bağlamakta olan Gavin'e doğru başını sallayarak.

"Şansın bununla bir ilgisi yok," dedi Zach garip bir gülümsemeyle. Buna verebileceği en yakın isim, kendini beğenmiş bir gizlilikle birlikte memnuniyetti.

'İş konusunda çok tutkulu, değil mi? Daryl?' Kim sordu.

"Aileden biri öyle olmalı," diye yanıtladı Zach. 'Kitaplıklar ve büfeler bana göre değil - ya da Rachel'a.'

Gördüğü kadarıyla, iş bundan çok daha fazlasıydı ve yetişkin çocuklarının hiçbirinin onları tüm hayatları boyunca destekleyen işle ilgilenmemesi William için muhtemelen inciticiydi. Zach'in asıl tutkusunun ne olduğunu merak etmekten kendini alamıyordu.

"Annen hakkında konuşabilir miyiz, Zach?" diye sordu Kim.

Ona şüpheyle baktı. "Onun bu işle hiçbir ilgisi olmadığını söylediğini sanıyordum. O.'

Bu değişmedi. Annen kimseyi öldürmedi, ama biz
duygusal sorunlarının doğasını anlamak.'

"Eğer öğrenirsen, bana haber ver. Bebeğini kaybettiğinde dinlenmek için uzaklara gittiğini hatırlıyorum. O zamanlar bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum. Bir sabah saat 2'de Rachel ve beni arabasıyla dondurma almaya götürdüğünü hatırlıyorum. Açıkçası kimse yoktu ama hem eğlenceli hem de biraz tuhaftı. Bizim için bu bir maceraydı ama annem açık bir yer olmamasına gerçekten şaşırmış görünüyordu. Bu, babamın onu bebek arabasıyla bahçede dolaşırken bulmasından birkaç hafta önceydi. Daha sonra dinlenmenin ne anlama geldiğini ve nerede olduğunu anladık ve sonunda geri döndü ve her şey normale döndü.

Kim, Helen'in normale dönüp dönmediğini ya da dönmüş gibi görünüp görünmediğini merak ediyordu.

Gavin yine kıkırdayan ve guruldayan Mia'ya usulca mırıldandı.

"Bundan öncesini hatırlıyor musun? Kim, Zach'in ne kadar şey bildiğinden emin olamayarak sordu.

Başını iki yana salladı. "Neden yapayım ki? Her şey o zaman başladı, bebek öldüğünde.

Ya da daha iyi sakladı, diye düşündü Kim.

Nedeni ne olursa olsun, Helen ikizlere hamile olduğu dönemde zor günler geçiriyordu. Bu sadece onunla paylaştığı bir sırdı.

Görünüşe göre kocası ve sosyal hizmetler.

"Anneme olan bu ilgi neden? Zach gözlerini kısarak sordu. "Babam hakkında tek bir soru bile sormadınız. Herhalde ikisinin de bunu kışkırtacak bir şey yaptığını düşünmüyorsunuzdur?

"Kanıtlar bizi nereye götürürse oraya gideceğiz Zach, ama emin ol ki aileni öldüren kişiyi bulacağız.

Kim ona Helen'in uzun yıllardır gittiği terapisti sormak istemişti ama onu daha fazla sinirlendirmek istemiyordu. Annesi üzerindeki aşırı ilgi konusunda hassas görünüyordu.

Tamam, teşekkürler. Ne zaman irtibata geçeceğiz- Oh, aslında bir şey daha vardı. Kayınbiraderiniz hakkında oldukça nazik davrandınız, ancak o size aynı nezaketi göstermedi ve istediğinizi almaktan hoşlandığınızı ima etti.

Zach ve Gavin birbirlerine baktılar.

"Beni kastediyor," dedi Gavin, uyuyan Mia'yı Musa'nın sepetine koyarken. Daha fazla açıklama bekledi.

"Rachel ve ben önce birlikteydik," dedi kocasının yanına oturarak. "Sadece birkaç aylığına, ta ki Zach'le tanışana kadar. Bana bir ton tuğla gibi çarptı. Açıkçası bir süre zor oldu ama benim için ondan başka kimse yok.

Bu çok şeyi açıklıyordu; Rachel'ın Gavin'e bakarken zar zor gizlediği şefkat ifadelerini, kardeşine karşı kısa süreli düşmanlık parıltılarını.

"Artık hepimiz iyiyiz," dedi Gavin. "Artık o benim öz kardeşim gibi.

Kim, Rachel'ın Gavin'e karşı hissettiği duyguların kardeşlikle uzaktan yakından ilgisi olduğunu düşünmüyordu. "Zaman ayırdığınız için tekrar teşekkür ederim," diyerek kapıya yöneldi.

Helen hakkında çok az şey öğrenmişti ama Zach hakkında çok daha fazla şey öğrenmişti.

Zach'in istediği bir şeyi gördüğünde, onu elde etmek için kime zarar vermesi gerektiğini umursamadığını öğrenmişti.

OceanofPDF.com

KIRK DÖRT

Stacey onu odaya geri getirerek, "Bu ihtimalin ötesinde bir şey değil, biliyorsun," dedi.

Son birkaç saattir çalışırken aralarına her zamanki rahat sessizlik çökmüş, sadece patronun Helen Daynes'in terapistinin adresini istemek için aramasıyla bölünmüştü.

"Ne yani, son kurabiyeyi küvette mi bırakacaksın?" diye sordu Tupperware kasesine doğru başını sallayarak.

'Evet, gerçekçi ol,' dedi ve eğilip onu kopardı.

Paylaşmalarını önermek üzereydi ama kız güzel bir ısırık aldığında, geminin bu konuda yelken açtığını düşündü.

Rozzie'nin adresini bulmaktan bahsediyorum. Bu Martey denen kişi onun izini bulmuş olabilir. Farklı yerlere giriş yaptığı, yerel işletmeleri beğendiği paylaşımlar var, bulmacanın parçalarını bir araya getirmeye yetecek kadar fotoğraftan bahsetmiyorum bile. Martey onu taciz etmeye başlayana kadar, tüm forumlarda paylaşılan bilgilerden onun günlük güzergahını yazabilirdiniz.

'Sanırım patron Helen'in işin merkezinde olmasına daha fazla odaklanıyor' dedi.

'Bunu anlıyorum ama bu Martey çok kötü biri. Sosyal medya hesaplarını tamamen silmekten başka çaresi yoktu. Onu omuz silkmeye çalıştı.

off. Onu sayısız kez engelledi, tehditlerine yanıt vermedi ya da tepki göstermedi, bu da onu daha da kızdırdı'.

'Ama onu engellemeye devam ettiyse, arkadaşı olmayanlardan gelen yeni mesajlar nasıl ulaşıyordu?

'Mesaj taleplerinde yer alırlar. Örneğin Facebook, arkadaşınız olmayanlardan gelen tüm mesajlarınızı ayrı bir dosyada tutar. Onları sadece ararsanız görebilirsiniz.

"Aramaya gitti mi?

Stacey başıyla onayladı.

"Peki engellemenin amacı ne?

"Bu bir bilme ihtiyacı," dedi Stacey. 'Yine de mesajları okumak zorundasınız, en azından size bir ipucu verip vermediklerini görmek için. Son mesajında arkadaşlarıyla gittiği bir kafeden bahsetmiş.

"Sence onu takip etmiş olabilir mi?

"Kesinlikle. Bence Rozzie'nin gerçek hayatta tehlikeli bir takipçisi vardı. "Sence ailesi biliyor muydu?

Hayır, on yedi yaşındaydı. Polis raporu yok ve sanırım ailesi de ısrar ederdi. Bana öyle geliyor ki Rozzie tüm bunları kendine saklamış.

Penn, on yedi yaşında bir çocuğun tek başına üstesinden gelebileceği çok şey var, diye düşündü. "Belki de annesinin yeterince sorunu olduğunu düşünmüştür.

'Peki Helen tam olarak neyle uğraşıyordu? Milyonlarca kişi gibi onun da depresyondan muzdarip olduğunu biliyoruz. Yüzleşmesi gereken zor bir yıldönümü vardı ama dürüst olalım, başa çıkması gereken yeni sorunlarla boğuşmuyordu,' diye sordu Penn.

Stacey, "Belki de o kadar yakın değillerdi ve Rozzie ailesinden herhangi biriyle bir şeyler paylaşmakta zorlanıyordu," önerisinde bulundu. "Sosyal medyada anne ya da babasından hiç söz edilmiyor. Stacey durakladı. "Yani bu benim. Sende ne var?

Penn günlük sayfalarından birini kendisine doğru çekti.

Şunu dinleyin. "Nerede olduğunu merak etmekten hiç vazgeçmiyorum. Seni çok sevdim. Seni hayal kırıklığına uğrattım. Kederim beni tüketiyor.'"

"Lanet olsun. Bu, ölen çocuğu için döktüğü gözyaşları olmalı. Bunu gerçekten hiç atlatamadı, değil mi?'

"Elimdeki kupürlerin tarihi yok ama anlamadığım bir şey var.

"Devam et," dedi Stacey.

'Bu kadar değerli bir şeyi kaybettiğinizde, elinizde kalanlarla aşırıya kaçıp telafi etmeye çalışmaz mısınız? Helen ortanca çocuğunu kaybettiğinde zaten ikizleri vardı ve bu kaybın ardından iki çocuğu daha oldu. Patrona göre, çocuklarının hiçbiriyle yakın bir bağı yokmuş gibi görünüyor.

"Ne söylemeye çalışıyorsun?

"Dürüst olmak gerekirse, Stace, hiçbir fikrim yok ama Helen ve çocukları arasında doğru kokmayan bir şeyler var.

OceanofPDF.com

KIRK BEŞ

Doktor Raymond Cutler, Colley Gate'deki West Midlands özel hastanesinin binasında bir muayenehane açtı.

Önceden araması onlara yirmi dakikalık bir zaman kazandırmıştı. Saat 16.40. Kim, adamın saat 17.00'de başka bir müşterisi mi olduğundan, yoksa zamanında çıkmak konusunda çok mu titiz olduğundan emin değildi. Bekleme salonuna alındıklarında bir dakikası vardı.

"Buyurun," dedi Leanne, resepsiyonda bir koltuğa oturarak. Burası binaya gelen herkesi izleyebildiği bir alandı.

Kim kimliğini gösterdikten sonra resepsiyon görevlisi karşılama masasının etrafında kıvrılan bir koridoru işaret etti.

"Kendimi en sevmediğim arkadaşını kaybetmiş bir üçlü gibi hissediyorum, şef," dedi Bryant görüş alanından çıktıklarında.

Doktor Cutler'ın ofisine giden tabelayı takip ederek, "Kendi adına konuş," dedi.

"Russells Hall'dan biraz farklı, değil mi? Bryant devam etti.

Özel hastanelerde her şeyin daha sakin, daha az telaşlı, sanki doğru sayıda doktor için doğru sayıda randevu alınmış gibi olduğunu her zaman fark etmişti. Panik yoktu, zaten aylarca bekledikten sonra saatlerce beklemek zorunda kalan insanların endişesi yoktu. Eğer bu *Açlık Oyunları* ise, Capitol ile 12. Bölge arasındaki fark kesinlikle buydu.

Kahve yapma istasyonunda duraklayan bir hemşire onlara doğru gülümsedi.

Yaklaştıklarında soldaki üçüncü ofisin kapısı açıldı ve altmışlı yaşlarının sonlarında bir adam elinde bir kahve fincanıyla koridora adım attı. Üzerinde 'Hız İçin Değil Konfor İçin Üretilmiştir' yazıyordu.

"Doktor Cutler? Kim onun çikolata rengi kadife pantolonunu ve açık yakalı gömleğini inceleyerek sordu. Saçları tamamen griydi, düzenli bir şekilde kesilmişti ve boynunda bir çift gözlük asılıydı.

"DI Stone?" dedi kapıya doğru başını sallayarak. "Ben bir şeyler doldururken lütfen içeri girin.

Adamın dediğini yaptı ve mekândaki kişiselleştirme eksikliğine şaşırdı. Masa ve kitap rafları açık çam rengi ahşaptan yapılmıştı ve genel görünüyordu. Odanın karşı tarafında iki deri koltuk karşılıklı duruyordu.

Ortam aydınlık ama sönüktü ve belki de bazı hastaların bunu tercih ettiğini tahmin etti. Birden aklına çocukken Ted Morgan'a yaptığı ziyaretler geldi. Onu açılmaya teşvik etmek için pek çok farklı ortam denemişti. Bazen çalışma odasında, kitaplar ve hatıralarla çevrili bir ortamda, bazen de rahat kanepeler ve kabarık minderlerin bulunduğu oturma odasında. Diğer zamanlarda ise bahçede küçük balık havuzunun yanında oturuyorlardı. Hiçbirinde açılmamıştı, ama her yerde hissettiği huzuru, ona söylediği ve zihninde yer eden bazı şeyleri hatırlıyordu. Bunun gibi kişisel olmayan bir yerden bir şey hatırlayacağından emin değildi ama psikiyatristle ne kadar uzun süredir terapi gördüğü düşünüldüğünde Helen Daynes'e kesinlikle uyuyordu.

"Bunun için üzgünüm," dedi Doktor Cutler, kapıyı arkasından kapatarak. 'Bu benim tek kötü alışkanlığım ve karım da sadece kafeinsiz kahve alıyor. Şimdi, size nasıl yardımcı olabilirim?

"Telefonda da belirttiğim gibi, Helen Daynes hakkında konuşmak istiyoruz. "Ne bilmek istiyorsunuz?" diye sordu gerçek bir üzüntü dalgasıyla

yüzünün üzerinden geçti.

"Her şey," diye yanıtladı basitçe.

Oturduğu yerde kıpırdandı. "Bana bazı sorular sorarsanız daha iyi olabilir. Kim çenesinin biraz gerildiğini hissetti. Adam lafı dolandırıyordu.

"Helen Daynes'i çok uzun süre tedavi ettiniz.

'Bu bir soru değil ama ifadenize cevap vereceğim. Helen'i yirmi dokuz yıl boyunca tedavi ettim. O benim ilk hastalarımdan biriydi ve şimdi de son hastalarımdan biri olacak. Gelecek ay tamamen emekli oluyorum.

"Bize hastalığının niteliğini söyleyebilir misiniz?"

"Klinik depresyon ve genel anksiyete bozukluğu.

"Bunca yıldır mı?

"Evet. Diğerlerinden daha fazla yardıma ihtiyaç duyduğu zamanlar oldu ama herkes akıl hastalığını geçmişine gömemez.

"Neden oldu?

"Gerçekten, Müfettiş, sanırım bu sorunun anlamsızlığını anlıyorsunuz.

"Ama siz onu görmeden önce tıbbi geçmişinde depresyon yoktu. yirmi dokuz yıl önce, değil mi?'

"Sadece onu tedavi etmeye başladığım zamandan itibaren konuşabilirim.

"Peki bu neden oldu? Kim, cevabını arka kapıdan almaya çalışarak sordu.

"Çünkü doktoru yardımdan faydalanabileceğini düşündü.

"Hamile miydi?

"Evet, sanırım öyleydi.

"Ve ona bir ilaç kokteyli mi reçete edildi?" "Evet, edildi.

Kim bekledi.

'Benim önceliğim, Müfettiş, k a r ş ı m d a duran kişidir. Eğer durum farmasötik müdahaleyi gerektiriyorsa o zaman-'

"Ama bebekler? Kim sordu.

"Yardım almasaydı belki de hiç doğmayacaktı.

"Helen Daynes ikizlere hamileyken intihara meyilli miydi?

'Buna cevap vermeyeceğim. Hastamın bana sevk edildiği sırada kendi iyiliği için gerekli görülen reçetenin yazıldığını açıkça belirttim.

Kim bir an durakladı. Bir şeyden kaçındığı açıktı. 'Doktor Cutler, sosyal

hizmetlerin mühürlediği bir dava hakkında bilginiz var mı?

Helen Daynes?'

"Bu benim departmanım değil.

"Bunu evet olarak kabul

edeceğim. Tartışmadı.

"Helen'in yardıma ihtiyaç duymasının

nedeni bu muydu?" "Zamanlama işe

yarayabilirdi.

"Bunu bizim için kolaylaştırmayacaksın, değil mi?"

"Helen benim hastamdı.

'Ve kendi çocuklarını öldürmekten sorumluymuş gibi göstermeye karar veren biri tarafından işlenen cinayeti araştırıyoruz. Şimdi yardım etmek ister misiniz?'

"Elimden geldiğince yardımcı oldum.

"Kayıtları için mahkeme emriyle geri döneceğimizi biliyor musunuz?

'Kesinlikle, ama bildiğim kadarıyla Helen hiçbir suç işlemedi, kimseye zarar vermedi, bu yüzden mahkemenin talimatını bekleyeceğim.

"Yine de yirmi dokuz yıl önce onu hayatı boyunca yaralayan bir şey oldu.

Doktor hiçbir şey söylemedi.

"Bize ne olduğunu anlatmamakta neden bu kadar ısrarcısınız?

'Helen benim hastamdı. Onun sırrını korumak, benden yapmamı beklediği şeydi ve bu durumda, yapmamı istediği şey de buydu.

OceanofPDF.com

KIRK ALTI

Rachel Hewitt ikinci duble lattesini yudumlarken geçici özgürlüğünün tadını çıkarıyordu.

Annelik suçluluğu anında midesini kavradı. Mia'dan uzak kalmak istediğinden değildi - Mia'dan asla uzak kalmak istememişti ama bir iki saat yalnız kalmak istemişti. Bu şimdi anladığı bir paradokstu.

Zihinsel olarak ailesinin çoğunu kaybettiğinin ve hayatının bir daha asla eskisi gibi olmayacağının farkındaydı. Beyni, küçük kız kardeşinin hamile olduğunu ve ona söylemediğini anlamıştı. Mantıklı aklı, Lewis'in kulağını çimdiklediğinde gözlerini devirdiğini bir daha asla göremeyeceğini kabul ediyordu. Anlamıştı ama yine de bir kez bile ağlamamıştı.

Gelmek için seçtiği yer herkesin kaçış fikri olmayabilirdi. Brierley Hill High Street'in işlek ucundaki küçük bir kafede dışarıda bir masa tutmuştu. Otobüsler, arabalar ve kamyonlar gürültüyle geçip gidiyor, ışıklar geri dönmeden önce onları yakalamaya çalışıyorlardı. Alışveriş yapanlar içeri ve dışarı koşuşturuyor, pazarlık üstüne pazarlık yapıyorlardı. Gün sonu coşkusuyla yanından geçip giden çocuk grupları, üniformalarının çeşitli aşamalarında dağınıklık içindeydi. İkinci gizli sigarasını yakarken fark edilmedi ve sadece bir saniyeliğine bu hareketten keyif aldı. Hamile olabileceğinden şüphelendiği anda bile vazgeçmişti ve dokuz

Nikotinsiz geçirdiği aylar bir daha başlamama kararını pekiştirmişti, ancak son olaylar bu kararlılığı yok etti.

Sigarasından uzun ve tatmin edici bir nefes çekerken, insanların dünyaları paramparça olurken nasıl işlevlerini sürdürdüklerine hayret etti. Trajediyi günlük yüzünüze yansıtmadınız. Siparişinizi soran kasiyere gülümsemeye devam ettiniz. Kapıyı sizin için açan kişiye teşekkür etmeye ya da yan masada oturan kişiye başınızla onay işareti yapmaya devam ettiniz. Hal ve hareketlerinizdeki hiçbir şey, hayatınızdaki olayların gerçek bilgisine kimseyi götürmüyordu.

Düşünceleri buraya yüzleşmek için geldiği duygulardan ve sorulardan uzaklaşmaya devam etti. Poşetler dolusu oyuncak taşıyan kadın, Noel yaklaşmamış olmasına rağmen çocuklarını şımartıyor muydu? Küçük bir alışveriş torbası taşıyan yaşlı adamın evine g i d e b i l e c e ğ i biri var mıydı? Sadece günlük olarak alabileceği her şeyi mi alıyordu? Herkesin bir hikâyesi, bir hayatı, sorunları, trajedileri vardı. Aniden ayağa kalkıp "Bütün ailem öldürüldü" diye bağırmak ve bir tür doğaçlama grup danışmanlığı seansına başlamak için bir dürtü duydu.

Dudaklarına yerleştiğini hissettiği gülümseme, beyninin haberi henüz tam olarak kabullenmediğinin bir başka göstergesiydi. Henüz yüzleşmek zorunda kaldığı bir şey değildi bu. Gavin bu acıyı hepsi için absorbe etmişti. İyi kalpli Gavin, bir saatliğine de olsa uzaklaşabilmesinin sebebiydi. Kardeşini seviyordu ama çocuğu konusunda ona güvenmiyordu. Talimatlarına uyulduğundan emin olanın kayınbiraderi olacağını çok iyi biliyordu. Mia'nın bezini Gavin değiştirecek, ona biberonunu Gavin verecek ve Gavin ona şirin şirin sesler çıkaracaktı.

Gavin'le ilgili, özellikle de çocuğuyla ilgili düşüncelerine sık sık eşlik eden melankolik duyguyu bir kenara itti. Bir zamanlar herhangi bir çocuğunun onun DNA'sını da içereceğini düşünmüştü. Ama kaderin başka fikirleri vardı ve açgözlü kardeşi de öyle. Zach'i suçlamak onun varsayılan savunma mekanizmasıydı ve ilk günden beri bunu açıkça belirtmişti

Gavin'i istediğini biliyordu ama gerçekçi yanı, Gavin'in bu ilişki için olgunlaşmış olması gerektiğini ve ilişkiye onun kadar yatırım yapmadığını da biliyordu. Gavin ikinci buluşmalarından itibaren kendi deyimiyle akışkan cinselliği konusunda açık davranmıştı. Kız bunu hiç düşünmemişti. Eğer birlikte olmaları gerekiyorsa, onu çalmaya çalışan kişinin cinselliğinin ne olduğu önemli değildi. Onu güldürmekte ve özel hissettirmekte iyiydi. Sadece onu kendisine aşık etmekte bu kadar iyi olmamasını diliyordu.

Kocasının ilk randevuları boyunca tüm bu acıklı hikayeyi dinlemiş olması kendi kocasının bir kanıtıydı. Kadın içmiş, konuşmuş, daha çok içmiş, daha çok konuşmuş ve sonra kocasının ceketine sarılıp hıçkıra hıçkıra ağlamış ve 'onun için yeterli olmadığımı' iddia etmişti.

Daryl onun dikkatini çekerek, "Sanırım onun için yeterince erkek olmadığını söylemek istiyorsun," dedi.

Hayatının aşkını ağabeyine kaptırmaktan duyduğu üzüntüyü paylaşmış, o da sabırla dinlemiş ve ona selpak vermişti.

Adam ona ikinci kez çıkma teklif ettiğinde şok olmuştu.

"Ne? On dört yaşımdayken yaşadığım ayrılık hikayeme hiç girmedik ve bunu dinlemelisin.

Güldü ve kabul etti.

Ne o zaman ne de o zamandan beri Daryl'a söylemediği şey, yeterli olmama duygusunun onun için yeni bir şey olmadığıydı. Gavin'in ona karşı davranışları, hatırlayabildiği kadarıyla annesinden aldığı bu duyguyu daha da pekiştirmişti.

Bu gerçeğin dürüstçe kabul edilmesine bir de suçluluk duygusu eşlik etti. Hiçbir şekilde, hiçbir biçimde ihmal edilmemişti. Herkesin standartlarına göre, annesi hepsine harika bir ebeveynlik yapmıştı. Duygusal sorunlarına rağmen, her zaman iyi giydirilmiş, iyi beslenmiş ve duygusal bakım ya da etkileşimden yoksun bırakılmamışlardı. Her galibiyete ya da küçük zafere katılmış, alkışlamış ve tebrik etmişti. Her kayıp ve hayal kırıklığı için üzülmüştü. Çocuklarının ilk annesi o olmuştu.

Her veli gecesinde sıraya giren ve her spor gününde en yüksek sesle bağıran kişi.

Dikkatinin dağıldığı anlardı. Annesini, gözlerinde uzaklara bakan, neredeyse daha fazlasını arzulayan bir bakışla boşluğa bakarken yakaladığı sayısız an. Rachel'ın en eski anılarından biri, annesini ortaokulun kapısında beklerken göremeyince paniğe kapılmasıydı. Zach, ortada olmayan ebeveynlerini umursamadan futbol topuna vurmaya devam etmişti ama annesini okulun diğer girişinde, daha büyük çocukların girişinde görmüştü; gözleri hevesle yanından geçen genç kalabalığı tarıyordu. Rachel'ın dikkatini çekmek için üç kez araması gerekmişti. Aceleyle doğru kapıya gitmiş ve kendi şaşkınlığına gülmüştü. Rachel, annesinin o gece yemekte babasına olayı anlatmasını beklemişti ama hikâye hiç gelmemişti. Bunu her zaman hatırlaması ne tuhaftı.

İki şeye şaşırarak bardağına uzandı: içeceği artık soğuktu ve gözyaşları yanaklarından süzülüyordu. Ailesinin her bir ferdini özleyecekti ama hayatı boyunca aklından çıkmayan o soruyu annesine sorma fırsatını da kaçıracaktı.

Neden yeterli olmamıştı?

Sonunda duyguyu hissedebiliyordu: havada asılı duruyor, bekliyor, düşmeyi bekleyen bir çığ gibi onu takip ediyordu. Oradaydı. Tehdit ediciydi. Çok yakındı.

Mia'ya geri dönmek zorundaydı.

Gözyaşları görüşünü bulanıklaştırmaya başladığında ayağa kalktı. Sandalyenin ayağı metal masaya takıldı ve tökezledi ama gürültü yoldan geçenlerin dikkatini çekince kendini toparladı.

Onların bakışlarından kurtulmak için hızla uzaklaştı.

İki Labrador köpeğini gezdiren bir adamdan kaçmak için kaldırımın kenarına doğru ilerlerken gözyaşlarını sildi.

Trafik ışıklarının yeşile döndüğünü görmedi. Kavşağa doğru hızla gelen kamyonu görmedi. Ve onu yola iten eli de görmedi.

OceanofPDF.com

KIRK YEDİ

"Helen Daynes ne halt saklamaya çalışıyordu? Reece Porter'ın evine doğru giderlerken Kim sordu.

Penn onlara daha önce adamın DNA örneği vermeyi reddettiğini söylemişti ve şimdi Kim bunun nedenini merak ediyordu. Arama emri çoktan çıkarılmıştı ve bu sayede günün diğer r e d d e d i c i s i Warren'dan DNA örneği talep edebileceklerdi, çünkü ellerinde somut bir bağlantı vardı. Reece Porter için böyle bir şey yapamazlardı. Komşu ve ara sıra tamirci olması onlara ağzının etrafında bir çubuk döndürme hakkı vermiyordu. Bu kadar gevşek parametrelerle ülkenin yarısını test edebilirlerdi.

Reece Porter'ın reddetmiş olması, onun DNA'sını daha da çok istemesine neden olmuştu. Bir suç mahalline girme konusundaki cüretkârlığı göz önüne alındığında, adamın daha önceden tanınmıyor olmasına şaşırmıştı ama isim kontrolünde bir şey çıkmamıştı.

"Yani, terapisti kimseye zarar vermediğini söyledi, yani birini öldürmüş gibi değil.

Leanne arkadan, 'Ölüm her zaman yapabileceğin en kötü şey değildir,' dedi.

Kim, "Tanrım, bir dahaki sefere bir uyarı," dedi. Kadın iki gündür kendi isteğiyle konuşmamıştı.

Kim bekledi.

Sessizlik.

"Detaylandırmak

ister misin?"

"Hayır.

'Oh, hadi ama. Değişiklik olsun diye polis memuru rolünü

dene.' "Hayır ve siktir git.

Bryant kahkahasını öksürüğe çevirdi, bu da transfer olmanın sağ

tarafıydı. "Ölüm nasıl en kötüsü olmaz?" diye sordu Kim.

"Ölüm, vicdan tarafından değil ama kanun tarafından

cezalandırılabilecek en kötü suçtur. "Siktir git, Leanne. Fazla

konuşmaman muhtemelen iyi olur. Biz de

deşifre etmekten başka bir şey

yapılmadı-' 'Tamam,

basitleştirmeme izin verin.

'Evet, oraya geri dönmeme ve o küçümseyici ses tonunu-'

"Şef," diye uyardı

Bryant. Kim nefes aldı.

Leanne devam etti. "Bir polis memuru gibi

düşünüyorsun. "Senin sorunlarından biri değil, değil

mi?" diye takıldı.

'Öldürmek her zaman yapabileceğiniz en kötü şey değildir. Örneğin, merhamet öldürmek. Öfke, nefret, çılgınlık yoktur. Birinin ölmesine yardımcı oluyorsunuz. Bu merhametlidir. Acıyı uzatmaz. Tüm söylediğim bu.'

Bryant son adayı geçip Pedmore'a doğru giderken düşünceli görünüyordu "Biliyor musun Leanne, bu bana üniversitede çıktığım bir kızı hatırlattı.

'Tanrım, Bryant, senin geçmiş gün hikayelerinden biri değil. Şerefe, Leanne.'

"Rica ederim.

"Bekle, beni dinle," diye ısrar etti, hafızası berraklaşmaya başlamıştı. "Adı Becca'ydı.

"Gereksiz.

"Sosyoloji okuyordu ve-
'Daha da gereksiz,' dedi Kim, yaşama isteğini kaybederek.

"Sekiz yaşında vejetaryen olmuştu. Tabağına et konsa çığlık çığlığa evi yıkardı.

'Evet, hayvanları öldürmek tartışmalı bir konu-'

"Onu rahatsız eden ölüm değildi," diye devam etti Bryant. "İtirazının Galler'e yapılan bir aile tatilinden geldiğini ve yolculuğun büyük bir kısmında koyun taşıyan bir kamyonun arkasında olduklarını söyledi. Nereye gittiklerini biliyordu ve hayvanların gözlerinde korku gördüğüne yemin ediyordu. Tarafı olamayacağı şey buydu: bu kadar korkuya yol açan bir şeyi talep etmekten sorumlu olmak. "Sorun ölüm değildi.

Bryant, Porter'ların evinin garaj yoluna girdiğinde Leanne, "Ben de aynen öyle düşünüyorum," dedi.

"İkiniz de aynı şeyi söylemiş olamazsınız, ama tamam, demek istediğinizi anladım.

Bryant arabayı durdurdu ve dikiz aynasına baktı. Eğer sessiz bir beşlik çakmak mümkünse, bunu az önce yapmışlardı.

İnledi ve arabadan indi.

Evin kapısı o ulaşmadan önce açılmıştı.

Della Porter ellerini kavuşturmuş, ayakta duruyordu. Diz hizasında bir etek, beyaz bir gömlek ve Kim'in hiç anlamadığı bir şekilde omuzlarına dökülmüş pembe bir hırka giymişti. "Ya giy ya da giyme" onun sloganıydı.

"İçeri gelmiyorsunuz, Müfettiş," dedi soğuk bir

şekilde. "Nedenini sorabilir miyim...?

'Yanlış bir şey yapmadığı halde oğlumuzu taciz ediyorsunuz. Size bildiğimiz her şeyi anlattık ve siz şimdi Reece'i suçluyorsunuz-'

"Bir dakika bekleyin Bayan Porter," diye araya girdi Kim. 'Kimse Reece'i bir şeyle suçlamadı ve eğer suçlasaydık, bu olay yerini tahrif etmek olurdu.

Della'nın ağzı gevşedi.

"Onu nerede bulduğumuzu sana söylemedi mi?

Della hiçbir şey söylemedi ama kenara da çekilmedi. Peki, eğer bu konuşmayı kapının eşiğinde yapmak istiyorsa, onun için sorun yoktu.

"Rosalind Daynes'in yatağının altında saklanırken bulundu, olay yeri hala aktif bir suç mahalliydi. Henüz herhangi bir suçla itham edilmedi-'

Kim'in söylediklerini duymazdan gelerek, 'Yanlış bir şey yapmadı,' dedi.

"Ayrıca Rozzie'yi oldukça iyi tanıyor gibi görünüyordu, bize söylediği yerden yangını görmüş olamayacağından bahsetmiyorum bile Bayan Porter, bu yüzden şu anda onu elemek için sadece bir DNA örneği istediğimiz için şanslı.

Ve bunun tek nedeni onun cinayeti işleyecek IQ'ya sahip olduğundan emin olmamasıydı.

'Sizler bunu herhangi birinin üzerine yıkmaya çalışacaksınız. Belki Rosalind'den hoşlanıyordu ama bu şu anlama gelmez-'

"Ona karşı bir şeyler hissettiğini itiraf mı ediyorsun? Kim sordu.

Della Porter ne söylediğinin farkına vararak renk değiştirdi. "Hayır, demek istediğim... tabii ki ona karşı bir şeyler hissetmiş olması bunun bir yere varacağı anlamına gelmez.

'İşte tam da bu yüzden onu elemek istiyoruz ve az önce bize anlattıklarınızı göz önüne alırsak, sanırım bunu yapacak bir yargıç bulabiliriz-'

"O masum.

Kim, yargıç kelimesinin onu ürküttüğünü söyleyebilirdi. Şimdi rayların üzerindeydi.

Telefonu çalmaya başladığında, "Yarın sabah dokuzda, Bayan Porter, yoksa arama emriyle geri döneceğiz," dedi. Arayan Stacey'di.

Parmağı düğmenin üzerinde gezindi.

"Umarım onun oğluna da aynı dikkatle bakıyorsunuzdur.

Telefonun çalmasına izin verdi.

"Peki bunu neden yapayım Bayan Porter?" diye sordu.

"Çünkü belli ki ailesine bir konuda kızgındı. "Peki bunu nereden biliyorsunuz?

Konuşmayan komşulara göre Dayne'lerin işleriyle ilgili pek çok şey biliyordu.

'Çünkü Cumartesi öğleden sonra giderken neredeyse beni yoldan çıkarıyordu. "Deli gibi araba kullanıyordu. "Saat

kaçta?

Omuz silkti. "Öğleden sonra.

Cinayet işlenmeden yaklaşık on iki saat önce.

Kim başıyla onaylayarak döndü ve arabaya doğru y ü r ü d ü .

Telefonu tekrar çaldı.

"Devam et, Stace.

Stacey telaşla konuşurken Kim dikkatle dinledi.

"Kahretsin," dedi ve aramayı sonlandırdı.

Meslektaşına döndü. "Bryant, hemen Russells Hall'a gitmemiz gerekiyor.

OceanofPDF.com

KIRK SEKİZ

Symes küçük tutsaklarını görünce, "Ah, çok şükür," dedi. Birbirlerini tanımıyorlardı ama ya ısınmak ya da rahat etmek için bir araya toplanmışlardı. Hangisi olduğundan emin değildi.

Onu gören genç kız gözyaşlarına boğuldu ve yüzünü Emma'nın koluna sakladı.

Chloe'yi daha önce getirdikten sonra el ve ayak bileklerini birbirine bağlamış ve Emma'yla aynı odaya atmış, sonra da kapıları kilitleyip tekrar çıkmıştı.

Kasabaya doğru geri dönmüş ve bir köy dükkânının çeyrek mil uzağına park ettikten sonra birkaç küçük alışveriş yapmak için yolun geri kalanını yürümüştü.

Gideli iki saatten fazla olmamıştı ve ikisi çoktan sıkı dost olmuşlardı.

Onların dehşeti karşısında

gülümsedi. Mükemmel.

Kaltağın vidalarını biraz daha sıkmanın zamanı gelmişti.

Edna'nın cüzdanından aldığı parayla Tesco'dan aldığı ankesörlü telefonu çıkardı. Ah, Edna, vermeye devam eden hediye. Görüntüsünün mağazanın etrafındaki güvenlik kameralarına yakalanacağını biliyordu ama

dikkatleri üzerine çekmeden hızlı ve etkili bir şekilde alışverişini yapmıştı. Beş dakikadan kısa bir süre içinde içeri girip çıkmıştı.

10 sterlinlik SIM kart çoktan takılmıştı ve içeride geçirdiği süre boyunca telefonlar uzun bir yol kat etmiş olsa da, sadece iki şey yapmak için ona ihtiyacı vardı.

Telefonu hazırladı ve kendini hazırladı.

'Tamam kızlar, korktuğunuzu biliyorum ve korkmakta haklısınız. Ailenizi bir daha asla göremeyeceksiniz.

İki kız da gözyaşlarına

boğuldu. Basın kaydı.

"Annemi istiyorum.

Çığlık at.

"Anne... Anne... Anne. Hıçkırıklar.

"Lütfen gitmemize izin

verin. Hıçkırıklar.

"Korkuyorum.

Bu beklediğinden çok daha iyiydi.

Sözsüzce ayağını kaldırdı ve küçük kızın dizinin üzerinde gezdirdi. Kız gözlerinde parlayan dehşetle onu izledi. Ayağının ucuyla kızın bacağının yan tarafına dokundu.

Çığlık attı. "Bana zarar verme. Bana zarar vermeyin.'

İkisinin korku dolu ağlamalarını ve yalvarışlarını birkaç saniye daha kaydetti.

"Lütfen eve gitmemize izin verin," dedi

büyük kız. Son düğmesine bastı.

'Teşekkürler kızlar. Çok iyi bir performanstı.'

Bu gerçekten çok iyi olmalı.

OceanofPDF.com

KIRK DOKUZ

Kim, Russells Hall Hastanesi'nin A&E bölümüne girerken kendisini kimin izlediğini umursamıyordu. Symes tam önüne fırlamış olsaydı, onu yolundan çekip atabileceğinden emindi.

Bekleme alanındaki yürüyen yaralılara hızlı bir bakış Daynes ailesinin hiçbir üyesinin orada olmadığını doğruladı.

Kahretsin, bu hiç iyi değildi.

"Rachel Daynes... Hewitt," diye düzeltti Kim kimliğini kaldırırken.

Kadın bir bilgisayara girmeye başladı.

Kim, parmaklarını masaya vurarak, 'Yakın zamanda bir vur-kaç olayı,' diye açıkladı. 'Ben... Bekle... sistem...'

"Ailesi nerede? Kim sordu.

"Üzgünüm... Emin değilim...

"B o ş ver," dedi Kim, kadına cevap verme şansı tanımadığını fark ederek.

Çift kapıdan geçerek kabinlere giden koridora yöneldi. Bir hemşire ona yaklaştı.

"Rachel Hewitt?" dedi, hâlâ elinde tuttuğu kimliği göstererek.

Hemşire beyaz tahtaya bir göz attı ve yıldırım hızıyla bilgi çıkardı.

"Benimle gel.

Kim onu perdeli bölmelerin ötesinde, üzerinde 'Özel' yazan bir kapıya kadar takip etti.

Kapıyı açtı ve üç çift göz beklenti içinde Kim'e baktı.

Hemşire başını salladı ve Bryant'ın arkasından kapıyı kapattı. Kim, Leanne'i tam olarak nerede kaybettiklerinden emin değildi ve bu pek de umurunda değildi.

"O nasıl? Zach başını tekrar ellerinin arasına bırakırken Kim sordu. Gavin bakışlarını pencereye çevirdi.

Daryl boş ve yorgun gözlerini ona çevirdi. "Şu anda ameliyatta. Kanamayı durdurmaya çalışıyorlar.

"Ne oldu?" diye sordu, onun yanına oturarak.

Omuz silkti. 'Hâlâ anlamaya çalışıyorum. Polisten bir kazaya karıştığını ve buraya gelmek üzere olduğunu söyleyen bir telefon aldım. Zach'i aradım, o da onu birkaç kez aramaya çalıştıklarını söyledi. Mia'yı anneme bırakıp doğruca buraya geldiler. Zaten ameliyattaydı, sonra polis geldi, ama bu iyi bir şey, değil mi? Onu bu kadar çabuk ameliyata almaları? Yani, iyileşecek, değil mi?'

"Karınız çok güçlü bir kadına benziyor," dedi Kim, adamın koluna hafifçe dokunarak. Adamdan hoşlanmıyordu ama belli ki adam şoka girmişti.

"Peki polis ne dedi? Kim sordu.

"İçki içip içmediğini sordular. İzleyenler onun her yerde tökezlediğini söyledi. Sanki anlam veremediği şey buymuş gibi kaşlarını çattı. "O asla içki içmezdi. Alkolün tadını bile sevmezdi. Yemek yaparken bile.

Kim, Gavin'in neredeyse belli belirsiz başını sallayarak onayladığını gördü. "Kafe sahibi ona sadece iki latte ikram etti.

"Hiç uyuşturucu kullanıyor mu? Kim sordu.

"Asla," dedi Daryl. 'Mia'ya hamile kalana kadar sigara içti. Benim haberim olmadan arada bir gizlice içiyormuş,' dedi.

dedi, yüzünde sevecen bir gülümsemenin oluşmasına izin vererek. Orada olduğunu fark ettiği anda kayboldu.

"Onunla tanışmalıydım. O beni aradı...'

Hem Zach hem de Gavin ona bakarken sözleri kesildi.

Biraz huzur ve sessizlik istiyordu ama aynı zamanda kocasıyla da biraz vakit geçirmek istiyordu.

'Dışarı çıkamadım... Çalışıyordum...'

"Lanet olası iş," diye tükürdü Zach. 'Onunla tanışamayacak kadar meşguldün çünkü lanet olası aile işinde çalışıyordun.

Kim son üç kelimedeki alaycı ifadeyi duydu.

Kocasıyla göz göze gelmeye çalışan Gavin de öyle

yaptı. "Bu senin lanet olası ailen bile değil.

"Zach," diye uyardı Gavin.

Kim, Daryl'ın yüzünde beliren acıyı sertleşmeden önce gördü.

'Ne kadar çabalarsan çabala, asla istediğin kadar bu ailenin bir parçası olamayacaksın. Sen kan bağından değilsin ve eğer gerçeği istiyorsan, ailem sana sadece-'

"Zach," diye sertçe uyardı Gavin, görünüşe göre adamın karısının ameliyat masasında yaşam savaşı verdiğini hatırlayan tek kişi oydu.

"Doğru," diye mırıldandı Zach, son sözü söylemeye kararlıydı.

Daryl'ın gürleyen yüz ifadesi buna izin vermeyeceğini gösteriyordu.

'Belki de işle biraz daha ilgili olsaydın, baban bunu yapmak zorunda kalmazdı-'

'Gerçekten şansım olmadı, değil mi? Daha Rachel'la koridorda yürümeden önce onu kokluyordun. Gerçekten çekici bir aday gibi görünmüş olmalı.'

"Bu ne cüret! Daryl renkten renge girerek patladı.

Gavin yenilgiyi kabul etmiş ve bakışlarını pencereye çevirmişti.

Kim elini kaldırarak, "Lütfen," dedi. 'Eminim Rachel'ın şu anda onun için güçlü olmana ihtiyacı vardır. Küçük Mia'dan bahsetmiyorum bile.

Her iki adam da birbirlerine nefret dolu bir bakış fırlattı. Birbirlerine söylemek istedikleri daha çok şey vardı ama neyse ki şimdilik onun sözlerine kulak asmadılar.

Kim yapabileceği çok az şey olduğunu biliyordu. Şu anda, bu bir bekleme oyunuydu.

Della Porter ile yaptığı sohbetin ardından Zach'e soracak soruları vardı ama şimdi sırası değildi.

'Zach, sabah ilk iş seni görmeye gelebilir miyiz? Sadece bir iki soru.'

"Ne hakkında?" diye sordu kaşlarını çatarak.

"Anne babanızı ölmeden önce en son ne zaman gördüğünüzle ilgili. "Sormaktan çekinmeyin, Müfettiş.

"Sorun değil. Sabah uğrarız.'

'Lütfen, sorun. Canavarı ne kadar çabuk yakalarsanız, hepimiz o kadar iyi uyuruz.

"Anladığımız kadarıyla, onlardan önceki öğleden sonra ailenizi ziyaret etmişsiniz-

"O gün orada mıydın? Gavin başını pencereden çevirip sordu.

Kocasına nereye gittiğini söylememişti. Alışılmadık bir şey değildi ama neden o zamandan beri bundan bahsetmemişti? Ya Gavin'e ya da onlara?

Daryl izlemiyordu bile. Gözleri kapıya sabitlenmişti. "O gün neden ziyarete geldiğinizi bize anlatabilir misiniz?

Gözlerini odanın içinde gezdirdi. 'Şey... belki de bu konuşmayı yarın yapmalıyız. Şu anda odaklanamıyorum.

Bryant'ın ani dönüşü karşısında onunla göz göze geldi ama bu şartlar altında onu zorlayamazdı.

'Tamam, önce seninle görüşeceğiz...' Kapı açıldığında sözleri yarım kaldı.

Hâlâ önlük giymiş ve maskesini kafasına geçirmiş bir cerrah odaya girdi. Kapıyı arkasından kapattı ve maskeyi tamamen çıkardı.

Yüzündeki ciddi ifade daha ağzını açmadan her şeyi anlatıyordu.

'Üzgünüm ama yapabileceğimiz bir şey yoktu. Rachel'ı kaybettik on beş dakikalar önce. Çok özür dilerim.'

Odayı şaşkın bir sessizlik kapladı. Sanki bu olası sonuç hiçbirinin aklına gelmemiş gibiydi.

Bryant'a baktı, o da başıyla onayladı. Gitmeliler.

Onlar aile değildi. Bu insanların kendilerini daha iyi hissetmelerine yardımcı olmak için sunabilecekleri hiçbir şey yoktu. İlk düşünceleri Mia içindi. Annesini hiç tanımayacak olan küçük bir kız.

Daryl'dan bir hıçkırık sesi gelirken telefonunun arka cebinde titrediğini hissetti. Gavin çoktan Zach'i kollarının arasına almıştı.

Bryant kapıya doğru ilerleyerek, "Sizi biraz yalnız bırakalım," dedi.

Odanın sessizliğinden A&E bölümündeki hareketliliğe doğru adım attılar.

Telefonunu çıkardı ve kaşlarını çattı.

"Efendim?" diye cevap verdi, sesi bastırmak için boştaki

kulağını kapattı. "Neredesin Stone? Woody sordu.

Gözlerini devirdi. Leanne yine masal mı anlatıyordu? "Russells

Hall, ve anlatmamın nedeni-

"Daha sessiz bir yere git.

Bekleme alanından geçip binadan çıkarken telefonu kulağına götürdü.

Bryant yakınında dururken, "Devam et," dedi. Leanne'i otuz adım öteden görebiliyordu ve daha da önemlisi Leanne de onu görebiliyordu. Patronunu ispiyonladığı için kadına iğrenç bir bakış attı.

Konuşmadan önce onun nefes alışını duydu. "Bryant orada mı?"

"Kimi istiyorsun, onu mu beni mi?

"İkisi de - beni hoparlöre ver.

Leanne onlara katılırken, "Tamamdır," dedi. Kızın şaşkın ifadesi Kim'e bunun kendisiyle bir ilgisi olmadığını söylüyordu.

"Size söyleyeceklerime tepki vermeyeceğinizden emin olmam gerekiyor.

"Rachel Hewitt daha yeni öldü, efendim, yani şans sizden yana değil.

"Nasıl olsa yakında öğreneceksiniz ama Symes'in başka bir kızı daha kaçırdığı anlaşılıyor.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" diye patladı. "Bunu yapmayı nasıl başardı?

"Okula yaklaşırken yaklaşık yetmiş veli tarafından görüldüğü için çok az dikkat ve özen göstererek güpegündüz altı yaşındaki bir çocuğu kaçırdı.

Kim başını salladı ve en az kendisi kadar dehşete düşmüş olan Bryant ve Leanne'e baktı.

"West Midlands CID'nin yarısı onu ararken bu nasıl mümkün olabilir?

"Yapılabilecek her şey yapılıyor, Stone.

'Yeterince iyi yapılmıyor efendim,' diye tükürdü. 'Seyahat yönü neydi? Ne tür bir araba kullanıyordu? Kamera kayıtları ne kadar acilen inceleniyor? Ne zaman-'

'Stone, ilk talimatım hâlâ geçerli. Bu işe karışmayacaksınız ve aptalca bir şey yapmamanız için iki meslektaşınızı görevlendiriyorum.

"İstediği benim," dedi, o küçük kızların yaşadığı korkuyu düşünmemeye çalışarak. 'Bütün bunları benim için yapıyor. Onu durdurmak zorundayım.

"Emrim geçerlidir ve eğer bu emre uymazsanız, aktif görevden alınacaksınız.

Aramayı sonlandırdı ve Kim'in içinden lanet telefonu otoparkın öbür ucuna fırlatmak geldi.

"Cidden hiçbir şey yapmadan durmamı bekleyemez, değil mi?" diye sordu. 'Woody'nin bana talimatlar verdiği ama gerçekten yapmamı istediği zamanlar oluyor-'

Bryant başını sallayarak, "Şimdi o zamanlardan biri değil, şef," dedi. 'Talimatında kesinlikle hiçbir nüans tespit edilmedi.

"Lanet olsun," dedi ve arabaya doğru yürümeye başladı. Bütün gün etrafı dinlemişlerdi ve bir çocuğun cesedinin bulunduğuna dair bir haber gelmemişti. Adamın ilkini öldürüp ikincisini alacağını düşünmüştü. Ama şimdi ikisi de elindeydi.

Symes'ın ne yaptığını çok iyi biliyordu ve bu onu iliklerine kadar ürpertti. Olay yerini yeniden yaratmaya çalışıyordu.

OceanofPDF.com

ELLİ

Edna Trevin her nefesinin son nefesi olması için dua etti.

Sandalyeye ne kadar zamandır bağlı olduğunu bilmiyordu. Haftalar gibi gelmişti ama saatler de olabilirdi. Tek bildiği artritik eklemlerini parçalayan acının dayanılmaz olduğuydu. Mide bulantısı midesinde yükselmeye devam ediyor, safra boğazının arkasını yakıyordu ama ortaya çıkacak bir şey yoktu. Yemek yemeyeli günler, bir şey içmeyeli de neredeyse o kadar uzun zaman olmuştu sanki. Adamın başını geriye doğru çekip ağzına bir şeyler döktüğünü hatırlıyordu ama boğazından aşağıya doğru itilen gelgit dalgası gibi hissettiren ani güç karşısında öğürmüştü. Utanç içinde, geceliğine sıçrayıp diğer lekelere katıldığında herhangi bir sıvının aşağı indiğinden emin olmadığını düşündü.

Gözlerini açmak için harcadığı çaba çok büyüktü ve zaten bakmak da istemiyordu. Tuvaletin yokluğunda vücudunun ne yapmak zorunda kaldığını biliyordu ve kendisini yüzüstü bıraktığı için ondan nefret ediyordu. Karşı koymak istemişti. Kendini kurtarmak için bir plan yapmak istemişti ama kendi dışkısının içine oturmaya zorlandığı andan itibaren ruhu kırılmıştı ve öleceğini biliyordu.

Kendine geldiği andan itibaren adamın kendisinden ne istediğini anlamaya çalışmıştı. Barbra bir banka açması için ısrar ettiğinden, ona az miktardaki ev parasını nerede tuttuğunu söylemişti.

hesap. Parayı ceplerine doldurmuş ama mücevherlerle ilgili talimatını görmezden gelmişti. Adamın kendisinden yiyecek ve yatacak bir yer dışında hiçbir şey istemediğini ve bunların da hayatta olmasına bağlı olmadığını hemen anladı.

İlk başta, Çarşamba günü kızından gelecek telefona kadar hayatta kalmaya odaklanmıştı ama elbette Barbra telefon etmeyecekti. Neden tek çocuğu, yaşlı kayınvalidesinden 'geçinmek için' para alarak son yirmi yılını kötü bir şekilde geçiren işe yaramaz kocasına daha fazla para bırakmayacağı için şimdi küsmeyi seçmişti?

Barbra'nın, Dennis'in biraz güneşe ihtiyacı olduğu için İspanya'da iki haftalık bir tatil için iki bin poundluk son talebine kesin bir hayır cevabı vermişti. Kızı evini kaybetmenin eşiğinde ya da başka bir mali sıkıntıyla karşı karşıya olsaydı, bu parayı seve seve verirdi ama tembel tembel dolaşan bu adama yirmi yıldır çalışmadığı bir tatili hediye etmek için değil.

O sırada kızgın olmasına rağmen, bu kızgınlık geçip gitmişti. Şimdi çok önemsiz görünüyordu. Sadece paraydı ve verecek parası vardı. Ama Barbra huysuzlanmış ve günlerce onu kontrol etmemişti.

İçini bir hüzün dalgası kapladı. Barbra iyi bir kızdı. Cesedi bulunduğunda yaptığı şey yüzünden kendini çok kötü hissedecekti. Bu suçluluk duygusunu taşıyacaktı ve Edna bunu istemiyordu.

İçini bir pişmanlık dalgası kapladı ve bu duygu kendisi için değildi.

Hayatının tükenmekte olduğunu hissedebiliyordu. Nefes alış verişi sığlaşmaya başlamıştı. Vücudu pes etmek istiyordu ve artık buna karşı koyamıyordu.

Karanlık yaklaşırken, zihninden doğrudan Tanrı'ya son bir yakarışta bulundu.

Lütfen kızımın beni bulmasına izin verme.

OceanofPDF.com

ELLİ BİR

DCI Woodward'ın imleci, saat 18.45'te başlayacak olan Zoom toplantı davetinin bağlantısı üzerinde gezindi.

Patronunu yirmi dakika boyunca taciz ettikten sonra Brierley Hill'deki gün sonu brifingine girmesine izin verilmişti. Şahsen katılma talebi, fiziksel varlığının ekip tarafından Symes'ın yakalanması ve çifte kaçırma ortak operasyonunu yürüten DCI'ın otoritesini zayıflattığı şeklinde algılanması ihtimaline karşı reddedilmişti.

Kendi ekibinin üyeleri gibi o da bazen etkili polisliğin önüne geçen siyasi oyunlara içerliyordu ama ekibi buna katlanmak zorunda kalmasın diye katlandığını düşünmek hoşuna gidiyordu.

Dijital saat 6.45'i gösterdi ve kendisini doğrudan olay odasına götüren bağlantıya bastı.

Monitör odanın tepesine yerleştirilmişti ve ona sahnenin uzun bir görüntüsünü veriyordu. Alan memurlar ve masalarla doluydu ve ekiplerin net sınırlarını görebiliyordu. Brierley Hill ekibi masalarda ya da masaların üzerinde oturuyordu ve arama ekibi uzak köşede toplu halde toplanmıştı.

Odanın ortasından DCI Walsh, "Bize katıldığınız için teşekkürler DCI Woodward," dedi. "Zor bir gün oldu.

Her iki kamptan da bir onay mırıltısı yükseldi.

'Tamam, önce olay ekibi. Devam et, Burns.'

Siyah pantolon ve beyaz gömlek giyen bir adam öne çıktı.

"Hepinizin bildiği gibi Symes bu öğleden sonra altı yaşındaki Chloe Jordan'ı Colley Lane'deki bir okuldan kaçırdı. Hareketi kaotik ve çaresizdi - kaldırımlardan geçti, yolun ortasında durdu ve gizlilik için hiçbir çaba sarf etmedi.

Woody bu değerlendirmeye katılmadı. Her şey planlanmıştı. Sürpriz unsurunu kullanarak kaos yaratmış ve bu da ona kaçma fırsatı vermişti.

"Dürtülerini beslemek için hatalar yapıyor. Çatlıyor, bu yüzden ona baskı yapan bir şeyler yapıyor olmalıyız. Ona çok yaklaştık, bunu biliyorum.

Woody adamın sesindeki inancın aksine umudu sadece kendisinin mi duyduğunu merak etti.

Yarın yeniden başlayacağız. Konuştuğumuz her tanıkla yeniden görüşeceğiz, tüm kamera kayıtlarını tekrar inceleyeceğiz. Onu ortaya çıkarmak için ısrarcı olacağız.

Alaycı bir adam bunun bir sonraki adımda nereye gideceğini bilmemekten kaynaklanan bir eylem olduğunu düşünebilirdi.

Midesini bir endişe dalgası sararken hiçbir şey söylemedi. Operasyon ekibinin daha önce attıkları adımları tekrarlamak yerine yaratıcı planlar, zekice fikirler, inisiyatif ve tutkuyla dolu olmasını umuyordu.

"İlk kızın, Emma Bunting'in öldüğünden şüpheleniyoruz. Onunla ne isterse yaptığını ve yetmediğini düşünüyoruz. Onun yerine Chloe Jordan'ı aldı ve biz onu yakalayana kadar kızları almaya devam edecek.

DCI Walsh başıyla onayladı. "Sapık bir alemde. Woody

kaşlarını çatarak, "O bir sapık değil," diye araya girdi.

'Tabii ki öyle. Küçük kızları götürüyor.'

"Onları dövmek, kemiklerini kırmak için. Symes başka bir yönden hasta. O bir pedofil değil.'

"Tamam, teşekkürler, DCI Woodward.

"DI Stone'a yönelik tehditle ilgili olarak onun faaliyetlerini nasıl koordine ediyorsunuz? Woody sordu.

'Yaptıklarının DI Stone ile bağlantılı olduğundan emin değiliz. Bunu tedavi ediyoruz-'

"Ondan ismiyle bahsetti," diye araya girdi Woody. "Emma'nın annesine onu özellikle sormasını söylemiş," diye önerdi Woody kuşkuyla. Nasıl oluyor da bunu ayrı bir mesele olarak ele alıyorlardı?

"Bunu sadece dikkatimizi dağıtmak için yaptığından

eminiz. "Aranızda bu adamı hiç anlayan var mı?

"Katkılarınız için teşekkürler, DCI Woodward, ama sanırım bundan sonrasını biz halledeceğiz.

Ekran kararmadan önce bir çift mavi pantolon ekrana yaklaştı.

Onu toplantıdan atmışlardı.

Fareyi odanın öbür ucuna fırlattı.

Ve arama ekibinin ne söylediğini bile duymamıştı. Symes iki metre boyunda, kel kafalı ve cam gözlü sağlam yapılı bir adamdı. Fotoğrafı bütün gazeteleri ve haber programlarını süslemişti ama hâlâ nerede olduğuna dair hiçbir ipucu yoktu.

"Lanet olsun," diye küfretti faresini yerden toplarken.

Bir yanı Stone'u hemen telefona çağırmak ve ona verdiği her kısıtlayıcı talimatı geri çekmek istiyordu. Bu her ne kadar cazip olsa da, ilk görevi onun iyiliğini düşünmekti. Onunla bu dava arasındaki engelin kendisi olduğunu ve talimatlarını açıkça belirttiğini biliyordu.

Symes'ın elinde savunmasız iki küçük kız vardı ve açıkçası onları bulmak için Stone'dan daha fazla güvendiği kimse yoktu.

Talimatı verirse, kadının onları bulacağını biliyordu. Bunun

onun hayatına mal olacağını da biliyordu.

OceanofPDF.com

ELLİ İKİ

Bryant sokağına girdiğinde saat yediyi geçiyordu ve yorgunluk tüm kaslarını ağırlaştırıyordu.

Hastaneden ayrıldıklarından beri tek bir kelime bile etmemişlerdi. Kim'in zihni, ardında bir koca ve küçük bir çocuk bırakarak ölen, genç, hayat dolu, enerjik, hayatının baharında bir kadının görüntüleriyle doluydu. Kim'in içinde Mia'n ı n annesini asla hatırlayamayacak olmasına dair bir hüzün vardı. Kendi annesiyle ilgili tek resmi, başka annelerin insanların anıları.

Rachel'ın ailesinin yok edilmesinden birkaç gün sonra ölümcül bir kaza geçirmesi tesadüf müydü? Muhtemelen ama Kim tesadüfleri hiç önemsememişti. Yarın ekibi dinçleştiğinde bakacaklardı.

Woody'nin araması moralini düzeltmek için hiçbir şey yapmamıştı ve dönüş yolu boyunca internette haber arayıp durmuştu.

Arabadan inerek 'Normal zaman,' dedi.

Bryant başını salladı, bunun sabah 7'de istasyona varmak için 6.45 anlamına geldiğini biliyordu. Bryant kaldırımdan uzaklaşırken Kim durakladı.

Aklı Rachel ve küçük kızda olmasına rağmen beyninde sıra dışı bir şeyler kaydedilmişti.

"Ee... evet, böyle açıkta durmak iyi fikir," dedi Leanne, kapıya doğru ilerlerken.

Kim bir adım attı. Doğru olmayan bir şeyler vardı.

Charlie'nin evi karanlıktaydı, görmek garipti ama nedenini biliyordu. Bir adım daha attı.

Bayan Fowkes henüz çöpünü getirmemişti. Salı akşamları kız kardeşinin evinde kalırdı. Kim onun çöpünü saat on bir civarında getirdiğini duyardı.

Bir adım daha attı.

Bayan Graham'ın verandasının ışığı yanıyordu. Dört çocuğundan sonuncusu eve dönene kadar ışığı hep açık bırakırdı.

"Stone, gerçekten düşünüyorum-

'Tamam, tamam,' dedi ve patikadan aşağı doğru ilerledi.

Sokağında hiçbir şey olmamış, hiçbir uğursuzluk yaşanmamıştı. Sadece kolayca ürküyordu.

Bacakları onu eve taşımakta isteksiz görünüyordu. Bunun nedeninin Leanne'in büyüleyici arkadaşlığında eğlence dolu bir gece daha geçirme ihtimali olduğundan şüpheleniyordu.

Leanne döndü. "Yemin ederim, seni fiziksel olarak yakalayacağım ve-" "Araba," dedi Kim aklına bir resim geldiğinde.

Edna'nın kayalığının önündeki güneş ışıklarını görebiliyordu.

"Araba yolda değil," diye tekrarladı, patikadan geri dönerken. "Kimin arabası? Leanne Kim'in ön kapısını kapatarak seslendi.

Edna'nın. Yıllardır kullanmadı. Gözleri iyi görmüyor. Arabayı yolda tutuyor, böylece orada başka biri varmış gibi görünüyor.

"Ondan kurtulabilir ya da başkasının kullanmasına izin verebilirdi.

"Kesinlikle," diye onayladı Kim, Edna'nın yolunun sonunda durarak.

'Işık yok

Kapıyı açarak, 'hadi' dedi.

Kim siyah kapağı kaldırarak, "Çöp kutusu dolu," dedi. Kim kapıya vurdu. Sertçe.

"Edna," diye seslendi avazı çıktığı kadar.

"Beğenilmek gerçekten umurunda değil, değil mi? Leanne sordu.

'Senin de ilk önceliğin değil, değil mi? Kim karşılık verdi.

Biraz daha vurdu ve bağırdı. Hiçbir şey.

Eski ahşap kapıdaki posta kutusunu iterek açtı.

"Edna, sen... Tanrım," dedi dışkı kokusu ulaştığında.

Onu."Lanet olsun," diye onayladı Leanne koku yayılırken.

Kim bir adım geri çekilerek, 'Bu doğru değil,' dedi. 'Oraya girmeliyiz hemen şimdi.'

"Ara..." Leanne ne söylemek üzere olduğunu fark edince sözlerini yarıda kesti.

"Biz polisiz amına koyayım," diye tersledi Kim. "Şimdi ya bana yardım et ya da yolumdan çekil.

Leanne hiç tereddüt etmedi. "Ne yapmamı istiyorsun?

"Üçe kadar saydığımda, ben aşağıya bir tekme atarken sen ağırlığını yukarıya vereceksin.

"Anladım. Say,' dedi Leanne, pozisyonunu alarak.

"Bir, iki, üç.

İlk denemede kapı çarparak açıldı ve neredeyse koridorda birbirlerinin üzerine düşüyorlardı.

Koku onları yemek odasına yönlendirdi.

İki kadının bakışları, el ve ayak bileklerinden bağlanarak sandalyeye oturtulmuş ve karnına bir eşarp sarılmış olan çelimsiz yaşlı kadına takılınca bir an için felç oldular.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Leanne.

Kim, "Ambulans çağırın," diye talimat vererek kederli manzaraya doğru ilerledi.

Leanne odadan aceleyle çıkarak, "Evi kontrol ederken bunu yapacağım," dedi.

Edna Trevin hiçbir zaman heybetli bir cüsseye sahip olmamıştı ama ruhu bunu fazlasıyla telafi etmişti. Kim'in zihninde taşındıktan kısa bir süre sonrasına ait bir anı canlandı. Mahalleden birkaç çocuk Edna'nın evine birkaç yumurta fırlatmıştı. Kim müdahale etmek üzereyken Edna hortumunu çevirmiş ve onlara birkaç güzel söz söylemişti.

Mutfak çekmecelerinde makas ararken Kim suçluluk duygusunu bastırdı. Onu daha sonra besleyebilirdi. Elinde makasla, idrar ve dışkı kokusunu görmezden geldi ve iki parmağını kadının boynuna götürdü.

"Siktir," diye haykırdı. Eti sıcak olmasına rağmen nabız alamıyordu.

Leanne ortaya çıktı ve cebinden bir çakı çıkardı.

Kim kolları ve gövdeyi serbest bırakırken Leanne ayak bilekleri üzerinde çalıştı.

Kim, kadının hafif ağırlığını sırtına alıp onu yere indirirken nazikçe, "Sorun yok Edna, yanındayım," dedi.

Edna'nın başını geriye yatırdı ve Edna'nın burnunu ve ağzını kapatmak için ağzını indirdi. İki kurtarma nefesi verdi.

"Ne yapabilirim? Kim kompresyona başlarken Leanne sordu.

Kırılgan göğüs kemiğine cesaret edebildiği kadar sert bir şekilde bastırarak, "İndirin onları," dedi.

"Haydi Edna," diye fısıldadı Kim. Kadının savaşacağını biliyordu.

Otuz kompresyondan sonra tekrar iki nefese geçti. Ateşin kaslarını yaktığını hissedebiliyordu. Uzaktan gelen bir siren sesini duyduğunda bile pompalamaya devam etti.

'Durmayacağım, Edna,' diye söz verdi Kim.

Bir kez daha eğildi ve yanağında ılık hava solurken durakladı.

Kim, kadının göğsüne odaklanırken kendi k a l b i n i n de çılgınca attığını duyabiliyordu.

Hafifti ama göğüs duvarı kesinlikle kendi kendine yükselip alçalıyordu.

Kim onun elini tutarak, 'Sorun yok Edna,' dedi. 'Yardım geliyor. İyi olacaksın. Sana bir daha zarar vermeyecek.

O bunları söylerken, iki sağlık görevlisi odaya girdi. Kendilerini karşılayan görüntüye ya da kokuya hiçbir tepki vermediler.

"Onu geri aldınız mı? İki sağlık görevlisi de diz çöküp Edna'yla ilgilenmeye başlarken Leanne sordu.

Erkek sağlık görevlisi Edna'yla sanki bilinci tamamen yerindeymiş gibi konuşmaya başlayınca Kim yoldan çekildi. Ona yaptığı her şeyi ve neden yaptığını anlattı.

Kim telefonunu çıkardı.

"Kimi arıyorsun?

Titreyen parmağı kişi listesini kaydırırken Kim, "Woody," dedi. Symes'ın evinden bir metre uzakta olduğunu fark ettiğinde adrenalin vücudunu terk ediyordu.

"Tamamdır Stone, şimdi bir dakika bekle.

Kim bir kaşını kaldırdı.

"Ambulansı beklerken onu aradım. Symes arama ekibi ve kapı için bir board-up ekibiyle irtibata geçiyor.

Kim, Symes'ı arayan memurların kendi adli tıp teknisyenlerinin onun izini bulmalarına yardımcı olabilecek ipuçlarını arayacağını biliyordu ama güvendiği Mitch'i aramak için yanıp tutuşuyordu. Symes arkasında bir şey bıraktıysa, onu bulacaktı.

Erkek sağlık görevlisi 'Hareket edebilecek kadar stabil,' dedi. "Onu güçlü bir şekilde geri getirmişsiniz," diye ekledi minnettar bir gülümsemeyle. Etrafına bakındı. "Aile mi?

"Hallederiz," dedi Kim. Edna'nın bir kızı olduğundan oldukça emindi.

"Hey, Stone, şuna bak," dedi Leanne, mutfak penceresinin önünde durarak.

Kim onun yanında durdu ve sol tarafa baktı. Yan bahçedeki iki süs ağacının arasından ön kapısı mükemmel bir şekilde görünüyordu.

"Bütün bu süre boyunca bizi izleyebildi mi? Kim sordu.

"Evet, öyle," diye cevap verdi dişlerini sıkarak.

Kim, Leanne'in bunu kaçırdığı için kendini hırpaladığını tahmin ediyordu ama Pazar öğleden sonrasından beri ilk kez Kim, Leanne'in talimatları için minnettardı. Charlie onu almadan önce Barney çoğu sabah evde yalnız olurdu. O şeytani piçin ona acı çektirmek için köpeğine neler yapabileceğini düşündükçe ürperiyordu. Savunmasız, yaşlı bir kadını bu halde bırakmakta bir sakınca görmediyse, Barney'nin kaderini ancak hayal edebilirdi.

'Hey, uyan. Birini çağır,' dedi Leanne, sağlık görevlileri Edna'yı nazikçe arabaya yerleştirirken kapının yanında durarak.

Kim mutfak duvarındaki ev telefonuna doğru yürüdü ve tekrar arama tuşuna bastı. Edna en son kimi aradıysa, onun kim olduğunu biliyor

olmalıydı. "Merhaba.

Kim bu tek kelimede kadının sesindeki soğuk mesafeyi duyabiliyordu.

"Kim bu? Kim sordu.

"Ben Barbra ve annemin evinde ne yapıyorsun? Ses tonu

değişmişti; korkmuş, üzgün, endişeli.

"Barbra, benim adım DI Stone. Yaşıyorum-'

'Annem nerede? O iyi mi? Telefonu ona ver.'

"Ben bir polis memuruyum. Anneniz yaralandı ama durumu stabil ve hastaneye götürülüyor.

Anlamıyorum. Kim...? Ne...?'

"Barbra, lütfen. Her şey daha sonra açıklanacak ama şimdilik hastaneye git ve annenin yanında ol'.

OceanofPDF.com

ELLİ ÜÇ

Kim nihayet duştan çıktığında saat on biri geçiyordu. Edna'nın kızını aradıktan sonra, hastanede Barbra'yla irtibat kuracak olan memurlara bilgi vermişler ve ardından arama ekibiyle irtibat kurmuşlardı.

İlk aradıkları kişi Burns adında biriydi ve sesi oldukça hararetli ve acildi. Memurun peşinden gidip telefonu almamak ve Burns denen bu adama yakın zamanda kafasını kıçından çıkarıp çıkarmayacağını sormamak için kendini zor tuttu.

Woody'nin talimatlarına duyduğu saygıdan dolayı dilini ısırmıştı - sertçe. Bu ilk konuşmadan sonra memurlar zaman çizelgesi ipuçları için kâseleri, tabakları, çanakları saymaya ve evin her santimini aramaya koyuldular. Soruşturmayla ilgili her şeyi bilmek için yanıp tutuşmasına rağmen, patronunun rahatsız edici bulabileceği hiçbir şey yapmamaya dikkat ediyordu. Aciliyetleri ve odaklanmaları etkileşimi davet etmiyordu.

Soyunmadan önce hastaneye yaptığı kısa bir telefon görüşmesi Edna'nın hâlâ hayatta olduğunu ve durumunun stabil olduğunu teyit etmişti. Barbra onun yanındaydı ve bunun için Kim minnettardı.

Merdivenlerden inip yabancı bir hissin içine doğru ilerlerken anne-kız düşüncelerini bir kenara itti. Yemek kokusu.

"Bu da ne böyle?

'Parmak balık sandviçleri ve peynirli cipsler. Yiyecek kileriniz oldukça seyrek,' diye cevap verdi Leanne.

Her nasılsa birkaç haftada bir buzdolabında temel erzaklar beliriyor gibiydi. Charlie'nin ona bakmaya çalışmaktan hoşlandığından şüpheleniyordu.

Leanne'in bir tabağında iki parça taze ekmek arasına sıkıştırılmış balık kroket, ikinci tabağında ise eritilmiş çedar soslu fırın cipsi vardı.

Her ne kadar yanlış olsa da, koku çok

lezzetliydi. "Hmm..." dedi Kim, yaklaşarak.

Leanne iki tabağı da kendisine doğru çekerek, 'İki kişi için yeterli değil,'

dedi. 'Dur bakalım. Benim mutfağımda benim yemeğimi kullanıyorsun

ama ben yiyemiyor muyum?

"Madem öyle diyorsun," diyerek bir bıçak ve ikinci bir tabağa uzandı. Sandviçi ikiye böldü ve peynirli karışımın yarısını yan tabağa kaydırdı.

"Kendinizi evinizde hissedin, ne dersiniz? Kim kahvaltı barının ziyaretçi tarafına oturarak şöyle dedi.

"Son beş yılda seninle tüm ailemle geçirdiğimden daha fazla zaman geçirdiğimi düşünürsek, bu teklifini kabul edeceğim.

"MI5 bu akşam yemeğinizi getirmek için müsait değil mi?

"Dün gece neredeyse komikti, bu gece daha az komik.

Kim sandviçinden bir ısırık alarak, "Yarın bunu bir daha söylemek zorunda kalmamak için Tanrı'ya dua ediyorum," dedi.

"Sen ve ben," dedi Leanne, ağzına bir çift peynirli cips atarak.

Bir araya getirilmiş sandviç çok lezzetliydi, o kadar ki tekrar konuşmadan önce bir ısırık daha aldı.

"Ailenle yakın değil misin? Kim sordu. Birlikte üçüncü gecelerini geçirmek üzereydiler ve bunu sorma hakkını kendinde görüyordu.

"Karmaşık bir durum, bu yüzden yemeye devam edin çünkü önümüzdeki on dakika içinde gücünüze ihtiyacınız olacak.

"Ne için? Kim peynirli bir cips alarak sordu. Bir tane daha almadan önce yığına biraz tuz ekledi.

Leanne sadece omuz silkti ve sandviçinden büyük bir ısırık aldı.

Kim sessizce yemeye devam etti ve Leanne'in tarifi sorduğunda ne kadar güleceğini merak etti. Tarifi tam önünde görebiliyordu. Bir sandviç ve patates kızartmasıydı, ancak elinde talaş gibi kuru, yapış yapış, tatsız bir karmaşa olacaktı. Sandviçi bitirdi, birkaç cips daha aldı ve sonra ellerini silmek için bir parça mutfak rulosu kopardı.

Derin bir nefes aldı ve havanın göğüs kafesini genişletmesine izin verdi. Hiçbir zaman nefes egzersizleri yapan biri olmamıştı ama derin bir nefes, içinde büyümeye çalışan duyguları engellemeye her zaman yardımcı olmuştu.

Kahvaltı barının doğru tarafına doğru ilerleyerek, "Hâlâ kapıları kapattığına inanamıyorum," dedi. Yer değiştirdiler ve Leanne tabağını bar taburesine doğru kaydırdı.

"Edna'yı görüp duruyorum, ona bağlı-

'Ve işte burada, tam zamanında. On dakikanın tamamına ihtiyacın yoktu,' dedi Leanne, kendi ellerini silerek.

"Ne?

"Suçluluk treni. Az önce istasyona yanaştı ve sizin binmenizi bekliyor.

"Tam bir ucube olduğunu biliyorsun, değil mi? Kim açıkladı.

Bu yanıldığım anlamına gelmez. Tam zamanında. On bir buçukta kalkacak demiştim ve beş dakika erken kalktı.

'Duygular saate göre çalışmaz. Zamanı söyleyemezler,' diye tersledi Kim, makineye kahve eklerken. Leanne'i bilmiyordu ama yakın zamanda yatağa gitmeyecekti.

"Aslında öyle sayılır. Ardışık olarak çalışırlar. Suçluluk duygusu hoşgörülü bir duygudur, nadiren doğrudur ve hiçbir amaca hizmet etmez.

'Biliyor musun, senin tarafından insani duygular üzerine ders almak-'

'Bu gece kullandığınız her duygu faydalı oldu. Öfken seni harekete geçirdi; korkun seni bir şeylerin yanlış gittiği konusunda uyardı. İnatçılığınız Edna'yı geri getirene kadar üzerinde çalışmayı bırakmamanız anlamına geliyordu. Sempatiniz sizi onun elini tutmaya itti. Empatiniz kızınızı hastaneye götürdü. Azminiz, yapılabilecek başka bir şey kalmayana kadar orada kalmamızı sağladı.

"Neden hala bu boku dinliyorum ki?

'Eve döndüğünüzden beri temel fiziksel ihtiyaçlarınızı karşıladınız. Bir fincan kahve içtiniz, duş aldınız ve bir sandviç yediniz. Hayatta kalmak. Şimdi ihtiyacınız olmayan kısım geliyor, ancak diğer her şey halledildi, bu yüzden kimseye yardımcı olmayacak bazı gereksiz duyguları keşfedelim.

"Lanet olsun, bir kere başladın mı duramazsın, değil mi?"

"Aklından ne geçiyor?

"Siktir git.

"Beni haklı çıkarıyorsun, Stone.

'Zayıf ve yaşlı bir kadının başına gelenlerden nasıl sorumlu hissetmeyeceğim?

Çünkü bu senin hatan değildi. Symes onu incitti, seni değil ve tüm hikaye bu bile değil, değil mi? Suçluluk duygusunun tamamı bu bile değil. Şimdi kızların yanına gidelim ve partiyi başlatalım.

"Hepsi benim yüzümden.

"Çok mu kibirlisin Stone? Ve bunu yapabildiği için yaptı. İstediği için Edna'ya zarar verdi. Yapmak zorunda değildi. O istedi. İki kızı kaçırdı çünkü onları incitmek istiyordu. Bu onun suçu.'

'Eğer beni aramasaydı, bunların hiçbiri olmazdı-'

"Yine doğru değil, Stone. Symes nefret tarafından bir arada tutuluyor. Eğer siz olmasaydınız, yargıç, savcı ya da kafede ona şeker vermeyi unutan adam olurdu. O insanlara zarar vermek için yaşayan bir adam.

"Psikiyatriste ihtiyacım yok ve sen zaten saçmalıyorsun," diye bağırdı Kim, kızgınlığı artarken.

"Hayır, değilim ve sen de bunu biliyorsun, bu yüzden sinirleniyorsun.

"Sinirleniyorum çünkü bana nasıl hissedeceğimi söylemeye çalışıyorsun. 'Hayır, çünkü senin en hoşgörülü, en yararsız ve en gereksiz duygular içinde debelenmene izin vermeyeceğim. hissedebildiğimiz duygular.'

"Gerçekten gitmeni istiyorum.

'Ve tüm bu eğlenceyi kaçırayım mı? Hayatta olmaz. Suçluluğunun tam olarak kime faydası var? Komşunuza, kızına, onunla ilgilenen doktor ve hemşirelere mi? İpucu bulmaya çalışan teknisyenlere mi? Kızlara mı? Onları bulmaya çalışan polislere mi? Kime yardım ediyor, Stone? Bunun kime faydası var?'

"Ben," diye bağırdı Kim onun yüzüne.

"Ve işte burada, bayanlar ve baylar. Gerçek bu. DI Stone kendini kötü hissetmek, kendini hırpalamak ve daha da fazla cezalandırmak için bir neden istiyor.

"Bitirdin mi? Kahve süzülmeye başlarken Kim kollarını kavuşturarak sordu.

Pek sayılmaz. Kendini kötü hissetmen gerekiyorsa, bunu yap çünkü kötü bir tutumun ve anlayışsız bir tavrın var. Kendini kötü hisset çünkü seninle tanışan insanların yüzde yetmişi senden hoşlanmıyor. Bu insanlardan bazılarının seninle elli saatten fazla vakit geçirdikten sonra senden daha da az hoşlandıkları için kendini daha da kötü hisset. Kendini kötü hissetmen için sana pek çok neden sayabilirim ama Symes'ın yıllardır planladığı şeyi yapmasını engelleyememek bunlardan biri değil.

Kim bir kahkaha patlattı. Neden olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama iyi hissettirmişti. "Tüm müşterilerinize bu hizmeti veriyor musunuz?" diye sordu.

"Sadece gerçekten katlanamadıklarıma. Suçluluk treninin kalkmasına izin verecek misin-'

"Bu kadar tren yeter.

Leanne gülerek onu şaşırttı. "Yeterince adil. Aşırı analoji yüklemesi.

Anladım ve kahve hazır,' dedi ve süzgece doğru başıyla işaret etti.

"Bacaklarını mı kaybettin? Kim

sordu. "Yemek yaptım.

Yemek için süslü bir kelime ama haklı, diye düşündü Kim telefonunu çıkarırken. Kısa bir mesaj gönderdi ve hızlı cevap karşısında şaşırmadı. Numarayı kaydırdı ve dedektif polis memurunun hâlâ uyanık olup olmadığını kontrol ettikten sonra aradı.

"Evet, patron," diye yanıtladı Stacey.

"Kamyon şoförünün ifadesi geri geldi mi?" diye sordu.

"Gecikti çünkü bir avukatın hazır bulunması konusunda ısrar etti. Takılmadım ve-'

"Hayır, tabii ki hayır," dedi Kim, özrünü yarıda keserek. Bunu yapmasını beklemiyordu.

" Açık olup olmadığını görmek için sistemi kontrol etmemi ister misiniz? Stacey sordu.

'Oh, Devon sana bunu yaptığım için bana bayılırdı-'

'Devon derin uykuda. Sorun yok.'

'Hayır, sorun değil. Yarın hallederiz. Biraz dinlen,' diye talimat verdikten sonra görüşmeyi sonlandırdı.

Leanne kupasını kucaklamış, yarı gülümseyerek ona bakıyordu. "Ne?

Kim sordu.

Neden sadece arayıp onu kontrol ettiğini söylemiyorsun? Yani, senin yaptığın da buydu, değil mi? Devon beni çok severdi...' Leanne taklit etti. 'Sadece Devon'un orada olduğundan emin olmak istedin. Ekibine değer verdiğini göstermek gerçekten bu kadar zor mu?

"Siktir git.

"Bunu evet olarak kabul ediyorum.

Kim onun bunu istediği gibi karşılamasından memnundu. Hepsinin güvenliğinden endişe duyduğunu itiraf etmesine gerek yoktu ama muhtemelen Stacey diğerlerinden daha çok endişeleniyordu. Stacey daha önce de kaçırılmıştı ve

onu geri almayı başardı. Aynı şeyin tekrar olmasına izin vermeyecekti.

"Peki Leanne King, istenmeyen kişileri korumadığın zamanlarda eğlenmek için ne yaparsın? Kim kendi kahvesini doldururken sordu.

"Her zaman korkunç değiller ama tamamen rahatlayabilmem için yardımına ihtiyacım var. Kim kahvesini uzattı ve bir kaşını kaldırdı.

"Kullanmadığınız mutfak aletleri var mı? Leanne sordu.

"İstediğini seç," dedi Kim, çift fırına doğru el sallayarak.

"Aklımdaki tam olarak bu değildi - yedek bir tost makinesi ya da blender gibi. "Blender'ın ne olduğunu bilmiyorum ve kimin yedek tost makinesi var ki?" "Boş ver.

Tost makinesi gerçekten kullandığı tek şeydi ama artık duramayacak kadar ilgisini çekiyordu.

Fişini çekti. "Şimdi ne olacak?

"Yemek masanızı gazete ya da benzeri bir şeyle örtün ve birkaç tornavida alın.

"Dalga mı geçiyorsun? Kim sordu.

"Konuyu sen açtın.

Evet, öğrenmişti ve bu kadının nasıl çözüldüğünü görmek hâlâ ilgisini çekiyordu.

Garajın kapısını açtı ve eski bir çarşaf ile iki tornavida aldı: bir yıldız başlı ve bir düz başlı.

Çarşafı masanın üzerine serdi ve tost makinesi ile tornavidaları üstüne yerleştirdi. "Tamam, hazır.

"Hayır, ihtiyacım olan tek yardım bu değil," dedi arkasını dönerek. "Şimdi ne olacak?

"Parçalara ayırın.

"Bunu neden yapayım ki?

"Yani onu tekrar bir araya getirebilirim, ama senin onu sökmeni izlersem bu bir meydan okuma olmaz.

Kim önce Leanne'in sırtına, sonra da ekmek kızartma makinesine baktı.

Oh, neyse ne. Saat on bir buçuktu, gezdirecek bir köpeği yoktu ve uyku onun geleceğinde hiçbir yerde yoktu.

'Tamam, ama en azından ben bunu yaparken beni eğlendirebilirsin. Ailenin hikayesi nedir?'

'Sadece hiç uyum sağlayamadım. Peki ya sen?

Kim hiçbir şey söylemedi.

Leanne, "Sohbetin tuhaf yanı, iki yönlü bir şey olması," dedi.

"Ailem hakkında konuşmam.

"Normalde ben de yapmam ama sırtım size dönük olduğu için aslında fırınınızla konuşuyorum.

Kim tost makinesinin dış kaplamasını çıkarırken gülümsedi. Düşündüğünden biraz daha karmaşıktı.

Leanne iç çekti. 'Tamam, önce ben paylaşacağım. Ben evlat edinildim ve hep böyle hissettim.

'Annem doğduğumuz andan itibaren beni ve ikizimi öldürmeye çalıştı. Sonunda biz altı yaşındayken kardeşimi aldı.

Bir an sessizlik oldu.

"Tanrı aşkına Stone, her zaman kazanmak zorunda mısın?

Kim güldü. Nedense Leanne'e bakmak zorunda olmadığında ondan hoşlanmak daha kolay oluyordu.

"Evlatlık mıydın? Kim sordu.

"Evet. Bebekken, yani ait değilmişim gibi hissetmemeliydim, ama

hissettim. "Sana söylendiği için mi?

'Hayır. On iki yaşıma gelene kadar bilmiyordum ama o zamandan çok daha önce hissetmiştim. Benden büyük iki kardeşim var, erkek kardeşlerim. Annem daha fazlasına sahip olamadı ve hep bir kız çocuğu istedi.

"Seni farklı hissettiren neydi?

'Biliyorsun, büyük bir şey değildi. Dayak yemedim ve mahzende tutulmadım. Kardeşlerimin istemediği artıklarla beslenmedim. Annemin benden önce çocuklara çay için ne istediklerini sorması gibi ince bir şeydi. Eğer mantıklı geliyorsa ben hep üçüncü sıradaydım. Yüzlerce örnek sayabileceğim bir şey değil bu. Sadece bildiğim bir şeydi.

"Öğrendiğinizde bunu annenizle paylaştınız mı?

"Tabii ki hayır, bu onun kalbini kırar. Beni sevdiğini biliyorum ama bunun kardeşlerimden biraz daha farklı bir şekilde olduğunu da biliyorum. Onlara göre kan bağıyla bağlı, bana göre ise bir imzayla.

"Her-

'Her evlat edinilen çocuk adına konuşmuyorum. Benim için ailemin imzaladığı kağıt parçası, gebe kalmak ve doğmak anlamına gelmiyordu.

Kim onun sözlerini sindirdi. Ebeveyn sevgisine dair tek deneyimi, kendisine ne kan ne de bir kağıt parçasıyla bağlı olmayan iki yabancıydı.

Leanne'in yaptığı işin yalnız doğası göz önüne alındığında, Kim hayatında herhangi bir ekibin parçası gibi hissedip hissetmediğini merak ediyordu.

"Annem ölüyor ve ben bunu kimseye söylemedim," diye ağzından kaçırdı. Birinin arkasından konuşmak daha kolaydı. Herhangi bir yanıt beklemiyordu. Neredeyse kendi kendine konuşmak gibiydi.

"Neden olmasın?

"Çünkü hepsi bana aynı şeyi söyleyecek. "Git onu gör, affet.

"Neden?

Kim elemanın bir kısmını çıkarırken omuz silkti.

"Bilmiyorum. Görünüşe göre, affetmek bu günlerde moda ve iyileşmeme yardımcı olacak.

"Olacak.

Garip bir şekilde, Kim aldığı yanıt karşısında hayal kırıklığına uğradı.

"Yani sizce gidip onu görmeli ve af dilemeli miyim?

"Belki ve hayır.

"İyi cevap.

"İhtiyacınız varsa gidip onu görmeniz gerektiğini düşünüyorum, ancak opsiyonun zaman sınırı dolmak üzere olduğu için af dilemeniz gerektiğini düşünmüyorum. Süpermarketler gün sonunda yiyecekleri indirime sokar ama ben sırf çöpe gidecek diye gidip sevmediğim bir şeyi almam.

"Tanrım, sen ve Bryant garip benzetmeleriniz.

'Yani, affetmek sizin için iyileştirici olabilir ama bunu gerçekten kalbinizde hissedene kadar değil. O zamana kadar sadece başkasının yararına olan sözlerden ibarettir.

Kim dürüstçe, 'Ona bu rahatlığı verememem,' dedi.

"O zaman gitme. Sadece söylemek istediğin bir şey varsa, duymasını istediğin bir şey varsa onu görmeye git. Git çünkü çok geç olduğunda bunu yapmadığın için pişman olacaksın, ama gitme çünkü diğer insanlar senin için neyin doğru olduğunu bildiklerini düşünüyorlar.

Kim omuzlarından küçük bir yükün kalktığını hissetti. Haberi kimseyle paylaşmamasının nedeninin de bu olduğunu fark etti. Herkesin iyi niyetli bir fikri olabilirdi. Yapmaya hazır olmadığı bir şeyi yapmasını isteyeceklerdi. Ted onu gitmeye teşvik edecekti. Danışman onu hayatının hemen hemen her aşamasında görmüştü. İyileşmesine yardımcı olmak için elinden gelen her şeyi yapmıştı. Bryant onu götürmeyi teklif edecekti ama her türlü bağışlama yalan olacaktı. Henüz o noktada değildi ve olacağından da emin değildi.

Kim yemek masasının üzerindeki dağınıklığı inceledi. Masayı nasıl bir araya getireceğini bilmiyordu ve onu parçalara ayıran da kendisiydi.

"Tamam, Leanne, her şey hazır.

Leanne ayağa kalktı ve dönerek dağınıklığı inceledi.

'Tanrım, Stone, bunu gerçekten yapacağını düşünmemiştim. Harika bir sohbetti ama artık yorgunum, son bir kontrol yapıp yatacağım.

Kadın bahçeye doğru yönelirken Kim'in ağzı açık kaldı.

Leanne King tarafından kandırılmıştı.

OceanofPDF.com

ELLİ DÖRT

'Onsuz çek git, Bryant. Yemeğimi çaldı ve tost makinemi kırdı,' dedi Kim, Bryant'ın arabasına binerken.

Leanne arkaya binerken, 'Ben federalleri ararken sen arabayı sür,' diye takıldı. "Yemekten rahatsız değilim ama ekmek kızartma makinesi ilgimi çekti.

"Onu daha sonra atlatacağız ve sana her şeyi anlatacağım.

"Sabırsızlanıyorum," dedi arabayı sokaktan çekerken. "Dün gece herhangi bir sorun çıktı mı?

Kim soruya şaşırdı ve sonra ekibinin Bryant'ın bir gece önce onları bıraktıktan sonra meydana gelen olaylar hakkında hiçbir şey bilmediğini fark etti.

'Görünüşe göre Symes bunca zamandır burnumuzun dibindeymiş. Tam olarak dört kapı aşağıda.

'Ne oluyor be? İyi iş, Leanne,' diye teklif etti

Bryant. 'Duvarların arkasını göremiyorum,' diye

karşılık verdi.

Bryant otoparka girdiğinde Kim ona önceki geceyi ayrıntılarıyla anlattı ve az önce bitirdi.

"O dışarı çıkmadan önce hızlıca bir görüntü almak ister misin, Leanne? Bryant, Kim'in eli kapının koluna dayandığında sordu.

Kim meslektaşına döndü. Bu daha önce önerdiği bir şey değildi. "Şey...

emin değilim.

"Arabadan in, Leanne," dedi Bryant. "Ve bize bir dakika ver.

Kendisinden istenileni

yaptı. "Bryant, ne...?

"Bu durumdan memnun değilim, şef. Sana metrelerce yakındı ve kızın haberi bile yoktu.'

"Dürüst olmak gerekirse, bunu bilemezdi," dedi Kim, Leanne'i savunurken kendini şaşırtarak. 'Onu bulmak onun işi değil. Onun işi bana yaklaşmamasını sağlamak ve şimdiye kadar çok iyi, özellikle de ne kadar yakın olduğunu düşünürsek.

Sadece yeterince ciddiye aldığınıza ikna olmadım. Şimdiden iki kızı kaçırmayı başardı. Belki de Woody'nin-'

Bryant, endişelenmeyi bırak. Endişenizi takdir ediyorum ama kaçmıyorum ve bana söylenen her şeyi yapıyorum, yani Jenny'nin boş odanızı hazırlaması dışında...'

Arabadan inerken, 'Çoktan yaptım, şef,' dedi.

Güldü. "Teşekkürler, ama Jenny'yi bana maruz bırakamayacak kadar çok seviyorum.

Meslektaşının endişesini takdir ediyordu ama Leanne'in varlığı Symes'ın hâlâ dışarıda olduğunu ve özellikle onun için bir tür sahne hazırladığını yeterince hatırlatıyordu. Her an aklında olmasını istemiyordu çünkü o zaman omzunun üzerinden bakmaktan başka bir şey yapamazdı ve Leanne'e bunu yapması için para ödüyorlardı.

Yürürken telefonunu çıkardı. Soruşturmayla ilgili son durumu öğrenmek için ilk iş Woody'ye mesaj atmıştı. Şimdiye kadar cevap gelmemişti.

Sol taraftan bir hareket dikkatini çekti. Bir figür belirdi. Kim nefesini tuttu - kim olduğunu hemen anladı.

Leanne de onu fark etmişti.

"Geri çekil, Leanne," diye fısıldadı Kim, koluyla onu engelleyerek. 'Bryant'la birlikte şurada bekle,' diyerek girişi işaret etti.

Kim, ince vücuduna hafif bir anorak geçirmiş olan kadına doğru yöneldi. Elinde yıpranmış bir el çantası vardı.

elinde bir şey vardı. Sarı saçları gevşek bir at kuyruğu şeklinde arkaya toplanmıştı. Teni solgundu ve yüzü günlerdir dinlenmemiş gözlerle çizgiliydi.

"Dedektif Stone?" diye sordu kadın.

Kim başıyla onayladı. "Bayan Bunt...

"Bu o," dedi kadın, bir fotoğrafı yüzüne doğru iterek. "Bu benim bebeğim.

"Biliyorum," dedi Kim. "Emma'nın neye benzediğini biliyorum.

"Onu bulabilir misin?" diye sordu umutla. "Seni sordu. Adını söyledi. Onu nereye götürdüğünü biliyor musun?

Kadının gözlerinden yaşlar süzülürken Kim duygularını bastırdı.

"Lütfen bana yardım edin. Kızım nerede?" diye ağladı.

"Nerede olduğunu bilmiyorum," dedi Kim, küçük bedeninden yayılan acıyı hissederek.

"Ama sorun sensin, değil mi? Senden bir şey mi istiyor?"

"Emma'yı bulmak için her şey yapılıyor, söz veriyorum.

"Başka birini daha kaçırdı, değil mi?

Kim, kadının acısını dindirebilecek güce sahip olmayı dileyerek hiçbir şey söylemedi.

'Tanrı beni affetsin ama başka kimse umurumda değil. Onu geri istiyorum. Lütfen yardım edin...'

'Yemin ederim ki ekip, takımın başarısı için elinden geleni yapıyor-' 'Hayır, hayır, sorun sensin. Bu takımla ilgili değil. Her şey seninle ilgili.

Kim'in içinden dönüp kaçmak, bu kadının ruhuna işleyen ıstırabından kaçmak geliyordu.

'Ona istediğini veremez misin? O çok küçük - ona bak, ona bak.'

Kim zaten iyi tanıdığı yüze bir kez daha baktı. Burun köprüsünün üzerine serpiştirilmiş birkaç çille pürüzsüz bir cilt, kahverengi saçlar ve

ela gözleri, dişlek gülümsemesi, yüzündeki neşe ve masumiyet.

"Üzgünüm - gitmem gerek," dedi Kim, arkasını dönerek.

Lütfen, lütfen, size yalvarıyorum. Ne pahasına olursa olsun, Dedektif. Lütfen kızımı bana geri getirin.'

Leanne ve Bryant istasyonun girişinde ona katılırken bu sözler kulaklarında çınladı.

"Şef, yapamazsın-

"Bırak onu Bryant," diye tersledi ve merdivenlerden yukarı çıktı.

Şu anda kendisine ne yapıp ne yapamayacağının söylenmesine biraz sinirleniyordu. Kadın kızından haber almak için yanıp tutuşuyordu. Kafasından geçenleri ancak hayal edebiliyordu ve adamla karşılaştıktan sonra Kim, merhametin onun sahip olduğu bir karakter özelliği olmadığını anladığından emindi.

Kim ekip odasına girmeden önce derin bir nefes aldı.

"Selam çocuklar," diye selamladı Penn ve Stacey'i, belli ki kendisinden birkaç dakika önce gelmişlerdi.

Penn kahve makinesine yöneldi.

"Bugün sıra Leanne'de," dedi koruma memuruna dönerek. 'Eğer içiyorsan, bunu yapmalısın.

Leanne ceketini silkti ve yazıcının altından bir şişe su alarak süzgece ekledi.

Kim bir nefes daha aldı ve dikkatini silme tahtalarına odakladı. "Pekâlâ çocuklar, dünün kısa bir özeti. Komşularının oğlunu aktif bir suç mahallinde yatağın altında saklanırken yakaladıktan sonra, Reece'in Rozzie'ye bir tür duygusal bağlılığı olduğunu biliyoruz. Ayrıca mutfak penceresinden yangını görebilmesi için eve, mülkün kenarındaki halka açık patikadan daha yakın olması gerektiğini de biliyoruz. Rozzie'ye karşı pek hevesli olmadığını biliyoruz.

ama bu sabah burada olacağından eminim.

"Sence Rozzie'nin bebeğinin babası o olabilir mi? Stacey sordu. 'Belki, ama aynı zamanda onun, Rozzie'nin bebeğini kaçıran Martey olabileceğini de düşünüyorum.

sosyal medyada hayatını zindan ediyor. Onun ilgisinin olumlu mu yoksa olumsuz mu olduğunu bilmemize imkan yok. Tek bildiğimiz onun hakkında çok şey bildiği.

Penn, 'Belki de onun tekliflerini geri çevirmiştir,' dedi.

"Neden, tamirci olduğu için mi? Bryant tersledi.

Penn, "Hayır, çünkü adam oldukça büyüktü ve kız da kendi yaşındaki erkekleri tercih ediyor gibi görünüyor," diye cevap verdi.

Woody mikroskobu ona vermeden önce ikisi arasında zaman zaman geçen bu kısa konuşmaları neden fark etmemişti?

"Ayrıca bu sabah Rozzie'nin bir süredir birlikte olduğu erkek arkadaşı da geliyor, yani yakında Rozzie'nin bebeğinin babasının kimliğini öğrenebiliriz. Durakladı. "Dün Roy ve Davey Burston'la konuştuk," dedi ve diğer herkesle birlikte fotoğraflarının asılı olduğu panoya doğru başıyla işaret etti. 'Baba ve oğulun kızgın olduğuna şüphe yok. Bir iş kararı yüzünden geçim kaynaklarını kaybettiler. Daryl'e William'dan daha fazla kızgın olduklarını düşünmeden edemiyorum. Hâlâ kontrol edilmesi gerekiyor, Stace,' diye talimat verdi Kim.

"Anladım patron.

'Aile üyeleri arasındaki ilişkilerin geleneksel olmadığını biliyoruz. Rachel, Gavin Zach'le tanışmadan önce Gavin'le birlikteydi ve sanırım hala ona biraz aşıktı ama tabii ki bunu asla bilemeyeceğiz.

Bryant, 'Uygun bir kaza, şef,' diye teklif etti.

"Ya da değil. Stace, bölgedeki tüm güvenlik kameralarını taramanı istiyorum. Tanıkların Rachel'ın her yerde olduğunu söylediğini biliyorum ama etrafa iyice bir bak.

"Kamyon şoförüyle konuşmamı ister misin?" diye sordu Stacey.

Kim başını salladı. 'İfadesinde kendini korumaktan başka bir şey yapmıyor. Rachel'dan başka kimseden bahsetmiyor ve zaten bir avukat tutmuş.

Trafik birimi suçlamaları değerlendirmeden önce onun hareketlerini araştırıyordu. Şu anda onun yanına bile yaklaşamayacaklardı.

"Kendi gözlerimizle görebildiğimiz şeylere

odaklanın. "Yapacağım, patron.

"Penn, yangından çıkarılan belgelerle ilgili bir gelişme var mı?

"Hâlâ üzerinde çalışıyorum patron. Helen ve William'ın vasiyetlerini değiştirme sürecinde oldukları açık, bu yüzden bir sebep olabilir.

"Devam edin. Diğer taraftan, dün Helen'in mühürlü bir sosyal hizmetler dosyasına konu olduğunu öğrendik; bu dosyanın zamanlaması Helen'in ruh sağlığı sorunlarının başlangıcına denk geliyor.

Bakışları Penn ve Stacey arasında gidip geliyordu. "Mahkeme kararı çıkar çıkmaz bilmek istiyorum.

Doktor Cutler bu kağıt parçasına itiraz edemezdi.

'Ve son olarak, dün Zach'in cinayetten birkaç saat önce ailesini ziyaret ettiğini öğrendik. Della'ya göre, mutlu bir adam gibi görünmüyordu ve bundan kimseye bahsetmemişti, Gavin'e bile. Açıklamaya başladı ve sonra fikrini değiştirdi, bu yüzden ilk iş oraya gidiyoruz.

"Patron? Stacey sordu. Bu tek kelimede bir soru vardı.

Başını salladı. 'Evet, küçük kızdan haberim var ve evet, Woody bu işe karışarak hiçbir şeye yardım etmeyeceğimizi yineledi. Hiçbirimizin.

Eğer bu işe bir arka kapı bulmaya çalışırsa, Woody ekibini kovmakta bir sakınca görmezdi. Bryant'ın bir gece önceki konuşmayı duyması için bu yüzden ısrar ettiğini biliyordu. Her fırsatta ona hepsinin risk altında olduğunu hatırlatacaktı.

Ona uzak durması, mesafesini koruması söylenmişti. Bir kez bile Symes davasına müdahil olmaya çalışmamıştı ama yine de Symes yaşadığı yerden dört ev ötede kamp kurmuştu. Kaçırılan kızlardan birinin annesi az önce kızının hayatı için yalvarmıştı. Ne kadar uzak durmaya çalışsa da, dava ona doğru geliyordu. Woody ona bu işten uzak durmasını her söylediğinde, onun doğal tepkisini, dışarı çıkıp o kızları kendi başına bulma ihtiyacını büküyordu.

Kırılmadan önce daha kaç kez bükülebileceğinden emin değildi.

OceanofPDF.com

ELLİ BEŞ

Symes ortadaki kulübenin kapısını kapatıp arkasından kilitledi. Kızlar sessizdi ve o dönene kadar da öyle kalacaklardı. Annesi, zorunlu satın alma kararının süresinin dolduğu güne kadar tam da bu kulübede yaşamıştı. Komşuları cömert tazminat paketlerini kabul ederek çok daha önce evi terk etmişlerdi ama inatçı yaşlı inek, polis müdahalesi arazinin belediye tarafından özel bir müteahhide satılmasının önünü açana kadar yerinden kıpırdamayı reddetmişti. Altı ay sonra, sayısız incelemenin ardından, müteahhit çökme riskleri nedeniyle inşaat için sigorta yaptıramamıştı. Müteahhit, mülkleri yıkmak için para bile harcamadan zararını kesmişti. İnşaatçının kaybı onun kazancı oldu, diye düşündü.

Sahne hazırdı. Her şey yerli yerindeydi. Her şey mükemmeldi - ya da elinden alınan şeye olabildiğince yakındı.

İki kızı eğlence merkezinden kaçırması karşılığında, hayatlarını kurtaracağına söz vermişti. Fidyeden bir kuruş bile istememişti. Sadece iş bittikten sonra kızlarla biraz yalnız kalmak istemişti. Ve DI Stone, gözlerinden birindeki görme yetisiyle birlikte bunu da elinden alana kadar neredeyse buna sahipti.

Bu sefer onun planlarını bozamayacaktı. Adam her zaman istediği şeyi yapacaktı ve kadın da en ön sırada oturacaktı.

Ve o iki küçük bedeni parçaladıktan sonra dikkatini ona çevirecekti.
Tekrar binaya baktı. Bir daha gördüğünde yanında o da olacaktı.
Onu buraya ölmesi için getirecekti.
Ve kadının karşı koyamayacağı son bir cazibesi vardı.

OceanofPDF.com

ELLİ ALTI

"Tam olarak ne bulmayı umuyorsun? Bryant arabayı kafenin birkaç adım ötesine park ederek sordu.

"Öyle ya da böyle bir kanıt ve bir duble espresso, buyurun," dedi ve dışarıda bir yere oturdu.

"Leanne?" diye sordu.

'Aynen,' dedi ve bir sandalye daha çekti.

"Meşgul," diye not etti Kim. Saat dokuz bile değildi ama ana cadde alışveriş yapanlarla ve hızla akan trafikle canlıydı.

"Bu...?

Kim, Leanne'in bakışlarını kaldırımın kenarındaki bir lekeye doğru takip etti. Yıkanmıştı ama izi kalmıştı.

Kan. Rachel'ın kanı.

Oturdukları yerin yanındaki masayı toplamak için bir kadın belirdi. "Affedersiniz, dün işte miydiniz? Kim sordu.

'Başka seçeneğim yok. Burası benim kafem,' dedi sırtını yola dönerek.

"Kazaya karışan kadını gördünüz mü?

"Evet, ben ve bugün hasta olduğunu söyleyen iki personel üyesi. Eğer gerçek olaya tanık olmuş olsalardı, Kim bunu kolayca anlayabilirdi.

"Davranışları hakkında bana söyleyebileceğiniz bir şey var mı?

"Muhabir misiniz?" diye sordu bakışlarını kısarak.

Kim, Bryant'a ne kadar güvendiğini fark etti. Kimliğini çıkardı.

Şüphe derinleşti. 'Dün hepimiz ifade verdik. Bu bir kazaydı. Ağlıyordu, sandalyenin üzerine düştü...'

Bir kamyonun trafik ışıklarına doğru gürleyerek ilerlemesi, söylemek üzere olduğu şeyi açıkça ortaya koyduğu için sözleri kesildi.

"Şerefsizler sürekli ışıklardan kaçmaya çalışıyor. Bunu onlarca kez rapor ettik ama birileri-'

En kötü korkularının gerçekleştiğini fark etmiş gibi konuşmayı kesti.

"Dükkana geldiğinde üzgün müydü? Kim Bryant'ın sorduğu gibi bir tepsiyle çıkageldi.

Kafe sahibi yoldan çekildi, böylece içecekleri yere bırakabildi. "Hiç de değil. Hoş ve kibardı, üzgün görünmüyordu ama Sanki orada oturdukça daha da üzülüyordu.

Kadın başka bir müşterinin kafeye girişini izledi. "Üzgünüm ama benim...

"Teşekkür ederim," dedi Kim ve onun işine dönmesine izin verdi.

"Neden buradayız, Şef? Bryant sordu. "Zamanlamadan hoşlanmadığınızı biliyorum ama her şey bunun zamansız bir kaza olduğuna işaret ediyor.

Kim etrafa bir göz attı. CCTV'ye yakalanmış bir şey varsa, Stacey'nin onu bulacağını biliyordu.

Bu arada, Rachel'ın ruh halini merak etmekten kendini alamıyordu. Evet, ailesi az önce korkunç bir şekilde öldürülmüştü. Oturup lattesini yudumlarken birdenbire bunun farkına varmış mıydı? Keder onu karşıdan gelen bir kamyonun yoluna mı sürüklemişti, yoksa tamamen başka bir şey mi düşünüyordu?

OceanofPDF.com

ELLİ YEDİ

Penn, baba adaylarının otobüsler gibi olduğunu düşünüyordu. Bir bakıyorsunuz hiç yok, sonra resepsiyonda kuyruğa giriyorlar.

Reece Porter ortaya çıktığında, Rozzie'nin eski erkek arkadaşı Warren Cox'la olan süreci zar zor tamamlamıştı.

Anne ve babasının eşlik ettiği Warren'ın aksine, Reece resepsiyonda tek başına oturuyordu. Patronun Della Porter hakkında söylediklerine bakılırsa, kadının hemen yanında oturmamasına şaşırmıştı.

Görüşme masasında her şey hazır olduğunda resepsiyona gitti ve adamı içeri çağırdı.

Elleri ceplerinin derinliklerine gömülü bir şekilde onu takip etti.

Penn kapıyı kapatırken, "Bu acıtmayacak, değil mi?" diye sordu.

'Önemli değil ve geldiğiniz için teşekkürler. Şu formdaki bilgilerinizi doldurursanız sizi hemen buradan çıkaracağız.

"Kaç kişiyi test ediyorsunuz?" diye sordu oturarak. Penn,

"Endişelenecek bir şey yok," diye güvence verdi.

Reece formu doldururken, "Evet, siz öyle diyorsunuz," dedi.

"Rosalind Daynes ile yatmadıysanız ortada bir sorun yok, değil mi?

'Evet, elbette, çünkü sizin sonuçları karıştırma şansınız yok, değil mi? Hapishanede kimse masum değildir.'

Penn ondan dalga dalga gelen gerginliği hissedebiliyordu. Adam bir şey için endişeleniyordu.

Reece kalemi formun üstüne geri koyana kadar bekledi.

"Benim için şapkanı çıkarır mısın, Reece? Penn lateks eldivenleri takarak sordu.

"Elbette," dedi ve onu çıkarıp kucağına koydu.

Penn şaşkınlığını gizledi. Adamı beyzbol şapkası olmadan hiç görmemişti ve yirmili yaşların sonunda olduğunu tahmin etmişti. Şapka olmadan, seyrelmiş saçları ve saç çizgisindeki gerileme buna yedi ya da sekiz yaş daha eklemişti. Ailesiyle yaşamak için kesinlikle çok yaşlıydı.

"Tamam, Reece, ağzını aç benim için.

"Onu arkaya doğru itip beni öğürtmeyeceksin, değil mi?

Lanet olsun, adam bebek gibiydi.

Warren Cox onlu yaşlarında bir çocuktu ve en ufak bir yaygara koparmamıştı.

"Yanağınızın iç kısmından örnek alacağım. Herhangi bir şekilde invaziv ya da acı verici değil. Devam etmemden memnun musunuz?" diye sordu. Rızası olmadan örnek aldığı için dava edilmesine imkan yoktu.

"Devam et," dedi ağzını açarak.

Penn çubuğu içeri soktu ve yanağının içini okşadı. Saniyeler

içinde bitmişti.

"Tamam, işiniz bitti," dedi, sürüntü torbaya kapatıldıktan sonra. Her iki

numune de Birleşik Krallık Adli Tıp Kurumu'na gönderiliyordu.
Talep üzerine öncelik veren ve yaklaşık sekiz saat içinde sonuç alan hizmet.

"Bu kadar mı?

"Evet. Sana bir şey olmadığını söylemiştim.'

Şapkasını tekrar takarken gülümsedi, sanki bu badireyi atlattığı için kendisiyle gurur duyuyormuş gibiydi.

"Ona zarar vermeyeceğimi biliyorsun," dedi ve kapıya doğru yöneldi.

"Rozzie? Penn sordu.

Evet. Yani, herhangi biri. Hepsi oldukça iyiydi,' dedi ve kapıyı arkasından kapattı.

Penn başını salladı ve numuneyle doldurulmuş formu bir araya getirdi.

Fark etmediği bir ayrıntı karşısında kaşlarını çattı.

'Kahretsin,' dedi ve her şeyi kaptığı gibi odadan fırlayıp üst kata çıktı.

OceanofPDF.com

ELLİ SEKİZ

Gavin küçük dairelerinin kapısını açarken, "Üzgünüm, henüz kalkmadı," dedi.

Kim, Zachary Daynes hakkında kendi fikirleriyle sürekli savaş halinde olduğunun farkında olarak içeri girdi.

Bryant, Gavin'in oturma odasının kapısına doğru ilerlemesini bekledikten sonra içeri girdi ve ön kapıyı arkasından kapattı.

"Dün döndüğümüzden beri yataktan çıkmadı.

Kim daha çok kendi kendine, "Büyük bir şok geçirdi," dedi. Saat neredeyse dokuzdu ve Kim son yetmiş iki saat içinde ailesinden hemen hemen herkesi kaybettiğini kendine hatırlatmak zorunda kaldı. Yine de onda onu hayal kırıklığına uğratan bir şey vardı; omurga, cesaret ve inanç eksikliği. Anne babasının da böyle hissedip hissetmediğini merak etti. Yine kendi kendini azarladı. Adamı tüm karakteri hakkında bir yargıya varacak kadar iyi tanımıyordu.

"Üzgünüm Gavin, ama onunla konuşmamız gerekecek," dedi kararlı bir şekilde.

"Tamam, ben onu getiririm," dedi ve salonu işaret etti.

Kim, şimdi daha da küçük görünen küçük alana yöneldi. Minik sehpa kenara itilmişti ve üç ambalaj kutusu

odanın ortasında yarısı doluydu. Neyse ki Leanne arabada kalmıştı.

Pencerenin yanındaki tekli koltuğa oturmak için kutuların etrafından dolandı. Gavin kapı aralığından, "Hemen çıkacak," dedi.

"Ayrıştırma mı yapıyorsunuz? Bryant kutulara doğru başını sallayarak sordu.

"Zach gidip evde yaşamak istiyor," dedi omuz silkerek. "Eşyalarımızı toplamaya başlamamı istedi.

Kim böyle bir kararın hızı karşısında şok olmuştu. Özellikle de ailesinin çoğu orada katledilmişken.

"Ya sen? Kim, Gavin'in her zaman Zach'in dediklerini yapıp yapmadığını merak ederek sordu.

"Çok şey yaşadı.

"Seni sordum. O evde yaşamak istiyor musun?'

Duraksadı ve başını salladı.

"Çok büyük ve son olaylar göz önüne alındığında, çok fazla hayalet olduğunu söyleyebiliriz.

Kim onun kocasına sadakatsizlik göstermekten duyduğu rahatsızlığı hissedebiliyordu ama henüz onunla işi bitmemişti.

"Rachel hakkındaki duygularını nasıl ele alıyorsun?

"Benimkiler önemsiz, Müfettiş," dedi rahatsız bir şekilde kıpırdanarak. 'Bir baldızımı kaybettim. Rachel'la birlikte büyümedim; o benim karım da değildi.

"Ama ikiniz bir zamanlar yakındınız," dedi Kim, hâlâ yakın olduklarını hissederek. İkisi arasında bir şeyler kalmıştı.

"Şu anda Zach için güçlü olmam gerekiyor.

'Bunu hep yapar mısınız - başkasının acısına yol açmak için kendi duygularınızı küçümser misiniz?

"Gidip nerede olduğuna bakayım.

Odadan çıktı ve Bryant kaşlarını kaldırarak ona baktı.

Meslektaşı, 'Bizimle konuşmak için pek acelesi yok,'

diye not etti. 'Geliyor,' dedi Gavin, odaya geri adım

atarak.

"Bekleyeceğiz," dedi Kim. "Lütfen bize Rachel'la nasıl tanıştığınızı anlatın.

"Aslında onunla o kafede tanışmıştım," dedi acı içinde kıvranarak. "Hani o...?

Evet, Müfettiş. Haftada birkaç kez kendime ofisten uzakta bir öğle yemeği ısmarlardım. Sadece biraz nefes almak için ve o da aynı şeyi yapıyordu. Kindle'ını, bir sandviçini ve hiç yemediği bir kase cipsini alırdı.

Bu anının tadını çıkarırken yüzü yumuşadı.

"Ne zaman orada olsa onunla konuşacağıma dair kendime söz verdim. Sadece sohbet etmeye çalıştım ama her seferinde başarısız oldum. Sonunda ilk o konuştu.

Kim hiçbir şey söylemedi, bedeni anıların içinde gevşedi.

Güneşli bir gündü. Güneş gözlüklerini çıkarıp masanın üzerine koydu ve bana dönerek, "Tamam, cipslere mi yoksa bana mı bakıp duruyorsun?" dedi. Konuşamayacak kadar afallamıştım. "Her iki durumda da sadece sor ve cevabın evet olacaktır." Ben de ona bir şeyler içmek için dışarı çıkıp çıkamayacağımı sordum. İki gece sonra buluştuk ve sanki birbirimizi hayatımız boyunca tanıyormuşuz gibiydi. Hiç mücadele etmedik-'

Zach kapı aralığından, "Subayları büyük aşk hikâyesiyle eğlendiriyorum," dedi. Kimse onun yaklaştığını duymamıştı. "Ama tabii ki aşk değildi, değil mi? Zach yanından geçerken Gavin'in omzunu sıktı. "Benimle tanışana kadar bunu bilmiyordun.

Bu jest ne kadar incelikli olsa da, Kim bunun arkasında bir uygunluk hissi olduğunu hissetti. Kız kardeşi ölmüş olmasına rağmen kendisini hâlâ bir aşk rakibi gibi hissediyordu.

Kim adamdan giderek artan hoşnutsuzluğunu bastırdı.

Bryant öne doğru oturdu. "Zach, kaybınız için bir kez daha başsağlığı diliyoruz.

Her nasılsa meslektaşı her zaman boğazına dikenli tel takılmış gibi yapışacak kelimeleri söylemeyi başarıyordu. Adam kendi kaybından o kadar da tedirgin görünmüyordu.

Nesnel olarak Kim, Gavin'in Zach'e duyduğu anlık çekimi anlayabiliyordu. Rachel çekiciydi ama sanki anne karnındayken bile hakkı olan yakışıklılıktan daha fazlasını çalmıştı. Rachel aynı zamanda Zach'in omurgasından da pay almış mıydı?

"Şu anda yalnız kalmak istemenizi anlıyoruz, ancak Cumartesi öğleden sonra ailenizin evine yaptığınız ziyaret hakkında size bir şey sormamız gerekiyor.

Gavin kocasıyla yüzleşmek için döndü. Belli ki aradan geçen saatler içinde bu konuşmayı yapmamışlardı. Zach'in yatağa gitmesinin bir nedeni de bu muydu? Zor sorularla yüzleşmek istemiyor muydu?

Kederli ikiz seçeneği kulaklarında doğru çınlamıyordu.

'Oh, önemli bir şey değildi. Tesadüfen oradan geçiyordum ve bir fincan çay içmek için uğrayayım dedim.

Gavin'in yüzündeki belli belirsiz kaş çatma ifadesi bunun doğru

olmadığını söylüyordu. "Nereden geçiyorsunuz?" diye sordu.

"Pardon?

"Neredeydin ya da nereye gidiyordun? Timbertree, Pedmore'dan neredeyse dört mil uzaktaydı.

"Emin değilim. Hatırlayamıyorum. Başını ovuşturdu. "O kadar çok şey oldu ki, bugünün hangi gün olduğunu bile bilmiyorum.

"Bugün Çarşamba," dedi Kim, onu bir yalanın içinde yakaladığını bilerek. Nedeni ne olursa olsun, bu özel bir yolculuğa çıkmasına neden olmuştu ve bunu yalnız yapmayı seçmişti.

"Ne hakkında konuştuğunuzu paylaşabilir

misiniz?" "Birçok şey.

"Jonathan Pike hakkında konuştunuz mu?" diye sordu.

Hafızasını yoklar gibi, "Sanırım bu konu gündeme geldi," dedi.

"Hangi bağlamda?" diye sordu.

"Sanırım bu yaşta böyle bir sorumluluk üstlenmelerinden duyduğum endişeyi dile getirdim.

"Zinde ve iyiydiler, anladığım kadarıyla.

"Annemle ilgili her zaman soru işaretleri vardı, Müfettiş," dedi, annesinin akıl sağlığından bahsederek. "Ama fiziksel olarak, evet, ikisi de iyiydi.

"Yani itirazınız neye dayanıyordu?

"Genç adamın sorunlu olduğu her halinden belli. Bunun ailem üzerinde yaratabileceği etki konusunda endişeliydim. Yani, arka planda ne tür bir akrabası olduğunu kim bilebilir ki?

Gavin kocası adına utanmış görünme nezaketini gösterdi. Zach kararında tam bir inanç sahibiydi.

"Peki ya annenin cevabı?

"Devam edecekleri konusunda ısrar etti.

"Yani gerçekten onlardan yapmamalarını mı istedin? Gavin suçlamayı sesinden uzak tutmaya çalışarak sordu.

Zach kocasının sorusu karşısında kaşlarını çattı. "Tabii ki.

Kim, Gavin'in yüzündeki hoşnutsuzluğu anlamıştı. Endişelerini dile getirmekle koruyucu aile sözleşmesinin iptal edilmesini istemek arasında dağlar kadar fark vardı.

'Annem sevecek bir şey bulamadığı için çaresizdi. Her zaman kaybettiği çocuğunun yerini doldurmaya çalışmıştı ve Tanrı bilir o eve girseydi bunun sonu nereye varacaktı.

"O yedi yaşında," dedi Kim, kendini tutamayarak. "Ve ailen onu sadece evlatlık olarak veriyordu.

Zach güldü. 'Evet, ama annem bir projeyi çok severdi. Bir aşamada onu evlat edinmemiş olsalardı şaşırmazdım. Bir kardeş daha.

Ne söylediğini ve artık hiç kardeşi kalmadığını anlayan Zach'in yüzü düştü.

Bu konuşma midesinde büyüyen huzursuzluğa yardımcı olmuyordu.

"Rachel endişelerinizi paylaştı mı?

"Bu konuda pek konuşmadık ama sanırım onun için sorun değildi. Rachel çok yaşar ve yaşatırdı. Her zaman daha geniş kapsamlı sonuçları düşünmezdi. Bunun övgüye değer olduğunu düşünüyordu, ki elbette öyleydi, ancak uzun vadeli sonuçlar söz konusu olduğunda dikkatli olunmalıdır.

"Finansal olanlar

mı?" "Elbette.

Kim, Zach'in kendisine ait olduğunu düşündüğü bir şeyi birinin alması durumunda neler hissedebileceğini çoktan anlamıştı.

"Tüm konuştuğunuz bu muydu?

"Sanırım öyle. Dediğim gibi, bu sadece bir ziyaretti'.

Hayır. Ailesini sorunlu bir çocuğu evlat edinmemeye ikna etmek için özel bir yolculuk yapmıştı. Ve tek görevi başarılı olamamıştı.

"Tartışma hararetlendi mi? Kim sordu.

"*Canlı* demek daha doğru olur sanırım.

Zach'in kız kardeşinin bileğini tutuş şeklini ve Helen Daynes'de de benzer bir iz olduğunu hatırlayarak, "Fiziksel bir şeye dönüştü mü?" diye sordu.

Hem Zach hem de Gavin dehşetle

baktılar. "Affedersiniz, Müfettiş.

"Sormak zorundayım Zach," dedi özür dilemeden. Onun tepkisini kendi gözleriyle görmüştü.

Bakışları onunkilerle buluştu. Soğukkanlı ve tereddütsüzdü. Göz temasını kesmedi ve sorusunu geri çekmedi. Bir cevap bekledi.

'Tabii ki fiziksel bir şey olmadı. Anneme asla el kaldırmam,' dedi, sözlerini yalanlayarak. Kadın *ona* fiziksel bir şey olup olmadığını sormamıştı; o da bunu varsaymıştı ve kadın özellikle annesinden bahsetmemişti.

O anda, o Cumartesi öğleden sonra kendisine anlatılandan çok daha fazlasının yaşandığını anladı. Ona yalan söylüyordu.

öldürülmelerinden sadece saatler önce meydana gelen olaylar.

Zach ayağa kalkarak, "Sanırım artık gitmenizi istiyorum,

Müfettiş," dedi. Gözleri henüz görmediği bir ateşle parlıyordu.

"Biz kendimiz çıkarız," diyerek ön kapıya yöneldi. Zayıf, etkisiz adam tarafından daha fazla yalanla beslenmek istemiyordu.

Ve yine de o son ifadede bir şey vardı - bir öfke alevi, bir kızgınlık sıcaklığı - onu son bir soruyla baş başa bıraktı.

Zachary Daynes düşündüğünden daha mı omurgalı biriydi?

OceanofPDF.com

ELLİ DOKUZ

'Lanet olsun Penn, haklısın. Porter'ların hiç çocuğu yok,' dedi Stacey, koltuğunda arkasına yaslanarak. Hepsi Reece'in soyadının Porter olduğunu varsaymıştı, hatta Penn bir gün önce Reece'le konuşmadan önce ifadesine bunu yazmıştı. Ve adam onu düzeltmemişti.

"Onu hangi cehennemden bulmuşlar? Stacey, Porter'ların neden onu gayri resmi olarak evlat edinmiş gibi göründüklerini merak ederek sordu.

"Patron, Bay Porter'ın bir tür sosyal bakım görevinde çalıştığını söylememiş miydi?" "Evet ama eminim ki vakalarla fazla ilgilenmeye, özellikle de onları eve götürüp kendi çocuğunuzmuş gibi göstermeye karşı katı kurallar vardır," diye cevap verdi Stacey. 'Belki de Bayan Porter bu yüzden istasyona gelmesine karşı.'

"Adil olmak gerekirse, adama çok iyi gelmiş gibi görünüyorlar.

"Otuzlu yaşlarının ortalarında anne babasıyla yaşamıyor, komşuları için ufak tefek işler yapıyor ve yarı yaşındaki bir kıza kafayı takıyor? Stacey sorguladı.

Her şey göreceli. Reece Gordon, şu anda onu tanıdığımız şekliyle, on altı yaşında bakım sisteminden atıldı. Hiçbir sınava girmedi ve on dokuzuncu yaş gününden iki ay önce ilk kez hapse girdi.

"Ne için?

"Hırsızlık. Sonra haneye tecavüz, iki kez daha hırsızlık ve en son ve en uzun süre neredeyse on yıl önce saldırı ve darptan ceza aldı. O zamandan beri çıt çıkmadı.

"Tamam, bana medyum diyebilirsiniz ama ben Alec Porter'ın bir şekilde bu işin içinde olduğunu tahmin ediyorum.

'Reece'in son hapishane ziyaretinden sonra yerleştirildiği rehabilitasyon evini ziyaret eden sosyal hizmet görevlilerinden biriydi. O zamandan beri tek bir sorun çıkmadı,' diye yanıtladı Stacey. 'Ve ben bununla tartışamam. Porter'lar onu içeri almadan önce insanları soyuyor ve dövüyorsa ve şimdi dövmüyorsa, Alec Porter'ın bunu yapmak için hangi etik çizgileri bulanıklaştırdığı gerçekten umurumda değil.

'Ama bundan emin değiliz. Hırsızlık ve saldırı küçük suçlar değildir. Bir mülke nasıl girileceğini biliyor ve şiddet uygulayabilir.

"Silah kullanmayı biliyor mu? Stacey şeytanın avukatlığını yaparak sordu.

Stacey klavyesini tekrar kendisine doğru çekti. Kendisinden takip etmesi istenen çeşitli CCTV ipuçlarına ara vermek hoşuna gitmişti ama şimdi yine iş başındaydı.

"Bunu daha fazla erteleyebileceğinden emin değilim, Penn," dedi ona bakmadan.

Bu haber patronun hiç hoşuna gitmeyecekti. Cidden çok kızacaktı.

OceanofPDF.com

ALTI

"Penn, benimle dalga mı geçiyorsun? Kim ağladı. Bryant'a "Porter'ların evi - hemen," dedi. "Tekrar ediyorum: Penn, benimle dalga mı geçiyorsun?

Penn öyle olmadığını söyledi ve hatanın nasıl meydana geldiğini anlatmaya devam etti. Gerçekten dinlemiyordu, ağzında patlamak üzere olan patlamayı kontrol altına almaya odaklanmıştı.

Kime kızgın olduğunu gerçekten bilmiyordu. Sadece varsayımın işlerinde tehlikeli bir araç olduğunu biliyordu.

Penn sözlerini bitirdiğinde, "Benim de iyi haberlerim var,"

dedi. "Gerçekten iyi olsa iyi olur.

'McGregor ve Co aradı. Herbert McGregor neredeyse kırk yıldır Daynes'lerin mali işleriyle ilgileniyor ve kendisi öğlen sizi görecek.

"Tamam, Penn," dedi ve aramayı

sonlandırdı. "Ne? Bryant sordu.

'Reece Porter, Reece Porter değildir - Reece Gordon'dur ve Della ve Alec'le hiçbir şekilde, hiçbir biçimde ilgisi yoktur.

'Şaka yapıyor olmalısın. Penn bu adamla kaç kez görüştü ve bu işi çözemedi? Bryant başını sallayarak sordu.

"Neredeyse Della ile görüşüp de çözemediğimiz kadar çok," diye tersledi.

Bryant Porter'ların evinin önüne gelene kadar sessiz kaldı.

Bryant, kız ön kapıya doğru yürürken onu takip etti. Kapı Alec Porter tarafından açıldığında bir şeyler söylemeyi düşünüyor gibiydi.

"İş bitti Bay Porter. Reece'in oğlunuz olmadığını biliyoruz.

"Lütfen içeri gelin," dedi kenara çekilerek.

Della bir gün önceki gibi aynı koltukta oturuyordu. Sinirli bir şekilde mendiliyle oynuyordu.

Kim onlara sinirlenmişti. Hayır, açıkça yalan söylememişlerdi ama gerçeğin etrafından dolanarak iyi bir iş çıkarmışlardı.

Alec onun arkasında durarak, "Lütfen karımı suçlamayın," dedi. 'Beni korumak için sizi yanılttı. Bunu engelleme olarak değerlendirebileceğinizi anlıyorum ama bunun dışında yanlış bir şey yapmadı. Tutuklamanız gereken kişi benim.

"Ne için? Kim, içindeki öfkenin çekildiğini hissederek sordu. 'Kitaplarda aşırı dramatik olmanın bir cezası olsaydı, bunu düşünürdüm, ama yok. Tam olarak neden korkuyorsun?

"Alec'in başı büyük belaya girebilir," dedi Della, omzunun üzerinden onun eline uzanarak. "Yaptıkları uygunsuz, etik dışı ve protokollere aykırıydı.

Della'nın sesindeki ciddiyet aniden bir şeyi açıkladı. Della ve Alec'in hayatları boyunca başları hiç belaya girmemişti. Alec'in yanlışları olarak algıladıkları şeylerin hiçbiri polisin ilgisini çekmemişti. Ona göre bunlar patavatsızlıktı ama bu çift yasaları çiğnemekten korkuyordu.

"Nasıl oldu bu? Kim, çift hakkındaki gözden geçirilmiş fikrini doğrulayacağından emin olduğu hikâyelerini duymaya hazır bir şekilde sordu. Onlar otoriteden korkan iyi insanlardı.

'Alec eskiden bir rehabilitasyon merkezine haftalık ziyaretler yapardı-'

"Bunu söyleyebilirim Della," dedi Alec, oturmadan önce onun elini okşayarak.

'Yetişkinler için sosyal bakım alanına girdim çünkü iyi bir şeyler yapmak istiyordum. İnsanlara yardım etmek, hayatlarında bir fark yaratmak istedim.

Kim, Della'nın gururla baktığını fark etti.

'Hiçbir zaman hırslı bir tip olmadım, bu yüzden işim neredeyse her ay değişti. Yıllar içinde hapishaneden tahliye edilen savunmasız insanları ziyaret etmek ve kontrol etmekle görevlendirildim.

"Reece de o insanlardan biri miydi? Kim sordu.

"Benim vakalarımdan biri değildi ama onunla orada tanıştım. Oturmuş, tek başına pencereden dışarı bakıyordu. Her ziyaretimde aynı yerde oturuyor, öylece bakıyordu. Sanki hayatındaki bir sonraki hamlesini düşünüyor gibiydi; sanki büyük bir karar üzerinde düşünüyordu. Birkaç hafta sonra sohbet etmeye başladık. Ona sadece bir şeye ihtiyacı olup olmadığını sordum. Hayır dedi ve teklifim için teşekkür etti. Durakladı. "Ne için hapse girdiğini biliyordum ama nezaketi ve görgüsü beni etkiledi. Geçmişine rağmen hala teşekkür etmeyi başarabiliyordu. Bu bana hayatını değiştirebileceğine dair umut verdi; içinde daha iyisini yapmak, başka biri olmak isteyen bir şeyler vardı.

Bir nefes aldı. "Bir sonraki gidişimde bir konuşma başlatmaya özen gösterdim. Bana geçmişinden bahsetti ve bu konuda bir kurban değildi. Hayatının gidişatı için kendisinden başka kimseyi suçlamıyordu. İlk kez bir şeyler yapabileceğimi hissettim; genç bir adama yardım edebileceğimi ve ona farklı bir yolda rehberlik edebileceğimi, ona bir alternatif sunabileceğimi hissettim. Ona akşam yemeğine gelmek isteyip istemediğini sordum ve o da kibarca kabul etti.

Kim Della'ya döndü. "Evde hüküm giymiş bir suçlunun olmasından endişe etmediniz mi?

Elbette. Onunla tanışana kadar. Bana birkaç yıl önce kısa bir süre tanıdığım küçük bir çocuğu hatırlattı. Reece büyüleyici, kibar, terbiyeli ve yardımsever biriydi. Onunla aramda anında bir bağ oluştuğunu hissettim, o da bizimle. Burada daha fazla zaman geçirmeye başladı ve taşınmasını istemek çok doğal geldi.

Sınırları aştığımızı biliyoruz ama onu gerçekten kendi çocuğumuz gibi seviyoruz ve o zamandan beri başı belaya girmedi.

"Bu ikiniz için de bir övgüdür," dedi, onu aktif bir suç mahalli iken genç bir kızın yatağının altında yatarken bulmuş olduğundan bahsetmemeyi tercih etti.

"Della, lütfen dürüst ol," dedi Kim, kadının ilk adını kullanırken kendini rahat hissederek. "Reece'in Rozzie'ye karşı bir ilgisi var mıydı?

Della cevap vermeden önce acele etmedi.

"Bir zamanlar ondan hoşlandığını biliyorum. Sanırım sadece platonik bir şeydi. Ona iyi davranırdı, her zaman zaman geçirmeye çalışırdı, ama bir keresinde geri döndüğünde biraz kötü durumdaydı. Sanırım oluk açıyordu. Ona sorunun ne olduğunu sordum, ama o sadece bazı şeyleri görmemenin mümkün olmadığına dair bir şeyler söyledi. Ona baskı yapmadım.

Kim ayağa kalktı. "Pekâlâ, zaman ayırdığınız için ikinize de teşekkürler." "Danny," diye seslendi Della aniden.

Kim kaşlarını çattı.

Reece'in bana hatırlattığı küçük çocuk. Yıllar önceydi, ikizler daha doğmamıştı bile. Bahçenin kenarında onunla konuşurdum. Çok sevimli bir çocuktu. Adı Danny'ydi. Helen'in yeğeniydi.

"Tekrar teşekkürler, Della," dedi Kim, ön kapıdan çıkarken.

Della yanılmış olmalıydı.

Bildiği kadarıyla Helen Daynes'in hiç yeğeni olmamıştı.

OceanofPDF.com

ALTMIŞ BİR

Stacey son video görüntülerini iki ayrı dosyaya yerleştirdi. İlk dosyada Rachel'ın ölümcül kazayı geçirdiği ana cadde boyunca çekilmiş üç görüntü vardı. Hiçbiri doğrudan olayla ilgili değildi, ancak karşıdaki bir hırdavat dükkanından, yolun aynı tarafından ve caddenin sonundan bir klip daha vardı.

Diğer dosyada ise Daynes'lerin arazisinde kaybolan patikanın bitiminden yüz metre ötedeki bir marketten saatler süren görüntüler vardı.

Patronla görüşmesini bitirdiğinden beri tek kelime etmemiş olan Penn'e baktı. Bir şeyi kaçırmış ve onu hayal kırıklığına uğratmış gibi hissettiğini biliyordu. Durum böyle değildi ama ona moral verecek zamanı da yoktu. Masasının üzerinde bir yığın sıradan görev birikiyordu.

Solundaki ifade yığınını tuttu ve ona doğru itti.

'İşte - bunlar ikizler doğduğundan beri ailenin mali durumu.
Bakalım orada bir ipucu var
mı?' "Tanrım, teşekkürler,
Stace.

Omuz silkti. Güven verici bir sohbetin yokluğunda, aklını dağıtmak en iyisiydi.

Önce marketin görüntülerine bakmaya karar verdi. Eğer kameranın aileye zarar vermek için araziye giren birini yakalama ihtimali varsa, bu öncelikliydi.

Cumartesi gecesi saat 23:00'ten Pazar sabahı saat 07:00'ye kadar kaldırımın gece görüntüsü olan en yeni dosyayı açtı. Kamera hareketle aktive oluyordu, böylece bir aktivasyondan diğerine geçebiliyordu. İlk çift gece dışarı çıktıktan sonra yürüyen insanlardı. Daynes'lerin arazisine giden kazığın yakınından bile geçmemişler. Kamera bir tilkiyi çöp kutularının etrafında koklarken yakaladığında saat üçe kadar başka aktivasyon olmadı. Gün ağarana kadar başka bir şey olmadı ve kuşlar tilkinin saçtığı yiyecek kırıntıları için yola doğru uçarak kameraları harekete geçirdi.

Dosyayı kapattı. Bir vahşi yaşam belgeseli ama şüpheli yok.

Az önce izlediği dosyadan bir önceki dosyayı açtı. Bu da Cumartesi günü saat 15:00'ten 23:00'e kadar geçen sekiz saatlik bir süreyi kapsıyordu. Hemen kameranın çok daha fazla aktivasyonunu görebiliyordu. Mağazaya girip çıkan insanlar.

Saat 11'de oynat tuşuna bastı, sonra geri sarma düğmesine bastı. Arkasına yaslandı ve bakışlarını ön plan ile arka plan arasında gezdirerek izledi.

Saat 10.36'da kameranın önünden geçen bir figür dikkatini çekti. Dükkâna girip çıkan ve yanlış bir şey yapmayan insanların doğal yürüyüş ve tavırlarını izledikten sonra bu figür dikkatini çekti.

Adam taşlanmış kot pantolon ve yeşil bir ceket giymişti. Başında kot tipi bir beyzbol şapkası vardı. Vücudu kambur ve kapalıydı, başı soğuk bir rüzgârdan korunuyormuş gibi eğikti ama o gece hava soğuk değildi.

Görüntüyü durdurdu ve adamın ilk göründüğü yere geri döndü. Ellerini ceplerine sokmuş, kollarını iki yanına dayamış, başını öne eğmişti.

Klibin ilk bölümünü başa sarıp tekrar tekrar izledi ama yüz hatlarından birini bile seçemiyordu.

İzlemeye devam etti ve son saniyede adamın sol ayağının kaldırıma bastığını fark etti. Birinin karşı yönden geçmesine izin vermek için yana doğru hareket edip etmediğini görmek için birkaç saniye bekledi. Kimse yoktu.

Tekrar izledi. Yolun karşısına geçiyor olmalıydı.

Diğer tarafta bir çit hattı ve Daynes'lerin evine giden patikanın sonundaki bir kazık dışında hiçbir şey yoktu.

OceanofPDF.com

ALTMIŞ İKİ

"Bizi kabul ettiğiniz için teşekkür ederiz Bay McGregor," dedi Kim, adamın ofisine girerken.

Herbert McGregor gördüğü en genç yetmiş yaşındaki adam değildi ve elini uzatmak için ayağa kalkışındaki hız, imajına canlılık katmıyordu.

"Rica ederim. William ve Helen'e zarar veren canavarın bulunmasına yardımcı olmak için elimden gelen her şeyi yaparım, ancak yaşlı bir muhasebecinin nasıl yardımcı olabileceğinden emin değilim.

Bakışlarında şeytani bir parıltı vardı ve Kim onun neden hâlâ buralarda olduğunu merak etmekten kendini alamıyordu. Duvarında yedi isim levhası daha olan şirketin sahibiydi. Çalışmaya ihtiyacı olduğunu düşünemiyordu.

Anladığı kadarıyla adam kırk yılı aşkın bir süredir burada oturuyordu ve ofis de bunu yansıtıyordu. Bir zamanlar ısmarlama, kaliteli meşe mobilyalar şimdi karanlık, ağır ve sevilmemişti.

Yarım çerçeveli gözlüklerinin üzerinden bakarak, "Değişiklikten hoşlanmam, Müfettiş," dedi.

"Anladığımız kadarıyla uzun yıllar boyunca ailenin mali meseleleriyle ilgilenmişsiniz.

Tam olarak otuz sekiz buçuk yıl. William'ın yeni işi için vergi beyannamesi vermesi gerektiği andan itibaren. Eğer doğru hatırlıyorsam, bir

Yüz bin poundluk ciro, 1981'de on bine bir ev satın alınabiliyorken ve ortalama ev fiyatı bugün neredeyse çeyrek milyonken on dokuz bin civarındayken oldukça sağlıklıydı. Brüt kârı dokuz bin pounddu. Yine fena değil ama net zararı neredeyse iki bin pounddu. O kadar da iyi değil.'

Kim bir kahkaha patlattı.

"İşte bu yüzden beni etraflarında tutuyorlar," dedi nazikçe. "Bu ve bazı iyi tavsiyelerle William'ın bir daha asla zarar etmediği gerçeği.

"Sizinle çiftin vasiyetleri hakkında konuşabilir miyiz?

"Elbette. Garip ya da anlaşılmaz bir şey yoktu. İkimiz de her şeyi birbirimize bıraktık, mali durum için ortak mirasçılar olarak kendimizi ve sağlık için de aynı şeyi yaptık.

"Sağlık mı? Kim sordu.

"Taraflardan birinin mali kararlar alamayacak duruma gelmesi halinde normalde dahil edilen bir hüküm.

"Alzheimer gibi mi?"

"Diğerlerinin yanı sıra.

"Ve siz de ortak icracılar mıydınız?

'Kesinlikle. Bu tür düzenlemeler, taraflardan birinin diğerinin sağlığı ve refahı hakkında keyfi kararlar vermesini engeller.

"Ailenin bir üyesi değil mi?

Herbert başını salladı. "Diyelim ki Helen'in sağlığıyla ilgilenenler William ve Rachel'dı. Diyelim ki William Helen'den bıktı ve onun yolundan çekilmesini, belki de bir evde kalmasını istedi. Bir aile üyesi böyle alçakça bir plana kolayca ikna edilebilir. Objektif bir ortak vasiyetçi, her türlü düzenlemenin kişinin yararına olmasını sağlayacaktır. Doktor raporlarından, uzman görüşlerinden, uzman tavsiyelerinden bahsediyoruz.

"Ve hem William hem de Helen bunu kabul etti mi?

"Israr ettiler. Çocuklarından hiçbirinin bu tür kararların sorumluluğunu taşımasını istemediler.

"Peki ya birlikte ölürlerse?

"Mirasın vasileri olarak biz kaldık ve her şey hayatta kalan çocuklar arasında eşit olarak paylaştırılacaktı.

Penn yanılıyordu. Burada hiçbir şey yoktu. Vasiyetler açıktı ve son trajik olaylar göz önüne alındığında, artık her şey Zach'e gidiyordu.

"Dayne'ler vasiyet üzerinde herhangi bir değişiklik yapmışlar mıydı? Kim yanmış kağıt parçasını düşünerek sordu.

"İfadelerde çok küçük bir değişiklik. Önemli bir şey değil ama Helen'in yapmak istediği bir şeydi. Sadece bir kelimenin çıkarılmasıydı.

"Hangi kelime? Kim sordu.

"Doğal" kelimesi. Vasiyetnamede mirasın hayatta kalan tüm öz çocuklar arasında paylaştırılacağı belirtilmişti. Helen bu kelimenin kaldırılmasını istedi.

"Çiftin yedi yaşında bir erkek çocuğu evlat edinmek üzere olduğunu biliyor muydunuz?

Kaşlarını çattı. "Hayır.

"Evlatlık çocuğun mülk üzerinde herhangi bir hakkı

olabilir miydi?" "Bu konuda bir avukatla konuşmanız

gerekir.

"Ama Helen evlatlık bir çocuğa bakmaya çalışıyor olabilir mi?"

"Doğrusu bilmiyorum.

"Sizce uzun vadeli bir şey planlıyor olabilirler mi?" "Neyle?

"Küçük çocuk. Sence evlat edinmeyi planlıyor olabilirler miydi-' 'Hayır, bu uygunsuz olurdu- Yani... hayır, kesinlikle olmazdı.

"Bay McGregor, bunun imkânsız olduğunu söylemeye gittiniz.

"İmkânsız," dedi yüzü gerilirken. "Yaşları göz önüne alındığında bunun onları evlat edinen ebeveynler olmaktan çıkaracağını düşünmüştüm.

Saatine dikkatle baktı. "Eğer başka finansal sorunuz yoksa.

Kim durakladı, ona sorabileceği başka bir şey olup olmadığını merak ediyordu. Her şey çok basit görünüyordu ama o soruya verdiği yanıta bakılırsa, o kadar da emin değildi.

'Hayır. İşimiz bitti. Zaman ayırdığınız için çok teşekkür ederiz'.

Adamın paylaşmadığı bir şeyler bildiğinden hiç şüphesi yoktu ve bu çiftin sırlarını kaç kişinin sakladığını merak ediyordu.

Öğrendiğine göre Helen, muhtemelen yedi yaşındaki Jonathan Pike'ı da kapsayacak şekilde kesenin ağzını açmak istemişti. Aklındaki en büyük soru, Zach'in annesini fikrini değiştirmeye ikna etmeye çalışırken bunun farkında olup olmadığıydı.

OceanofPDF.com

ALTMIŞ ÜÇ

Stacey video klibi yirmi kez daha izledikten sonra bundan daha fazla bir şey anlamadığını kabul etti. Cinayetlerin işlenmesinden yaklaşık altı saat önce tanımlanamayan bir erkeğin yoldan geçtiğini söylemek için patronu aramanın bir anlamı yoktu.

Rachel'ın ana caddede geçirdiği kazanın görüntülerinin bulunduğu dosyayı açtı.

"Hey, Stace, bunlardan başka var mı? Penn sordu.

"Ne yani, on yıllık banka hesap özetleri tehlikeli bir şey olup olmadığını anlamak için yeterli değil mi?" diye sordu, yazıcıdan bir yığın daha çıkardı.

"Hayır. Daha fazlasına ihtiyacım var.'

"Bir şey mi buldun?" diye sordu.

"Henüz emin değilim," dedi, yığını ondan

alırken. Bu bile onun sahip olduğundan çok

daha fazlaydı.

Yolun karşısından çekilmiş video olan ilk dosyaya baktı. Görüntünün üst kenarı, kafenin dışındaki masalarda oturan insanların sadece bacaklarını ve ayaklarını yakalamıştı.

Tam Rachel'ı görmeyi beklediği anda kot pantolon ve yarım botlar orta masaya kondu. Stacey'nin Michael Kors olduğunu fark ettiği bir çanta ayaklarının dibine konmuştu.

Bir dakika içinde bir çift bacak daha belirdi ve Stacey bir tulumun alt eteklerini seçebildi. Garson kız siparişini alıyordu.

Rachel el çantasını yerden aldı ve masanın üzerinde gözden uzak bir yere koydu. Elini metal sandalyenin koluna dayamıştı. Cadde gittikçe kalabalıklaşıyordu ve Stacey'nin görüşü sık sık geçen trafik ve yayalar tarafından engelleniyordu ama Rachel'ın elindeki sigarayı görebiliyordu.

Görevli, Rachel'ın siparişi olduğunu düşündüğü şeyle geri döndü. İlkini bitirdikten birkaç dakika sonra bir sigara daha. Stacey hiçbir şeyi kaçırmamak için kendini insanların ve arabaların etrafına bakmaya çalışırken buldu ama görüntü üç boyutlu değildi ve koltuğunda ne kadar kayarsa kaysın ona daha iyi bir görüş sağlamayacaktı.

Bir insanın hayatının son anlarını izlediğinizi bilmek her zaman ürkütücü bir şeydi, sanki geçmişte olsa bile onların bilmediği bir şeyi biliyormuşsunuz gibi.

Bir parçanız hâlâ geçmişe doğru bir uyarıda bulunmak istiyordu.

Stacey, genel görüntü yeniden ortaya çıkarken gözlerini ekrandan ayırmadı. Zamana bakarak bunun ikinci bir içki olduğundan şüphelendi. Sonunda bacaklarının hareket ettiğini gördü, bu da onun ayrılmak üzere olduğunu gösteriyordu. Yine, herhangi bir ayrıntı yakalamak için bir çift taşlanmış kot pantolonun etrafına bakmaya çalıştı.

Rachel'ın ayağı sandalyenin ayağına takılınca, "Ah, dikkat et," diye seslendi. Penn, "Ben sadece banka hesap özetlerine bakıyorum," diye espri yaptı.

Onu görmezden geldi. Hiçbir şey duyamasa da, zihni metale çarpan metalin tenekemsi sesini sağlamıştı.

Rachel'ın kötü tökezlediğine hiç şüphe yoktu.

Geri sardı ve ağır çekimde tekrar izledi. Ayak parmağı masaya çarpan sandalyenin ayağına takıldı ve Rachel'ın eli destek için sandalyenin arkasında belirdi, bu da sandalyenin çığlık atarak masaya daha da çarpmasına neden oldu.

Sonraki beş saniye boyunca izlemeye devam etti, ta ki suç işleyen kamyon çerçeveye girip onun görüşünü ve artık bildikleri gibi Rachel'ın hayatını kesene kadar.

Zihni, metalin ete çarpışının mide bulandırıcı ses efektini tekrar sağladığında irkildi. Az önce görüş alanının dışında neler olduğunu bilmenin getirdiği mide bulantısını yuttu.

Bir nefes aldı ve o beş saniyeyi tekrar izledi. Ve tekrar. Rachel'ın tökezledikten sonra kendini toparladığına ve gayet iyi bir şekilde oradan uzaklaştığına hiç şüphesi yoktu.

Sandalyesinde arkasına yaslandı ve bir sonraki denemede hangi kamera görüntüsünü deneyeceğini düşündü. "Bir saniye bekle," dedi dik oturarak.

"Tamam, dikkatli olmamı mı yoksa dayanmamı mı istersin? Penn sordu. Stacey yine onu duymazdan geldi. Onun kendi kendine konuştuğunu çok iyi biliyordu. Taşlanmış kot pantolon. Onları yakın zamanda görmüştü.

Ana caddenin tepesindeki belediye binasının görüntülerine gitti. Bir otobüs durağı, olayın gerçekleştiği yeri mükemmel bir şekilde g ö r m e s i n i engelliyordu ama sadece o bölgeye bakmıyordu. Bakışları tüm ana caddeyi tarıyordu.

Taşlanmış kot pantolonu, yeşil kapüşonu ve kot beyzbol şapkasıyla tanıdık bir figür gördüğünde 'Yakaladım seni' diye seslendi. Bu adamın cinayetlerin işlendiği gün halka açık patikaya yakın olan adam olduğuna şüphe yoktu ve işte yine o ailenin bir başka üyesinin öldürüldüğü bölgedeydi.

Figür kameraya doğru ilerlerken ellerini ovuşturdu. Aynı tavırla yürümüyordu. Vücudu açık ve rahattı ve başı yukarıdaydı.

'Hadi, bana kim olduğunu göster,' dedi adam kameranın altında kaybolmak üzereyken.

Tam son saniyede durdu ve bir çığlık attı.

Bu görüntüde tanıdığı bir yüz vardı. Silme tahtasından ona bakıyordu.

Telefonunu eline aldı.

Şimdi patronu arama zamanı gelmişti.

OceanofPDF.com

ALTMIŞ DÖRT

Bryant dışarı çıktığında binanın panjuru yarıya kadar inmişti.

Kim arabadan indi ve arabanın altına eğilmekten çekinmedi.

Son stokların alındığını görebiliyordu ve ziyaretinin nedeni talaşları bir yığına süpürmekti.

Davey Burston süpürgeyi bıraktı ve yavaşça ona doğru yürüdü. Bryant onu panjurun altından takip etmişti ve
Leanne'in bacakları kapının diğer tarafında.

"Bay Burston, dünkü konuşmamızda bazı ayrıntıları atlamış görünüyorsunuz.

Ellerini pantolonuna sildi. "Neden b a h s e t t i ğ i n i z i bilmiyorum.

Roy Burston ofise açılan yan kapıdan çıktı.

Kim blöfünü görerek, "Cumartesi gecesi William Daynes'i görmeye gittin," dedi.

Roy önce ona, sonra da oğluna kaşlarını
çattı. Davey başını sallamaya başladı.

"Güvenlik kameralarımız var," dedi, görüntülerin kalitesiz olduğunu ve çeyrek mil ötede ona benzeyen birinin belirsiz bir görüntüsü olduğunu söylemedi.

Ev.

'Yoldan çıkan halka açık patikayı kullandınız,' dedi bir sıçrayışta.

"Oğlum? Roy sordu.

Yutkundu. "Evet, tamam. O tarafa doğru yürüdüm. William'dan yeniden düşünmesini ve işi bize geri vermesini istemek için kapıyı çalmayı düşündüm.

Roy baĢını sallayarak, "Davey, bunun için çok geç oldu," dedi.

'En azından denemek zorundaydım baba. Her şeyimizi elimizden aldılar. Sadece onunla konuşmak istedim.'

"Peki ya sen? Kim sordu.

Davey başını salladı, perişan görünüyordu. "İçime attım. Yürümeye devam ettim. Stourbridge'e giden patikayı takip ettim, bir pizza aldım ve eve gittim.

"Yalnız mı? Kim sordu. Birkaç ayrıntı daha eklenirse kontrol edilebilir bir hikâye olacaktı. "Evet, yalnız," dedi ellerini ceplerine sokarak.

"Hâlâ kızgın mıydın? Kim sordu. Daha sonra tekrar denemesini engelleyecek hiçbir şey yoktu.

"Kapıyı çalacak kadar taşaklı olmadığım için kendime kızıyordum. Roy başını salladı.

'Ben bir şey yapmadım baba, yemin ederim. Sadece yardım etmeye çalışıyordum,' dedi, babasının onaylamaması onu incitmişti.

'Hepsi benim olacaktı,' dedi etrafındaki boş alana bakarak. 'Biliyorum evlat, ama bu benim hatamdı. Güvenmemeliydim-'

"Hayır, bu onların hatası. Eğer o serseri William'ın kafasını çevirmeseydi...' 'Daryl Hewitt mi? Kim onun sesindeki zehre tepki göstererek sordu. "Başka kim olabilir?

'Peki ya Rachel? Kocasını durdurmadığı için ona kızdınız mı?

Yüzüne renk geldi.

"Rachel'ın bununla ne ilgisi var? Roy sordu. "Çocukluklarından beri arkadaşlar.

"Rachel Hewitt dün öğleden sonra öldü, Bay Burston. Brierley Hill High Street'te hızla giden bir kamyon tarafından öldürüldü.

Kim, Davey'nin bir şey teklif edip etmeyeceğini görmek için bekledi. Stacey ona bir resim göndermişti ve bu resim kesinlikle ona aitti.

"Oradaydın, ana caddedeydin. Onun yanından geçip gittin. Roy,

"Dur bir dakika," diye itiraz etti. "Aklından bile geçirme-

"Onu gördün mü? Kim babasını görmezden gelerek

sordu. Davey başıyla onayladı.

"Onunla konuştun mu?"

"Hayır.

"Neden olmasın? Kim sordu. 'Madem ikiniz arkadaştınız, neden durup başsağlığı dilemediniz, nasıl olduğunu sormadınız?

"Ona kızgındım," diye itiraf etti. 'Haftalar önce ona ulaşmaya çalıştım. Beni başından savdı. Bana bu işe karışmadığını söyledi. Arkadaşlığımızın hiçbir önemi yoktu,' diye tükürdü.

Kim, genç adamın hâlâ öfke dolu olduğunu ve bunu her yere boşaltmaktan mutluluk duyduğunu açıkça görebiliyordu.

"Bize anlattıklarınızda doğru olmayan bir şeyler var gibi görünüyor.

'Gerçeği mi istiyorsun? Ağlıyordu. Ağladığı için beni görmedi ve eğer bilmeniz gerekiyorsa, üzgün olmasına sevindim. Kaybettiklerinden sonra bunun kulağa nasıl geldiğini biliyorum ama üzülmesine sevindim.

Soğuk, merhametsiz, umursamaz; Davey Burston bunların hepsine sahipti. Ailesinin kaybının adaletsizliğine duyduğu öfke onu canlı canlı yiyordu. Öfkesi her yere yayılmış, birinin üzerine çökmeyi bekliyordu. Çalkalanmış bir gazoz şişesi gibi fokurduyordu. Bu onu öngörülemez yapıyordu. Onu değişken ve tehlikeli yapıyordu ama bu onu bir katil mi yapıyordu?

Telefonu çaldığı için daha fazla soru sorması engellendi.

İzin isteyip Leanne'in dışarıda nöbet tuttuğu panjura yöneldi.

"Devam et, Penn.

'Doktor için mahkeme kararı çıktı,' dedi.

"Tamam, teşekkürler," dedi Kim ve arabaya doğru yöneldi. Nihayet Helen Daynes'in tedavi kayıtlarına bakabileceklerdi.

"Bir şey daha var patron," dedi Penn telefonu kapatmadan önce hızla. 'Daynes'lerin hesaplarını inceliyordum ve siz oraya girmeden önce bilmeniz gereken bir şey var.

OceanofPDF.com

ALTMIŞ BEŞ

Kim, Penn'in kendisine anlattıklarını paylaştıktan sonra arabada çok az şey söylemişti. Bryant, 'O zaman kendini bu beladan kurtardı,' demişti. 'Başı belada falan değildi,' diye yanıtlamıştı.

Yolculuğun geri kalanını sessizlik içinde geçirmiş, zihni Helen Daynes hakkında öğrendiği her şeyi hesaplamıştı. Doktor Raymond Cutler'ın ofisine doğru geri dönerlerken içinde büyüyen bir hüzün vardı.

O daha kapıyı çalmadan kapıyı açtı. "Demek döndün," dedi teslimiyetle.

Adam onun ve Bryant'ın girmesi için kenara çekilirken başıyla onayladı. Masanın üzerindeki bir klasörü göstererek, "Dosya hazır," dedi.

İki inç kalınlığındaydı ve Helen Daynes'in ikizlere hamile olduğu dönemden itibaren ruh sağlığını ayrıntılı bir şekilde anlatıyordu.

Aynı zamanda onun sırlarını da içeriyordu.

"İhtiyacım yok," dedi Kim, oturarak. Bryant şaşkınlıkla ona doğru döndü.

Arabada geçirdiği sessiz zaman sonuç vermişti.

"Helen ve William, Helen ikizlere hamile kalmadan önce bir çocuk evlat edindiler.

Doktor Cutler otururken başıyla onayladı. 'Evet, iki kez tüp bebek denemişler ama başarısız olmuşlar. Helen çocuk sahibi olamadığı için çılgına dönmüştü. Evlat edinmek için mükemmel bir çifttiler ve Daniel adında yedi yaşında bir erkek çocuğu seçtiler.

Yedi yaşında. Tıpkı Jonathan gibi.

"Yaklaşık altı aydır onlarla birlikteydi ve biraz ele avuca sığmazdı, ancak son bir kez IVF denemeye karar verdiler ve başarılı oldular. Kolay bir hamilelik değildi.

Kim bunun nereye varacağını zaten biliyordu. "Onu geri verdi.

Doktor Cutler üzüntüyle başını salladı. "Basit bir kararmış gibi konuşuyorsunuz. Ama öyle değildi.

"Öyle olduğunu söylemedim, ama sonuçta o bunu yapmayı seçti.

"Zor bir hamilelikti," diye tekrarladı. "Kırılgandı. Çok fazla yatak istirahatine ihtiyacı vardı ve Daniel'in davranışları kötüleşti. Bununla başa çıkamadı. Devam etmek herkesi riske atıyordu.

"Onu geri vermeyi seçmiş olması durumu değiştirmez. "Acı vericiydi. Kendi çocuğu gibiydi.

"Ama öyle değildi, değil mi? Kim, onun Helen'in davranışlarını savunmasına midesinin tepki verdiğini hissederek tersledi. 'Doğal olarak kendisine ait olan çocuklarla kâğıt üzerinde kendisine ait olan çocuklar arasında bir seçim yapmak zorunda kaldı. Daniel doğal olarak onun olsaydı ne yapardı? Yine de ondan vazgeçer miydi? O zaman nasıl bir seçim yapardı? Evlat edinmenin anlamı budur, çocuğun sizin olması. Daha iyisi gelene kadar bir dolgu malzemesi değil.'

"Şef," diye uyardı Bryant.

Doktor Cutler, "Öyle değildi," diye önerdi.

Kim soğukkanlılığının azaldığını biliyordu ama kalbi, sisteme geri atılan yedi yaşındaki çocuk için acıyordu. Evlat edinmenin ne anlama geldiği ona kaç kez söylenmişti? Sosyal hizmetler, William ve Helen ona kaç kez kendilerine ait olduğunu söylemişlerdi? O

Artık onların çocuğuydu, onu sevecek ve ona koşulsuz bakacak bir ailesi vardı. Gardını indirmiş ve onları güvenli, özel dünyasına almış mıydı? Onlara inanmış mıydı?

Bir keresinde kendisi de o kadar yaklaşmıştı. Koruyucu ailesi bir araba kazasında öldüğünde onu evlat edinmeye çalışıyorlardı. Güvenlik hissinin, kalıcılık hissinin, siz bakmıyorken bile içinize işlemesine izin vermenin nasıl bir şey olduğunu anlıyordu.

Ayrıca, size bakmak için para alan insanlar dışında kimse için bir şey ifade etmediğiniz, umut etmeye ve daha da önemlisi güvenmeye cesaret ettiğiniz için her şeyin daha da kötüleştiği bir yere geri gönderilmeyi de anlıyordu. Tüm bunlar ona tam olarak nasıl açıklanmıştı?

"Kendini asla affetmedi.

"Bunun kimseye bir faydası yok," diye teklif etti Kim kesik kesik. Onun sempatisi küçük çocuklaydı.

Cutler ellerini havaya kaldırarak, "Ve bunu sır olarak saklamasının nedeni de bu," diye açıkladı.

Bryant konuşmaya biraz objektiflik getirmeye çalışarak, 'Eminim yıllarca kendine işkence etmiştir,' dedi.

'Kendine işkence etmekten hiç vazgeçmedi. Akıl sağlığı sorunlarının tek nedeni bu. Onu geri getirmeye çalıştı. Karar vermek için çok uğraştı ve kararını verdikten sonra da anında pişman oldu.

"Onun yerine Jonathan'ı mı koymaya çalışıyordu? Bryant, konuşması için ona güvenilemeyeceğine karar verdikten sonra soruları devraldı.

'Doğrusunu isterseniz, bence bundan sonraki her çocuk Daniel'in yerini alma çabasıydı. Elbette, yıllar önce bir çocuğunu kaybetmesi onu neredeyse öldürüyordu. Bu her şeyi geri getirdi.

"Sosyal hizmetler onu geri almasına izin vermedi mi? Bryant sordu.

"Kesinlikle vermezler. Tekrar yapmayacağından emin olamadılar. Bu yüzden

dava dosyasını kapattı ve mühürledi.'

"Yine de Jonathan'a bakıcılık yapmasına izin verdiler mi? Kim sorguladı.

'Birleşik Krallık'ta bakım altında yaklaşık doksan yedi bin çocuk ve yaklaşık elli altı bin koruyucu aile bulunmaktadır. Her iki rakam da her yıl artıyor ancak tamamen farklı oranlarda. Koruyucu aileye ihtiyaç duyan çocuklar yaklaşık yüzde on, koruyucu aileler ise belki yüzde üç ya da dört oranında artıyor. Hesabı siz yapın.

"Ama Daniel ile olan geçmişi mutlaka göz önünde bulundurulmalıydı?" diye üsteledi. 'Eminim öyledir, ama az önce verdiğim rakamlar göz önüne alındığında, Daniel'in

Helen ve William Daynes'i geri mi çevirdi?' Kim onun ne demek istediğini anlayabiliyordu.

Devam etti. "Jonathan'ı evlat edinmelerine asla izin verilmezdi, ancak sosyal hizmetler alabileceği her türlü yardımı alacaktır.

"Ama İngiltere'de bir çocuğu evlatlıktan geri alamazsınız, değil mi? Kim, düşünceleri Daniel'a dönerek sordu.

Cutler başını salladı. "Evlat edinme ancak çocuk başka biri tarafından evlat edinilirse geçersiz olur.

"Öyle miydi peki? Bryant sordu.

"Asla bilemeyeceğiz.

"Sanmıyorum," dedi Kim. Penn'in sosyal hizmetlere aylık ödeme yapıldığını keşfetmesi Daniel on sekiz yaşına gelene kadar, on bir yıl boyunca devam etmişti. Daniel'in ebeveynleri olarak, Daniel yetişkinlik çağına gelene kadar nafaka ödemekle yükümlüydüler.

Kim ayağa kalktı. Yeterince dinlemişti.

"Müfettiş, gerçekten anlamanızı isterim ki o-

'İhtiyacım olduğu kadarını anlıyorum, Doktor Cutler. Zaman ayırdığınız için teşekkür ederim.

Kadının çektiği acılar hakkında daha fazla şey duymak istemediği için kapıya yöneldi.

O anlaşıldı mükemmel ne o vardı bitti için
Helen Ama, Daha da önemlisi, Daniel'e ne yapmıştı?

OceanofPDF.com

ALTMIŞ ALTI

"Birkaç yıl önce Amerikalı bir kadın tarafından evlat edinilen küçük bir Rus çocuk haberlere çıkmamış mıydı? Stacey sordu.

Penn başını salladı. "Evet, eğer doğru hatırlıyorsam, onu bir uçağa bindirmişti, tek başına, bir hata yaptığını falan söyleyen bir notla birlikte.

Stacey başını salladı. 'Bu beni aşar. Bir insan bunu nasıl yapabilir?' 'Çaresiz önlemler, Stace. Sanırım şiddet uyguluyordu, onu öldürmekle falan tehdit ediyordu. Rusya'daki yetimhanenin onu yanlış yönlendirdiğini söyledi.

zihinsel durum.'

"Onun yaptıklarını mazur mu görüyorsun?

"Hayatını yaşamadığım hiç kimseyi yargılamam.

"Ama onun sorumluluğunu üstlendi, Penn. Onun annesi olduğunu taahhüt eden bir kağıt imzaladı. Annesi. Bu, ilk giydiğinizde su geçiren bir çift bot almaya benzemez. Bir çocuk iade edilemez.'

"Ne yapmalıydı?

'Ona yardım edin, onu anlayın, sevin ve kendi öz çocuğu olsaydı yapacağı her şeyi yapın ve işler düşündüğü gibi gitmediği için onu hatalı bir iPad gibi geri vermeyin. Bu tüm evlat edinme sürecini baltalıyor.

Penn içini çekti. 'Doğal çocuklarının ebeveynlik haklarından vazgeçen aileler de var. Bu asla o kadar basit değildir-'

"Çocuk sahibi olmakla ilgili hiçbir şey basit değildir. Annen Jasper'ın Down sendromlu olduğunu ne zaman öğrendi?'

Oldukça erken. Annem Jasper'la birlikte geriatrik bir gebelik olarak biliniyordu, bu yüzden doktor her türlü testi istedi. Sanırım CVS - koryon villus örneklemesi ya da onun gibi bir şey - bunu ortaya çıkardı.

"Hiç hamileliği sonlandırmaktan ya da Jasper'dan vazgeçmekten bahsettiğini duydunuz mu?

Penn dehşete düşmüş görünüyordu. "Lanet olsun, Stace.

"Aynen öyle. Kardeşin olmadan bir hayat hayal edemiyorsun ve annen başka bir seçeneği düşünmedi bile.

'İnsanlar her zaman çocuklarından vazgeçiyor. Ve bunun yapılması gereken doğru şey olduğu zamanlar da vardır.

"Demek istediğim şu ki, çocuk evlat edinildiğinde bazı kararların daha kolay alındığını hissediyorum ve alınmamalı.

Penn klavyesini yaklaştırarak, "Rus çocuğa ne olduğunu merak ediyorum," dedi. Bu Penn'in temelde aynı fikirde olmadıklarını ve bu konuyu daha fazla tartışmak istemediğini söyleme şekliydi.

Stacey görevini kabul etti.

"Adını bilmediğine göre ne yazıyorsun?

'Google hakkındaki hislerimi biliyorsun. Ona sadece bildiklerinizi söyleyin ve boşlukları doldurmasına izin verin.

Stacey kıkırdadı. "Yani Amerikalı bir anne tarafından Rusya'ya geri gönderilen evlatlık bir çocuk hakkında soruyorsunuz.

"Hemen hemen kelimesi kelimesine, Stace. Güldü. "Çocukla ilgili bulabildiğim hiçbir şey yok," dedi makaleler arasında gezinerek. 'Her şey anne ve mahkeme davası hakkında. Adı Artoyem ya da Artem ya da bazen Artyem'di. İsmi değiştirilmiş-'

"Dur bakalım," dedi Stacey, dimdik oturarak.

"Artyem? Penn başıyla onayladı.

"Tanrım, Penn, bu Martey'in bir anagramı olabilir mi?

Penn yavaşça başını sallamaya başladı.

Kesinlikle hayır. Ulaşmaya çalışıyordu. Ama ya ulaşamıyorsa? Ya Martey bir takma ad, bir iğnelemeyse? Ya Rozzie'yi terörize eden kişi Helen'ın ele verdiği çocuksa?

OceanofPDF.com

ALTMIŞ YEDİ

"Ne düşünüyordum biliyor musun? Bryant arabayı Golden Arch tabelasının yakınına park ederken Kim sordu. Hastanenin bahçesinden çıktıklarında saatin neredeyse üç olduğunu ve hiçbirinin bir şey yemediğini fark etmişti. Bryant'a içeri çekmesini söylemişti. Hamburger ve kahve sipariş etmişlerdi.

"Ne var, şef? Bryant bir Big Mac'in paketini açarak sordu. Jenny'nin katı talimatları, haftada bir kereden fazla fast food yemesini yasaklıyordu. Kuralları biraz esnetmeyi sevdiği için, bir hamburgerinin büyük olmasına dikkat ediyordu.

Kim sade çizburgerinin paketini açtı, bir ısırık aldı ve sonra bir kenara koydu.

Telefonunu çıkardı ve meslektaşının yüzündeki saf coşku ifadesini görmek için yan tarafa baktı.

"Tanrım, Bryant, bir oda bul.

"Bunun tadının ne kadar güzel olduğu hakkında hiçbir fikrin yok.

"Sen de Filet-O-Balık ile aynı deneyimi mi yaşıyorsun Leanne?

Leanne hamburgerine şaşkın bir bakış atarak, "Biliyor musun, anlamıyorum," dedi. 'Nedir bu cazibe? Yıllardır hamburger yemedim ve muhtemelen bir daha da yemeyeceğim.

"Yeşim Sarayı'ndaki dokuz numaranızla kıyaslanamaz bile, değil mi?

'Hiçbir şey bununla kıyaslanamaz,' dedi ellerini silerken.

Bryant bir ısırık daha alarak, "Birbirinizle konuşmaya devam edin ve basit bir adamı rahat bırakın," dedi.

"Evet, doğru," dedi Kim, telefonundaki fotoğraflar arasında gezinirken. "Şuna bir bak Bryant.

"Yemek molamdayım, şef.

"Ciddi ol ve bir bak.

El frenine doğru eğildi. "Daynes'lerin evinin bir fotoğrafı.

"Biliyor musun, şaşırtıcı bir şekilde, soru bu değildi. Şuradaki duvar boyunca uzanan oluğu görüyorsunuz. Rozzie'nin odasının ve aile banyosunun üstünde mi?'

Lewis'in odası evin beşik ucundaydı. "Sanırım öyle.

Della'nın ne dediğini hatırla. Reece'in birkaç ay önce oluklar üzerinde çalıştıktan sonra kötü bir ruh hali içinde olmasıyla ilgili bir şey. Belki Rozzie'nin odasında bir şey görmüştür. Belki bize Rozzie'nin bebeğinin babasının kim olduğunu söyleyebilir.

"Denemeye değer," dedi Big Mac'inin son lokmasını yutarken. "Onu bitirecek misin?" diye sordu, çizburgerine bakarak.

'Hayır, sen de değilsin. Jenny'nin kurallarını biliyorsun,' dedi ve kâğıt torbaya attı.

Kahvesinin kapağını kaldırdı ve Della Porter'ın iletişim numarasına gitti.

Kadın ikinci zil sesinde telefonu açtı.

"Reece orada mı, Della?" diye sordu.

"Öyleydi, ama sanırım yine dışarı çıktı. Neden? Sen hala-'

'Sadece ona bir şey sormak istiyorum. Sadece ne görmüş ya da görmemiş olabileceği hakkında.

"Oh, tamam. Yan odaya gitti. Bir telefon görüşmesi yaptı ve bir şeyi bağlamak için biriyle buluşmakla ilgili bir şeyler söyledi. Tam olarak ne dediğinden emin değilim çünkü yanımda çaydanlık kaynıyordu.

"Kiminle buluşacağını söyledi mi? Kim, içini bir huzursuzluk duygusu kaplamaya başladığında sordu.

"Hayır, ben soramadan gitmişti. Kim,

"Teşekkürler Della," dedi ve aramayı sonlandırdı.

Evde kiminle buluşuyor olabilir? Sadece bir aile üyesi olabilirdi. Hızla Zach'in numarasına doğru ilerledi. Aradı ama doğrudan sesli mesaja düştü. Gavin'i aradı. Telesekreter devreye girmeden önce telefonu yirmi saniye boyunca çaldı. Sonunda Daryl Hewitt'i aradı. Zach'in telefonu gibi o da doğrudan telesekretere düştü.

Neden kimse telefonlarına cevap vermiyordu ve Reece Daynes'lerin evinde kiminle buluşuyordu?

Bryant'a eve doğru gitmesi için acil talimatlar verdi.

Orada bir şeyler olmak üzereydi ve bunun iyi bir şey olmayacağını hissediyordu.

OceanofPDF.com

ALTMIŞ SEKİZ

Symes, onlarla arasında bir araçlık güvenli mesafeyi korumak için bir aracın otoparka girmesine izin vermiştir.

Şu anda kullandığı Kia Sportage'ı aramayacaklarını biliyordu. Sahibi henüz çalındığını bildirmemişti. Bağlanmış, ağzı kapatılmış ve arkaya katlanmıştı. Bir hatchback olmasına rağmen, büyük bir piknik battaniyesi ve bagaj rafı onu güzelce örtüyordu.

Fena bir yolculuk değildi ve araba sahibini daha fazla gemide tutmamayı umuyordu. İstediği kişiyi yakaladığında, adamı en yakın su kütlesine atacaktı.

Makineye yaklaştı. Hiçbir şey istemiyordu ve makinenin sorularına yanıt olarak 'siktir et' diye bağırmak istiyordu ama dikkatleri üzerine çekmek istemiyordu. Bu aşamada olmazdı.

Hoparlöre 'Nuggets,' diye seslendi ve yoluna devam etti.

Aralarındaki araba büyük bir şey sipariş etmiş olmalıydı. Stone ve ekibi uzaklaştıktan sonra uzun süre pencerenin önünde bekledi.

Nugget'larının parasını ödedi ve onları bir sonraki pencereden aldı. Otoparkta kalamayacağını fark etti. Öğleden sonraki durgunluk, okul sonrası yoğunluğundan önce geliyordu ve çok fazla yer vardı.

Neyse ki, önce bir park yerine girmişlerdi ve adam yanlarından geçip gittiğinde çitlere bakıyorlardı. Otoparktan sola döndü ve

Halesowen Harriers futbol kulübünün girişine yanaştı. Buradan sağa dönüp dönmediklerini ve Halesowen'a doğru gidip gitmediklerini görebilirdi. Başka bir yere giderlerse muhtemelen yanından geçip gideceklerdi ve onları tekrar yakalayabilirdi.

İçinde bir heyecan vardı ve bu heyecanın alevleri, onun her hareketini izleyerek oynadığı kedi-fare oyunu sayesinde körükleniyordu. Ona bu kadar yakın olmanın mahremiyetini hissediyordu: yaptığı her şeyi, gittiği her yeri biliyordu ve onun burada olduğundan bile haberi olmadığını biliyordu.

Şimdiye kadar ya şanslıydılar ya da zekiydiler. Ya doğru zaman değildi ya da ya fino köpeğinin ya da bekçi köpeğinin yanındaydı. İş arkadaşının fast-food otoparkından çıktığını görünce kendi zekâsına gülümsedi. Araba sola döndü. Ona doğru geliyorlardı.

Başını eğdi ve pencereden uzaklaştı. Tekrar yola çıktığında, aralarına bir avuç araba girmişti. Sorun değildi. Yakında arayı kapatacaktı.

Ne pahasına olursa olsun, istediğini elde edene kadar o arabayı gözünün önünden ayırmayacaktı ve verecek bir hediyesi daha vardı.

OceanofPDF.com

ALTMIŞ DOKUZ

"İki araba mı? Arabayı yola çektiklerinde Kim sordu.

Bryant arabanın arkasına yanaşarak, "Bu Daryl Hewitt'in arabası," dedi.

"Burada ne işi var?" diye sordu midesindeki önsezi daha da kötüleşirken. Diğer arabanın Gavin ve Zach'e ait olduğunu biliyordu.

Ev dün gece geç saatlerde aileye geri verilmişti ve artık yasal olarak istediği gibi girip çıkma hakkına sahip değildi.

Telefonu çalmaya başladığında Kim, "Bir saniye," dedi. "Kontrol odası arıyor. Normalde onu sadece cesetler ve suç mahalleri konusunda uyarırlardı ya da Woody'nin çağrılarını görmezden geldiğinde iletişime geçerlerdi.

'Taş,' diye cevap verdi.

"Marm, Symes senin için hatta. Sadece seninle konuşacak.
Onda bir şey var-'

Sıcaklık tüm vücudunu sararken, 'Bağlayın onu,' dedi. 'Marm,

DCI Woodward dinliyor olacak-'

Kim, "Bağlayın onu," diye talimat verdi.

Bir klik sesi ve ardından arka planda bir değişiklik

duydu. "Symes, yemin ederim-

'Konuşmak yok, sürtük. Sadece dinle.'

Hoparlöre geçti. Bryant ve Leanne yaklaştılar.

Kızların ağladığını duyduğunda kalbi neredeyse göğsünden fırlayacaktı. Vücudundaki her kas telefonu kapatmak istedi ama yapamadı. İki küçük kız ağlarken, çığlık atarken ve hayatları için yalvarırken oturup dinledi. Bryant ve Leanne'in birbirlerine baktıklarını hissetti ama sanki kızlara bir mesaj iletebilecekmiş gibi gözlerini telefondan ayıramadı.

Kayıt sona erdiğinde duygularını bastırdı. 'Symes, eğer onların

kılına zarar verirsen-'

Kulağında bir klik sesi duyuldu. Arama sona ermişti.

Kendi dehşeti hem Bryant'ın hem de Leanne'in yüzlerine yansımıştı.

"Buna nasıl cevap vermemem gerekiyor?" diye bağırdı. "Ne yapmam gerekiyor?

Bryant derin bir nefes aldı. 'Şef, gözünün önündekiyle ilgilenmelisin. Belki bir kez neler olduğunu gördükten sonra-'

"Az önce benimle aynı şeyi mi duydun?" diye sordu kuşkuyla. Emma'nın parçalanmış annesinin görüntüsü zihninde canlandı. En kötü kâbusu gerçek oluyordu ve bunu durdurmak için yapabileceği hiçbir şey yoktu.

"Duydum, şef, ve ayrıca kontrol odası ve Woody'nin şu anda mümkün olan herkesi bu çağrının nereden geldiğini bulmaya çalıştığını biliyorum.

"Tanrım," diye seslendi arabadan inerken hayal kırıklığı içinde. "Lanet olsun," diye homurdanarak Astra'nın ön lastiğini tekmeledi. Seslerindeki dehşet, yalvarışları bile kadının göğüs kafesini yumrukluyordu.

"Burada işimiz biter bitmez, biz-

"O zaman işimizi bitirelim Bryant," dedi ve kapıyı çaldı.

Cevap veren olmadı. Tekrar çaldı.

'Pekala, içeride sözde dört adam varken hiçbirinin kapıya cevap vermemesini biraz garip bulan başka biri var mı?

Bryant başıyla onayladı.

Kapı kolunu denedi. Kapı açıldı.

'Bryant, sen üst katı al, ben alt katı alacağım ve Leanne sen-'

"Burada kalıp işimi yapacağım.

Kim onun yüzüne her şeyden önce bir polis memuru olduğunu haykırmak istiyordu ama bunun bir işe yaramayacağından şüpheleniyordu. Her zamanki gibi o ve Bryant karşı karşıyaydı ve neye doğru yürüdüklerini sadece Tanrı biliyordu.

OceanofPDF.com

YEDİ

Stacey ellerini çırparak 'İçeride,' diye bağırdı. "DNA mı? Penn sordu.

"Evet," dedi ve e-postayı açtı. 'Oh,' dedi, sonuçları okuyarak. 'Eşleşme yok. İkisi için de değil.

Laboratuvar hız ve verimlilik konusunda kendini aşmıştı ama hepsi boşunaydı. Rozzie'nin bebeğinin babası ne Reece Gordon ne de Warren Cox'tu.

"Şimdi hangi cehenneme gideceğiz? Stacey başka kimi test edebileceklerini merak ederek sordu.

Penn, "Sadece çalıştır," diye önerdi. "Asla bilemezsin.

Stacey ayrıntıları NDNAD'ye girmiştir. Ulusal DNA Veri Tabanı 1995 yılında oluşturulmuştu ve başlangıçta sadece hüküm giymiş suçluların ya da yargılanmayı bekleyen kişilerin profillerini tutuyordu. Ancak 2008 yılına gelindiğinde, küçük suçlar dışında tutuklanan herkesten rıza olmaksızın örnek alınmasına izin verilmişti.

Sözlerini bitirdiğinde, Stacey arkasına yaslandı. "Yani. Bunun cinayetlerle ne ilgisi olduğundan pek emin değilim. Gerçekten Rozzie'nin bebeğinin babasının bunu yapacağını mı düşünüyorsun? Peki ya Rachel? Eğer o öldürüldüyse, nasıl- Vay canına O'Reilly, Penn,' dedi oturduğu yerden kalkarak. "Bir dakika içinde olumlu bir sonuç aldık.

OceanofPDF.com

YEDİ BİR

Bryant merdivenlerin tepesinde düşen bir şeyin sesini duydu. Merdivenleri ikişer ikişer çıktı ve içgüdüsel olarak Rozzie'nin odasına yöneldi.

'Ne oluyor be? Bırakın onu! Bryant, Reece Gordon'un yumruğunu yatağın üzerine yayılmış olan figüre indirmeye hazır bir şekilde beklediği yatağa doğru koştu.

Daryl Hewitt savunmak için ön kolunu kaldırdı.

Bryant sakince, "Ondan uzak dur, Reece," diye talimat

verdi. "Bu piçin ne yaptığını biliyor musun?

Çoğu polis memuru gibi Bryant da elindeki tüm bilgileri toplayıp birkaç saniye içinde makul bir çıkarım yapabildi.

"Rozzie'nin çocuğunun babası o mu?

"Evet, öyleyse söyle bana neden onu hemen şimdi pataklamayayım?" diye tükürdü.

Konuşmaları sırasında Bryant adamı hiç böyle görmemişti. Yüzü öfke ve nefretle çarpılmıştı.

'Çünkü o zaman onun yerine seni tutuklamam gerekecek. Ona vurdun mu?'

Reece başını salladı.

"O zaman başın belada değil, ama bir polis memurunun şahit olduğu bir yumrukla boka batarsın.

Reece tiksintiyle onu serbest bıraktı ve sonra sanki iğrenç bir şeye dokunuyormuş gibi ellerini pantolonuna sildi.

Daryl doğrulup oturdu. Gözlerinden rahatlama ve minnettarlık parlıyordu. "Teşekkür ederim memur bey. Ben-'

"Sen tam bir domuzsun. On yedi yaşında bir kız mı? Karının kız kardeşi mi?'

Bryant bu adamın ne kadar çok sınırı aştığını anlamakta zorlanıyordu. Bu aileden almadığı hiçbir şey yok muydu?

"Sadece bir kez oldu. İkimiz de birkaç kadeh içmiştik. Rachel ile aramız-'

Bryant elini kaldırarak, "Lütfen dur," dedi. Yaptıkları için herhangi bir gerekçe duymak istemiyordu. Özellikle de söz konusu iki kadın da morgda ölü yatarken. "Rozzie'yi çocukluğundan beri tanıyorsun. Zaten çocuktan biraz daha fazlasıydı ama onu on bir yaşından beri tanıyordunuz. Eğer arama iznim olmasaydı, seni eşek sudan gelinceye kadar dövmesine izin verirdim.

Daryl, Reece'e doğru başını sallayarak, "Zaten sadece kıskanıyor," dedi.

'Odadan çıkmamak, kapıyı kilitlememek ve seni buraya çağırdığında niyetlendiği şeyi yapmasına izin vermemek için tüm çabamı harcadığımı biliyorsun, böylece onu yemlemeyecektim-'

'Onu o şekilde bile sevmedim, seni sapık. Benim çocuğum olacak kadar gençti. Ondan sadece hoşlandım. Bana karşı iyiydi. Bazen gülüyorduk ve senden çok daha iyi birini hak ediyordu, seni aşağılık adam müsveddesi.

Bryant, Reece'in söylediği tek bir şeye bile itiraz edemedi.

"Bu ailede sizi bu kadar cezbeden şey neydi? Bryant sordu. 'Kızlarıyla evlendin. İş yerine taşındınız ve diğer kızlarıyla yattınız? Bütün bunları neden yaptın?

"Sen anlamazsın.

Bryant kollarını kavuşturarak, "Dene beni," dedi.

Görünüşe göre tüm dramayı bulmuş.

Şef muhtemelen mutfakta Gavin ve Zach ile bir fincan çay içiyordu.

OceanofPDF.com

YEDİ İKİ

Kim, William'ın çalışma odasına girdi ve bir silahın namlusuna doğru yürüdü.

Bütün hafta boyunca gözünün önünde duran gerçeği çok geç fark etti.

Gavin bir adım geri çekilerek, "Kapıyı arkandan sessizce kapat," dedi.

Ona söyleneni yaptı. Gavin tüfeğin ucuyla onu ileri doğru itti.

Zach şöminenin yanında durmuş şaşkın şaşkın bakıyordu.

"Neler oluyor, Gav?" diye sordu kocası masanın arkasına geçerken.

Kahretsin, adam ikisinden birine ya da ikisine birden ateş etme fırsatı bulmadan önce ona ulaşma şansı yoktu.

Az önce yüzüne çarpan gerçeği Zach'e açıklamak için ağzını açtığında gözlerini Gavin'den ayırmadı.

"Zach, Daniel Daynes ile tanış. Kardeşin.'

Gavin'in üst dudağı, Zach'in yüzündeki tüm renkler kaybolurken yarım bir gülümsemeyle kıvrıldı.

"Ne oluyor be? Sen... benim kardeşim misin?

Gavin'in sessizliğini sorusuna cevap vermesi için izin olarak kabul ederek, "Kan bağıyla değil," diye açıkladı.

Acele et Bryant, diye sessizce dua etti.

'Devam et, devam et. Ben bu işi sonsuza dek bitirmeden önce gerçeği bilmeyi hak ediyor. Ne yazık ki, önleyemediğim bir cinayet ve kederli bir adamın kaçınılmaz intiharı olacak, ancak odada sadece biz varız ve siz ikiniz öldüğünüz için, olayların sadece benim versiyonu olacak.

Zach'e doğru başını sallayarak devam etmesi için onu teşvik etti.

'Aileniz siz doğmadan önce, anneniz daha ikinize hamile bile değilken bir çocuk evlat edinmiş. Zor bir hamilelikti. Başa çıkamadı. Akıl sağlığı zarar gördü. Yedi yaşındaki Daniel'i öz çocukları için sosyal hizmetlere geri gönderdi.

'Hayır... bu doğru değil. Gavin benim kocam.'

'Bu doğru ve yasal olarak o senin kardeşin. Çocuk başka biri tarafından evlat edinilmediği sürece evlat edinme işlemini iptal edemezsin, ki böyle bir şey hiç olmadı, değil mi Daniel?

"Gav? Zach herhangi bir inkâr karşısında çaresizce

yalvardı. 'Devam et. Şimdiye kadar harika

gidiyorsun.

Gavin son derece eğleniyor gibi görünüyordu.

'Gavin bu ailenin bir parçası olmaya kararlıydı. Başlangıçta Rachel'ı hedef aldı ve üzülerek söylüyorum ki seninle tanıştı ve sen daha kolay bir hedef haline geldin. Sanırım Rachel'ın eninde sonunda onu fark edeceğini biliyordu.

Kim kaba olmak istememişti. Zach de bu olayda ailesinin geri kalanı kadar kurban olmuştu.

"Ne pahasına olursa olsun ailenizin içine sızdı.

"Bu yüzden mi buraya yalnız gelmek için her fırsatı değerlendirdin? Zach sordu. "Sadece ailemle vakit geçirmek için mi?

"Ona sorun. Bütün cevaplar onda.'

"Evet. Ailede hak ettiği yeri almak istiyordu. İlk oğul olmak istiyordu; en büyük, örnek alınacak, hayranlık duyulacak, istikrarlı biri. Seninle ailen için evlendi.

Kim morgdaki sorusunu hatırladı. *Helen, ne yaptın sen?*

Helen'in ailesini vurmasından bahsetmiyordu; Helen'in kendisine yaptıklarından bahsediyordu.

"Onları sevdi ve öldürdü. Zach'in

ağzı açık kaldı. "Rachel mı?

Kim başını salladı. 'Rachel'ın hâlâ ona aşık olduğunu ve buluştukları yere gideceğini biliyordu. Sen bebeğe bakarken çıkmadı mı?'

"Bebek bezleri için. Çantadakilerin çok küçük olduğunu

söyledi. "Peki döndüğünde hiç bebek bezi var mıydı?

"Onları hiç düşünmedim ve sonra hastaneye gitmemiz için telefon geldi.

Düşüncelerini düzene sokmaya çalışıyormuş gibi başını salladı.

'Hepsi doğru, Zach. Bir açık kapı bulmaya çalıştığını biliyorum ama Rachel'ı öldürdü çünkü artık tüm ailenin ölmesi gerekiyor,' diye ısrar etti.

"Ama ailem öldürüldüğünde bütün gece yanımdaydı," dedi gözlerine dolan yaşları zorlukla geri çekerek. Bir yanı gerçeği kabullenirken, bir yanı da, söz konusu adamın kendisine silah doğrultmasına rağmen, gerçeğe karşı çıkmaya devam ediyordu.

"Emin misin, Zach? Cumartesi öğleden sonra eve geldin ve ailenle yaptığın konuşmayı tekrarladın?

"Tabii ki.

Kim ertesi gün Zach'in nefesindeki güçlü alkol kokusunu hatırladı.

"Sonra ne olacak?

"Birkaç kadeh içtik. "İkiniz

mi yoksa sadece siz mi?

Zach gözlerini kısarak hafızasını yokladı.

"Bayılmışım. Shot içiyorduk. Beni yatağa yatırdı ve ben onun yanında uyandım. Sanırım...'

"Bütün gece orada olduğunu mu?

Zach başını salladı.

"Ailenizi öldürdü ve bunu Helen yapmış gibi gösterdi, mutfak penceresinin yanında küçük bir yangın başlattı, sonra acil servisler gelene kadar saklandı ve dikkatlerini yukarıya verdiklerinde gizlice kaçtı.

Zach hiçbir şey söylemedi, sanki Gavin'in olayın herhangi bir kısmını inkâr etmesini bekliyordu. Gavin yüzündeki o kendini beğenmiş yarı gülümsemeyle orada durmaya devam etti.

Kim birkaç saat önce bu adama duyduğu sempatinin derinliğine inanamıyordu.

"Ne değişti? Zach sanki sonunda anlamış gibi sordu. "Jonathan," dedi Kim basitçe.

"Teşekkür ederim, Müfettiş, ama bundan sonrasını ben halledebilirim.

Gavin kocasına doğru döndü ve odağı artık o yönde olmasına rağmen Kim hareket etmeye cesaret edemedi. Eğer onu herhangi bir şekilde ürkütürse, silah patlayabilir ve birileri ölebilirdi.

Zamana oynamak zorundaydı. Bryant her an onu hiçbir yerde bulamayacağını fark edebilirdi.

'Ben her zaman ailenin bir parçası olacaktım, Zach. Ben ilk çocuktum. Seçildim ve sonra senin yüzünden bir kenara atıldım. Hâlâ bu aileye aittim ama beni istemediklerini açıkça belirtmişken onlara kim olduğumu nasıl söyleyebilirdim?

Durdu ve bir dakika boyunca Zach'in şaşkınlığına baktı.

"Etrafta olmak o kadar da kötü değildi. Rachel'dan daha az zorlayıcı ama idare etmesi daha kolay. Daha az ateş, daha az tutku ama daha az karmaşıklık.

Kim, Zach'in her acımasız kelimede solduğunu görebiliyordu.

"Büyürken tek düşündüğüm şey hepinizi yok etmekti. Amacım hep buydu, ama sonra beni Pazar öğle yemeğine götürdün ve bu doğru geldi. Orada hepinizle birlikte olmak. Planım hala oradaydı ama daha az aciliyet vardı. Hayatım olması gereken şeyin tadını çıkarma şansım vardı. Sonra bana Jonathan'dan bahsettin ve onun benim yerime geçmeye çalıştığını anladım.

Zach bir şey hatırlamış gibi başını salladı. 'O çocuk hakkında, her şeyi mahvedeceği konusunda beni kasten gerdin ve üzdün. Cumartesi günü gidip onları görmemi ve anneme yeniden düşünmesi için yalvarmamı istedin.

'Ve yine başarısız oldun, değil mi? Seni dinlemedi. Senin isteklerini hiç umursamadı. Yine de o küçük piçi ailemize getirecekti. Bahse girerim bir yıl sonra gönderilmeyecekti. Yani, o eve geri gönderilmenin benim için nasıl bir şey olduğunu biliyor musun? Seni ele veren iki anneye sahip olmak? Bana bir lakap taktılar. Bana "Reddet" dediler ve bu isim oradan ayrılana kadar benimle kaldı. Bir ailem vardı, Zach. Bana sonsuza dek bakacaklarını söylediler ve ben de onlara inandım. "Böyle insanlarla oynayamazsın.

Kim, şimdi karşısında ezilmiş bir halde duran Zach'e yaptıklarından sonra onun sözlerindeki ironiyi gördü.

Dört gün içinde kelimenin tam anlamıyla her şeyini

kaybetmişti. Kim kapıya yaklaşan ayak seslerini duydu.

Gavin silahını ona doğrultarak, "Sessiz ol," diye talimat verdi.

Zach'in de silahı ona çevirmişken kendisiyle aynı şeyleri düşündüğünü görebiliyordu. İçinde biraz ruh kaldığını görmek güzeldi ama çok uzaktaydı ve bunu biliyordu.

"Şef? Bryant kapıdan seslendi.

Bakışları Gavin'inkilerle buluştu. Adamın gözleri soğuk ve sertti. Bu işten paçayı sıyırmak gibi bir niyeti vardı. Yüz ifadesi ona oyun oynamadığını söylüyordu. Çabuk olmalıydı.

Bryant kapıyı vurarak, "Şef," diye tekrarladı.

"Gavin yaptı," diye haykırdı. Şimdi ne yaparsa yapsın, meslektaşı kimin sorumlu olduğunu biliyordu. Henüz anlamadıysa bile anlaması uzun sürmeyecekti.

Gavin tüfeği kaldırdı.

"Bekle," dedi elini kaldırarak. 'Her şeyi bildiğini sanıyorsun ama bilmiyorsun. Helen hakkında bilmediğin çok şey var.

Adam silahını indirirken nefes alışını düzeltti. Zamana oynadığını biliyordu. Artık Bryant onun nerede olduğunu bildiğine göre, onu dışarı çıkarana kadar rahat etmeyecekti. Zach de onu yakından izliyor, başka neler öğreneceğini merak ediyordu. Kocasının ifşaatlarından sonra kendine güveni sarsılmıştı ve kızın söyleyecekleri ona bir nebze olsun yardımcı olmayacaktı.

Gavin devam etmesi için silahı ona doğrulttu.

'Helen verdiği karardan hemen sonra pişman oldu. Birkaç gün içinde seni geri almaya çalıştı.

Sana inanmıyorum. Ben hala onların çocuğuydum. Sosyal hizmetlerin geri dönmek için yasal bir yükümlülüğü var-'

'Sosyal hizmetlerin çocuğun refahını korumak için yasal bir yükümlülüğü vardır. Helen artık antidepresan kullanıyordu ve dengesiz olarak görülüyordu. Senden vazgeçmişti ve sonra seni geri istedi. Sosyal hizmetler böyle oynamaz.

"Yalan mı söylüyorsun?

Kim başını salladı. 'Siz gider gitmez terapiye başladı. Kayıtlarını gördük. Seni geri istiyordu. Seni seviyordu. Bir hata yaptı ve hayatının geri kalanında bunun bedelini ödedi.

Kim bu sözleri söylerken Helen'in davranışlarıyla yüzleştiğini hissetti. Bir hata yapmış ve ardından yirmi dokuz yılı aşkın bir süre boyunca kendini cezalandırmıştı.

"Her şey siyah ve beyaz," dedi Kim, Zach'in annesiyle arasında var olan mesafeyi anlamasına yardımcı olacak olsa da onu daha da incitecek kelimeleri bir an için erteleyerek.

"Sahip olduğu her çocuk seni yeniden ele geçirme çabasıydı. Sen onun ilk çocuğuydun, doğal ya da değil, suçluluk ve pişmanlık ona işkence ediyordu. Seni düşünmekten, seni özlemekten, nerede o l d u ğ u n u merak etmekten hiç vazgeçmedi. Bir çocuğunu kaybetti.

ikizleri doğurduktan dokuz yıl sonra beşik ölümüne kurban gitti. Kayıp her şeyi geri getirdi. Seni yeniden kaybetmek gibiydi.

Zach kendi düşüncelerinde kaybolmuş gibi görünüyordu, sanki yıllar boyunca yaşanan olaylar şimdi ona bir anlam ifade ediyordu.

'Jonathan'a bakmak tamamen seninle ilgiliydi. Hâlâ kalbinde sana ayırdığı o boşluğu doldurmaya çalışıyordu. Sesini alçalttı. "Seni kaybetmeyi asla atlatamadı ve hâlâ seninle ilgilenmeye çalışıyordu.

Beyni ona söylediklerini çözmeye çalışırken kaşlarını çattı. Kim kapıdan gelen yumuşak ayak seslerini duydu. Gavin'in ne kadar yakın olduklarını fark etmemesi için konuşmaya devam etmek zorundaydı. Fark ettiği anda silahı ateşleyecekti ve Kim'in ne tarafa gideceğine dair hiçbir fikri yoktu.

'Helen ve William vasiyetlerini değiştirme sürecindeydiler. Doğal kelimesini çıkarmışlardı ve bunun Jonathan'la hiçbir ilgisi yoktu. O hiçbir zaman evlatlık çocuk olmaktan öteye gidemeyecekti çünkü sosyal hizmetler Helen'in bir daha evlat edinmesine asla izin vermeyecekti. Vasiyetini değiştiriyordu çünkü kanunen senin hâlâ onun çocuğu olduğunu biliyordu. Öldükten sonra da bunu telafi etmeye çalışıyordu.

Sanki onun içini görüyormuş gibi baktı.

"Bana inanmadı," dedi gözyaşlarını tutamayarak. 'Ona kim olduğumu söyledim ve bana inanmadı. Dehşete düşmüş, korkmuş ve iğrenmiş görünüyordu.

Kim ona kocasını vurarak öldürdüğüne tanık olduğunu hatırlatmadı.

"Başını sallamaya devam etti, gözleri korku doluydu.

Kim kapının dışındaki fısıldaşmaları hâlâ duyabiliyordu. Üstünü örtmek zorunda kaldı.

Yukarı.

"Gavin, şunu anlamalısın-

Sözleri ağır meşe kapının çarparak açılmasıyla kesildi ve iki

Tek bir el silah sesi evin içinde çınlarken, figürler odanın içine düştü.

OceanofPDF.com

YEDİ ÜÇ

Kim yaralarını kontrol ederken Bryant, "Tanrım," dedi.

İncinmiş hissetmiyordu. Bakışlarını camdaki kan sıçramasına doğru takip etti.

"Siktir, siktir, siktir," dedi Leanne, ayağa kalkıp sol kolunu garip bir açıyla tutarak.

Zach olduğu yere yapışmış, Gavin'in birkaç saniye önce durduğu yere bakıyordu.

Arka planda bir siren sesi duyulurken Bryant masanın arkasına geçti.

Meslektaşı masanın arkasında kaybolurken Leanne'e baktı.

Leanne, Bryant'a doğru başını sallayarak, "Önlem olarak polis ve ambulans," dedi.

Kim Zach'e yaklaştı ve nazikçe ön kolunu tuttu.

'Hayır, hayır, kalmalıyım,' dedi alt çenesi takırdamaya başlarken.

Kim ceketini çıkardı ve adamın omuzlarına koydu. Son yarım saat içinde duyduğu onca ifşaattan sonra adamın hâlâ ayakta durması, Kim'in onun sahip olduğunu bilmediği derin bir gücün kanıtıydı.

Ne olursa olsun, vücudu şoka giriyordu.

"Bakma," diyerek onu kapıya doğru yönlendirdi.

Bryant başı masanın üzerinde belirdiğinde, "Hâlâ hayatta, Şef," dedi. "Bilinci yerinde değil ama nefes alıyor," dedi ve çenesinden yanağına doğru bir çizgi çizerek kurşunun dikey yerine çapraz gittiğini gösterdi.

"Tanrı'ya şükür," dedi Zach'e yol göstermeye devam ederek.

Leanne duvara yaslanmış, dirseğini tutuyordu. Yüzü bembeyazdı.

"Geri geleceğim," dedi Kim, Zach'i olay yerinden uzaklaştırmak istiyordu. Leanne inlemeden önce, "Ben iyiyim," dedi.

İki sağlık görevlisi koşarak geldiğinde Kim ön kapıdaydı. Onu.

İkinci bir ambulans ve bir ekip arabası gelirken 'Soldan ikinci' diye haber verdi. Reece'in nefes nefese kalmasını izledi.

Cam gibi gözlerle Zach'e bakarak, "Onları yolda durdurdum," dedi. "O iyi mi?

"Birkaç şok geçirdi ama iyileşecek," dedi, onu almak için arayacak kimsenin kalmadığını fark ederek. Bütün ailesi ölmüştü.

"Yardım etmek için yapabileceğim başka bir şey var mı? Reece etrafına bakınarak sordu. "Hayır, yeterince şey yaptın.

Kim'in Bryant'ın yukarıda neyle karşılaştığına dair hiçbir fikri yoktu ama Daryl Hewitt'in arabasının artık yolda olmadığı açıktı.

"Paltonu geri al," dedi Reece, kendi paltosunu çıkararak.

"Sen ne...?

Onu yan odaya götüreceğim. Della ona göz kulak olur. O bizi tanıyor.'

Kim ceketini alırken ve Reece ceketini adamın omuzlarına sararken Zach itiraz etmedi.

Reece, Zach'in koluna girip onu nazikçe ve yavaşça aşağıya doğru yönlendirerek, "Hadi dostum, içine güçlü bir fincan çay koyalım," dedi.

"Reece," diye seslendi.

Döndü.

'Teşekkür ederim,' dedi içtenlikle.

Aileden değillerdi ama Zach Porter'ları hayatı boyunca tanımıştı. İkinci sağlık ekibi ön kapıya koştu.

"Kurşunlanan kurbanla ilgilenmeniz gerekmiyorsa, duvarın karşısında duran, oldukça solgun ve inanılmaz derecede inatçı, omzu çıkmış gibi görünen bir kadın var.

Kim, Bryant'ın yardım etmek için Leanne'i kapıdan uzaklaştırmasının hangi organına mal olduğunu merak etti. Belli ki, biri üstte biri altta tekniğini kullanmışlardı ve bu tekniği ciddi bir yaralanma olmadan mükemmelleştirmek için birkaç deneme yapmak gerekiyordu.

Çalışma odasına tekrar girdiğinde, Gavin sedyeye yerleştiriliyordu. Kısık bir inilti ona hâlâ hayatta olduğunu söylüyordu.

Leanne hâlâ duvara yaslanmış, sağlık görevlileriyle tartışıyordu.

"Gitmiyorum," dedi ısrarla. "Sadece şu lanet şeyi geri sokun ve beni yoluma gönderin.

"Gavin Daniel mıydı? Bryant, sağlık görevlileri onu ambulansa götürmek için çalışma odasındaki mobilyalarla uğraşırken sordu.

Kim, "Evet, Jonathan'ın gelme ihtimali onu uçurumun kenarına getirdi," diye açıkladı.

"Tanrım, çok iyi birine benziyordu. Diğer bir haber de, Daryl'ın Rozzie'nin bebeğinin babası olduğu.

"Ugh," dedi, burnunu hoşnutsuzlukla kırıştırarak.

"Evet, Reece onu yatağa yatırdığında tam da bunu düşünüyordu.

El arabasını kapıdan çıkıp koridora kadar takip ettiklerinde, 'Adil oyun, Reece,' dedi.

Leanne'i ambulansta oturmaya ikna etmişlerdi, o sırada onlar da lanet herifi tekrar içeri sokmuşlardı.

Gavin'i arkaya bindirdiklerinde Bryant'a, "Ambulansın peşine düşsen iyi olur," dedi. 'Bir nöbetçi ayarlamalısın ve sorgulama için hazır olduğunda orada olmalısın.

"Gelmiyor musun?

İkinci ambulansa doğru başıyla işaret etti. 'Onunla kalsam iyi olur. Durumu düzeldiğinde hastaneye götürürüz," dedi ve ekip arabalarına başıyla işaret etti.

"Emin misin?" diye sordu kaşlarını çatarak.

'Burada EDL protestosundan daha fazla polis var. İyi olacağım ve kendi süper kahramanım yirmi dakika içinde yeni gibi olacak.

"Tamam, orada görüşürüz," dedi ve onu kapı aralığında bıraktı.

Kim'in içinden aniden onu geri aramak, bir şeyler söylemek, bir şeyler paylaşmak geldi ama yapmadı. Yere baktı ve boğazında düğümlenen duyguları yuttu.

O gözden kaybolur kaybolmaz kendini toparladı ve ambulansın arkasına yöneldi.

"O iyi mi? Kim omzunun önünde duran sağlık görevlisine sordu.

'Söylediğiniz kadar inatçı. Bu iş hastanede yapılmalı'.

Leanne, "Sadece devam et," diye homurdandı.

Kim net bir görüş için pozisyonunu ayarladı.

"Tamam, derin bir nefes al - bir, iki, üç.

Kim eklemin yerine oturtulurken çıkardığı sesle irkildi. Leanne'in yanaklarındaki son renk sıçramalarını ve gözlerinin geriye doğru yuvarlanmasını ve onu destekleyen adama doğru katlanmasını izledi.

Sağlık görevlisi ona döndü. "Birkaç dakika içinde dönecek. Bu ona fazla zaman vermedi.

Kim uzaklaşmadan önce, "Ona iyi bak," dedi. Plan zihninde sağlam bir şekilde şekillenmişti ve onu uygulamak için sadece bir şeye daha ihtiyacı vardı.

Yolun yarısında genç görünümlü bir polis memuruna yaklaştı.

"Telefonun yanında mı?" diye sordu elini uzatarak. 'Şey... evet, hanımefendi, ama-'

"Benimki içeride mahvoldu ve bir arama yapmam gerekiyor.

Kolunu uzatarak bir yere gitmediğini göstermeye çalıştı.

o.

Pantolonunun ön cebini karıştırdı ve ona uzattı.

"Teşekkürler, hemen döneceğim," dedi ve kapıya doğru yöneldi.

Yanıp sönen mavi ışıklardan uzaklaşıp karanlığa doğru yürüdü. sonra tuğla sütunun arkasında durdu ve arka cebinden kendi telefonunu çıkardı. Sessize aldı ve kot pantolonunun ön kısmına yerleştirdi. Ödünç aldığı telefonu da arka cebine yerleştirdi.

Herkesin tüm çabalarına rağmen Symes'ı ya da kayıp iki kızı bulamamışlardı. Onları hayatta tutmanın tek bir yolu vardı. Tek bir kişi bile onun planını onaylamayacaktı ama başka bir yolu olmadığını biliyordu. Kızları kurtarmak için ona daha çok istediği bir şeyi vermek zorundaydı.

Onu.

Yolda sokak aydınlatması yoktu. Porter'ların evinin önünden geçerken bir ışık huzmesi aktif hale geldi.

Symes düşündüğü kadar k a r a r l ı y s a, uzun süre yalnız kalmayacaktı.

Arkadan gelen bir araba motorunun uğultusunu duyarken vücudunu rahat tutmaya çalıştı.

Kalbi göğsüne çarpmaya başladı, kan kulaklarına hücum ediyordu ama hızını ve soğukkanlılığını korudu.

Araba durduğunda derin bir nefes aldı.

Arkasından yaklaşan ayak seslerini duyunca sırtını gerdi.

Başındaki yakıcı acı etrafındaki dünyayı siyaha çevirdiğinde arkasını dönmedi ve haykırmadı.

OceanofPDF.com

YEDİ DÖRT

"Lanet olsun, ne zamandır baygınım? Leanne dik oturarak sordu.

"İlk kez mi, ikinci kez mi?

"Ne?

O yakıcı acı onu bayılttıktan sonra kendine geldiğini hiç hatırlamıyordu.

'Toplam yedi dakika baygın kaldınız. Ağrın nasıl?' Hareket

ettirmeye çalıştı.

Gözlerinden yıldızlar süzülürken 'Bu on,' diye inledi.

Sağlık görevlisinin etrafına baktı ve Stone'un kapı aralığından kına yakmamasına şaşırdı.

İlk sağlık görevlisi iğneyi hazırlarken o da diğer sağlık görevlisine baktı.

"Şu kötü görünümlü, kısa saçlı polis memurunu yakalayıp ona gitmeye hazır olduğumu söyleyebilir misin?

İlk sağlık görevlisi iğneyi kızın koluna yakın tutarken kaşlarını çattı.

"Deri ceketli olan mı?

İğne derisine batarken 'İşte bu,' dedi. "Yıllar önce gitti,"

dedi adam, kapıya doğru başını sallayarak.

Leanne telefonuna uzandı ve Kim'in numarasını çevirdi. Baş etmesi bu polis memurundan daha kolay olan gangsterleri olmuştu. Numara sesli mesaja kadar çaldı.

Stone'un Bryant'la birlikte hastaneye gitmiş olması gerektiğini fark ederek, "Seni bulacağım," diye mırıldandı. Olayların hiçbirini kaçırmak istemezdi.

Bryant'ın numarasını ararken öfkesini yuttu. Stone her zaman Leanne'in yanında kalması için kesin talimatlar aldığını biliyordu. Bir sonraki araması DCI Woodward'a olacaktı. Bu bir gerçekti.

"Merhaba," dedi Bryant nefes nefese.

"Giydirin onu," diye bağırdı Leanne, nezaket göstermeden. Sessizlik. "Kimi takayım?

"Senin lanet Hoppo'n. Benimle uğraşma Bryant. Bayıldığım anda seninle gittiğini biliyorum.'

"O benimle değil.

'Bryant, şaka yapmıyorum-'

"Benimle taşak geçmiyor," diye bağırdı ve Leanne'in kanı dondu.

Leanne ambulanstan indi ve etrafına bakındı. Etrafta ekip arabaları ve memurlar vardı ama Müfettiş Stone yoktu.

'O gitti. Öldü,' dedi ve ağrı kesici ilaç etkisini gösterene kadar omzunu yerinde tuttu.

"Leanne, şaka yapıyor olmalısın?

"Bekledi, Bryant," diye bağırdı Leanne telefonda. "Ben bayılana kadar bekledi," dedi ve koşarak yola indi. Bunun anlamsız olduğunu biliyordu. Symes yakınlarda bir yerdeyse, şimdi on dakikalık bir avantajı vardı.

Bryant, 'Geri döneceğim,' dedi.

Leanne ileriyi düşünerek, 'Hayır, hastanede kal,' dedi. 'Ben sana geleceğim. Daha çabuk olur.

Telefonu kapattı, ambulansa geri koştu ve ceketini aldı. Polis memurlarından birine "Siz şoför müsünüz?" diye sordu.

Başını salladı.

"Bir arkadaşını kap ve beni hemen Russells Hall'a götür, bütün sirenleri ve ışıkları kullan.

OceanofPDF.com

YEDİ BEŞ

Telefonunun sessizce karnına doğru titrediğini hissetmesi Kim'i kendi bilincinin karanlığından çıkardı.

Ne yaptığını hatırlaması sadece birkaç saniye sürdü. Vücudunun hareket ettiğini biliyordu ama kendi kendine değil. Bir arabanın arkasındaydı ve her çarpma, başının arkasında çoktan oluşmuş olan yumruya bir acı dalgası gönderiyordu.

Üzerini örten ve yanağına yaslanan bir tür battaniyenin sertliğini hissedebiliyordu. Sağ tarafına yatmış, kolları ve bacakları arkasından bağlanmıştı ve bu da herhangi bir hareket yapmasını engelliyordu. Ne kadar süredir baygın olduğunu ya da arabada ne kadar kaldığını bilmiyordu ama Symes'ın kızlara dehşet saçtığı kaydı duyduğu anda kaçış planı zihninde şekillenmişti.

Planının ilk kısmının işe yarayıp yaramadığını öğrenmesi gerekiyordu. Ödünç aldığı telefonun ağırlığını arka cebinde hissedemiyordu, bu yüzden adamın yemi yuttuğundan umutluydu.

Onu kızlara götürüyor olması için dua etti, doğru tahmin etmişti ve hâlâ hayattaydılar. Planı bundan daha derin değildi. Kızlara ulaşmak ve onları kurtarmak.

Ondan sonra ne olduysa tanrıların kucağında oldu.

OceanofPDF.com

YEDİ ALTI

"Peki şimdi ne halt edeceğiz? Bryant, Leanne'in yanında ekip arabasının arkasına binerek sordu. Kendi arabası Russells Hall'da park halinde kalacaktı.

Leanne telefonunu kontrol ederken şoföre 'Himley'e doğru git,' dedi. "Sirenler kapalı.

Araba hızla uzaklaşırken 'Leanne...' dedi.

"Patronunu aradın mı?

"Henüz değil. Penn'e Gavin için hastaneye gitmesini, Stacey'ye de talimatları beklemesini söyledim.

'Onu ara ve neler olduğunu anlat. Ona iki ekip arabasının daha bize katılmasını istediğimizi söyle ama mavilerde değil.

Bryant telefonunu çıkardı "Ama biz neyiz...?

Onu takip ediyoruz. Telefonuna bir takip cihazı yerleştirdiğimi biliyor. Hala açık olduğu sürece nerede olduğuna dair kabaca bir fikrimiz var.

"Yani elimizdeki tüm kaynakların çığlık çığlığa ona doğru ilerlemesini istemiyor muyuz?" diye sordu kafası karışarak. Elbette orduyu, donanmayı, hava kuvvetlerini ve yirmi mil yarıçapındaki her ekip arabasını konuşlandırmaları gerekiyordu. Onu öldürmekten başka bir şey istemeyen bir psikopatla birlikteydi.

"Hareket etmeyi bırakana kadar olmaz. İsteyeceğimiz son şey yüksek hızda bir kovalamaca ve Symes'a kartlarımızı göstermek. Birisi ölebilir ve sonra

kızları asla bulamayız. Hareket etmeyi bıraktıklarında hazır olmalıyız.'

"Ne kadar i l e r i d e l e r ? Bryant Woody'nin direkt hattını kaydırarak sordu. Bu sadece acil durumlar içindi ve daha önce hiç kullanmamıştı.

"Yirmi dakika kadar sürer diye tahmin ediyorum.

Woody telefona cevap verirken 'Kahretsin,'

dedi. "Affedersiniz-

"Efendim, ben Dedektif Bryant," dedi aceleyle. 'Ben DI Stone. Symes onu aldı.'

Sessizlik çöktü ve Bryant bir an için bağlantıyı kaybedip kaybetmediklerinden emin olamadı.

"Bryant, eğer bu bir tür zamansız 1 Nisan şakasıysa-"

"Leanne'i Daynes'lerin mülkünde atlattı.

"Leanne bunun olmasına nasıl izin verdi?" diye bağırdı. 'Tek bir işi vardı, o da onunla birlikte kalmaktı-'

Bryant, 'Efendim, dürüst olmak gerekirse, çıkık bir omzu geri itildikten sonra bilinci yerinde değildi,' diye savundu. "Bence o kaydı dinledikten sonra ne yapacağını biliyordu. Dayneses'lerin evinden uzaklaşması Symes'ı kendisine çekmek için kasıtlı bir hareketti. O biliyor-'

"Kızları bulmanın tek yolu bu," diye bitirdi Woody.

'Efendim, Penn hastaneye doğru yola çıktı ve Stacey de Daynes vakasıyla ilgili olarak sizi ofisten bilgilendirecek, ancak bizim-'

"Adını söyle.

'Bize katılması için iki ekip arabasına daha ihtiyacımız var. Himley'e doğru gidiyoruz.'

"Ve?

"Şimdilik bu kadar," dedi Leanne'in kararına güvenerek.

"Bir saniye," dedi Woody, telefonu kapatarak.

Bryant bir an Leanne'in telefonuna baktı. Yeşil nokta hâlâ titreşiyordu.

Tamam, Bryant. Memuruna yerini kontrol odasına bildirmesini söyle. Arabalar birkaç dakika içinde yanınızda olacak.

Bryant söyleneni yaptı ve memur onun yerini merkeze bildirdi. Woody,

"Tek ihtiyacınız olanın bu olduğunu tekrar söyleyin," dedi.

Bryant, onun da kendisi gibi, toplayabildiği her kaynağı onların gittiği yöne fırlatma dürtüsüyle savaştığını biliyordu.

"Sadece bir yer bulana kadar, sonra da tüm çalışmaları başlatabiliriz.

"İrtibatta kalalım, peki Bryant?

"Evet,

efendim?" "Onu

geri getirin.

Hat kulağında kesilince daha fazla bir şey söylemesi engellendi.

Tamamen niyetli o l d u ğ u n u söyleyebilirdi, çünkü başka bir sonuç bir seçenek değildi.

"Neler oluyor?" diye sordu gözlerini telefondan ayırmayan Leanne'e.

"Hala hareket halinde.

"Tanrım," dedi, daha fazlasını yapabilmeyi dileyerek. "Daha hızlı hareket edemez miyiz?

"Her geçen dakika onlara yaklaşıyoruz. "Bu izleyiciyi

bildiğini mi söylüyorsun?

Evet. Pazar akşamı oraya koydum. Bu konuda benimle tartıştı ama yeni bir şey yok.

"Bana hiç söylemedi," dedi, bu da ona başından beri aklında böyle bir şey olduğunu düşündürdü. Arama ekibinin kızları bulamaması bu fikri güçlendirmiş, Symes'ın kaydı bu fikri kafasında pekiştirmiş ve Leanne'in zamanında yaralanması da tam onun işine yaramıştı.

Kadının kendi hayatını onlarınkiyle değiştirmeye hazır olduğunu şüpheye yer bırakmayacak kadar iyi biliyordu.

"Misafirimiz var," dedi şoför dikiz aynasına başını sallayarak.

Bryant arka camdan dışarı baktığında arkalarında ikinci bir ekip arabası gördü.

'Ve bir tane daha,' dedi şoför, bir üçüncüsü yan sokaktan çıkarken.

Bryant hâlâ yirmi dakikalık bir gecikmenin ötesinde düşünemiyordu.

Patronun onu takip etmelerini beklediğinden emindi, telefonu çalışırken bu iyi bir şeydi ama ya telefonu bozulursa ya da sinyalin olmadığı bir bölgeden geçerse? Geldiklerini biliyor olabilirdi ama bunun ne kadar süreceğini bilmiyordu. Yirmi dakika. Symes yirmi dakika içinde ona ne kadar zarar verebilirdi?

Leanne bakışlarını kaldırdığında bir mide bulantısı dalgasını yuttu. "İyi zamanlama," dedi. 'Telefonu hareket etmeyi bıraktı. Gitmeye başla Shipley'e doğru,' dedi şoföre. 'Ve şimdi sen ve arkadaşların olabildiğince çok gürültü yapmalısınız.

OceanofPDF.com

YEDİ-YEDİ

Kim arabanın durduğunu hissetti. Bu bir dizi ışıkta ya da kavşakta duraklama değildi. Motor durmuştu.

Symes aracın sürücü tarafından inerken arabanın vites değiştirdiğini hissetti. Arabanın arka kapısı açıldığında serin bir hava akımı etrafını sardı.

Kolları ayaklarından ayrılmadan önce bileklerine yakın bir şeyin kesildiğini hissetti. Eklem kasları ani özgürlük karşısında haykırdı.

Etli bir el ensesini kavradı.

"Dışarı çık, kaltak," dedi ve onu arabadan dışarı çekti. Kadın bir yığın halinde çakıl taşına benzer bir şeyin üzerine düştü. 'Artık sadece sen ve ben varız. Muhtemelen telefonuna yerleştirdikleri takip cihazı seni yakaladığım yerden yaklaşık otuz metre uzakta, yani boku yedin.

Tanrıya şükür yemi yutmuş ve ödünç aldığı telefonun kendisine ait olduğuna inanmıştı. Kızları kurtarmakla ilgili her şey onun kafasını kullanabilmesine bağlıydı. Fiziksel olarak haklıydı. Boku yemişti. Bilekleri hâlâ arkadan bağlıydı ve ayak bilekleri birbirine bağlıydı.

"Ayağa kalk, kaltak," dedi, onu ayağa kaldırmak için kollarını kullandı.

Gözbağını başının arkasından söktü ve işte oradaydı, hatırladığı kadar çirkin ve iğrençti.

Kalbinin atışına rağmen tüm duyularını kullanmaya çalıştı, çünkü nerede olduğuna dair hiçbir fikri yoktu ve gün ışığı hızla azalıyordu, bu yüzden

Akşam 6 civarı.

Herhangi bir trafik sesi duymuyordu ve altı ya da yedi metruk kulübeye benzeyen bir sıranın önünde duruyordu.

"Öleceğin yere hoş geldin," dedi sağ kolunu tutarak.

"Bundan asla kurtulamayacaksın," dedi, adamın gözlerindeki nefrete karşılık vererek.

"Etrafta kimseyi görüyor

musun?" "Seni bulacaklar.

"Umurumda değil," diyerek onu ileri doğru sürükledi. Ona ayak uydurmak için zıplamaktan başka çaresi yoktu. Onunla dövüşme zamanı henüz gelmemişti. Önce kızların güvende olduğundan emin olmalıydı.

'Şunu anlamalısın Stone, seninle işim bittiğinde bana elektrikli sandalyeyi verebilirler. Tek istediğim son nefesin. Gözlerindeki hayatın soluşunu izlemek ve gördüğün son şeyin ben olmamı istiyorum.

"Öyleyse bırakın kızlar gitsin," dedi adam ortadaki kulübenin ön kapısını iterek açarken.

'Oh hayır. O iki küçük kız için büyük planlarım var.

Sesindeki beklenti Kim'in midesini bulandırdı.

'Ve her bir dakikayı izleyeceksin çünkü sıranı beklerken bunun seni ne kadar kötü mahvedeceğini biliyorum. Kırık bir vücut ve kırık bir kafayla öleceksin.'

Onu sol taraftaki bir odaya itti.

Bacakları hâlâ birbirine bağlıydı ve elleri arkasındaydı.

Düşmekten başka çaresi yoktu. Kendini hafifçe büktü, böylece yüzünün değil sağ kolunun üzerine düştü.

Düşerken küçük bir ciyaklama sesi duydu. Bu ses kulaklarına müzik gibi geldi. Yaşıyorlardı.

"Şurada," dedi ve onu uzak duvara doğru itti.

Köşeye geçti ve yüksek huzmeli bir fener yaktı. Fener odayı aydınlattı ve gözleri parıltıya alıştığında kapının arkasındaki duvarın dibinde birbirine sokulmuş iki genç kız gördü. Kirli, solgun ve korkmuş görünüyorlardı. Ama hayattaydılar. Haftanın her günü korkmuş olmayı ölü olmaya tercih ederdi.

Küçücük bilekleri ve ayak bilekleri kravatla bağlanmış olan bu kadınlara karşı öfkesini bastırdı. Ağızları koli bandıyla kapatılmıştı. Birinin köşesi gevşemişti, bu yüzden çığlığı duymuştu.

Birkaç metre ötede tek bir boş su şişesi duruyordu. Yiyecek olduğuna dair hiçbir kanıt yoktu. Sadece onları hayatta tutmak için gerekeni yapmıştı. Edna'yı bulduğu durumu hatırladı. Neden şaşırmıştı k i ? Planı zaten onları öldüresiye dövmekken neden iki küçük kıza farklı davransındı ki?

Ağızlarının kapalı olması gözlerindeki dehşeti daha da belirginleştiriyordu.

Kim güven verici görünmeye çalışarak, "Sorun yok kızlar," dedi.

Symes başının yan tarafına bir yumruk atarak, "Sikeyim mi," dedi. Kızlarla göz temasını korumak için yıldızları göz kırparak uzaklaştırdı.

'Kızlar ne olacağını bilmiyor. Bu zevki sizin gelişiniz için saklıyordum,' dedi tehlikeli bir şekilde onlara yaklaşarak. Geri çekildiler ve kendilerini duvara doğru itmeye çalıştılar.

Onlara dokunmamak için çığlık atmak için içindeki her dürtüyle savaştı, onları kendisine daha fazla işkence etmek için kullanacağını biliyordu.

Onların önünde bir ileri bir geri yürüdü.

'Buradaki küçük kızlarımız, küçük vücutlarındaki her kemiği kıracağımı bilmiyorlar.

Diz çöktü ve diğer kızın içine daha fazla girmeye çalışan daha küçük olanın yanağına dokundu.

Kim onun pis elini kendisinden uzaklaştırmak için can atıyordu.

'Onları yumruklayacağım ve yerde bez bebekler gibi yuvarlanana kadar tekmeleyeceğim. Küçük organları onları terk edene ve ölene kadar onlara hayal edilemeyecek acı ve ıstırap vereceğim.

Kim onların dehşet dolu iniltilerini duyabiliyordu ve gözlerindeki heyecan arttıkça gözle görülür bir şekilde küçülüyorlardı.

Symes gerçekten de Kim'in tanıdığı en aşağılık psikopattı. 'Ve zavallı küçük luvviler tüm bunların senin suçun olduğunun farkında bile değiller. Sen

Ödülümü elimden aldığında onları korkunç derecede yavaş ve acılı bir ölüme mahkum ettin.

"İstediğin benim Symes," dedi Kim, dikkatini tekrar kendisine çekmeye çalışarak. Fiziksel olarak güçsüzdü ama zamana oynamak zorundaydı. Onu kızdırmak için bile olsa. Onun için bir tekme, onlar için bir eksik demekti.

'Oh hayır, sürtük, beni tekrar kandıramayacaksın. Geçen sefer akıllı ağzınla dikkatimi dağıttın ve ödememi kaybettim.

"Kaç saat oldu Symes? Kim onun dikkatini tekrar kendisine çekmeye kararlı bir şekilde sordu. "Hayatının kaç saatini benden intikam almaya adadın?

'Bunu hapse girdiğim andan itibaren planladım. Her gün ve her gece bu anı ve sana ne yapacağımı düşündüm.

Ona doğru dönmüştü. Güzel.

'Seni düşünerek kaç saat geçirdiğimi bilmek ister misin? Hepsini.'

Symes ile onun anlayacağı bir dilde konuşmaktan başka çaresi yoktu. "Hayır, aslında yalan söyledim, bir keresinde bir grup adama seni tek başıma nasıl alt ettiğimi ve bir gözünü nasıl kör ettiğimi anlatırken kahkahalarla gülüyordum.

Adamın yüzünü renklendiren öfkeyi görebiliyordu.

'Bir kadının bunu tek başına yaptığına inanamayan bir avuç şovenist domuzdular. Egon hala acıyor, değil mi?'

Göğüs kafesinin sol tarafına yediği bir tekmeyle ödüllendirildi. İnledi ve acıyı yutkundu.

'Hapishanede onlara bir kadın tarafından alaşağı edildiğinizi söylediniz mi? Ne kadar sert güldüler? Yani, gerçekten sert adamlar var-' Aynı noktaya gelen ikinci bir tekme onu yana doğru savurunca durdu.

'Tabii ki bu sefer kazanacaksın. Beni bağladın ve bunu kazanmanın tek yolu bu. Hapishanedeki arkadaşlarının bunu duymamasını umsan iyi edersin.

Acı, konuşmasını giderek zorlaştırıyordu ama vücudunda nefes olduğu sürece devam edecekti.

'Geri dönmeyi planlamamana şaşırmadım. Sana gülerek o lanet yerden kovarlar.'

Kendini bir tekme daha atmaya hazırladı ama karşısına çıkan şey onu iliklerine kadar dondurdu. Bir gülümseme.

Onu kaybetmişti.

"Oh, Stone, çok iyisin," dedi ve ona küçük bir takdir alkışı verdi. "Beni nasıl sinirlendireceğini biliyorsun ama ben buna kanmıyorum ve seni nasıl susturacağımı da biliyorum.

Bir rulo koli bandı aldı ve kızlara doğru geri yürüdü.

En yakınındakinin dizine bir tekme attı. Kadın acı içinde çığlık attı. Arkasını dönüp Kim'e yaklaşırken daha geniş gülümsedi.

'Şimdi, konuşmadan dinlemeniz ve çığlıkları ve neden olacağım acıyı izlemeniz gerekecek.

Bir parça koli bandı kopardı ve eğilerek ağzının üzerine yerleştirdi.

Kim zamanının kalmadığını biliyordu. Adam onu çok çabuk yakalamıştı. Onunla fiziksel olarak savaşacak gücü yoktu. Tek bir silahı kalmıştı.

'Bunu yaparsan bana ulaşmak için asla zamanın olmayacak,' dedi son kozunu oynayarak. 'Telefonumu çıkar. Pantolonumun önünden.

Yüzü karardı. "Lanet telefonunu attım.

"Yem. Benimki hala burada.'

"Zamanımı boşa harcamayı bırak.

'Pişman olacaksın, Symes. Takip cihazı konusunda haklıydın ama telefon konusunda değil.

Elini kabaca kızın bel kemerine soktu. "Seni lanet-

"Arkasını çıkar. Küçük yeşil bir çip göreceksin. Bu takip cihazı.'

"Yalan söylüyorsun," dedi, fener ışığının altında sırtını kaldırarak. 'Artık

çok uzakta olmayacaklar. Zamanını canlarını yakarak geçirebilirsin. ama bana ulaşamadan yakalanacaksın.' Aradığı şeyi

buldu.

'Yıllardır hayalini kurduğun kişiyle kaçmak için zamanın var, ama bunu şimdi yapmalısın. Ya o ya ben.'

Odanın karşısına geçip onu ayağa kaldırmadan önce sadece bir saniye tereddüt etti.

Telefonu yere fırlattı ve üzerine bastı. İçinden parçalar fırlarken mide bulandırıcı bir çatırtı duydu.

Onu kulübeden dışarı ve kapıya doğru itti. Uzaktan birden fazla siren sesi duydu. Geliyorlardı. Kızlar hayattaydı. Kızlar güvendeydi.

Ve artık tek başınaydı.

OceanofPDF.com

YEDİ SEKİZ

"Ne demek kapandı? Leanne uygulamayı yeniden yüklerken Bryant "Ne demek söndü?" dedi. "Işık tamamen sönmeden önce yanıp sönmeyi bıraktı.

"Bir milden daha az mesafede olduğumuzu söylemiştin?

"Öyleydik. Öyleyiz,' dedi ve uygulama menüsüne gitti.

"Hangi yol?" diye sordu sürücü bir kavşakta.

'Doğruca oraya git,' dedi, bazı kodlar girerek.

Bryant arabayı durdurma, inme ve Kim'in adını söyleme dürtüsüyle savaştı. "Ne yapıyorsun sen? Her saniyenin önemli olduğunun farkında mısın? O

dövüyor olabilirdi-'

Veri dosyalarına erişiyorum. Program her on saniyede bir güncelleme ve dosyaya yedekleme yapıyor. Eğer aramızdaki mesafeye tam olarak bakabilirsem, bizi tekrar yola sokabilirim ve senin bana bağırman bunu daha hızlı yapmamı sağlamayacak.

Bryant susmaya karar verdi. Açıklama yapmak onu yavaşlatıyordu.

'Anladım,' dedi, ekrandaki saate, haritaya ve sonra pencereden dışarı baktı.

"Geri dön," diye talimat verdi Leanne. "Kavşağa geri dön ve sola dön.

Sürücü telsizle haber verdi ve sonra yolun ortasında döndü. Bryant beraberindeki araçların da aynı şeyi yapmasını izledi.

'Yaklaşık üç mil aşağıda başka bir sola dönüş var. Orada bir yerde ve en yakın ulaşabileceğim yer orası," dedi araba ışıklara yaklaşırken.

"Aşağıda bir şey yok," dedi Bryant. "Sadece biraz- Oh

kahretsin. "Aşağıda ne var?

"Birkaç metruk kulübe. On yıl önce bir müteahhit tarafından satın alınmış. Çökme nedeniyle inşaatı karşılamak için sigorta yaptıramadım.

Araba sola dönerken Leanne, "Mükemmel bir yer," dedi. "Sığınak, sessiz, kullanılmayan binalar.

Bryant daha araba hareket etmeden kapıyı açmıştı. Üç arabadan da ışık ve siren sesleri gelmeye devam ediyordu.

'Burada başka araba yok,' dedi çatıdan Leanne'e doğru.

"Sanırım burası," dedi ve ortadaki kulübeye doğru ilerledi. Bryant,

"Hepsini kontrol edin," diye seslendi, "hepsi şu anda

ne aradıklarına dair bilgilendirildiler.

Bir aracın yokluğu onu çok korkutuyordu. Symes hepsinin işini bitirmiş ve ölmeyi umursamamasına rağmen yine de kaçmayı mı seçmişti?

"Nerede-?

"Sus, bunu duydun mu? Kulübeye girdiklerinde Bryant,

"Telefonunu kullan," dedi. 'Telefonunu kullan,' diye fısıldadı, el

fenerini yakarak.

O da aynısını yaptı ve kaderinde güçlü kadınlar tarafından yönetilmek olup olmadığını merak etti. Bu düşünce bile içini parçaladı. Kim hangi cehennemdeydi?

Leanne avazı çıktığı kadar 'Buradayım,' diye seslendi.

İçeri girdiğinde Leanne'in sert fener ışığının dehşete düşmüş iki küçük kızın üzerinde durduğunu gördü.

"Tanrım, Leanne," dedi, telefonu yana devirdi, böylece parıltı gitti ama ışık kaldı.

"Sorun yok kızlar," dedi kendini yere bırakarak. Genç kız Chloe, kendini Emma'ya, ilk kaçırılan kıza yaklaştırdı.

Leanne'e döndü. "Aramaya devam et. Patronu bir yerlerde bilinçsizce yatıyor olabilirdi. Ya da daha kötüsü.

'Biz polis memuruyuz. Artık kimse size zarar vermeyecek.

Güvendesiniz. Hareket etmediler ve o da onlara saldırmaması

gerektiğini biliyordu.

"Burada başka kimse var mı?

İkisi de yavaşça başlarını

salladı. Ağzını işaret etti.

"Şu bandı çıkarmayı deneyebilir miyim?

Bir tereddüt oldu, ardından biri başını salladı ve diğeri de onu takip etti.

Memurların kapının dışında merkezle, diğerlerinin de amirleriyle konuştuklarını duyabiliyordu. Kızları canlı bulmak büyük bir haberdi. Bu gece iki aile daha rahat uyuyacaktı.

İkisi de ya soğuktan ya da korkudan titriyordu.

Kapının dışındaki seslere, "Bana bir bıçak, biraz battaniye ve su getirin," diye seslendi.

Kızlara yüzlerce soru sormak istiyordu. Onları hayatta ve güvende bulduğu için çok rahatlamıştı ama bu onun için hikâyenin sonu değildi.

"Bu biraz acıtabilir," dedi bandın köşesini tutarak. 'Sadece gözlerini sıkıca kapat ve ben de yavaşça geri sıyırayım.

Emma başını salladı ve gözlerini sıkıca kapattı.

Hafifçe çekiştirdi ama sandığından daha sıkı yapışmıştı.

'Tamam, bunu hızlıca yapmam gerekecek. Benim için cesur olabilir

misin?" Gözleri büyüdü ama başını salladı. Chloe ağlamaya başladı.

"Tamam, ikiniz de gözlerinizi tekrar kapatın.

Çıkardılar ve o da olabildiğince hızlı bir şekilde bandı çıkardı.

'Aferin,' dedi gözleri yaşla dolarken. 'Çok cesurdun. Arkadaşının da cesur olmasına yardım edebileceğini düşünüyor musun?

Emma başını salladı ve gözyaşlarını yuttu. Ona sarılıp hayatını kurtarabilirdi.

"Pekâlâ, elimden geldiğince nazik olacağım, tamam mı?" dedi Chloe'ye dönerek.

"Sorun yok. Daha iyi,' dedi Emma cesurca küçük kızı rahatlatmaya çalışarak.

Chloe kendini hazırlıyormuş gibi hızla gözlerini kırpıştırdı.

Bryant bandın bir köşesini çözdü. Kadın başıyla onayladı. O da

çekti. Kadın küçük bir çığlık attı.

"Yaralandın mı?" diye sordu.

İkisi de başını salladı ama Emma dizini ovuşturdu.

"Sana vurdu mu?

"Tekmelendi," dedi.

Bir memur elinde iki folyo battaniye ve iki şişe suyla belirdiğinde içinden yeni bir nefret ve tiksinti dalgası geçti. İkinci bir memur ona bir bıçak uzattı.

"Ellerini benim için uzatabilir misin?

İkisi de aynı anda öne doğru itti. Bağları hızla kesti ve ardından ayaklarını serbest bıraktı.

Su şişelerinin kapaklarını açtı ve onlara birer şişe uzattı.

İkisi de hemen birer içki aldı ve onlar içerken o da folyo battaniyeleri etraflarına sardı.

Gereken her şeyin yapıldığından emin olduğu için bazı sorular sorma konusunda kendini rahat hissetti.

"Burada bir bayan var

mıydı? İkisi de başını

salladı.

"Ona zarar verdi mi?

Başlarıyla onayladılar ve Bryant midesinin bulandığını hissetti.

"Nerede?

Emma onun yan tarafını işaret etti. İki parmağını havaya kaldırarak, "Onu iki kez tekmeledi," dedi.

"Bize zarar vereceğini, tüm kemiklerimizi kıracağını söyledi ama hanımefendi onu durdurdu.

Tabii ki yaptı, diye düşündü Bryant.

"Onun yerine ona zarar verdi.

Bryant'ın kalbi sızladı.

"Nereye gittiklerini söyledi mi? İkisi de

başını salladı.

"Söyledikleri başka bir şey hatırlıyor musun?

'Bayan ona telefonunu gösterdi. Bir seçenek olduğunu söyledi,' diye önerdi Emma.

Lanet olsun. Onu kızlardan uzaklaştırmak için izleyiciyi bilerek göstermişti. İki masum hayatı kurtarmak için tek elini göstermişti ve lanet olsun ki işe yaramıştı. Duygularının gözlerine battığını hissetti.

"Başka bir şey yok Bryant," dedi Leanne odaya geri dönerken. "Ebeveynler yolda.

Kızlar dönüp birbirlerine sıkıca sarılarak onu şaşırttılar. Onlar

birbirlerinin kollarında ağlarken tekrar "Bitti," dedi.

Leanne geriye doğru bir adım attı ve ikisi de ayaklarının altındaki çıtırtıları duydu.

Leanne el fenerini yere tuttuğunda yüzlerce parçaya ayrılmış bir cep telefonu gördü. Yeşil ışık bu yüzden sönmüştü.

Meşaleyi tutan kadına baktı. "Şimdi ne

halt edeceğiz?

OceanofPDF.com

YEDİ DOKUZ

Kim onun siren seslerinden uzaklaştığını biliyordu. Yaklaşan araçlara doğru koşması ve birinin onu fark etmesi son umuduydu. Umutları siren sesleriyle birlikte sönüp gitmişti.

İstediğini elde etmiş ve onu kızlardan uzaklaştırmıştı. Eğer Leanne işinde iyiyse, artık emin ellerdeydiler ve aileleriyle yeniden bir araya geleceklerdi. Aklında tutması gereken tek düşünce buydu.

Araba durdu ve Kim on dakikadan fazla sürmediklerini tahmin etti. Ortaya çıkan sesleri dinlemeye çalışmıştı ama arabanın gürültüsü ve göğüs kafesini sabit tutma çabası dikkatinin çoğunu almıştı.

Bağlı ayaklarından arabanın dışına çekildiğini hissetti.

Tüm ön kısmı yere düştü, yüzü aşağı inerken kapı çerçevesine çarptı.

Gümbürtüyü duyunca yüksek sesle güldü.

Onu ayağa kaldırdı. Bacakları jöle gibi hissetmeye başlamıştı.

Onu yanmış bir depoya benzeyen bir yere getirmişti. Etrafına baktı ve hiçbir şey göremedi. Hiçbir şey duyamıyordu. Bir son duygusu iliklerine kadar işlemeye başlamıştı.

Karşı koydu.

"Adil bir dövüş bile istemiyor musun Symes?" diye sordu bileklerindeki bağı çekmeye çalışarak.

"Bu bir dövüş değil, sürtük. Bu bir yok etme ve sen her zamanki numaralarını yapamayacaksın.

Cebinden koli bandı rulosunu çıkardı, yeni bir parça kopardı ve kabaca ağzını kapattı.

"Çok daha iyi," dedi ve yolcu koltuğundan güçlü feneri aldı.

Onu kaba çakılların üzerinden sürükleyerek binanın içine soktu. Nefes alışını sadece burnunu kullanacak şekilde ayarladı ve kaburgalarından akan acıyı görmezden gelmeye çalıştı.

Onu yere doğru itti. Geriye doğru düştü, bilekleri hala arkasında bağlıydı, bu yüzden elleri önce soğuk betona indi. Sol küçük parmağında bir şeyin koptuğunu hissetti. Acı anında geldi ama yine de bileklerini ayırmaya çalıştı. Bir şeyi serbest bırakabilirse, karşı koyabilirdi.

Fener aniden aydınlandı ve ona doğru sabitlendi. Sert parıltının arkasında ya da çevresinde hiçbir şey göremiyordu.

Bir köşede mi yoksa alanın ortasında mı olduğunu bilmiyordu.

Daha da önemlisi, adamın hangi yönden saldıracağını bilmiyordu.

Bileklerini ayırmaya çalıştı ve başparmağından aşağı bir damla kan aktığını hissetti. Tekrar tekrar sargılardan kurtulmaya çalışırken derisinde kanamaya başlayan çizgiler oluşmuştu.

Çabalarının beyhudeliği onu ele geçirmeye çalıştı ama buna karşı koydu.

Etrafındaki havanın değiştiğini hissetti ve bir çizme kaburgalarının sağ tarafına indi. Yerde ilerlerken bir kez daha sıçradı.

Acı dolu iniltisi bant tarafından emilirken, kahkahasını duydu.

Ayakları birbirine kilitlenmiş olmasına rağmen, ayaklarını yukarı çekip tekme atmayı denedi ve adamın bileğini yakalayabileceğini umdu.

Ancak spot ışıkları tek başına sahne alan bir sanatçı gibi onun üzerindeyken karanlık tarafından korunuyordu.

"Ah, Stone. Bunu çok uzun zamandır hayal ediyordum,' dedi ve başının yan tarafına bir yumruk indirdi. Yıldızları göz kırparak uzaklaştırdı ve değişiklik, uyarı için etrafındaki havaya odaklanmaya çalıştı.

"Ama bu hayal edebileceğimden bile daha iyi," dedi sırtına tekme atarak.

Vücudu acı içinde haykırırken dönen bir tekerlek gibi hareket etmeye çalıştı.

'Kendime sonunu getireceğime, her saniyenin tadını çıkaracağıma yemin ettim, ama senden son nefesi almak çok cazip geliyor.

Adamın ayağı ensesine değdiğinde Kim bir öfke patlaması hissetti. Keşke bu bağlardan birini koparabilseydi. Ya karşılık verebilir ya da darbelerden kaçmaya çalışabilirdi.

Ayaklarını birbirinden ayırmak için kalçalarını kullandı. Kravat sargısı zar zor kımıldadı.

"İyi denemeydi, kaltak," dedi ve sol kalçasına sağlam bir tekme attı. Acı bacağından aşağıya ve leğen kemiğinden yukarıya doğru yayıldı.

"Ne kadar çok vücut parçası var," dedi ve ayağını kullanarak onu tamamen karnının üzerine döndürdü. Ayağının tabanını güçlü bir şekilde sol böbreğinin üzerine indirdi.

Kadın yuvarlanmaya çalıştı ama adam onu geri itti ve hareketi diğer tarafta tekrarladı. Ağzındaki banda takılan ıslak bir şeyi öksürerek çıkardı.

Her hareketi dayanılmazdı. Vücudunun, içinden akıp giden genel ıstıraba katkıda bulunmayan hiçbir parçası yoktu.

"Tamam, bu kadar sidik yarıştırmak yeter - hadi başlayalım," dedi ve yüzüne tekme attı. Kolları arkadan bağlı olduğu için hiçbir yerini koruyamıyordu.

Acı, damarlarında akan ateş gibi vücudunu yırttı.

Vuruşlar birbiri ardına gelmeye devam etti - yumrukları, ayakları, ivmesi arttıkça daha hızlı ve daha hızlı. Darbe üstüne darbe. Tekme üstüne tekme.

Kimse gelmiyordu. Kızlar için yaşam çizgisinden vazgeçmişti ve bunu yaptığı için Tanrı'ya şükretti. Doğru şeyi yaptığını biliyordu ve öleceğini de biliyordu.

Gözlerini kapadı ve kendini acının dışında tutmaya çalıştı. Kardeşini ve onsuz geçirdiği onca yılı düşündü. Yakında tekrar bir araya geleceklerini ve eğer Tanrı son bir dileğini kabul ederse, annesinden önce oraya varacağını ve kardeşinin bir daha asla yalnız kalmayacağını bilmek onu teselli ediyordu.

Vücudunun daha ne kadar dayanabileceğinden emin değildi ve şimdi her darbe onu adama daha da yaklaştırıyordu.

Geride bırakacağı insanları düşündü. Stacey, Penn, diğer meslektaşları ve tanıdığı insanlar. Yas tutacaklardı ve bir süre onu özleyeceklerdi ama hayatlarına devam edeceklerdi. Leanne kısa bir süreliğine kendini suçlu hissedebilirdi ama bir sonrakine geçecekti.

Bir an için ölüm döşeğinde yatan annesini düşündü, şimdi onu tüketen kanser tarafından canlı canlı yeniyordu. Kim hiçbir kayıp hissetmedi ve sadece, tıpkı hayattayken olduğu gibi kardeşini korumak için orada olacağına dair bir rahatlama duygusu hissetti.

Geliyorum Mikey, diye düşündü gözlerinin dolmaya başladığını hissederken. Ona babalarından haber götürmek isterdi ama babasının kimliği, son düşüncelerini meşgul etmeyecek tek kişinin elindeydi.

Vücudu bilinçsizliğe doğru yol aldı. Acıya rağmen ayak parmaklarının ve ellerinin üşüdüğünü hissedebiliyordu. Nefesleri arasındaki süre uzuyordu ama yine de nefesini daha yüksek sesle duyabiliyordu.

Vücudunun kapandığını biliyordu.

Aklına Barney'nin bir resmi geldi. Yoldaşı ve bazı açılardan kurtarıcısı. Onun her parçasını özümsemişti: korkularını, sevincini

pişmanlık duydu ve karşılığında çok az şey istedi. Charlie ona bakacaktı. Charlie onu sevecek ve hayatının geri kalanında ona bakacaktı.

Darbeler üzerine yağmaya devam ederken, kendisini sarmaya çalışan karanlığa doğru ilerlediğini hissetti.

Birden aklına Bryant geldi. Onun kaybını en çok o hissedecekti. Onu kurtarmak için orada olamadığı için kendini asla affetmeyecekti. Hayatının geri kalanında bununla yaşayacaktı. Onun ölümü tek gerçek arkadaşına ağır gelecekti ve bu onu çok üzüyordu.

Uzun, son nefesini verirken Kim'in gözünden tek bir damla yaş düştü.

OceanofPDF.com

SEKİZ

Penn mezarın karşısındaki Bryant'a baktı, muhtemelen içlerinde en zor zamanı geçiren oydu. Tabutu taşıyan araba yavaş yavaş bulundukları tepeye doğru tırmanıyordu.

Bu koşullar altında, adamın törenden önce zaman ayırıp onu kenara çekmesi ve Reece'in gerçek soyadını daha önce s ö y l e m e y e r e k hata yapmadığını söylemesi onu duygulandırmıştı. Bunu takdir etti ama buna inanmadı. Onları bu ana hangi hataların getirdiğine dair düşünceleri bir kenara itti. Sayılamayacak kadar çok hata vardı ve hepsi de gelecek yıllar boyunca yaptıklarını sorgulayacaktı.

Bu dava bir yana, ekibe katıldığı günden beri aralarındaki ince gerilimi hissetmişti. Açık ya da belirgin değildi. Adam doğuştan hoş biriydi ve düşmanca görünmesini engelleyen kusursuz tavırları vardı ama Bryant'ın Stacey ile olan kolay ilişkisi onunla olan ilişkisine hiç benzemiyordu. Dedektif polis memuruyla konuşurken gerçek bir sıcaklık, zaman içinde büyüyen bir düşkünlük v a r d ı . Bryant onunla konuştuğunda bir hoşgörü, çenesinde hafif bir gerginlik vardı. Bunu hiçbir zaman dile getirmemiş ve hiçbir zaman arkadaş olamayacaklarını kabullenmişti.

Ancak son olaylar bu konuyu ele alıp almaması gerektiğini sorgulamasına neden olmuştu. Bryant dürüst bir konuşma için kapıyı açmış mıydı?

Hizmete girmeden önce ona yaklaşıyorlardı ve şimdi gerçekten bu konuşmayı yapmanın zamanı mıydı?

Patronuyla diğerleri kadar uzun süre çalışmamıştı ama bu süre zarfında ondan diğer amirlerinden öğrendiğinden daha fazlasını öğrenmişti. Yıllar boyunca yaptıkları ona dürüstlük, tutku, azim ve en önemlisi cesaret üzerine dersler vermişti. Küçük bir ses ona patronun bunu yapmasını isteyeceğini söylüyordu.

Ne yaptığının farkına bile varmadan, ayakları onu meslektaşına doğru götürüyordu.

Bryant gözlerini yerdeki delikten kaldırdı ve kaşlarını çatmadan önce gözlerini kırpıştırarak duygularını uzaklaştırdı.

Penn onun bakışlarını takip etti ve yutkundu. Artık duramazdı. "Bunun muhtemelen zamanı olmadığını biliyorum-

Bryant onun sözünü keserek, "Öyle değil," dedi. "Bugün burada ne yaptığımızı biliyor musun?

Penn, "Evet ama bu konuyu kapatmadan önce bir şey söylemem gerekiyor," diye zorladı. Bugün tamamen cesaretle ilgiliydi ve şimdi başlamıştı, duramazdı.

'Koyacak bir şey yok-'

"Dawson olmadığım için üzgünüm," diye ağzından kaçırdı, olabileceğini düşündüğü tek şeye hitap ederek. Bir meslektaşının yeni kazılmış mezarının yanında dururken diğerinin ölümünden bahsetmekteki kötü zamanlamasına lanet okudu ama artık başlamıştı ve meslektaşının yüzünü şekillendiren şaşkınlığa rağmen duramadı. 'Herkesin ona yakın olduğunu ve ekipte onun yerini aldığımı biliyorum. O olmadığım için üzgünüm ve eğer onu geri getirebilseydim, bunu hemen yapardım-'

Bryant başını sallayarak, 'Yakınından bile geçemezsin Penn,' dedi. 'Hepimizin Dawson'la bireysel ilişkileri vardı. Benimki pek yakın bir ilişki değildi ama parlak anları oldu ve bir çocuğu kurtarmak için hayatını feda eden bu adama her zaman saygı duyacağım.

Şu anda bulundukları yerde durmalarının nedeninin ironisi onun gözünden kaçmamıştı. Daha kötü bir zaman seçemeyeceğini biliyordu. Hepsi acı çekiyordu ama Bryant'ın ona karşı beslediği bu husumetin kökenine inmek zorundaydı. Dawson'ın ölümünü kabullenmenin herkesten daha uzun sürdüğünü düşünmüştü.

"Tanrım, Bryant, keşke bana neyi yanlış yaptığımı söylesen," dedi Penn, elini buklelerinin arasında gezdirerek.

"Gerçeği mi istiyorsun?" diye sordu

Bryant. "Elbette istiyorum. Eğer

istemeseydim-'

Bryant, 'Çok tuhafsın,' dedi.

"Ben ne-neyim? Penn şaşkınlıkla sordu.

"Seni anlamıyorum. Seni anlamıyorum. Kulaklıkla hiçbir şey dinlemiyorsun, otopsilerden hoşlanıyorsun, seri katillerle ilgili gerçekleri bir çırpıda aktarabiliyorsun. Beni korkutan parlak bir zekân var ve sosyal becerilerin arzulanan çok şey bırakıyor. Seninle nasıl ilişki kuracağımı bilmiyorum.

İçinde bulundukları durumun ciddiyeti olmasaydı, Penn kahkahalarla gülerdi.

"Tuhaf olduğum için mi beni sevmiyorsun?

Bryant'ın kaşları birbirine yaklaştı. 'Senden hoşlanmadığımı söylemedim. Seninle ilişki kuramadığımı ve bu konuyu açarak duygularını incitmek istemediğimi söyledim-'

"Duygularımı incitmek mi? Penn kuşkuyla sordu. 'Bana kaç kez tuhaf dendiğini tahmin etmek ister misin? Okul yıllarım çok eğlenceliydi ama haklısın ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yok. Çok az ortak noktamız var ama ikimizin de tutkuyla bağlı olduğu tek şey çalışmak. Bunun üzerine ilişki kurmaya ne dersin? Penn sordu.

Adamın dudaklarının köşesinde bir gülümseme hayaleti gördü. "Tamam Penn, başlamak için iyi bir yer gibi görünüyor.

Cenaze arabası nihayet yanlarına yanaştığında her iki adam da sessizliğe gömüldü ve duygularını kontrol etmek için mücadele etti.

İkisi için de söylenecek söz kalmamıştı.

OceanofPDF.com

SEKSEN BİR

Symes mezar başındaki manzarayı izledi ve içini bir huzur duygusunun kaplamasına izin verdi.

Beklediği, planladığı ve planladığı tüm o yıllar boyunca buna değeceğini biliyordu. Her zaman, o öldüğünde gerçekten tatmin olacağını hissetmişti. Ve öyle de oldu.

İşin bonusu hâlâ özgür olmasıydı.

Hapishaneden kaçtığında, onu öldürdükten sonra kaderini kabullenmeye tamamen hazırdı. Bir parçası polisle intihar etmeyi düşünmüştü. Sorun şu ki, kendi kendine eğleniyordu. Özgürlüğün ne kadar tatlı olduğunu unutmuştu. Onun son nefesini verdiğini gördüğünde, her şeye sahip olabileceğini fark etmişti. Neredeyse iki hafta boyunca polisten kaçmıştı ve kaçmaya da devam edecekti.

Ama her şeyden önce, tabutunun toprağa girdiğini görmesi gerekiyordu. Bu onun için pastanın üstündeki kirazdı. Tabutu karanlık toprağa indirdikten sonra, en yakın çıkıştan kaçacak ve bir daha dönmemek üzere ortadan kaybolacaktı.

Ailesi olmadığı için meslektaşlarının bir araya geldiği toplantı ne kadar seyrek olsa da, onun vefatında bu kadar içten duygular görmek yine de dokunaklıydı. Güldü. Kahretsin! Her gözyaşı, iç çekiş ve cesur gülümseme kalbini daha da sevindirdi. Kaltak sonunda ölmüştü ve o bir kuş kadar özgürdü.

Omzuna dokunan bir el hissetti, kulağında bir ses duydu.

"Beni mi arıyorsun?

Arkasını döndü ve midesinin dizlerine kadar indiğini hissetti. Kim Stone tam önünde duruyordu.

Yüzü hâlâ onun emeklerinin izlerini taşıyordu ve gülümsemesi gözlerine ulaşmaya yaklaşmamıştı bile. Daha önce hiç görmediği bir soğukluk, bir kopukluk vardı.

"Şansın vardı Symes ve sen bunu mahvettin.

Arkasındaki polis memurlarının duyamayacağı şekilde yaklaştı. 'Bir daha dışarı çıkarsan seni bekliyor olacağım. Bir dahaki sefere seni öldürürüm,' diye hırladı.

Son sözler doğrudan kulağına gitti ve acımasızlık onu iliklerine kadar dondurdu. Bunlar bir polis memurunun sözleri değildi. Kaybedecek hiçbir şeyi kalmamış birinin sözleriydi.

Arkasında iki polis memuru belirdiğinde hâlâ yaşadığı şokun etkisindeydi. Bu nasıl olmuştu? Onu son nefesini verirken görmüştü. Ölümü günlerce tüm haberlerde yer almıştı.

Geri adım attı.

Kollarını kavuşturarak, "Al onu," dedi.

Symes kaçmayı düşündü ama etrafının sarıldığını biliyordu.

Hiçbir şey elde edememişti. Her şey bir hiç uğruna olmuştu.

İçinde öfke birikmeye başladı ve kaltak bunu hemen fark etti. Gözleri tehlikeli bir şekilde parlıyor, onu incitmek için bir bahane yaratacak herhangi bir hamle yapması için cesaretlendiriyordu. Yüzünde şiddete duyduğu açlığı görebiliyordu.

Ellerini kaldırdı ve dört memur etrafını sardı.

Meslektaşları tepeden aşağı inerken onu geri çevirdiler.
Öldüğünü sandığı kadına son bir kez baktı.

Her şey bitmişti ve o da bunu biliyordu.

OceanofPDF.com

SEKİZ İKİ

Kim, Symes gözden kaybolana kadar arkasına yaslanıp krematoryumun duvarından destek almak için bekledi.

Woody, Symes'i ortaya çıkarmak için hemen oluşturduğu ayrıntılı planında onun yer almamasını istemişti. Cesedi üç gün boyunca komada kaldıktan sonra ölümünü duyurmak için bir basın toplantısı düzenlenmişti. Kimsenin onu ziyaret etmesine izin verilmemiş ve tüm ekibine bu durumu sürdürmeleri talimatı verilmişti. Woody, Symes'ın öldüğünden kesinlikle emin olmak için yeniden ortaya çıkacağından emindi ve bu nedenle krematoryum ve mezarlık buna göre düzenlenmiş, sivil giyimli toplam yirmi yedi polis memuru alanın her santimetrekaresinde nöbet tutmuştu. Woody'ye bu işi sonuna kadar götürmesi gerektiği konusunda ısrar ettikten sonra ofiste doğru anı bekliyordu.

Onun yüzünü tekrar görmek her şeyi geri getirmişti - fiziksel dayak, kaçma girişimlerinin boşa çıkması, kendini savunamamanın verdiği kırılganlık, komadan çıkarıldığında çektiği acı ve ölmek isteme hissi.

Cerrahlar onun çok şanslı olduğunu söylemişlerdi. Vücudu iğneler ve metallerle doluydu ve kalıcı hasar oluşmuştu ama onlara göre hayattaydı, hareket edebiliyordu ve büyük bir başarıydı. Vücudu iyileşmeye başlarken ilaç kokteyli acı çekmesine yardımcı olmuştu ve ona söylenen şuydu

Neredeyse yeni gibi olana kadar aylar geçecekti. Şu anda, 'neredeyse' doktorlar için bir kaçış maddesi, bir boşluk gibiydi çünkü açıkçası bilmiyorlardı.

Ekibi gittikçe yaklaşıyordu ve zamanı tükeniyordu. Onlara iyi olduğuna dair güvence vermek için içindeki gücü bulmak zorundaydı.

Komadan çıktığının üçüncü gününde Woody ona annesinin uykusunda huzur içinde öldüğünü haber vermişti. Kim'in toplayabildiği tek duygu kızgınlıktı.

Leanne ile yaptığı konuşmadan sonra, onu ölüm döşeğinde ziyaret etmeyeceğine karar vermişti. Kalbinde affetme duygusu yoktu ve yapabileceği tek şey onun yüzüne bağırıp içindeki tüm nefret ve öfkeyi boşaltmak olacaktı. Akıl hastalığı olan ve ölmek üzere olan bir kadın için iyi bir hareket değildi. Böylece nefret her zaman olduğu yerde, içinde derinlerde yaşamaya devam edecekti.

Ekip yaklaşırken yüzüne bir gülümseme yerleştirmeye çalıştı.

Onun önünde durduklarında bir gariplik vardı. Penn onu fiziksel olarak kontrol ediyordu, Stacey'nin gözleri yaşlıydı ve ona sarılmak ister gibi görünüyordu ve Bryant bakışlarını onun yüzünden ayırmıyordu. Leanne etrafına bakındı.

Bunu denemek ve başarmak zorundaydı.

"Hadi o zaman - bilgi alma zamanı," dedi duvara karşı pozisyonunu ayarlayarak.

"Patron, nasılsın...?

Kim başını sallayarak Stacey'i susturdu. Oraya gitmeyeceklerdi. 'Symes gözaltında ve bir daha asla kimseye zarar veremeyecek. Şimdi söyle bana dava hakkında.'

Bryant, "Gavin itiraf etti," diye önerdi. "Yanağında kurşunun çıktığı yer dikildikten sonra Penn onun üzerinde çalışmaya başladı. İki gün boyunca Helen'ın onu hâlâ ne kadar çok sevdiğini ve asla unutmadığını gösteren kanıtlar sundu. Harika bir iş çıkardı.

Penn bu iltifat karşısında gülümsedi ve Kim bunu duyduğuna memnun oldu.

"Zach meşguldü. Reece ile birlikte evi satmak için yapılması gerekenler konusunda planlar yaparak çok zaman geçiriyor. Sanırım Porter'lar onu benimsedi. Ayrıca Daryl'i işten uzaklaştırdı ve işin günlük işleyişini denetlemesi için bir yönetici atadı. Mia'ya her zaman bakılabilmesi için mali düzenlemeler yaptı ama Daryl'la daha fazla temas kurmak istemiyor. Kereste tedarikçisiyle olan sözleşmeyi bozdu ve işi Roy ve Davey Burston'a geri verdi. Babasının da bunu isteyeceğini düşünüyor. Gavin'in adını ağzına almıyor ve sanki hayatının o dönemini kesip atacak ve hiç olmamış gibi davranacakmış gibi görünüyor, ancak Gavin'in suçunu kabul edeceği ve mahkemeye çıkmayacağı için çok rahatlamış görünüyordu.

"Güzel. Peki ya kızlar?' diye sordu.

"Yaşıyorlar, travma geçiriyorlar, ikisi de danışmanlık alıyor, ama iyi olacaklar.

Kim, Edna'nın iyileşmekte olduğunu ve tamamen iyileşeceğini zaten biliyordu.

Geriye sorulacak tek bir soru kalmıştı.

Woody, Leanne'in onları kendisine ve kızlara götürmek için takip cihazını nasıl kullandığını ayrıntılarıyla anlatmıştı. Bilmediği şey ise, Leanne'in bütün gece uyumadığı o ilk gün botunun topuğuna yerleştirilmiş olan ikinci takip cihazıydı. Bu ikinci iz sürücü onları doğruca ona götürmüştü.

"Sanırım artık dokuz numaranın ne olduğunu biliyorum," dedi Leanne'e hitaben. Çin yemeği falan değildi.

"Evet, kurallara uyma ve kendilerine söyleneni yapma konusunda güvenilemeyecek insanlar için tasarlandı.

Ve tabii ki Leanne kendisinin de o insanlardan biri olacağını biliyordu.

Bu da onu son sorusuna getirdi.

"Peki kimdi o?" diye sordu, bakışlarını Bryant ve Leanne arasında gezdirerek. İçlerinden biri onu ölümden geri getirmişti.

"Leanne yaptı," dedi Bryant. "Hiç tereddüt etmedi, kendini yere attı ve göğsünü pompalamaya başladı.

Kim ona odaklandı. "Teşekkürler, ama senden hâlâ hoşlanmıyorum.

"Ve hala umurumda değil, ama bazı kültürlerde bir hayat kurtarırsan, ona sahip olursun.

"Evet, doğru, ben de mutfak masamın üzerinde parçalanmamış bir tost makinesine sahip olmak isterdim ama bu da olmayacak.

Sessizlik çöktü ve Bryant bir adım öne çıktı.

"Dinle, şef, hepimiz-

'Tamam, gösteri bugünlük sona erdi millet. Günlük işlere dönme zamanı.'

Onlar için öyleydi ama kendisi için o kadar da değil. Şu anda, ne zaman işe dönebilecek kadar sağlıklı ve zinde olduğunun imzalanacağı ve bu arada ne gibi düzenlemeler yapılacağı konusunda hiçbir fikri yoktu.

Charlie'nin Barney ile birlikte onu beklediği yere doğru yavaşça ilerlemeden önce hepsine başıyla selam verdi.

Arkasını döndüğünde yüzündeki ifadenin kaybolmasına izin verdi. Normal görünmeye çalışmak çok yorucuydu. Ve bir gün için yeterince yorulmuştu.

Kim ön kapıyı kapattı ve arkasından kilitledi. Kameralar hâlâ oradaydı ve uygulama yeni telefonuna indirilmişti. Yemek masasının üzerindeki parçalanmış ekmek kızartma makinesi dışında Leanne'e ait diğer tüm izler yok olmuştu.

Ceketini çıkarmadan kendini kanepeye bıraktı. Bu işi bitirmek için bedenini ve zihnini zorlamıştı. Evet, Woody'nin planını uygulamayı ekibe bırakabilirdi ama tıpkı Symes'ın görmek istediği gibi

bedeni yere indirildiğinde, onu tekrar gözaltında görmeye ihtiyacı vardı.

Üç şeyi başarmak için çaba sarf etmişti. Birincisi, Symes'ı güvenli bir şekilde parmaklıklar ardına geri götürmek. Tamamlandı. İkincisi, hayatını kimin kurtardığını bulmaktı. O da oldu. Üçüncüsü ise ekibini iyi olduğuna ikna etmekti ve üçte iki fena sayılmazdı.

Gerçek şu ki, kendine geldiği andan beri, onu ele geçirmeye çalışan bir uyuşuklukla savaşıyordu. Bir felç perdesi, durdurulamayan bir panjur kapısı gibi zihninde bir yere inmeye çalışıyordu ve yine de bir şekilde ayağını altına sıkıştırmayı ve onu geri göndermeyi başarıyordu. Bu sürekli ve yorucuydu.

Karşılaştığı herkes onu aynı soruyla ya da farklı bir soruyla karşıladı. Nasılsınız? Nasıl hissediyorsun?

Hiçbir şey hissetmedi. Hiçbir şey hissetmedi.

Kızgın, üzgün, pişman, neşeli ya da minnettar değildi. Sadece hiçbir şey. Nasıl hissetmesi gerekiyordu ki?

Kendini bir deliye teslim etmişti. Emma ve Chloe'yi kurtarmak için bilerek hayatını teklif etmişti. O anlaşmayı yapmıştı. Kabul etmişti. Vücudunun her santimi acımasız bir saldırıya maruz kalmış ve o da anlaşmanın kendisine düşen kısmını yerine getirerek ölmüştü. Ve sonra başkalarının eylemleri nedeniyle, yaptığı anlaşmayı bozmak zorunda kalmıştı. Hayatını birine borçluydu. Leanne değil ama birileri, bir yerlerde onun varlığını borçluydu.

Barney her zamanki şen şakraklığı yerine çekingen bir tavırla kanepeye çıktı. Bu evde sadece ikisinin birlikte olmasının üzerinden epey zaman geçmişti.

Ona bakmadı. Sanki görünmez bir sınır çizgisinin kalkmasını bekliyormuş gibi ileriye baktı.

Kolunu ona doladı ve onu kendine çekti.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

"İyi olacağız oğlum, değil mi?" diye sordu, uyuşukluk onu tekrar ele geçirirken.

* * *

Altı Mezar'ın etkisinde kaldıysanız ve daha fazla Dedektif Kim Stone kitabı için sabırsızlanıyorsanız, Angela'nın son çıkan kitaplarından haberdar olmak için buradan kaydolun.

Buradan kaydolun!

OceanofPDF.com